

ยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์

พ.ศ. 2561 – 2565

กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ร่วมกับ

ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(5)
1 กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 - 2565	1
2 ทิศทางเศรษฐกิจการปศุสัตว์โลก	4
3 ทิศทางเศรษฐกิจการปศุสัตว์ของประเทศไทย	42
4 นโยบาย/ยุทธศาสตร์ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับปศุสัตว์	80
5 ยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 - 2565	110
6 Work Flow กระบวนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล	147
บรรณานุกรม	159

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	165
ภาคผนวก ก	166
ก.1 อธิธานศัพท์	167
ก.2 SWOT Analysis การปศุสัตว์ไทย	172
ก.3 สรุปผลกรอบแนวคิดเกี่ยวกับเป้าหมายและทิศทางการนำองค์กรของคณะกรรมการ แผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์/ผู้บริหารกรมปศุสัตว์	180
ก.4 สรุปความต้องการ/ความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	190
ภาคผนวก ข	210
ข.1 รายชื่อผู้ที่มาร่วมประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น ความต้องการ และความคาดหวังของ ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากบุคคลภายนอกของกรมปศุสัตว์	211
ข.2 รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการแผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์ ครั้งที่ 1/2560	218
ข.3 รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการแผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์ ครั้งที่ 2/2560	224
ข.4 รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการแผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์ ครั้งที่ 3/2560	230
ข.5 รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการจัดทำยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ.2561-2565 ครั้งที่ 1/2560	237
ข.6 รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการจัดทำยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ.2561-2565 ครั้งที่ 2/2560	246

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนประชากรโลก ณ วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2559	6
2	ระดับรายได้ต่อหัวประชากรโลก	11
3	การคาดคะเนปริมาณเนื้อสัตว์โลก (World meat projection)	19
4	ปริมาณการผลิตเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ของประเทศไทยที่สำคัญ	23
5	ปริมาณการบริโภคเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ของประเทศไทยที่สำคัญ	24
6	ปริมาณการส่งออกเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ของประเทศไทยที่สำคัญ	25
7	ปริมาณการนำเข้าเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ของประเทศไทยที่สำคัญ	26
8	ปริมาณการผลิตเนื้อสุกรของประเทศไทยที่สำคัญ ปี พ.ศ. 2555 - 2560	27
9	ปริมาณการบริโภคเนื้อสุกรของประเทศไทยที่สำคัญ ปี พ.ศ. 2555 - 2560	28
10	ปริมาณการส่งออกเนื้อสุกรของประเทศไทยที่สำคัญ ปี พ.ศ. 2555 - 2560	30
11	ปริมาณการนำเข้าเนื้อสุกรของประเทศไทยที่สำคัญ ปี พ.ศ. 2555 - 2560	31
12	ปริมาณการผลิตเนื้อโคของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2560	32
13	ปริมาณการบริโภคเนื้อโคของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2560	33
14	ปริมาณการส่งออกเนื้อโคของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2560	34
15	ปริมาณการนำเข้าเนื้อโคของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2560	35
16	จำนวนโคนมในประเทศไทยที่สำคัญของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2559	37
17	ปริมาณผลผลิตน้ำนมดิบในประเทศไทยที่สำคัญของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2559	37
18	ปริมาณการผลิตนมผงขาดมันเนยในประเทศไทยที่สำคัญของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2559	38
19	ปริมาณการบริโภคน้ำนมในประเทศไทยที่สำคัญของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2559	39
20	ปริมาณการบริโภคนมผงขาดมันเนยในประเทศไทยที่สำคัญของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2559	39
21	ปริมาณการส่งออกนมผงขาดมันเนยในประเทศไทยที่สำคัญของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2559	40
22	ปริมาณการนำเข้านมผงขาดมันเนยในประเทศไทยที่สำคัญของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2559	41
23	ระดับรายได้ต่อหัวของประชากรไทย	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
24	จำนวนและอัตราการเติบโตของสัตว์ที่ฆ่าเพื่อการบริโภค	53
25	ราคาเนื้อสัตว์	55
26	ราคาผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสัตว์	56
27	ปริมาณการผลิตหมวดปศุสัตว์	58
28	มูลค่าการค้าระหว่างประเทศสินค้าปศุสัตว์	61
29	สัดส่วนการส่งออกผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ของไทยไปอาเซียน	65
30	มูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์ของไทย	69
31	รายการสินค้าอ่อนไหว (Sensitive List: SL) ของประเทศต่างๆ ในอาเซียน	104
32	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานของกรมปศุสัตว์	192

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการจัดทำยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 - 2565	3
2	พยากรณ์ปริมาณความต้องการเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์	4
3	ปริมาณการบริโภคเนื้อสัตว์กับจำนวนประชากรและขนาดเศรษฐกิจโลก	5
4	จำนวนประชากรโลก	6
5	จำนวนประชากรประเทศจีนและกลุ่ม ASEAN	7
6	สัดส่วนประชากรเพศชายและหญิงปี พ.ศ. 2559	8
7	โครงสร้างอายุประชากรโลก	8
8	ขนาดเศรษฐกิจโลก จีน และอาเซียน	9
9	โครงสร้างเศรษฐกิจและโครงสร้างแรงงานของโลก	10
10	ทิศทางปริมาณการบริโภคเนื้อสัตว์กับระดับรายได้ต่อหัวของประชากร	12
11	ความหลากหลายในกระบวนการผลิตของระบบปศุสัตว์ทั่วโลก	13
12	ประเทศที่มีส่วนแบ่งมากที่สุดในการผลิตเนื้อสัตว์ จำแนกตามประเภทของเนื้อสัตว์	15
13	การบริโภคเนื้อสัตว์ต่อประชากร จำแนกตามประเทศและภูมิภาค	15
14	จำนวนประชากรไทย	42
15	โครงสร้างประชากรไทย	43
16	ทิศทางขนาดเศรษฐกิจและการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทย	44
17	โครงสร้างเศรษฐกิจและแรงงานของไทย	45
18	สัดส่วนจำนวนประชากรไทยที่บริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์	50
19	ภาวะและการพยากรณ์รายจ่ายเพื่อการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์	50
20	สัดส่วนการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์ต่อรายจ่ายเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของภาคครัวเรือน	51
21	ทิศทางระดับรายได้ต่อหัว รายเพื่อการบริโภคเนื้อสัตว์ และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	52

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
22	ปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์แต่ละประเภท	63
23	สัดส่วนประเทศไทยส่งออกผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์	64
24	ทิศทางจำนวนโคเนื้อและเกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 - 2558	70
25	ทิศทางจำนวนโคนมและเกษตรกรที่เลี้ยงโคนม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 - 2558	71
26	ทิศทางจำนวนกระบือและเกษตรกรที่เลี้ยงกระบือ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 - 2558	72
27	ทิศทางจำนวนสุกรและเกษตรกรที่เลี้ยงสุกร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 - 2558	73
28	ทิศทางจำนวนไก่และเกษตรกรที่เลี้ยงไก่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2558	74
29	ทิศทางจำนวนเป็ดและเกษตรกรที่เลี้ยงเป็ด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2558	75
30	ทิศทางจำนวนแพะและเกษตรกรที่เลี้ยงแพะ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 - 2558	76
31	ทิศทางจำนวนแกะและเกษตรกรที่เลี้ยงแกะ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 - 2558	77
32	ปริมาณตลาดนัดส่วนใหญ่ (โค - กระบือ) และตลาดนัดสัตว์ปีก	78
33	ข้อมูลสถานที่ดำเนินกิจการด้านปศุสัตว์	79
34	ข้อมูลโรงฆ่าสัตว์	79
35	Workflow กระบวนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ	150
36	แนวคิด “ปศุสัตว์ยั่งยืน ประชาชนมั่นคง ประเทศชาติมั่นคง”	187
37	ผังแนวคิดการขับเคลื่อนภาคการปศุสัตว์ เพื่อตอบสนองเป้าหมาย	189
38	สัดส่วนผู้เข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น ความต้องการ และความคาดหวังของ ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากบุคคลภายนอกของกรมปศุสัตว์	190

ยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์

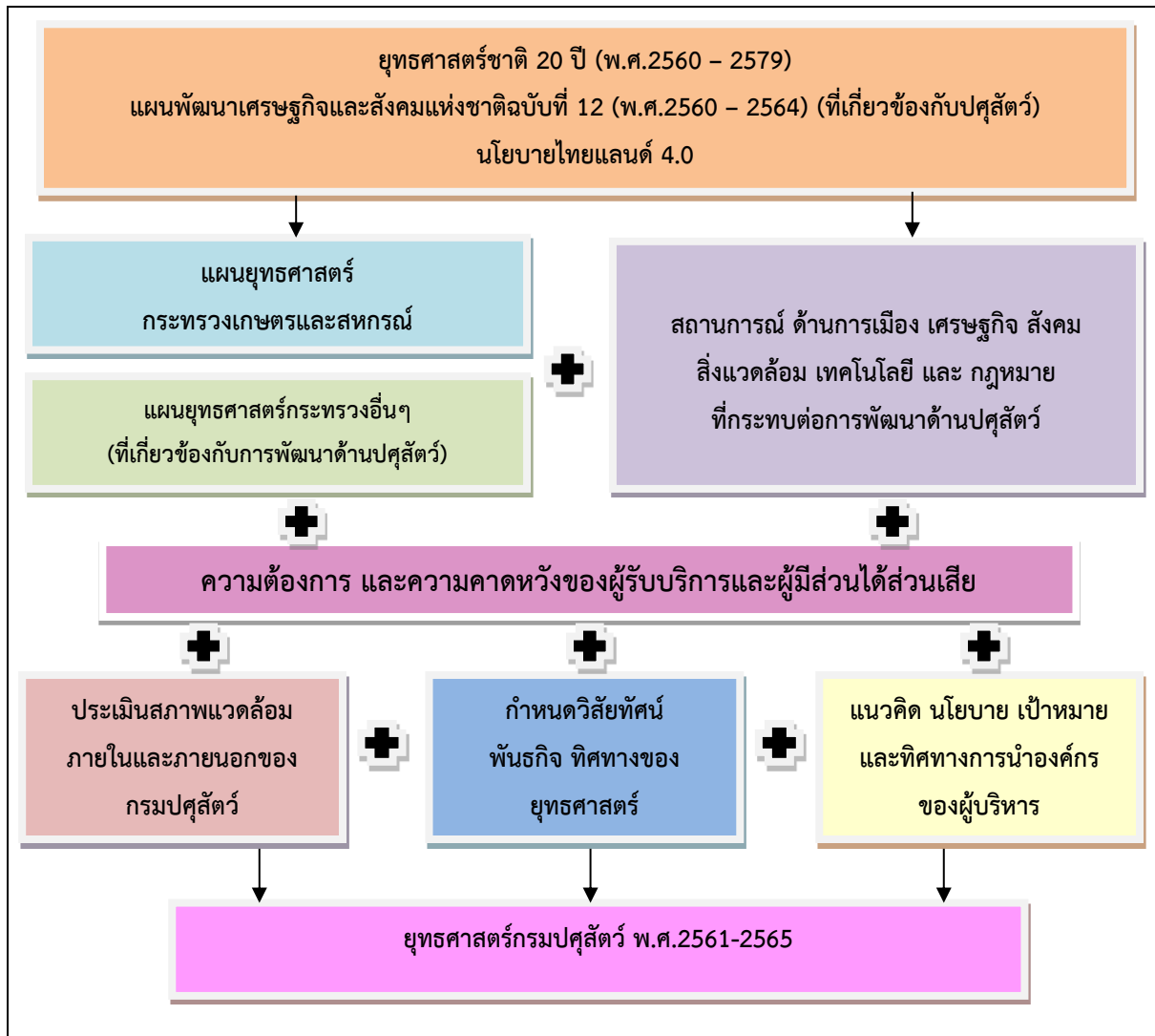
พ.ศ. 2561 - 2565

1. กรอบแนวคิดการจัดทำยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 – 2565

กรมปศุสัตว์ในฐานะเป็นหนึ่งในองค์การที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทำหน้าที่กำหนดทิศทางและนโยบาย การควบคุม การกำกับ การส่งเสริม การวิจัย การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการพัฒนาเทคโนโลยีเกี่ยวกับการปศุสัตว์ รวมทั้งบริหารจัดการทรัพยากรพันธุกรรมและความหลากหลายทางชีวภาพด้านการปศุสัตว์ของประเทศ เพื่อให้มีปริมาณสัตว์ที่เพียงพอและมีมาตรฐาน ถูกสุขอนามัย ปราศจากโรค สารตกค้าง และสารปนเปื้อน มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล นอกจากนี้ยังมีการปฏิบัติงานด้านการส่งออกสินค้าปศุสัตว์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์การหลักแห่งหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศอย่างมาก โดยที่ผ่านมานั้นได้มีการแปลงนโยบาย แผนงาน โครงการและกิจกรรมต่างๆ ไปสู่การปฏิบัติ โดยดำเนินงานตามกรอบของนโยบายรัฐบาลและแผนยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2556 - 2560 (5 ปีแรก) ซึ่งแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้ได้เกิดจากความร่วมมือระหว่างกรมปศุสัตว์และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยกรมปศุสัตว์ได้เห็นชอบและอนุมัติให้เผยแพร่เป็นกรอบทิศทางในการพัฒนาการปศุสัตว์ของประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ถือว่าเป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะแรกของแผนแม่บทด้านการปศุสัตว์ไทย พ.ศ. 2556 - 2565 จากการขับเคลื่อนการพัฒนาการปศุสัตว์ตามแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวที่ผ่านมา ทางกรมปศุสัตว์ได้มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อประเมินผลการดำเนินงานว่าสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์หรือไม่ พบปัญหาอุปสรรคจากการดำเนินงานอย่างไร และมีข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายเพื่อปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์ให้เหมาะสมกับการนำไปปฏิบัติอย่างไร และด้วยบริบทสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงไป ทั้งบริบททางการเมือง กฎหมาย เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี ฯลฯ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทบทวน แผนยุทธศาสตร์เพื่อปรับปรุงให้มีความเหมาะสมและเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบันมากที่สุด เพื่อให้การดำเนินงานมีความต่อเนื่อง และเพื่อใช้เป็น

แนวทางในการดำเนินงานด้านการปศุสัตว์ของประเทศต่อไป โดยการจัดทำยุทธศาสตร์ในครั้งนี้ ได้มีการกำหนดกลยุทธ์ที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับการบรรลุเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการให้บริการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป้าหมายการให้บริการของกรมปศุสัตว์ ภายใต้กรอบของแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี นโยบายไทยแลนด์ 4.0 และแผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2565) และการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์

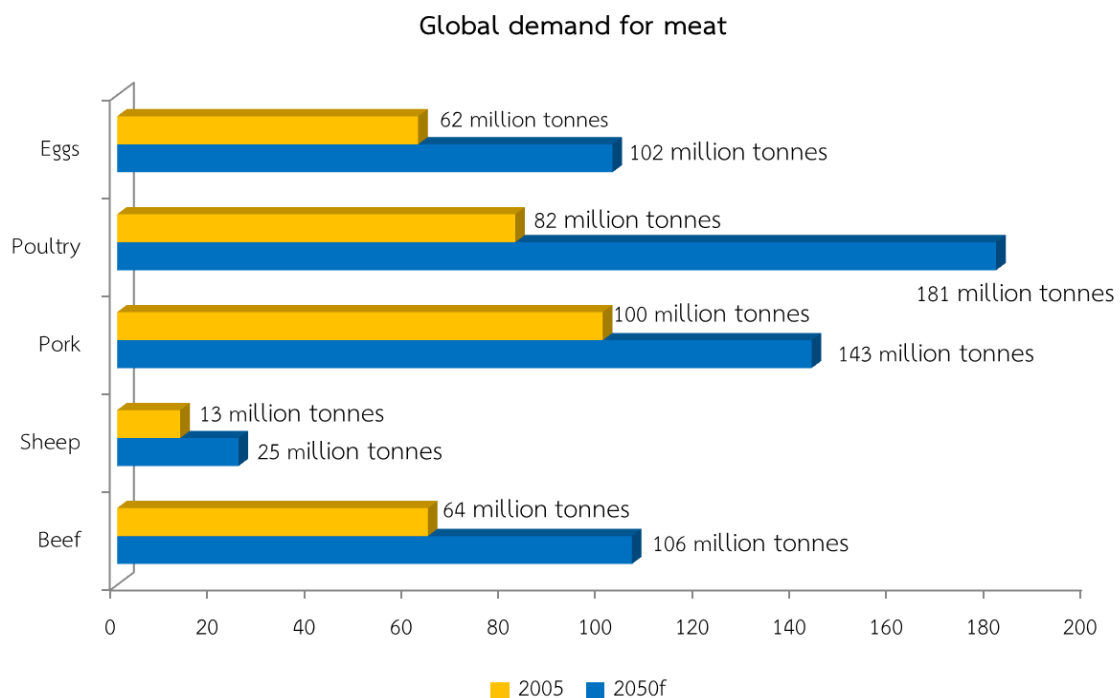
ดังนั้นเพื่อให้ยุทธศาสตร์ของกรมปศุสัตว์มีความสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนางานด้านการปศุสัตว์ของประเทศสามารถดำเนินการได้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเกิดประโยชน์แก่ประชาชนและประเทศชาติอย่างสูงสุด จึงได้มีการทบทวนแผนยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 - 2565 ขึ้น โดยดำเนินงานตามกรอบแนวคิดการจัดทำยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 - 2565 ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการจัดทำยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 - 2565

2. ทิศทางเศรษฐกิจการปศุสัตว์โลก

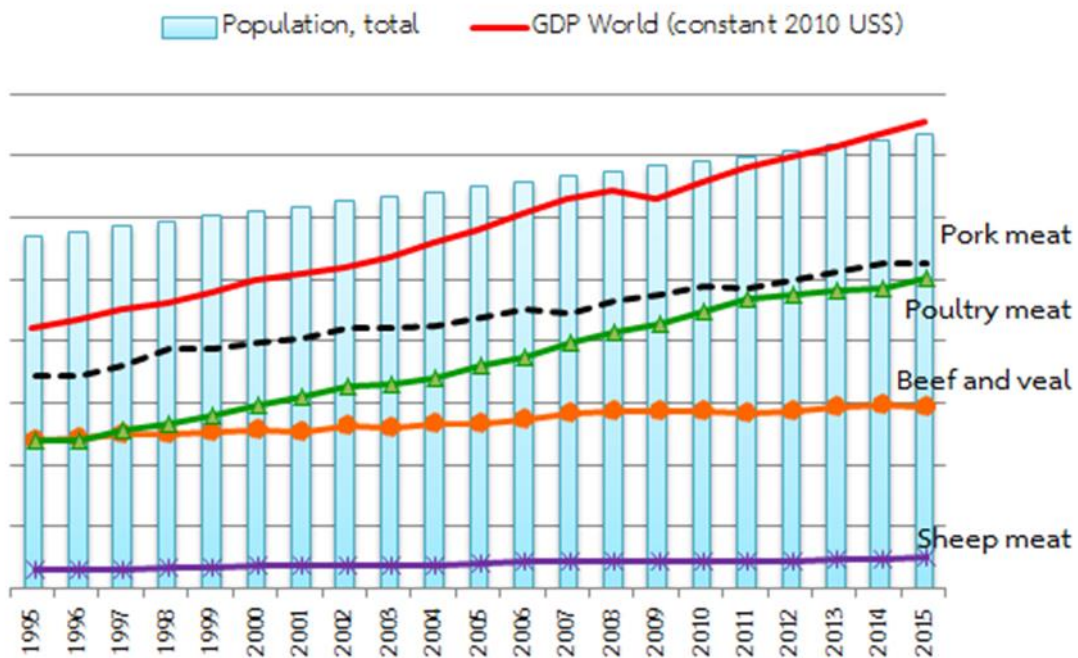
การปศุสัตว์ของโลกในปัจจุบันได้ผ่านการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปจากในอดีตเป็นอย่างมาก เนื่องจากระบบปศุสัตว์ต้องยกระดับให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการของจำนวนประชากรโลก และด้วยการขยายตัวที่เพิ่มสูงขึ้นของประชากร การขยายตัวของเมืองที่รวดเร็ว และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ทำให้ปริมาณความต้องการผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาเกิดการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น (M. Herrero and PK. Thornton, 2010) ทั้งนี้ จากการพยากรณ์ขององค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization of the United Nations หรือ FAO) ยืนยันว่า ปริมาณความต้องการเนื้อสัตว์ของประชากรโลกในอีก 9 ปีข้างหน้าจะขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ค.ศ. 2050 ปริมาณความต้องการไข่ไก่จะมีมากถึง 102 ล้านตัน ปริมาณความต้องการเนื้อสัตว์ปีกจะมีมากถึง 181 ล้านตัน ปริมาณความต้องการเนื้อหมูจะมีมากถึง 143 ล้านตัน ปริมาณความต้องการเนื้อแกะจะมีมากถึง 25 ล้านตัน ปริมาณความต้องการเนื้อวัวจะมีมากถึง 106 ล้านตัน ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 พยากรณ์ปริมาณความต้องการเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์

ที่มา: Bill Gates (2013)

นอกจากนี้ จากปริมาณการบริโภคเนื้อสัตว์ประเภทต่างๆ เช่น สัตว์ปีก เนื้อวัว เนื้อหมู และเนื้อแพะ-แกะ ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา ดังภาพที่ 3 มีปริมาณที่เพิ่มสูงขึ้นสอดคล้องไปกับจำนวนประชากรและขนาดเศรษฐกิจของโลกที่เพิ่มมากขึ้น จึงกล่าวได้ว่าความต้องการปศุสัตว์มีความสัมพันธ์กับจำนวนของประชากรและภาวะเศรษฐกิจอย่างชัดเจน

ภาพที่ 3 ปริมาณการบริโภคเนื้อสัตว์กับจำนวนประชากรและขนาดเศรษฐกิจโลก

ที่มา: OECD (2016) และ Worldbank (2016)

2.1 ภาวะด้านประชากรโลก

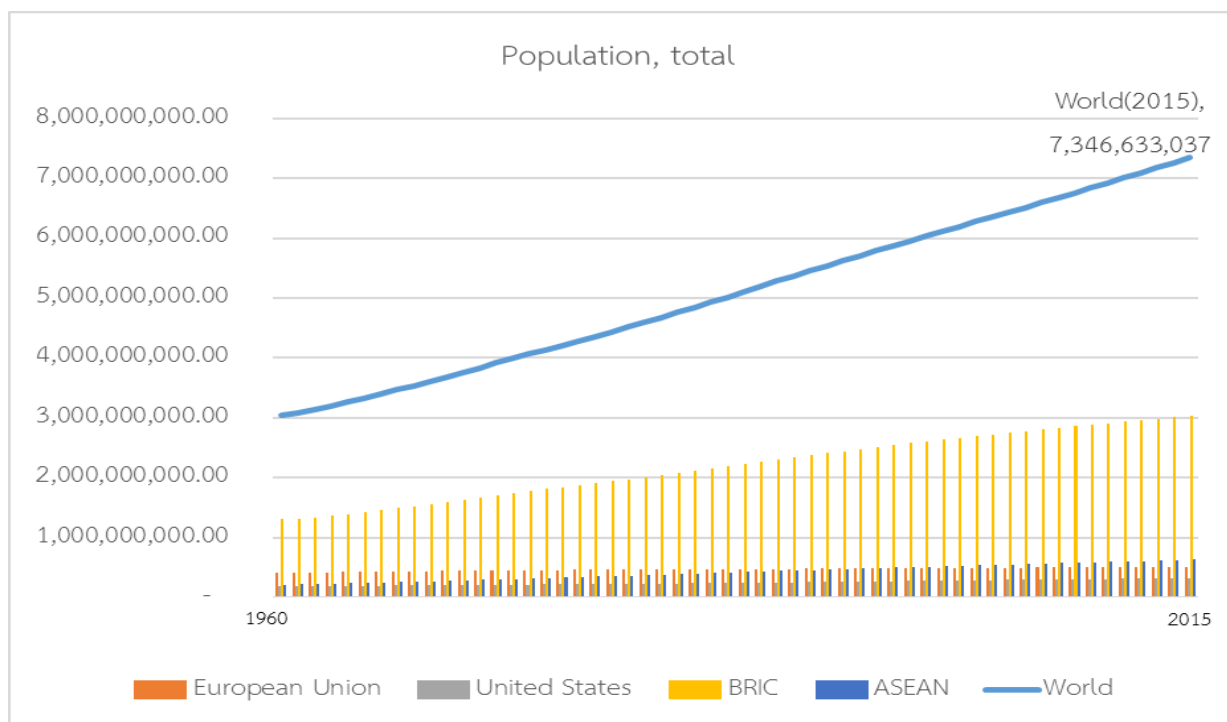
ปัจจุบันประชากรโลกมีจำนวน 7,471,305,000 คน (สถิติถึงวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2559) (Worldometers, 2016) ซึ่งในปี พ.ศ. 2559 นี้ มีประชากรที่เกิดเป็นจำนวน 137,112,076 คน และมีประชากรที่เสียชีวิตเป็นจำนวน 57,418,817 คน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรโลก ณ วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2559

	จำนวนประชากรโลก
จำนวนประชากรโลกในปัจจุบัน (15 ธันวาคม พ.ศ. 2559)	7,471,305,000
จำนวนคนเกิดในปี พ.ศ. 2559	137,112,076
จำนวนคนเสียชีวิตในปี พ.ศ. 2559	57,418,817

ที่มา: Worldometers (2016)

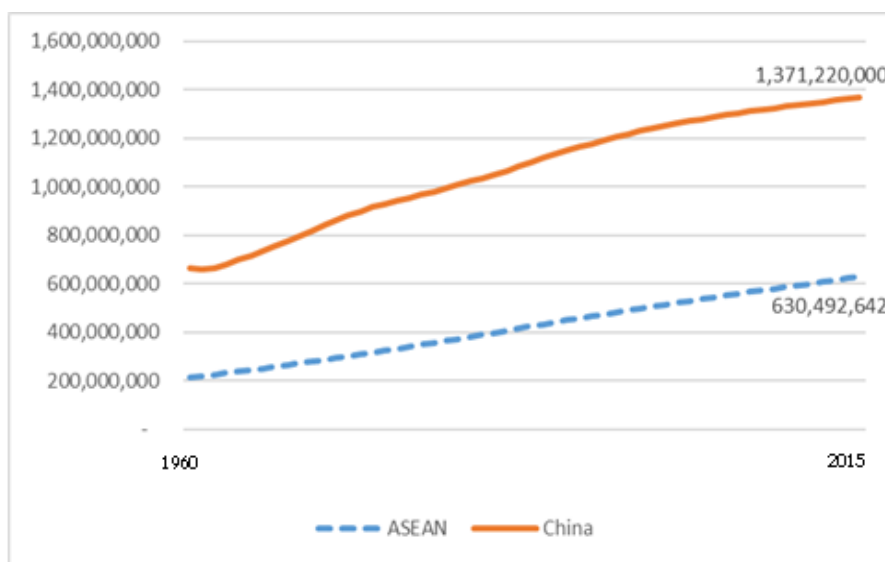
ทั้งนี้ ประชากรในปี พ.ศ. 2559 นั้น มีอัตราการขยายตัวจากปีก่อนประมาณร้อยละ 1.7 โดยจำนวนประชากรโลกในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) อยู่ที่ 7,346,633,037 คน (Worldbank, 2016) และในส่วนนี้เป็นจำนวนประชากรกลุ่ม BRIC มากถึง 3,034,214,867 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 41.3 และเป็นจำนวนประชากรกลุ่ม ASEAN เท่ากับ 630,492,642 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.6 นอกจากนี้ยังเป็นจำนวนประชากรของสหภาพยุโรปและประเทศสหรัฐอเมริกา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.9 และร้อยละ 4.4 (ดังภาพที่ 4)

ภาพที่ 4 จำนวนประชากรโลก

ที่มา: Worldbank (2016)

นอกจากนี้ ในส่วนของจำนวนประชากรของประเทศจีนที่มากเป็นอันดับ 1 ของโลกแล้ว จะพบว่า มีจำนวนมากถึง 1,373,541,278 คน จากสถิติเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2559 (Central Intelligence Agency, 2016) ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีอัตราการขยายตัวจากปีก่อนที่มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,371,220,000 คน (ดังภาพที่ 5) ประมาณร้อยละ 0.2 ในขณะที่จำนวนประชากรกลุ่มอาเซียนมีจำนวนมากถึง 641,437,129 คน จากสถิติเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2559 (Central Intelligence Agency, 2016) ซึ่งขยายตัวจากจำนวนประชากรในปีก่อน 630,492,642 คน ประมาณร้อยละ 1.7 ทั้งนี้ หากรวมจำนวนประชากรของประเทศจีน กับกลุ่ม ASEAN แล้ว จะพบว่า มีจำนวนประชากรคิดเป็นสัดส่วนของประชากรโลกมากถึงร้อยละ 27.3

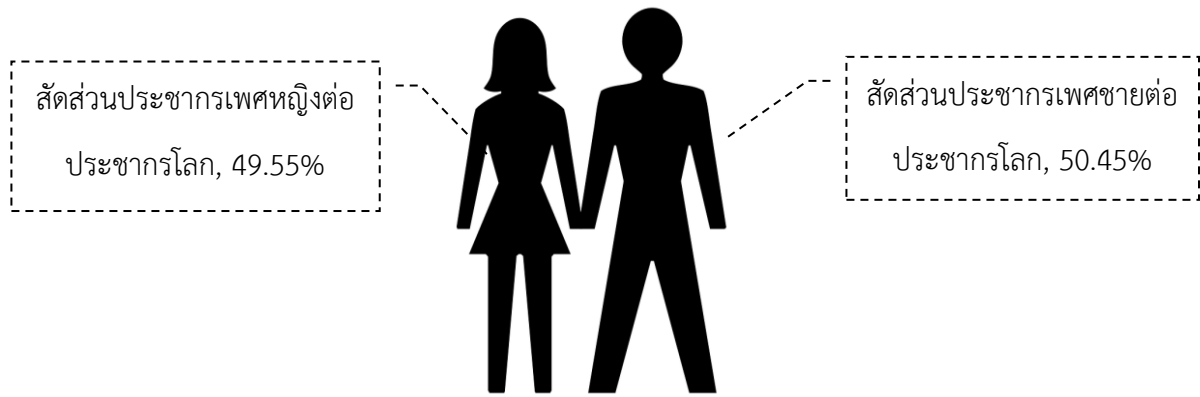

ภาพที่ 5 จำนวนประชากรประเทศจีนและกลุ่ม ASEAN

ที่มา: Worldbank (2016)

จากจำนวนประชากรโลกที่เพิ่มสูงขึ้น สะท้อนให้เห็นได้ว่า ความต้องการบริโภคเนื้อและผลิตภัณฑ์ ย่อมมีมากขึ้น เนื่องจากในแต่ละวันร่างกายของมนุษย์มีความต้องการโปรตีนเพื่อการดำรงชีพโดยประมาณ มากถึง 12,700 กรัมต่อคนต่อปี เพราะฉะนั้นกล่าวได้ว่าจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้ความต้องการเนื้อและผลิตภัณฑ์ขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นตาม

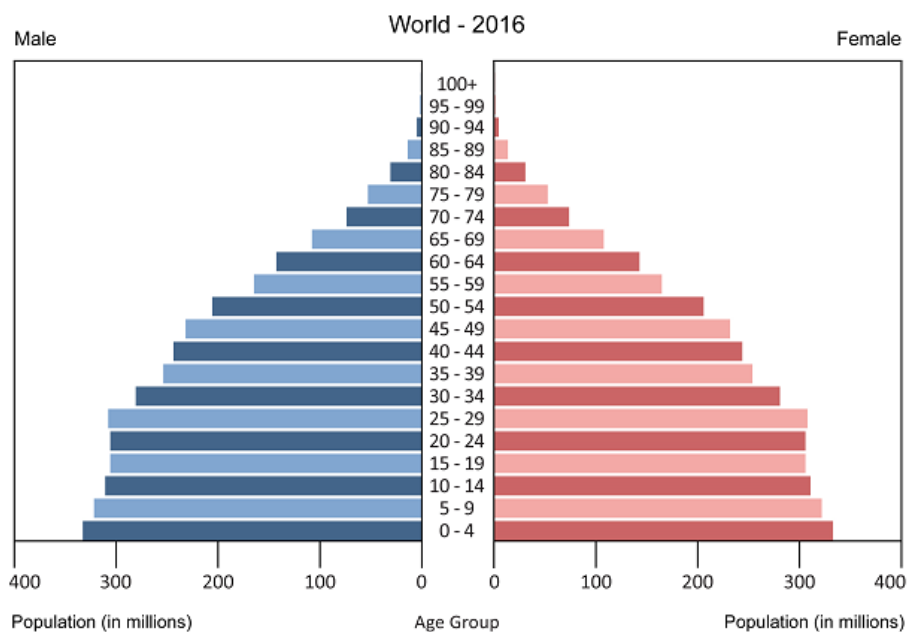
นอกจากนี้ ในส่วนของประชากรโลกทั้งหมดในปี พ.ศ. 2559 นั้น แบ่งออกเป็นประชากรเพศชาย 3,706,438,989 คน และเป็นประชากรเพศหญิง 3,640,194,048 คน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50.45 และ 49.55 ตามลำดับ ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 สัดส่วนประชากรเพศชายและหญิง ปี พ.ศ. 2559

ที่มา: Worldbank (2016)

ส่วนในโครงสร้างอายุประชากรของโลกปี ค.ศ. 2016 นั้น จะอยู่ในช่วงอายุ 25 – 54 ปี ร้อยละ 41.1 รองลงมาคือช่วงอายุ 0 – 14 ปี ร้อยละ 25.4 ในขณะที่ช่วงอายุ 15 – 24 ปี ช่วงอายุ 55 – 64 ปี และช่วงอายุ 65 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนร้อยละ 16.2 ร้อยละ 8.6 และร้อยละ 8.7 ตามลำดับ ดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 โครงสร้างอายุประชากรโลก

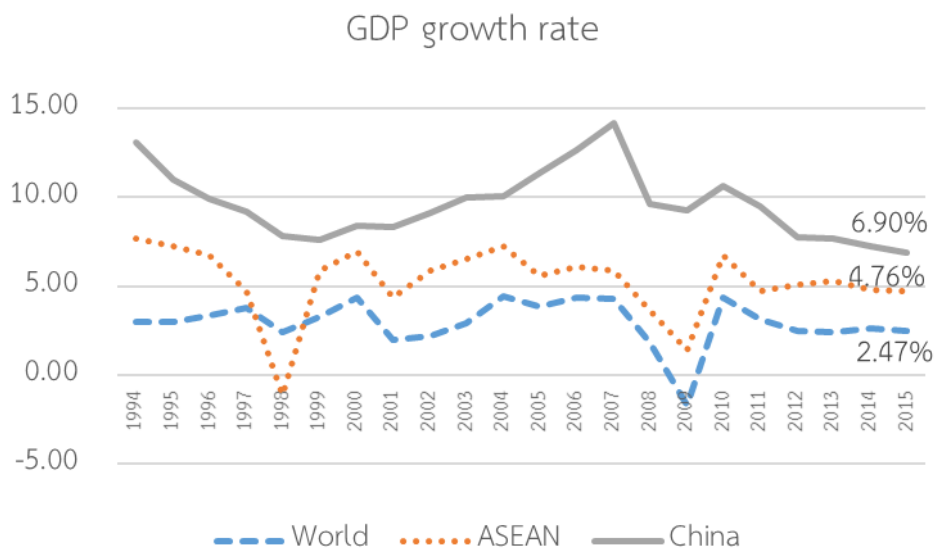
ที่มา: Central Intelligence Agency (2016)

โดยอัตราการพึ่งพาของวัยเด็กอยู่ที่ร้อยละ 39.7 และอัตราการพึ่งพิงวัยชราอยู่ที่ร้อยละ 12.6 ซึ่งจะเห็นได้ว่าอัตราการพึ่งพิงทั้งหมดของประชากรโลกอยู่ที่ประมาณร้อยละ 52.3 นอกจากนี้ อายุโดยเฉลี่ย

ของประชากรอยู่ที่ 30.1 ปี อายุเฉลี่ยของเพศชาย 29.4 ปี และอายุเฉลี่ยของเพศหญิง 30.9 ปี ส่วนอายุขัยโดยเฉลี่ยของประชากรอยู่ที่ 69 ปี อายุขัยโดยเฉลี่ยของเพศชายอยู่ที่ 67 ปี และอายุขัยโดยเฉลี่ยของเพศหญิงอยู่ที่ 71.1 ปี (Central Intelligence Agency, 2016)

2.2 ภาวะเศรษฐกิจโลก และระดับรายได้ต่อหัว

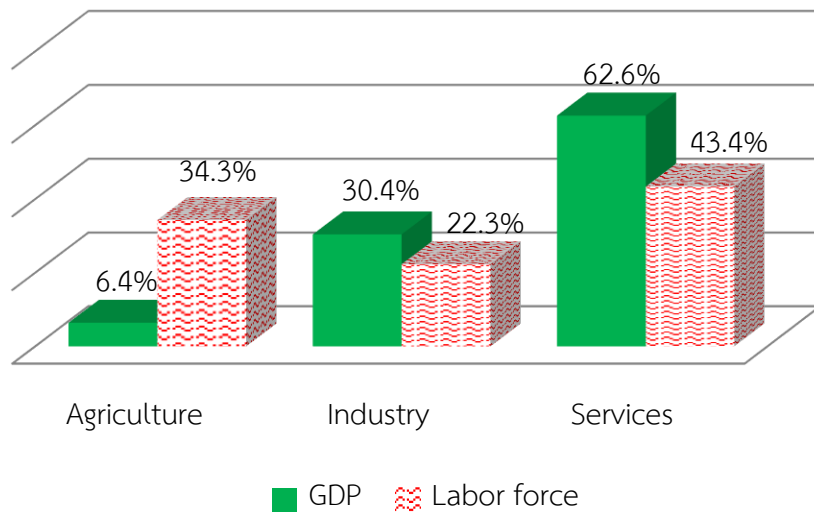
ขนาดเศรษฐกิจโลกในปัจจุบัน (ค.ศ. 2015) อยู่ที่ 114,200,000,000,000 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ (Central Intelligence Agency, 2016) ซึ่งขยายตัวจากปีก่อนประมาณร้อยละ 2.5 โดยประเทศจีนเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในโลก ด้วยจำนวนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ หรือ GDP (ค.ศ. 2015) เท่ากับ 19,700,000,000,000 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 17.3 ของ GDP โลก ซึ่งขยายตัวจากปีก่อนประมาณร้อยละ 6.9 ในขณะที่ขนาดเศรษฐกิจของ ASEAN อยู่ที่ 6,954,560,000,000 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ (Central Intelligence Agency, 2016) คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 6.1 ของ GDP โลก ซึ่งขยายตัวจากปีก่อนประมาณร้อยละ 4.8 ดังภาพที่ 8

ภาพที่ 8 ขนาดเศรษฐกิจโลก จีน และอาเซียน

ที่มา: Worldbank (2016)

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างเศรษฐกิจกับสัดส่วนแรงงานที่มีทักษะ (Labor force) แล้ว จะพบว่า เศรษฐกิจโลกมีสัดส่วนภาคบริการเป็นส่วนใหญ่ โดยมีมากถึงร้อยละ 62.6 ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการจะมีสัดส่วนในโครงสร้างเศรษฐกิจเพียงร้อยละ 30.4 และร้อยละ 6.4 ตามลำดับ ดังภาพที่ 9

ภาพที่ 9 โครงสร้างเศรษฐกิจและโครงสร้างแรงงานของโลก

ที่มา: Central Intelligence Agency (2016)

จากภาพที่ 9 จะพบว่าสัดส่วนแรงงานที่มีทักษะจะกระจุกตัวอยู่ที่ภาคบริการร้อยละ 43.4 ในส่วนของแรงงานภาคเกษตรกรรมมีสัดส่วนร้อยละ 34.3 และภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 22.3 ซึ่งมีความขัดแย้งกับโครงสร้างเศรษฐกิจอยู่เล็กน้อย นอกจากนี้ จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า แรงงานในภาคเกษตรกรรมมีสัดส่วนไม่น้อย แต่กลับมีสัดส่วนต่อโครงสร้างเศรษฐกิจค่อนข้างต่ำ สะท้อนให้เห็นได้ว่า การผลิตในภาคเกษตรกรรมซึ่งหมายถึงรวมไปถึงการปศุสัตว์ ยังสร้างสรรค์ผลประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจค่อนข้างน้อย ซึ่งอาจจะมีผลมาจากระดับเทคโนโลยี ระบบการผลิต ไปจนถึงการสร้างมูลค่าให้กับผลผลิต

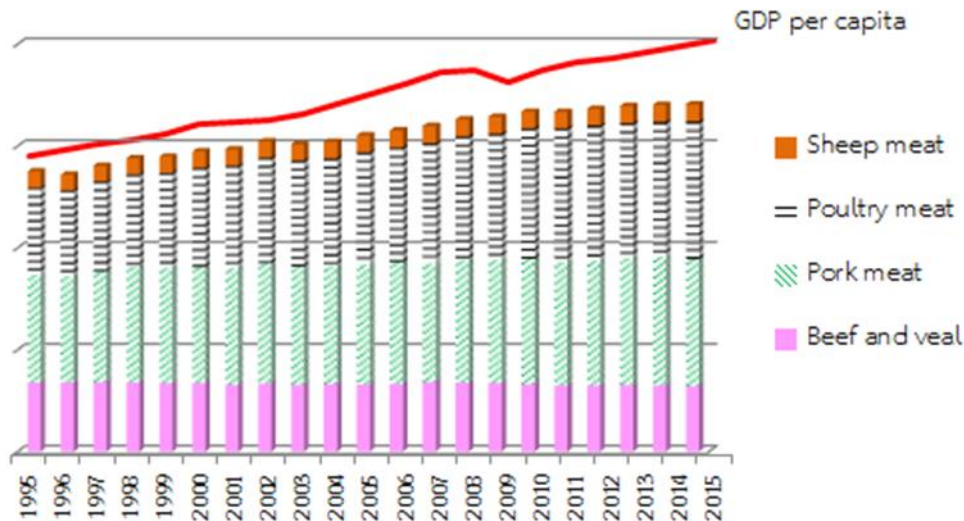
ตารางที่ 2 ระดับรายได้ต่อหัวประชากรโลก

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
World	9,476.46	9,655.32	9,778.15	9,891.25	10,031.24	10,158.54
European Union	33,595.66	34,111.97	33,977.97	33,843.64	34,283.34	34,860.67
United States	48,374.09	48,774.78	49,481.16	49,849.24	50,662.41	51,486.01
Japan	42,935.25	42,824.71	43,658.17	44,327.94	44,386.10	44,656.83
China	4,514.94	4,919.53	5,275.05	5,652.39	6,032.62	6,416.18
India	1,387.88	1,460.48	1,522.83	1,603.74	1,698.94	1,805.58
Brazil	11,121.42	11,446.60	11,557.27	11,797.45	11,705.43	11,159.25
ASEAN						
Singapore	46,569.68	48,439.94	49,000.71	50,467.84	51,440.82	51,855.08
Brunei Darussalam	31,453.22	32,031.87	31,851.70	30,838.37	29,691.40	29,138.47
Malaysia	9,069.04	9,397.59	9,758.62	10,064.81	10,512.18	10,876.73
Thailand	5,111.91	5,138.27	5,488.40	5,612.69	5,635.64	5,774.65
Indonesia	3,125.22	3,274.73	3,426.99	3,570.93	3,703.37	3,834.06
Philippines	2,145.24	2,189.34	2,298.79	2,421.77	2,529.66	2,635.04
Vietnam	1,333.58	1,401.84	1,459.64	1,522.49	1,596.35	1,684.87
Lao PDR	1,147.10	1,218.60	1,294.80	1,381.66	1,461.22	1,537.53
Myanmar*	987.74	1,304.77	1,101.21	1,183.28	1,266.12	1,346.05
Cambodia	782.69	824.85	870.47	920.30	969.34	1,020.91

หมายเหตุ: GDP per capita (constant 2010 US\$)

ที่มา: Worldbank (2016) และ Worldbank (2017) ในส่วนของ Myanmar

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า ในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ระดับรายได้ต่อหัวของประชากรโลก อยู่ที่ ประมาณ 10,158.54 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ ส่วนประเทศที่มีจำนวนประชากรในสัดส่วนมากของโลก เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศจีน และประเทศอินเดียนั้น ที่มีระดับรายได้ต่อหัวอยู่ที่ 51,486.01 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ 6,416.18 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ และ 1,805.58 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ ตามลำดับ ในขณะที่ประเทศในกลุ่ม ASEAN นั้น มีระดับรายได้ต่อหัวของประชากรโดยเฉลี่ยประมาณ 12,039.70 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ โดยประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่มีระดับรายได้ต่อหัวของประชากรสูงที่สุดอยู่ที่ 51,855.08 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ ระดับรายได้ต่อหัวของประชากรเป็นตัวแปรที่สามารถสะท้อนได้ถึงกำลังซื้อและอำนาจในการใช้สอย

ภาพที่ 10 ทิศทางปริมาณการบริโภคเนื้อสัตว์กับระดับรายได้ต่อหัวของประชากร

ที่มา: OECD (2016) และ Worldbank (2016)

จากภาพที่ 10 แสดงให้เห็นได้ถึงการเติบโตที่สอดคล้องกันระหว่างระดับรายได้ต่อหัวของประชากรกับปริมาณการบริโภคเนื้อสัตว์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้ว่า เมื่อระดับรายได้ต่อหัวของประชากร หรือในอีกนัยยะหนึ่งคือ การที่ประชากรมีรายได้หรือกำลังซื้อเพิ่มสูงขึ้น ย่อมจะส่งผลให้เกิดการบริโภคเนื้อสัตว์ที่เพิ่มสูงขึ้นนั่นเอง

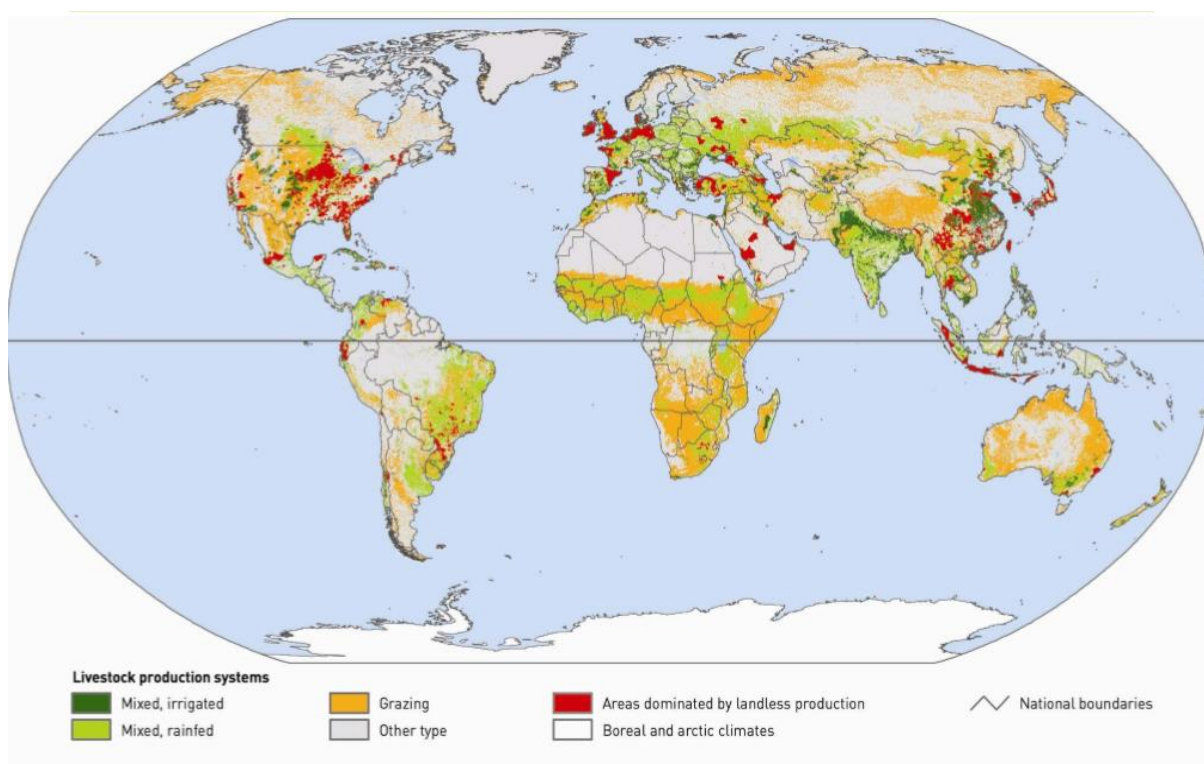
ดังนั้น จากผลการทบทวนภาวะประชากรโลก และทิศทางเศรษฐกิจโลกดังกล่าวในข้างต้นนั้น แสดงให้เห็นได้ถึงแนวโน้มความต้องการบริโภคอาหารที่จะขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นได้ตามการเพิ่มจำนวนประชากร และการขยายตัวของเมืองที่สะท้อนผ่านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งนับเป็นปัจจัยเชิงบวกต่อการปศุสัตว์ ทั้งนี้ หากภาคการปศุสัตว์กำกับเรื่องมาตรฐานและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ได้เป็นที่ยอมรับอย่างต่อเนื่องแล้ว ย่อมทำให้ความต้องการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ สามารถขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นท่ามกลางกระแสการรักสุขภาพได้อย่างแน่นอน เพราะประชากรที่บริโภคเนื้อสัตว์ยังคงถือครองสัดส่วนเป็นจำนวนที่มากกว่า

2.3 การพัฒนาปศุสัตว์โลกในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต

บริบทปศุสัตว์โลก

การปศุสัตว์ของโลกในปัจจุบันได้ผ่านการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปจากในอดีตเป็นอย่างมาก

เนื่องจากระบบปศุสัตว์ต้องยกระดับให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการของประชากรโลก ประกอบกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรโลก การขยายตัวของเมืองที่รวดเร็ว และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น โดยการปศุสัตว์เป็นกิจกรรมเพื่อสร้างอาหารและความมั่นคงทางอาหาร สร้างอาชีพและรายได้ในกลุ่มประเทศผู้ผลิตซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเทศที่ด้อยพัฒนาหรือกำลังพัฒนา โดยข้อมูลทางสถิตินั้นการปศุสัตว์เป็นกิจกรรมหาเลี้ยงชีพให้กับประชากรโลกราว 1,000 ล้านคน ซึ่งกระจายอยู่ในทวีปเอเชียทั้งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ร้อยละ 27) และเอเชียใต้ (ร้อยละ 37) และเมื่อพิจารณาจากผลผลิตมวลรวมประชาชาติภาคการเกษตรพบว่า ผลผลิตจากปศุสัตว์เป็นผลผลิตที่ครองส่วนแบ่งมากที่สุดราวร้อยละ 40 ทั้งนี้จะพบว่าภูมิภาคทั่วโลกต่างมีความหลากหลายในการปศุสัตว์ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังภาพที่ 11

ภาพที่ 11 ความหลากหลายในกระบวนการผลิตของระบบปศุสัตว์ทั่วโลก

ที่มา: ประยุกต์จาก FAO (2016)

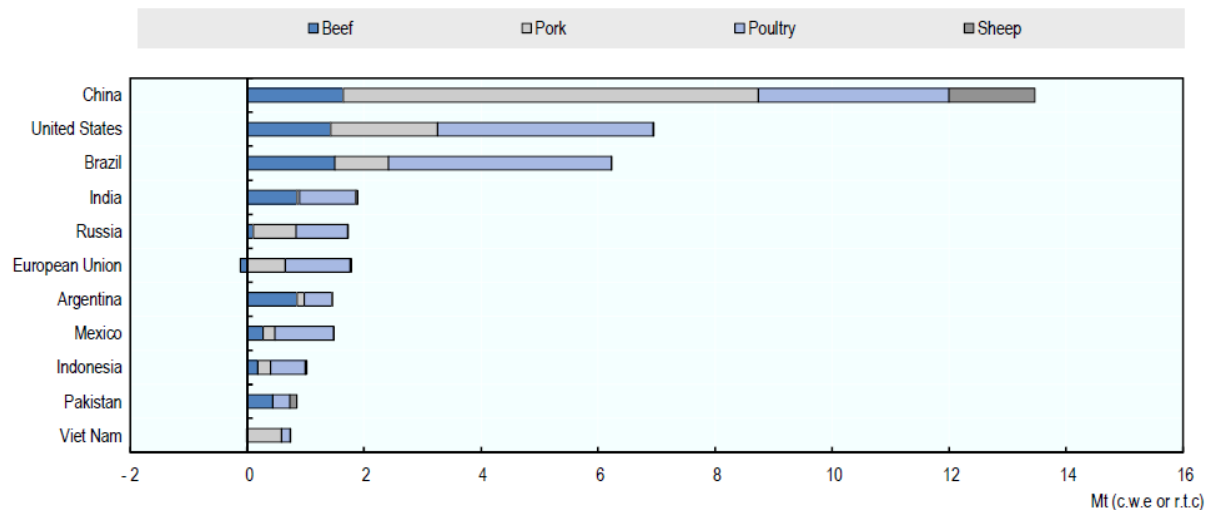
การปศุสัตว์ในภาพรวมของโลกนั้นสามารถพบได้จากรายงาน OECD-FAO Agricultural Outlook 2016 - 2025 ซึ่งได้วิเคราะห์สถานการณ์ปศุสัตว์โลกในอนาคตไว้ว่า ตลาดเนื้อสัตว์นั้นยังคงรักษาความเข้มแข็ง ราคาธัญพืชยังคงอยู่ในระดับต่ำเหมือนเดิม ต้นทุนอาหารสัตว์ก็ยังคงมีความผันผวนสูงในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ในปี ค.ศ. 2025 ผลผลิตเนื้อสัตว์ของโลกมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น 16% เมื่อเปรียบเทียบกับ

ปี ค.ศ. 2013 - 2015 ในส่วนประเทศกำลังพัฒนาคาดว่า ผลผลิตเนื้อสัตว์ส่วนใหญ่จะเพิ่มขึ้นทั้งหมด โดยผ่านการใช้โปรตีนเข้มข้นมากขึ้นในอาหารปศุสัตว์ เนื้อสัตว์ปีกเป็นตัวขับเคลื่อนหลักในการเติบโตของผลผลิตเนื้อสัตว์โดยรวม เพื่อรองรับความต้องการทั่วโลกที่เพิ่มขึ้น โดยต้นทุนการผลิตต่ำและราคาสินค้าที่ลดลงมีส่วนทำให้เนื้อสัตว์ปีกเป็นตัวเลือกสำหรับทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคในประเทศกำลังพัฒนา ในส่วนของเนื้อวัวคาดว่าผลผลิตจะเพิ่มขึ้นจากปี ค.ศ. 2016 เนื้อหมูจะเพิ่มขึ้นภายหลัง ค.ศ. 2016 โดยประเทศจีนเป็นตัวขับเคลื่อนหลัก รวมทั้งเนื้อแกะคาดว่าจะมีผลผลิตที่เพิ่มขึ้น โดยเนื้อแกะคาดว่าจะขยายตัว 2.1% ต่อปี ซึ่งเป็นอัตราที่สูงกว่าทศวรรษที่ผ่านมาโดยจีน ปากีสถาน ชูदान และออสเตรเลีย

การบริโภคเนื้อสัตว์ทั่วโลกต่อคน/ปี คาดว่าจะเพิ่มขึ้น 35.3 กิโลกรัม (r.w.e) ภายในปี ค.ศ. 2025 ซึ่งเพิ่มขึ้น 1.3 กิโลกรัมต่อวัน เมื่อเทียบกับช่วงปี ค.ศ. 2013 - 2015 ซึ่งสัดส่วนการบริโภคที่เพิ่มขึ้นจะเกี่ยวข้องกับสัตว์ปีกเป็นหลัก อีกทั้งการระบาดของโรคในสัตว์ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงและรวดเร็วและนโยบายทางการค้ายังคงเป็นปัจจัยที่ขับเคลื่อนวิวัฒนาการและพลวัตในตลาดเนื้อสัตว์โลก

ด้านการผลิต

การผลิตเนื้อสัตว์ในประเทศกำลังพัฒนานั้น ประเทศบราซิลและจีนยังคงครองการเป็นผู้ผลิตเนื้อสัตว์รายใหญ่ที่สุด โดยคาดว่าผลผลิตจะเพิ่มขึ้นในช่วงที่ประมาณการณ์ไว้ การเติบโตของการผลิตของประเทศบราซิลได้รับประโยชน์จากแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ อาหารและทุ่งหญ้าที่อุดมสมบูรณ์ ผลผลิตเพิ่มขึ้นและการลดค่าเงิน ส่วนการผลิตของจีนจะได้รับประโยชน์มาจากเศรษฐกิจที่เติบโตขึ้น เนื่องจากหน่วยการผลิตขนาดเล็กเติบโตขึ้นเป็นองค์การการค้าที่มีขนาดใหญ่ขึ้น ประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ที่มีศักยภาพในการผลิตเนื้อสัตว์เพิ่มมากขึ้นจนเป็นที่น่าสังเกต ได้แก่ อาร์เจนตินา อินเดีย อินโดนีเซีย เม็กซิโก ปากีสถาน และเวียดนาม ดังภาพที่ 12

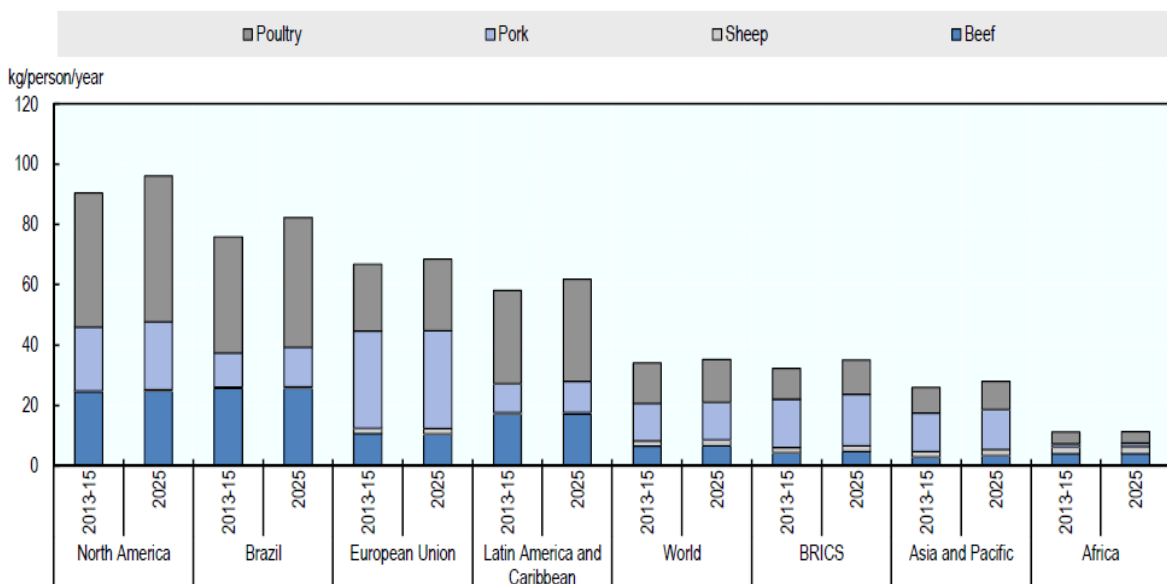

ภาพที่ 12 ประเทศที่มีส่วนแบ่งมากที่สุดในการผลิตเนื้อสัตว์ จำแนกตามประเภทของเนื้อสัตว์

ที่มา: OECD/FAO (2016: 4)

ด้านการบริโภค

การเติบโตของความต้องการเนื้อสัตว์เกิดจากการเติบโตของรายได้และประชากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่มีชนชั้นกลางขนาดใหญ่ในแถบเอเชีย ละตินอเมริกา และตะวันออกกลาง ส่วนในประเทศที่พัฒนาแล้วความต้องการเนื้อสัตว์ยังคงเพิ่มขึ้นแต่ยังอยู่ในอัตราที่ต่ำกว่าประเทศกำลังพัฒนา ดังภาพที่ 13

ภาพที่ 13 การบริโภคเนื้อสัตว์ต่อประชากร จำแนกตามประเทศและภูมิภาค

ที่มา: OECD/FAO (2016: 5)

จากความต้องการในการบริโภคเนื้อสัตว์ที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ระบบการจัดการพื้นที่และเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำปศุสัตว์ อีกทั้งวิธีการทำปศุสัตว์ก็เปลี่ยนจากการใช้ระบบผสมผสาน (Local Multipurpose) เป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายและเป็นปศุสัตว์เชิงเดี่ยวที่เน้นระบบการผลิตเพื่อจำหน่ายมากขึ้น การปศุสัตว์จะกลายเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในชนบท ส่งผลให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง และประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งที่กลุ่มผู้ผลิตปศุสัตว์ต้องให้ความสำคัญคือ “คุณภาพและระบบการทำฟาร์มปศุสัตว์” เนื่องจากกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูงต้องการ “สินค้าที่มีคุณภาพสูง”

ปัญหาและอุปสรรคของการปศุสัตว์โลก

ความต้องการในการบริโภคที่เพิ่มขึ้นก่อให้เกิดการขยายตัวของภาคการปศุสัตว์ซึ่งส่งผลให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมปศุสัตว์ซึ่งเปลี่ยนจากสภาพการทำปศุสัตว์แบบวิถีชนบทสู่การสร้างลักษณะการปศุสัตว์แบบธุรกิจซึ่งก่อให้เกิดสภาพปัญหาดังนี้

1) **สภาพทางการเงินและเทคโนโลยี** การเปลี่ยนผ่านจากระบบปศุสัตว์ดั้งเดิมเพื่อเข้ามาสู่ลักษณะของปศุสัตว์แบบอุตสาหกรรม มักพบกับปัญหาสำคัญคือ “ต้นทุนทางการเงินและต้นทุนทางเทคโนโลยี” เนื่องจากประเทศผู้ผลิตส่วนใหญ่เป็นประเทศกำลังพัฒนาซึ่งมีความเสียเปรียบทางเทคโนโลยี รวมถึงสภาพทุนและกำลังเงินที่มีไม่มากนัก โอกาสในการพัฒนาเป็นไปได้ยาก ทำให้ผู้ผลิตรายเล็กไม่สามารถจัดหาอาหารคุณภาพดี รวมถึงการรักษาความสะอาด นอกจากนี้สภาพทางโครงสร้างพื้นฐานที่เกิดจากการพัฒนาประเทศซึ่งโดยส่วนใหญ่ไม่เจริญมากนัก เหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการปศุสัตว์ทั้งสิ้น ทั้งนี้บทบาทภาครัฐที่สำคัญมักแสดงให้เห็นในรูปแบบการเป็นกลไกในการขับเคลื่อนตลาดกลางสินค้า เพื่อให้ผู้ค้ารายย่อยหรือปศุสัตว์ขนาดเล็กและขนาดกลางสามารถเข้าสู่ตลาดที่มีการแข่งขันได้มากขึ้น โดยในทางทฤษฎีนั้นปรากฏการณ์ดังกล่าวอาจสามารถอธิบายได้ว่าเกิดจาก “ความเสียเปรียบจากต้นทุนทางธุรกรรม (Transaction cost)” ทำให้ปศุสัตว์ขนาดเล็กหรือขนาดกลาง จำเป็นต้องแบกรับภาระของต้นทุนมากกว่าปศุสัตว์และอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ จากต้นทุนทางธุรกรรมที่สูงทำให้ปศุสัตว์ในประเทศกำลังพัฒนามักสร้างผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อลดค่าใช้จ่ายของตนเอง เช่น การปล่อยของเสียโดยไม่รับผิดชอบ การบุกรุกพื้นที่เพื่อเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น ดังนั้น หน้าที่หลักภาครัฐในการช่วยเหลือการปศุสัตว์ขนาดเล็กและขนาดกลาง คือ การพยายามแบ่งเบาภาระต้นทุนทางธุรกรรม เช่น การสร้างโครงสร้างพื้นฐานให้เกิดความรวดเร็วในการขนส่ง การสร้างตลาดกลางเพื่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันได้ของปศุสัตว์รายเล็ก สำหรับเงินช่วยเหลือหรือเงินอุดหนุนเป็นทางเลือกที่ค่อนข้างมีประสิทธิภาพต่ำซึ่งสามารถใช้ได้ในระยะสั้นเป็นบางโอกาสเท่านั้น

2) **สุขภาพชีวิตความเป็นอยู่และอาหารในการทำปศุสัตว์** นอกเหนือจากความต้องการที่เพิ่มขึ้นในการบริโภคนั้น ในปัจจุบันยังให้ความสำคัญกับคุณภาพของผลิตผลอย่างต่อเนื่องในหลายปีที่ผ่านมา ทั้งนี้คุณภาพของสินค้าผลิตภัณฑ์ประเภทเนื้อสัตว์เป็นผลโดยตรงมาจากสุขภาพในขณะมีชีวิตอยู่ของสัตว์เลี้ยง

สุขภาพที่ดีสะท้อนให้เห็นคุณภาพในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้อาหารและดูแลสุขภาพลักษณะ จะเห็นได้ว่าความเชื่อมโยงของคุณภาพเนื้อสัตว์เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงดูและอาหารอย่างลึกซึ้ง

3) พฤติกรรมการเลือกผลิตภัณฑ์และความใส่ใจต่อสุขภาพ ประเด็นความปลอดภัยของ ผลิตภัณฑ์เนื้อเป็นความกังวลหลักที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้บริโภคที่มีกำลังซื้อสูงหรือ กลุ่มผู้บริโภคในประเทศร่ำรวยนั่นเอง โดยประเด็นเรื่องความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการกล่าวถึงมีดังนี้

3.1) ความปลอดภัยของเนื้อสัตว์และการเกิดใหม่ของโรคจากสัตว์สู่คน ในช่วงหลายปี ที่ผ่านมาระบาดในสัตว์ที่สามารถติดต่อสู่มนุษย์มีปริมาณมากขึ้น เช่น ไข้หวัดนก โรคซาร์ เป็นต้น ทำให้ เกิดความตื่นตัวเรื่องความปลอดภัยของเนื้อสัตว์และการทำสุสัต์ว์เป็นที่จับตามองอย่างกว้างขวาง รวมถึง ประเด็นความอ้วนหรือไขมันสัตว์ซึ่งเป็นแหล่งสะสมสารตกค้างที่ส่งผลโดยตรงต่อผู้ที่บริโภคเนื้อสัตว์ ทำให้เกิด การพัฒนาและวิจัยวิธีการใหม่ๆ ในการรับมือกับสภาพปัญหาและความกังวลที่เกิดขึ้นทำให้เกิดระบบมาตรฐาน ขึ้น เช่น HACCP หรือมาตรฐานการผลิตอื่นๆ เป็นต้น ซึ่งเป็นที่ยอมรับในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา พฤติกรรม การบริโภคที่เปลี่ยนไปส่วนหนึ่งมาจากความทันสมัยของเทคโนโลยีที่ทำให้การส่งผ่านข้อมูลข่าวสารเป็นไป อย่างสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น ทำให้แรงกดดันจากความกังวลของผู้บริโภคส่งผ่านไปยังผู้ผลิตมากขึ้น

3.2) สารตกค้างจากการปศุสัตว์และเชื้อดื้อยา ประเด็นสารตกค้างเนื่องจากการปศุสัตว์ ที่มักกล่าวถึงได้แก่ ยารักษาโรค เช่น ยาต้านจุลชีพซึ่งหากเกิดการดื้อยาเชื้อโรคอาจกลายพันธุ์และสามารถ ติดต่อไปยังมนุษย์ได้ และระบบการให้ฮอร์โมนเพื่อการสร้างการเจริญเติบโต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในไก่และสุกร ซึ่งองค์การอนามัยโลก (WHO) และสหภาพยุโรป ต่างออกกฎข้อบังคับเรื่องการทำปศุสัตว์โดยห้ามใช้ ยาปฏิชีวนะในปริมาณสูงเพราะอาจก่อให้เกิดการกลายพันธุ์ของเชื้อโรคและมีการตกค้างของสารเคมี โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวยาที่สามารถใช้ร่วมกับมนุษย์ได้โดยสั่งห้ามในการทำปศุสัตว์โดยเด็ดขาด ซึ่งทั้งสองแห่ง พยายามสร้างกระบวนการการตรวจสอบและกีดกันทางการค้า ซึ่งในระยะเริ่มต้น (กลางทศวรรษที่ 90) กระบวนการดังกล่าวถูกต่อต้านจากผู้ผลิตอย่างรุนแรง อย่างไรก็ตามกระแสความเห็นด้วยจากผู้บริโภคทำให้ หลายประเทศต่างใช้แนวทางเดียวกันในการสร้างนโยบายเพื่อลดบทบาทของสารเคมีและฮอร์โมนจนถึง ปัจจุบัน นโยบายดังกล่าวสามารถบังคับใช้ได้จริงเกือบทั่วภูมิภาคในโลก

3.3) การตัดแต่งพันธุกรรม เทคโนโลยีชีวภาพเป็นผลพวงจากการพัฒนาของเทคโนโลยี ที่มีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคอย่างมาก ทั้งนี้คำว่าเทคโนโลยีชีวภาพครอบคลุมความหมาย อย่างกว้างขวาง อาทิ การผสมเทียม การปลูกถ่ายตัวอ่อน การตัดแต่งพันธุกรรม รวมไปถึงการโคลนนิ่ง ซึ่งเป็น ขอบข่ายความรู้ที่ยังไม่ชัดเจน การนำวิทยาการเหล่านี้มาใช้จึงเสี่ยงต่อความไม่ปกติที่อาจเกิดขึ้นจาก ความเข้าใจที่ยังไม่ชัดเจนได้ ดังนั้นกระบวนการส่วนใหญ่ที่เป็นเทคโนโลยีขั้นสูงมักเป็นกระบวนการที่อยู่ ในขั้นการทดลอง นอกจากนี้ประเด็นการเลี้ยงสัตว์ด้วยอาหารที่ได้จากพืชผ่านการตัดแต่งพันธุกรรมยังเป็น ประเด็นที่ได้รับความกังวลจากผู้บริโภคเช่นกัน ด้วยเหตุผลที่ว่า การตัดแต่งพันธุกรรมอาจนำไปสู่ ความเปลี่ยนแปลงในสัตว์ที่บริโภคอาหารเหล่านี้เข้าไป ดังนั้นทั่วโลกจึงพยายามอย่างยิ่งในการพัฒนา ค้นคว้า และวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่ทันสมัยในการปรับปรุงพันธุ์

ทั้งหมดที่กล่าวมาในส่วนของปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพรวมของปศุสัตว์ในโลกปัจจุบันเกิดขึ้นมาจากลักษณะความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่นำไปสู่การพัฒนาในการทำปศุสัตว์เพื่อตอบสนองความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกในช่วงราว 30 ปีที่ผ่านมา ซึ่งจะเห็นได้ว่าความเปลี่ยนแปลงมีความเป็นพลวัตรและไม่แน่นอนอย่างเห็นได้ชัด โดยแรงกดดันที่เกิดขึ้นกับประเทศผู้ผลิตปศุสัตว์โดยส่วนใหญ่มักเกิดจากความต้องการบริโภคที่มากขึ้นและปัจจัยด้านเทคโนโลยีเป็นส่วนผลักดันหลักที่สำคัญอย่างยิ่ง สำหรับปัจจัยเกื้อหนุนที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงคือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้เกิดการแชร์ข้อมูลข่าวสารที่ทั่วถึงรวมทั้งรสนิยมในการบริโภคที่เปลี่ยนไป ทำให้การปศุสัตว์ในโลกปัจจุบันมีความท้าทายอย่างยิ่งในการประคับประคองให้เกิดความสมดุลในการพัฒนา นอกจากนี้จากความเอื้ออำนวยของสภาพภูมิอากาศของพื้นที่ในการทำปศุสัตว์ส่วนใหญ่ยังก่อให้เกิดโรคในสัตว์เลี้ยงใหม่ๆ อย่างต่อเนื่องอีกด้วย

ตารางที่ 3 การคาดคะเนปริมาณเนื้อสัตว์โลก (World meat projection)

		Average 2013-2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
WORLD												
BEEF AND VEAL												
Production	Kt cwe	67,962	69,106	70,029	70,891	72,239	73,141	74,185	75,164	75,974	76,894	77,766
Consumption	Kt cwe	67,340	68,832	69,718	70,598	71,934	72,836	73,874	74,851	75,666	76,586	77,461
PIGMEAT												
Production	Kt cwe	117,005	118,402	119,920	121,533	123,045	124,468	125,838	127,115	128,528	129,833	131,001
Consumption	Kt cwe	116,674	118,398	119,742	121,337	122,833	124,261	125,640	126,914	128,325	129,628	130,797
POULTRY MEAT												
Production	Kt rtc	110,280	115,192	117,630	119,321	120,886	122,758	124,393	126,059	127,889	129,833	131,001
Consumption	Kt rtc	109,811	115,247	117,608	119,321	120,895	122,766	124,392	126,058	127,888	129,565	131,255
SHEEP MEAT												
Production	Kt cwe	14,137	14,473	14,778	15,076	15,426	15,800	16,229	16,571	16,844	17,113	17,438
Consumption	Kt cwe	14,042	14,492	14,805	15,107	15,453	15,818	16,229	16,562	16,844	17,105	17,403
TOTAL MEAT												
Per capita consumption	Kg rwt	34.0	34.3	34.4	34.6	34.7	34.8	34.9	35.0	35.1	35.2	35.3

ตารางที่ 3 (ต่อ)

		Average 2013-2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
DEVELOPED COUNTRIES												
BEEF AND VEAL												
Production	Kt cwe	29,198	29,277	29,441	29,782	30,214	30,380	30,580	30,786	30,916	31,080	31,246
Consumption	Kt cwe	28,656	28,708	28,805	29,142	29,510	29,687	29,882	30,071	30,187	30,358	30,501
PIGMEAT												
Production	Kt cwe	42,524	44,141	44,396	44,396	44,730	45,201	45,306	45,430	45,625	45,865	46,085
Consumption	Kt cwe	39,608	40,864	41,156	41,381	41,666	41,741	41,823	41,871	41,960	42,080	42,178
POULTRY MEAT												
Production	Kt rtc	45,679	47,975	48,781	49,341	49,821	50,367	50,825	51,235	51,694	52,198	52,575
Consumption	Kt rtc	43,149	45,555	46,171	46,578	46,903	47,446	47,816	48,203	48,652	49,000	49,382
SHEEP MEAT												
Production	Kt cwe	3,369	3,283	3,306	3,325	3,373	3,423	3,477	3,516	3,540	3,576	3,607
Consumption	Kt cwe	2,631	2,650	2,664	2,667	2,682	2,697	2,716	2,735	2,754	2,769	2,783
TOTAL MEAT												
Per capita consumption	Kg rwt	65.0	66.8	67.2	67.5	67.8	68.1	68.3	68.5	68.7	68.9	69.2

ตารางที่ 3 (ต่อ)

		Average 2013-2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
DEVELOPING COUNTRIES												
BEEF AND VEAL												
Production	Kt cwe	38,764	39,830	40,588	41,109	42,025	42,760	43,065	44,377	45,059	45,815	46,520
Consumption	Kt cwe	38,685	40,124	40,913	41,456	42,424	43,149	43,991	44,780	45,479	46,228	46,959
PIGMEAT												
Production	Kt cwe	74,481	74,261	75,524	76,803	77,954	79,267	80,532	81,685	82,904	83,969	84,916
Consumption	Kt cwe	77,066	77,534	78,586	79,956	81,166	82,520	83,317	85,043	86,365	87,549	88,618
POULTRY MEAT												
Production	Kt rtc	64,601	67,218	68,849	69,980	71,065	72,392	73,568	74,824	76,195	77,439	78,680
Consumption	Kt rtc	66,661	69,692	71,438	72,743	73,991	75,320	76,577	77,855	79,236	80,564	81,873
SHEEP MEAT												
Production	Kt cwe	10,768	11,190	11,472	11,751	12,053	12,377	12,752	13,055	13,304	13,537	13,831
Consumption	Kt cwe	11,411	11,841	12,141	12,440	12,771	13,121	13,513	13,827	14,089	14,337	14,648
TOTAL MEAT												
Per capita consumption	Kg rwt	26.6	26.6	26.8	27.0	27.1	27.3	27.4	27.6	27.7	27.8	28.0

Note: Calendar Year: Year ending 30 September for New Zealand. Average 2013-15est: Data for 2015 are estimated.

1. Per capita consumption expressed in retail weight. Carcass weight to retail weight conversion factors of 0.7 for beef and veal, 0.78 for pigmeat and 0.88 for both sheep meat and poultry meat.
2. Excludes Iceland but includes all EU28 member countries.

ที่มา: OECD/FAO (2016: 127)

2.4 เศรษฐกิจการปศุสัตว์โลกที่สำคัญ

จากรายงานสถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้ม ปี พ.ศ. 2560 (สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2559: 147-182) ในส่วนของเศรษฐกิจการปศุสัตว์ของโลกนั้นมีจำนวน 4 ชนิด ได้แก่ (1) ไก่เนื้อ (2) สุกร (3) โคเนื้อ และ (4) โคนม สามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

2.4.1 ไก่เนื้อ

ด้านการผลิต

การผลิตเนื้อไก่ของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2559 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 1.97 ต่อปี โดยรัสเซียมีอัตราการขยายตัวสูงที่สุดคือ ร้อยละ 7.70 ซึ่งเป็นผลจากมาตรการสนับสนุนการเลี้ยงไก่ของภาครัฐ ปี พ.ศ. 2559 การผลิตเนื้อไก่ของโลกมีปริมาณ 89.55 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 88.69 ล้านตัน ส่วนในปี พ.ศ. 2558 ร้อยละ 0.96 โดยสหรัฐอเมริกายังคงเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ที่สุด มีปริมาณการผลิต 18.28 ล้านตัน รองลงมาได้แก่ บราซิล 13.61 ล้านตัน จีน 12.70 ล้านตัน และสหภาพยุโรป 11.07 ล้านตัน

ปี พ.ศ. 2560 คาดว่าการผลิตเนื้อไก่ของโลกจะมีปริมาณ 90.45 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 89.55 ล้านตัน ในปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 1.01 การผลิตเนื้อไก่ของโลกขยายตัวตามความต้องการบริโภคที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญทั้งสหรัฐอเมริกา บราซิล สหภาพยุโรป และอินเดีย มีการขยายการผลิตเพิ่มขึ้น ในขณะที่การผลิตไก่เนื้อของจีนคาดว่าจะลดลง เนื่องจากจีนยังประสบปัญหาการระบาดของโรคไข้หวัดนก

ตารางที่ 4 ปริมาณการผลิตเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ของประเทศที่สำคัญ

หน่วย: พันตัน

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559 ^{1/}	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2560 ^{2/}
สหรัฐอเมริกา	16,621	16,976	17,306	17,971	18,283	2.51	18,960
บราซิล	12,645	12,308	12,692	13,146	13,605	2.15	14,080
จีน	13,700	13,350	13,000	13,400	12,700	-1.47	11,500
สหภาพยุโรป	9,660	10,050	10,450	10,810	11,070	3.51	11,300
อินเดีย	3,160	3,450	3,725	3,900	4,200	7.16	4,500
รัสเซีย	2,830	3,010	3,260	3,600	3,750	7.70	3,770
ไทย	1,550	1,500	1,570	1,700	1,780	4.10	1,890
ประเทศอื่นๆ	23,101	23,755	24,552	24,167	24,160	1.07	24,718
รวมทั้งหมด	83,267	84,399	86,555	88,694	89,548	1.97	90,448

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลเบื้องต้น ^{2/} คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

ด้านการตลาด

(1) ความต้องการบริโภค

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 การบริโภคเนื้อไก่ของโลก มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 1.86 ต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2559 การบริโภคเนื้อไก่ของโลกอยู่ที่ปริมาณ 87.38 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 86.96 ล้านตัน ของปี พ.ศ. 2558 ร้อยละ 0.48 ซึ่งสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่มีการบริโภคเนื้อไก่มากที่สุด คือ 15.23 ล้านตัน รองลงมาได้แก่ จีน 12.99 ล้านตัน และสหภาพยุโรป 10.38 ล้านตัน

ปี พ.ศ. 2560 คาดว่าการบริโภคเนื้อไก่ของโลกมีปริมาณ 88.41 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 87.38 ล้านตัน ในปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 1.18 ผู้บริโภครายใหญ่ที่สุดคือ สหรัฐอเมริกา คาดว่าจะมีการบริโภคปริมาณ 15.66 ล้านตัน รองลงมาได้แก่ จีน 11.71 ล้านตัน และสหภาพยุโรป 10.79 ล้านตัน

ตารางที่ 5 ปริมาณการบริโภคเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ของประเทศที่สำคัญ

หน่วย: พันตัน

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559 ^{1/}	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2560 ^{2/}
สหรัฐอเมริกา	13,346	13,691	14,043	15,094	15,233	3.69	15,661
จีน	13,543	13,174	12,830	13,267	12,985	-0.77	11,705
สหภาพยุโรป	9,293	9,638	10,029	10,361	10,375	2.97	10,785
ประเทศอื่นๆ	45,442	46,380	48,043	48,234	48,783	1.83	50,259
รวมทั้งหมด	81,624	82,883	84,945	86,956	87,376	1.86	88,410

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลเบื้องต้น ^{2/} คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

(2) การส่งออก

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 การส่งออกเนื้อไก่ของโลกขยายตัวเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 1.34 ต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2559 การส่งออกเนื้อไก่ของโลกมีปริมาณ 10.79 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 10.25 ล้านตัน หรือ ร้อยละ 5.26 โดยได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคไข้หวัดนกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ทำให้บราซิลซึ่งเป็นประเทศปลอดไข้หวัดนกได้ก้าวขึ้นมาเป็นผู้ส่งออกอันดับ 1 ของโลกแทนสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. 2559 บราซิลสามารถส่งออกเนื้อไก่ได้ปริมาณ 4.11 ล้านตัน รองลงมาได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา 2.98 ล้านตัน สหภาพยุโรป 1.25 ล้านตัน และประเทศไทย 0.67 ล้านตัน โดยประเทศไทยได้ก้าวมาเป็นประเทศผู้ส่งออกเนื้อไก่อันดับที่ 4 ของโลกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 เป็นต้นมา

ปี พ.ศ. 2560 คาดว่าการส่งออกเนื้อไก่ของโลกมีปริมาณ 11.37 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 10.79 ล้านตัน ในปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 5.36 ผู้ผลิตรายเดิม (บราซิล สหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป) ยังคงเป็นผู้ครองตลาด ในขณะที่ผู้ผลิตรายเล็กมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้น และบราซิลยังคงเป็นประเทศที่ส่งออกเนื้อไก่มากที่สุด คือ 4.39 ล้านตันเพิ่มขึ้นจาก 4.11 ล้านตัน ในปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 6.69 รองลงมาได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป แลประเทศไทย ตามลำดับ โดยไทยยังคงเป็นผู้ส่งออกอันดับ 4 ของโลก

ตารางที่ 6 ปริมาณการส่งออกเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ของประเทศที่สำคัญ

หน่วย: พันตัน

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559 ^{1/}	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2560 ^{2/}
บราซิล	3,508	3,482	3,558	3,841	4,110	4.24	4,385
สหรัฐอเมริกา	3,299	3,332	3,310	2,867	2,978	-3.49	3,128
สหภาพยุโรป	1,094	1,083	1,133	1,177	1,250	3.56	1,275
ไทย	538	504	546	622	670	6.71	710
จีน	411	420	430	401	395	-1.25	345
ตุรกี	284	337	378	321	280	-0.77	320
ประเทศอื่นๆ	954	1,116	1,122	1,025	1,110	2.20	1,209
รวมทั้งหมด	10,088	10,274	10,477	10,254	10,793	1.34	11,372

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลเบื้องต้น ^{2/} คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

(3) การนำเข้า

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 การนำเข้าเนื้อไก่ของโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 0.75 ต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2559 การนำเข้าเนื้อไก่ของโลกอยู่ที่ปริมาณ 8.91 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.25 จากปี พ.ศ. 2558 อยู่ที่ 8.63 ล้านตัน โดยญี่ปุ่นเป็นประเทศที่นำเข้าเนื้อไก่มากเป็นอันดับ 1 ของโลก คือ 0.96 ล้านตัน รองลงมาได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย 0.85 ล้านตัน เม็กซิโก 0.82 ล้านตัน สหภาพยุโรป 0.75 ล้านตัน อิรัก 0.67 ล้านตัน และแอฟริกาใต้ 0.52 ล้านตัน

ปี พ.ศ. 2560 คาดว่าการนำเข้าเนื้อไก่ของโลกมีปริมาณ 9.30 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 8.91 ล้านตัน หรือ ร้อยละ 4.20 โดยประเทศผู้นำเข้าเนื้อไก่ 5 อันดับแรก ได้แก่ ญี่ปุ่น เม็กซิโก ซาอุดีอาระเบีย สหภาพยุโรป และอิรัก ซึ่งในปี พ.ศ. 2560 คาดว่าประเทศดังกล่าวจะมีปริมาณการนำเข้าเนื้อไก่ 0.92 0.85 0.84 0.76 และ 0.70 ล้านตัน ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ปริมาณการนำเข้าเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ของประเทศที่สำคัญ

หน่วย: พันตัน

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559 ^{1/}	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2560 ^{2/}
ญี่ปุ่น	877	854	888	936	955	2.66	920
เม็กซิโก	616	682	722	790	820	7.46	850
ซาอุดีอาระเบีย	750	838	762	863	850	2.84	840
สหภาพยุโรป	727	671	712	728	750	1.45	760
อิรัก	610	673	698	625	670	1.14	695
แอฟริกาใต้	371	355	369	436	520	9.21	560
จีน	254	244	260	268	410	11.09	550
ฮ่องกง	300	272	299	312	325	3.02	335
สหรัฐอเมริกาและเม็กซิโก	223	217	225	277	305	9.09	330
ฟิลิปปินส์	150	148	199	205	260	15.33	280
ประเทศอื่นๆ	3,668	3,738	3,768	3,186	3,041	-5.21	3,176
รวมทั้งหมด	8,546	8,692	8,902	8,626	8,906	0.75	9,296

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลเบื้องต้น ^{2/} คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

2.4.2 สุกร

ด้านการผลิต

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 การผลิตเนื้อสุกรของประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นอัตราร้อยละ 0.48 ต่อปี ในปี พ.ศ. 2559 การผลิตเนื้อสุกรของโลกมีปริมาณรวม 108.20 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2558 ซึ่งมีปริมาณ 111.38 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 2.86 ประเทศต่างๆ ส่วนใหญ่ผลิตเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะประเทศผู้ผลิตที่สำคัญ ได้แก่ สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา บราซิล รัสเซีย เวียดนาม และแคนาดา ผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.13 ร้อยละ 1.95 ร้อยละ 2.74 ร้อยละ 5.86 ร้อยละ 2.36 และร้อยละ 1.80 ตามลำดับ ส่วนจีนมีสัดส่วนของการผลิตลดลงร้อยละ 0.34

ปี พ.ศ. 2560 คาดว่าการผลิตเนื้อสุกรจะมีปริมาณรวม 111.01 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ประมาณร้อยละ 2.60 โดยคาดว่าประเทศผู้ผลิตที่สำคัญหลายประเทศ ได้แก่ จีน สหรัฐอเมริกา บราซิล รัสเซีย และเวียดนาม จะผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.66 ร้อยละ 3.82 ร้อยละ 3.10 ร้อยละ 4.69 และร้อยละ 1.98 ตามลำดับ จีนมีผลผลิตเพิ่มขึ้น เนื่องจาก 2 ปีที่ผ่านมามีผลผลิตลดลง ทำให้ราคาสุกรปรับตัวสูงขึ้น ส่วนบราซิล เศรษฐกิจฟื้นตัว และมีความต้องการจากตลาดต่างประเทศ ทำให้ขยายการผลิตเพิ่มขึ้น สำหรับรัสเซียยังคง ขยายการผลิตเพิ่มขึ้นโดยมีการปรับปรุงประสิทธิภาพโดยรวมของอุตสาหกรรมสุกรให้มีมาตรฐานที่ดีขึ้น แม้จะมีปัญหาโรคอหิวาต์สุกรแอฟริกันก็ตาม

ตารางที่ 8 ปริมาณการผลิตเนื้อสุกรของประเทศที่สำคัญ ปี พ.ศ. 2555 – 2560

หน่วย: พันตัน

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559 ^{1/}	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2560 ^{2/}
จีน	53,427	54,930	56,710	56,375	51,850	-0.34	53,750
สหภาพยุโรป*	22,526	22,359	22,540	23,290	23,350	1.13	23,350
สหรัฐอเมริกา	10,554	10,525	10,368	11,121	11,307	1.95	11,739
บราซิล	3,330	3,335	3,400	3,519	3,710	2.74	3,825
รัสเซีย	2,175	2,400	2,510	2,615	2,770	5.86	2,900
เวียดนาม	2,307	2,349	2,425	2,475	2,525	2.36	2,575
แคนาดา	1,844	1,822	1,805	1,899	1,975	1.80	1,980
ฟิลิปปินส์	1,310	1,340	1,353	1,370	1,440	2.14	1,500
ประเทศอื่นๆ	9,400	9,768	9,455	8,712	9,274	-1.40	9,392
รวมทั้งหมด	106,873	108,828	110,566	111,376	108,201	0.48	111,011

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลเบื้องต้น ^{2/} คาดคะเน *สมาชิกทั้งหมด 28 ประเทศ

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

ด้านการตลาด

(1) ความต้องการบริโภค

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 ความต้องการบริโภคเนื้อสุกรของประเทศต่างๆ ได้มีการเพิ่มขึ้น ในอัตราร้อยละ 0.48 ต่อปี ในปี พ.ศ. 2559 การบริโภคเนื้อสุกรของโลกมีปริมาณรวม 108.00 ล้านตัน ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. 2558 ซึ่งมีปริมาณ 109.91 ล้านตัน ร้อยละ 1.74 ประเทศต่างๆ มีการบริโภคเพิ่มขึ้น โดยสหรัฐอเมริกา รัสเซีย ญี่ปุ่น และเวียดนาม มีการบริโภคเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.01 ร้อยละ 4.77 ร้อยละ 0.86 และร้อยละ 2.04 ตามลำดับ ส่วนจีน สหภาพยุโรป และบราซิล มีการบริโภคลดลงร้อยละ 2.87 ร้อยละ 4.07 และร้อยละ 2.83 ตามลำดับ

ปี พ.ศ. 2560 คาดว่าความต้องการบริโภคเนื้อสุกรจะมีปริมาณรวม 110.69 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 2.49 โดยคาดว่าจีน สหรัฐอเมริกา รัสเซีย บราซิล เวียดนาม และเม็กซิโก บริโภคเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.11 ร้อยละ 3.80 ร้อยละ 3.80 ร้อยละ 2.67 ร้อยละ 2.00 และร้อยละ 3.44 ตามลำดับ เนื่องจากผลผลิตภายในประเทศเพิ่มขึ้น ส่วนญี่ปุ่น การบริโภคลดลงร้อยละ 0.19 ส่วนสหภาพยุโรปการบริโภคทรงตัว

ตารางที่ 9 ปริมาณการบริโภคเนื้อสุกรของประเทศที่สำคัญ ปี พ.ศ. 2555 - 2560

หน่วย: พันตันน้ำหนักซาก

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559 ^{1/}	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2560 ^{2/}
จีน	53,922	55,456	57,195	55,668	54,070	0.09	55,870
สหภาพยุโรป*	20,382	20,147	20,390	20,913	20,062	0.06	20,062
สหรัฐอเมริกา	8,441	8,665	8,545	9,341	9,452	3.06	9,811
รัสเซีย	3,239	3,267	3,024	3,016	3,160	-1.29	3,280
บราซิล	2,670	2,751	2,845	2,893	2,811	1.54	2,886
ญี่ปุ่น	2,557	2,549	2,543	2,568	2,590	0.33	2,585

ตารางที่ 9 (ต่อ)

หน่วย: พันตันน้ำหนักซาก

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559 ^{1/}	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2560 ^{2/}
เวียดนาม	1,850	1,956	1,991	2,176	2,270	5.29	2,348
แคนาดา	1,844	1,822	1,805	1,899	1,975	1.80	1,980
ฟิลิปปินส์	1,310	1,340	1,353	1,370	1,440	2.14	1,500
ประเทศอื่นๆ	9,400	9,768	9,455	8,712	9,274	-1.40	9,392
รวมทั้งหมด	106,873	108,828	110,566	111,376	108,201	0.48	111,011

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลเบื้องต้น ^{2/} คาดคะเน *สมาชิกทั้งหมด 28 ประเทศ

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

(2) การส่งออก

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 การส่งออกเนื้อสุกรของประเทศต่างๆ มีการส่งออกขยายตัวเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 3.60 ต่อปี ในปี พ.ศ. 2559 การส่งออกเนื้อสุกรมีปริมาณรวม 8.54 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2558 ซึ่งมีปริมาณ 7.22 ล้านตัน ร้อยละ 18.28 ประเทศต่างๆ ส่วนใหญ่ส่งออกเพิ่มขึ้น ได้แก่ สหภาพยุโรป ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศแคนาดา ประเทศบราซิล และประเทศเม็กซิโก โดยมีอัตราการส่งออกเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 38.13 ร้อยละ 3.70 ร้อยละ 8.96 ร้อยละ 43.54 และร้อยละ 9.38 ตามลำดับ เนื่องจากความต้องการในตลาดโลกเพิ่มขึ้น และสหรัฐอเมริกาส่งออกได้เพิ่มขึ้นจากการที่สามารถแข่งขันทางด้านราคากับประเทศคู่แข่ง สำหรับประเทศที่ส่งออกลดลง ได้แก่ จีน ซิลี และออสเตรเลีย โดยคิดเป็นร้อยละ 22.08 ร้อยละ 1.69 และร้อยละ 2.78 ตามลำดับ

ปี พ.ศ. 2560 คาดว่าการส่งออกเนื้อสุกรของโลกจะมีปริมาณรวม 8.63 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 1.07 โดยคาดว่าประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศบราซิล และประเทศเม็กซิโก จะส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.95 ร้อยละ 4.44 และร้อยละ 7.14 ตามลำดับ โดยที่สหรัฐอเมริกามีผลผลิตเพิ่มขึ้นแต่ราคาลดลง และค่าเงินมีแนวโน้มอ่อนตัวลง ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้ความต้องการของตลาดต่างๆ เพิ่มขึ้น ส่วนสหภาพยุโรป ประเทศจีน ประเทศออสเตรเลีย และประเทศเวียดนาม การส่งออกจะทรงตัว ส่วนประเทศแคนาดาและซิลีนี้นั้น แนวโน้มการส่งออกลดลงร้อยละ 3.70 และร้อยละ 2.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ปริมาณการส่งออกเนื้อสุกรของประเทศที่สำคัญ ปี พ.ศ. 2555 - 2560

หน่วย: พันตันน้ำหนักซาก

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559 ^{1/}	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2560 ^{2/}
สหภาพยุโรป*	2,165	2,227	2,164	2,389	3,300	9.56	3,300
สหรัฐอเมริกา	2,440	2,262	2,309	2,272	2,356	-0.65	2,449
แคนาดา	1,243	1,246	1,218	1,239	1,350	1.61	1,300
บราซิล	661	585	556	627	900	7.11	940
จีน	235	244	276	231	180	-5.71	180
ชิลี	180	164	163	178	175	0.26	170
เม็กซิโก	95	111	117	128	140	9.62	150
ออสเตรเลีย	36	36	37	36	35	-0.56	35
เวียดนาม	32	22	21	21	21	-8.51	21
ประเทศอื่นๆ	176	111	101	100	81	-15.27	84
รวม	7,263	7,008	6,962	7,224	8,538	3.60	8,629

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลเบื้องต้น ^{2/} คาดคะเน *สมาชิกทั้งหมด 28 ประเทศ

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

(3) การนำเข้า

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 การนำเข้าเนื้อสุกรของประเทศต่างๆ ขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น ในอัตราร้อยละ 4.10 ต่อปี ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2559 การนำเข้าเนื้อสุกรของประเทศผู้นำเข้าเนื้อสุกรที่สำคัญ มีปริมาณการนำเข้ารวม 8.31 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2558 ซึ่งมีปริมาณ 6.71 ล้านตัน หรือคิดเป็น สัดส่วนร้อยละ 23.85 ทั้งนี้ ประเทศต่างๆ ส่วนใหญ่มีการนำเข้าเพิ่มสูงขึ้น ได้แก่ ประเทศจีน ซึ่งมีการนำเข้า เพิ่มขึ้นถึง 1.33 เท่า เนื่องจากมีปริมาณการผลิตลดลง ส่วนญี่ปุ่น เม็กซิโก เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา และฮ่องกง มีการนำเข้าเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 3.94 ร้อยละ 4.49 ร้อยละ 1.84 ร้อยละ 2.17 และร้อยละ 22.17 ตามลำดับ สำหรับออสเตรเลียนำเข้าลดลงร้อยละ 2.27

ปี พ.ศ. 2560 คาดการณ์ว่าจะมีปริมาณการนำเข้ารวมเท่ากับ 8.31 ล้านตัน ลดลงจากปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 0.08 โดยคาดว่าเม็กซิโก เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา และฟิลิปปินส์ จะมีการนำเข้าเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2.44 ร้อยละ 3.28 ร้อยละ 1.74 และร้อยละ 13.64 ตามลำดับ ส่วนจีน และญี่ปุ่น การนำเข้าทรงตัว และในฮ่องกง และออสเตรเลีย มีนำเข้าลดลงร้อยละ 2.06 และร้อยละ 2.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ปริมาณการนำเข้าเนื้อสุกรของประเทศที่สำคัญ ปี พ.ศ. 2555 - 2560

หน่วย: พันตันน้ำหนักซาก

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559 ^{1/}	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2560 ^{2/}
จีน	730	770	761	1,029	2,400	30.61	2,300
ญี่ปุ่น	1,259	1,223	1,332	1,270	1,320	1.33	1,320
เม็กซิโก	706	783	818	981	1,025	10.20	1,050
เกาหลีใต้	502	388	480	599	610	8.59	630
สหรัฐอเมริกา	364	399	459	506	517	9.85	526
ฮ่องกง	414	399	347	397	485	3.16	475
ออสเตรเลีย	194	183	191	220	215	3.97	210
ฟิลิปปินส์	138	172	199	175	220	9.97	250
ประเทศอื่นๆ	2,551	2,278	1,746	1,529	1,522	-13.34	1,546
รวม	6,858	6,595	6,333	6,706	8,314	4.10	8,307

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลเบื้องต้น ^{2/} คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

2.4.3 โคเนื้อ

ด้านการผลิต

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 การผลิตเนื้อโคของประเทศต่างๆ ได้มีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น ในอัตราร้อยละ 0.13 ต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2559 มีปริมาณการผลิตอยู่ที่ 60.49 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากก่อนที่มี ปริมาณการผลิตประมาณ 60.02 ล้านตัน หรือร้อยละ 0.77 ผู้ผลิตรายใหญ่มีการผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป จีน และอินเดีย มีปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.29 ร้อยละ 2.07 ร้อยละ 2.99 และร้อยละ 3.66 ตามลำดับ ส่วนบราซิลมีผลผลิตลดลงร้อยละ 1.50

ปี พ.ศ. 2560 คาดการณ์ว่าการผลิตเนื้อโคจะมีปริมาณ 61.32 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก ปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 1.38 ผู้ผลิตรายใหญ่ที่มีการผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ สหรัฐอเมริกา บราซิล จีน และอินเดีย ซึ่งผลิตเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3.68 ร้อยละ 2.00 ร้อยละ 0.72 และร้อยละ 2.35 ตามลำดับ ส่วนในสหภาพยุโรป ปริมาณการผลิตทรงตัว การผลิตของโลกขยายตัวจากการผลิตที่เพิ่มขึ้นในสหรัฐอเมริกา และอเมริกาใต้ โดยเฉพาะบราซิลมีผลผลิตเพิ่มขึ้นจากความต้องการในตลาดส่งออกที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการขยายเข้าสู่ตลาด ของจีน ซาอุดีอาระเบีย และสหรัฐอเมริกา

ตารางที่ 12 ปริมาณการผลิตเนื้อโคของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2560

หน่วย: พันตันน้ำหนักซาก

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559*	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2560**
สหรัฐอเมริกา	11,848	11,751	11,075	10,817	11,389	-1.61	11,808
บราซิล	9,307	9,675	9,723	9,425	9,284	-0.31	9,470
สหภาพยุโรป	7,708	7,388	7,443	7,691	7,850	0.77	7,850
จีน	6,623	6,730	6,890	6,700	6,900	0.78	6,950
อินเดีย	3,491	3,800	4,100	4,100	4,250	4.81	4,350
ประเทศอื่นๆ	20,736	21,441	21,862	21,289	20,813	0.00	20,890
รวม	59,713	60,785	61,093	60,022	60,486	0.13	61,318

หมายเหตุ: * ปริมาณการ ** คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

ด้านการตลาด

(1) ความต้องการบริโภค

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 ปริมาณความต้องการบริโภคเนื้อโคในประเทศต่างๆ มีทิศทางที่ลดลงในอัตราส่วนร้อยละ 0.35 ต่อปี ประเทศที่มีการบริโภคมากที่สุด คือ สหรัฐอเมริกา รองลงมาได้แก่ สหภาพยุโรป และจีน การบริโภคเนื้อโคในปี พ.ศ. 2559 มีปริมาณ 57.73 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2558 ซึ่งมีการบริโภคปริมาณ 58.16 ล้านตันร้อยละ 0.75

ปี พ.ศ. 2560 คาดการณ์ว่าจะมีการบริโภคเนื้อโค 59.40 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 2.90 โดยประเทศที่มีการบริโภคมากที่สุดยังคงเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา อยู่ที่ประมาณ 11.85 ล้านตัน รองลงมาได้แก่ จีน 7.89 ล้านตัน และสหภาพยุโรป 7.88 ล้านตัน

ตารางที่ 13 ปริมาณการบริโภคเนื้อโคของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2560

หน่วย: พันตันน้ำหนักซาก

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559*	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2560**
สหรัฐอเมริกา	11,739	11,608	11,241	11,276	11,664	-0.42	11,845
จีน	6,667	7,112	7,277	7,339	7,673	3.17	7,890
สหภาพยุโรป	7,760	7,520	7,514	7,751	7,890	0.64	7,875
บราซิล	7,845	7,885	7,896	7,781	7,499	-1.03	7,585
อาร์เจนตินา	2,458	2,664	2,503	2,534	1,390	-11.22	2,465
ประเทศอื่นๆ	21,803	22,333	22,593	21,483	21,612	-0.56	21,741
รวม	58,272	59,122	59,024	58,164	57,728	-0.35	59,041

หมายเหตุ: * ประมาณการ ** คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

(2) การส่งออก

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 การส่งออกเนื้อโคเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 3.49 ต่อปี ส่วนในบราซิล และอินเดียมีการส่งออกมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. 2559 นั้นมีการส่งออกเนื้อโค 9.44 ล้านตัน ลดลงจากปี พ.ศ. 2558 ที่มีการส่งออก 9.54 ล้านตัน ร้อยละ 1.03 เนื่องจากออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์มีการส่งออกลดจากร้อยละ 25.30 และร้อยละ 9.23 ตามลำดับ และในบราซิล อินเดีย และสหรัฐอเมริกา มีการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.50 ร้อยละ 2.44 และร้อยละ 8.95 ตามลำดับ

ปี พ.ศ. 2560 คาดว่าจะมีการส่งออกเนื้อโค 9.70 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 2.72 บราซิลเป็นผู้ส่งออกมากที่สุด ปริมาณ 2.18 ล้านตัน รองลงมาได้แก่ อินเดีย 1.93 ล้านตัน และออสเตรเลีย 1.33 ล้านตัน จีนยังคงเป็นตลาดที่มีการเติบโตสูง โดยมีการเปิดตลาดให้แก่อาร์เจนตินา และบราซิล ซึ่งส่งผลให้บราซิลเป็นผู้ส่งออกอันดับหนึ่ง

ตารางที่ 14 ปริมาณการส่งออกเนื้อโคของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2560

หน่วย: พันตันน้ำหนักซาก

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559*	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2560**
บราซิล	1,524	1,849	1,909	1,705	1,850	3.11	1,950
อินเดีย	1,411	1,765	2,082	1,806	1,850	5.81	1,925
ออสเตรเลีย	1,407	1,593	1,851	1,854	1,385	1.21	1,325
สหรัฐอเมริกา	1,112	1,174	1,167	1,028	1,120	-1.18	1,193
นิวซีแลนด์	517	529	579	639	580	4.28	550
ประเทศอื่นๆ	2,160	2,212	2,404	2,505	2,654	5.51	2,753
รวม	8,131	9,122	9,992	9,537	9,439	3.49	9,696

หมายเหตุ: * ปริมาณการ ** คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

(3) การนำเข้า

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 การนำเข้าเนื้อโคมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นในอัตราร้อยละ 2.96 ต่อปี โดยการนำเข้าเนื้อโคในปี พ.ศ. 2559 อยู่ที่ประมาณ 7.67 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2558 ที่มีการนำเข้า 7.65 ล้านตัน หรือประมาณร้อยละ 0.25 เนื่องจากประเทศจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีได้มีการนำเข้าเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 24.43 ร้อยละ 11.32 และร้อยละ 23.19 ตามลำดับ ส่วนสหรัฐอเมริกา และรัสเซีย มีการนำเข้าลดลง ร้อยละ 10.40 และร้อยละ 5.80 ตามลำดับ

ปี พ.ศ. 2560 คาดการณ์ว่าจะมีการนำเข้าเนื้อโคของโลกประมาณ 7.76 ล้านตัน ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 1.27 เนื่องจากประเทศผู้นำเข้าหลัก เช่น จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ โดยมีการนำเข้าเนื้อโคเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.15 ร้อยละ 2.10 และร้อยละ 1.96 ตามลำดับ ส่วนในเกาหลีใต้นั้นมีความต้องการการนำเข้าเพิ่มขึ้นจากปริมาณการผลิตที่ลดลง จากการเปลี่ยนแปลงของประชากรและนโยบายในประเทศ ส่วนสหรัฐอเมริกามีการนำเข้าลดลงร้อยละ 11.24 เนื่องจากมีผลผลิตเพิ่มขึ้น ในขณะที่รัสเซียและอียิปต์มีการนำเข้าในระดับเดิม เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ยังคงซบเซา

ตารางที่ 15 ปริมาณการนำเข้าเนื้อโคของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2560

หน่วย: พันตันน้ำหนักซาก

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559*	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2560**
สหรัฐอเมริกา	1,007	1,020	1,337	1,529	1,370	10.74	1,216
จีน	86	412	417	663	825	64.84	950
ญี่ปุ่น	737	760	739	707	715	-1.32	730
รัสเซีย	1,027	1,023	929	621	585	-15.00	585
เกาหลีใต้	370	375	392	414	510	7.69	520
ประเทศอื่นๆ	3,488	3,858	4,067	3,713	3,661	0.59	3,762
รวม	6,715	7,448	7,881	7,647	7,666	2.96	7,763

หมายเหตุ: * ปริมาณการ ** คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

2.4.4 โคนม

ด้านการผลิต

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 จำนวนโคนมในประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก มีอัตราเพิ่มร้อยละ 1.60 ต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2559 มีจำนวนโคนมรวม 141.71 ล้านตัว ซึ่งเพิ่มขึ้นในปริมาณ 139.58 ล้านตัว ของปี พ.ศ. 2558 ร้อยละ 1.53 ประเทศที่มีการเลี้ยงโคนมมากที่สุด คือ ประเทศอินเดีย มีจำนวนโคนมรวม 54.50 ล้านตัว รองลงมาได้แก่ สหภาพยุโรป 23.62 ล้านตัว และบราซิล 17.68 ล้านตัว

ในปี พ.ศ. 2555 - 2559 ผลผลิตน้ำนมดิบในประเทศผู้ผลิตที่สำคัญ มีอัตราเพิ่มร้อยละ 2.12 ต่อปี โดยผลผลิตน้ำนมดิบในปี พ.ศ. 2559 มีปริมาณรวม 499.81 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2558 มากถึง 493.69 ล้านตัน หรือประมาณร้อยละ 1.24 ประเทศที่มีผลผลิตน้ำนมดิบมากที่สุด คือ สหภาพยุโรป มีผลผลิตน้ำนมดิบรวม 151.60 ล้านตัน รองลงมาได้แก่ สหรัฐอเมริกา อยู่ที่ 96.34 ล้านตัน และอินเดียอยู่ที่ 68.00 ล้านตัน

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 ปริมาณการผลิตนมผงขาดมันเนยในประเทศผู้ผลิตที่สำคัญนั้น มีอัตราเพิ่มสูงขึ้นประมาณร้อยละ 4.92 ต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2559 มีปริมาณรวม 4.79 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2558 ประมาณ 4.71 ล้านตัน ของ ร้อยละ 1.70 ประเทศที่ผลิตนมผงขาดมันเนยมากที่สุด คือ สหภาพยุโรป มีปริมาณการผลิตรวม 1.80 ล้านตัน รองลงมาได้แก่ สหรัฐอเมริกา 1.05 ล้านตัน และอินเดีย 0.54 ล้านตัน

ปี พ.ศ. 2560 คาดการณ์ว่าจำนวนโคนมและผลผลิตน้ำนมของโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เพราะเกิดการขยายตัวตามธรรมชาติ การผลิตนมของสหภาพยุโรปเป็นอิสระจากข้อจำกัดของโควตา และผลผลิตน้ำนมของไอร์แลนด์ เบลเยียม และเนเธอร์แลนด์ที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากปีที่ผ่านมา ประกอบกับแรงจูงใจจากราคานมและผลิตภัณฑ์นมที่เริ่มปรับตัวสูงขึ้น แม้ว่าการผลิตนมในประเทศออสเตรเลียจะมีแนวโน้มลดลงเนื่องจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยและผลตอบแทนที่ลดลงในปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลจากราคานมที่ลดลงและค่าใช้จ่ายด้านอาหารที่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 16 จำนวนโคนมในประเทศที่สำคัญของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2559

หน่วย: ล้านตัน

ประเทศ	2555	2556	2557	2558*	2559**	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)
อินเดีย	46.40	48.25	50.50	52.50	54.50	4.15
สหภาพยุโรป	23.05	23.19	23.47	23.56	23.62	0.65
บราซิล	16.46	16.60	16.83	17.33	17.68	1.88
สหรัฐอเมริกา	9.24	9.22	9.26	9.32	9.32	0.28
จีน	8.00	8.35	8.40	8.40	8.50	1.28
รัสเซีย	8.60	8.25	8.05	7.75	7.55	-3.18
ประเทศอื่นๆ	21.31	21.18	21.10	20.72	20.54	-0.95
รวม	133.06	135.04	137.61	139.58	141.71	1.60

หมายเหตุ: *ข้อมูลเบื้องต้น ** คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

ตารางที่ 17 ปริมาณผลผลิตน้ำนมดิบในประเทศที่สำคัญของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2559

หน่วย: ล้านตัน

ประเทศ	2555	2556	2557	2558*	2559**	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)
สหภาพยุโรป	139.00	140.10	146.50	149.50	151.60	2.42
สหรัฐอเมริกา	91.01	91.28	93.49	94.62	96.34	1.51
อินเดีย	55.50	57.50	60.50	64.00	68.00	5.27
จีน	32.60	34.30	37.25	37.55	38.00	4.05
รัสเซีย	31.83	30.53	30.50	30.55	30.09	-1.11
บราซิล	23.01	24.26	25.49	26.30	27.10	4.16
ประเทศอื่นๆ	89.90	88.65	90.60	91.07	88.68	-0.04
รวม	426.85	466.62	484.33	493.69	499.81	2.12

หมายเหตุ: *ข้อมูลเบื้องต้น ** คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

ตารางที่ 18 ปริมาณการผลิตนมผงขาดมันเนยในประเทศที่สำคัญของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2559

หน่วย: ล้านตัน

ประเทศ	2555	2556	2557	2558*	2559**	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)
สหภาพยุโรป	1.270	1.250	1.550	1.710	1.800	10.64
สหรัฐอเมริกา	0.973	0.956	1.047	1.029	1.045	2.19
อินเดีย	0.450	0.490	0.520	0.540	0.540	4.73
นิวซีแลนด์	0.404	0.404	0.415	0.390	0.380	-1.57
ออสเตรเลีย	0.235	0.215	0.205	0.266	0.260	4.24
บราซิล	0.141	0.151	0.154	0.157	0.160	2.96
ประเทศอื่นๆ	0.586	0.585	0.621	0.620	0.601	1.09
รวม	4.059	4.051	4.512	4.712	4.786	4.92

หมายเหตุ: *ข้อมูลเบื้องต้น ** คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

ด้านการตลาด

(1) ความต้องการบริโภค

ปี พ.ศ. 2555 - 2559 ความต้องการบริโภคน้ำนมของประเทศต่างๆ โดยรวมมีอัตราการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 1.60 ต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2559 มีปริมาณความต้องการบริโภคน้ำนม 182.29 ล้านตัน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2558 ประมาณ 180.14 ล้านตัน หรือประมาณร้อยละ 1.19 ทั้งนี้ อินเดียเป็นประเทศที่บริโภคน้ำนมสูงที่สุด คือ 62.75 ล้านตัน รองลงมาได้แก่ สหภาพยุโรป ประมาณ 34.00 ล้านตัน และสหรัฐอเมริกา 26.52 ล้านตัน

ความต้องการบริโภคนมผงขาดมันเนยในช่วงปี พ.ศ. 2555 - 2559 มีอัตราการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 2.67 ต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2559 มีการบริโภครวม 3.78 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2558 เล็กน้อย ทั้งนี้ ประเทศที่มีการบริโภคสูงสุด คือ สหภาพยุโรป มีปริมาณการบริโภค 0.90 ล้านตัน รองลงมาได้แก่ อินเดีย 0.54 ล้านตัน และสหรัฐอเมริกา 0.51 ล้านตัน

ปี พ.ศ. 2560 คาดว่าการบริโภคน้ำนมและผลิตภัณฑ์นมของโลกจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเนื่องจากความต้องการนำเข้ามีแนวโน้มที่ดีขึ้น

ตารางที่ 19 ปริมาณการบริโภคน้ำมันในประเทศที่สำคัญของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2559

หน่วย: ล้านตัน

ประเทศ	2555	2556	2557	2558 [*]	2559 ^{**}	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)
อินเดีย	52.00	54.40	57.00	59.75	62.75	4.81
สหภาพยุโรป	33.80	33.80	34.07	34.00	34.00	0.18
สหรัฐอเมริกา	27.74	27.33	27.06	26.79	26.52	-1.09
จีน	13.52	14.35	15.15	15.36	15.57	3.57
บราซิล	8.56	9.04	9.66	9.90	10.10	4.31
รัสเซีย	11.00	10.15	9.86	9.50	9.19	-4.17
ประเทศอื่นๆ	24.97	24.45	24.69	24.84	24.16	-0.50
รวม	171.59	173.52	177.49	180.14	182.29	1.60

หมายเหตุ: *ข้อมูลเบื้องต้น ** คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

ตารางที่ 20 ปริมาณการบริโภคนมผงขาดมันเนยในประเทศที่สำคัญของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2559

หน่วย: ล้านตัน

ประเทศ	2555	2556	2557	2558 ^{1/}	2559 ^{2/}	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)
สหภาพยุโรป	0.802	0.848	0.889	0.982	0.900	3.85
อินเดีย	0.425	0.400	0.446	0.492	0.539	7.06
สหรัฐอเมริกา	0.523	0.424	0.458	0.487	0.505	0.69
เม็กซิโก	0.291	0.253	0.258	0.314	0.320	4.14
จีน	0.225	0.289	0.300	0.244	0.250	0.42
อินโดนีเซีย	0.205	0.222	0.215	0.204	0.205	-0.85
ประเทศอื่นๆ	0.978	1.052	1.038	1.055	1.062	1.69
รวม	3.449	3.488	3.604	3.778	3.781	2.67

หมายเหตุ: *ข้อมูลเบื้องต้น ** คาดคะเน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

(2) การส่งออก

ในช่วงปี พ.ศ. 2555 – 2559 การส่งออกนมผงขาดมันเนยของประเทศที่สำคัญมีอัตราเพิ่มร้อยละ 4.79 ต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2559 มีการส่งออกรวม 1.99 ล้านตัน ซึ่งมีปริมาณลดลงจากปี พ.ศ. 2558 ประมาณ 2.06 ล้านตัน หรือประมาณร้อยละ 3.40 ทั้งนี้ ประเทศที่ส่งออกนมผงขาดมันเนยมากที่สุดคือ สหภาพยุโรป ส่งออกปริมาณ 0.65 ล้านตัน รองลงมาได้แก่ สหรัฐอเมริกา 0.54 ล้านตัน และนิวซีแลนด์ 0.42 ล้านตัน

ปี พ.ศ. 2560 คาดว่าการส่งออกนมผงขาดมันเนยของโลกจะใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมาหรือลดลงเล็กน้อย เนื่องจากสหภาพยุโรปซึ่งเป็นผู้ส่งออกหลักมีการส่งออกลดลงต่อเนื่อง ผลจากการที่รัสเซียยังไม่อนุญาตให้มีการนำเข้าอาหารจากสหภาพยุโรป และการส่งออกของสหรัฐอเมริกาก็ลดลงเช่นเดียวกัน เพราะต้องเผชิญกับการแข่งขันอย่างรุนแรงในตลาดเอเชีย

ตารางที่ 21 ปริมาณการส่งออกนมผงขาดมันเนยในประเทศที่สำคัญของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2559

หน่วย: ล้านตัน

ประเทศ	2555	2556	2557	2558*	2559**	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)
สหภาพยุโรป	0.520	0.407	0.646	0.686	0.650	10.17
สหรัฐอเมริกา	0.444	0.555	0.544	0.560	0.544	4.24
นิวซีแลนด์	0.390	0.392	0.383	0.411	0.415	1.73
ออสเตรเลีย	0.168	0.119	0.164	0.201	0.190	8.01
เบลารุส	0.076	0.096	0.092	0.111	0.105	8.24
ยูเครน	0.026	0.012	0.028	0.030	0.030	12.78
ประเทศอื่นๆ	0.078	0.178	0.109	0.060	0.054	-16.66
รวม	1.702	1.759	1.966	2.059	1.988	4.79

หมายเหตุ: * ข้อมูลเบื้องต้น ** คัดคะแนน

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

(3) การนำเข้า

ในช่วงปี พ.ศ. 2555 - 2559 การนำเข้านมผงขาดมันเนยของประเทศที่สำคัญมีอัตราเพิ่มร้อยละ 2.12 ต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2559 มีปริมาณการนำเข้ารวม 1.17 ล้านตัน ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. 2558 ประมาณ 1.18 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 0.85 ทั้งนี้ ประเทศที่มีการนำเข้ามากที่สุด คือ เม็กซิโก โดยมีปริมาณการนำเข้าประมาณ 0.27 ล้านตัน รองลงมาได้แก่ จีนและอินโดนีเซีย 0.21 ล้านตัน

ปี พ.ศ. 2560 คาดว่าการนำเข้านมผงขาดมันเนยของโลกจะใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา หรือเพิ่มขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากประเทศผู้นำเข้าหลักเริ่มมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปีที่ผ่านมา ได้แก่ เม็กซิโก จีน และฟิลิปปินส์

ตารางที่ 22 ปริมาณการนำเข้านมผงขาดมันเนยในประเทศที่สำคัญของโลก ปี พ.ศ. 2555 - 2559

หน่วย: ล้านตัน

ประเทศ	2555	2556	2557	2558	2559*	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)
เม็กซิโก	0.236	0.198	0.203	0.259	0.265	5.13
จีน	0.168	0.235	0.253	0.200	0.210	2.89
อินโดนีเซีย	0.206	0.225	0.215	0.205	0.205	-0.93
อัลจีเรีย	0.112	0.120	0.168	0.140	0.135	5.42
รัสเซีย	0.096	0.131	0.103	0.110	0.110	0.98
ฟิลิปปินส์	0.106	0.113	0.095	0.100	0.110	-0.48
ประเทศอื่นๆ	0.148	0.126	0.141	0.100	0.138	1.37
รวม	1.071	1.148	1.178	1.180	1.173	2.12

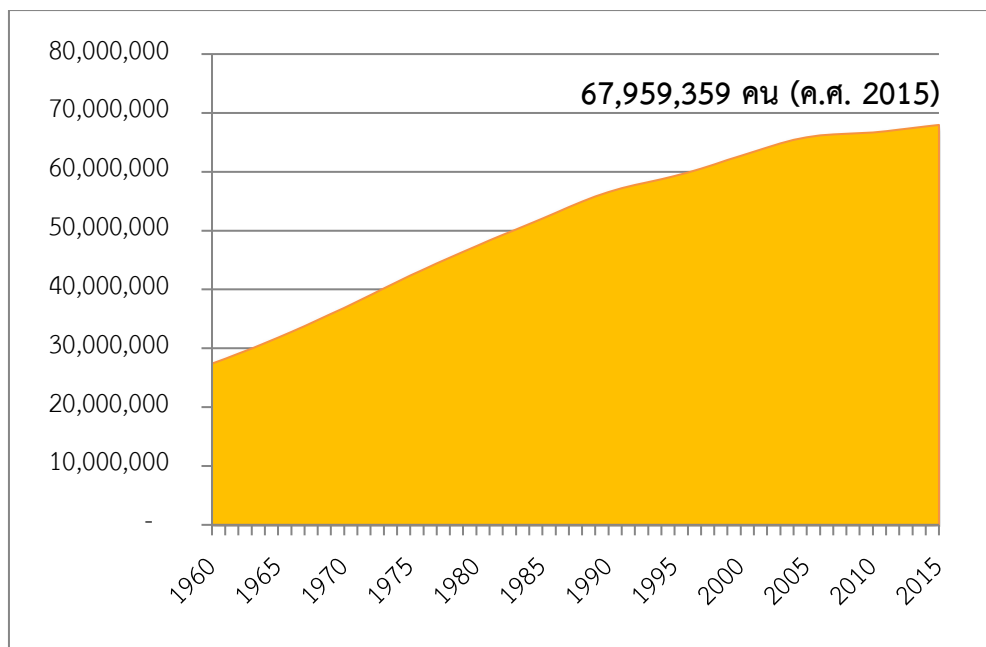
หมายเหตุ: *ข้อมูลเบื้องต้น

ที่มา: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

3. ทิศทางเศรษฐกิจการปศุสัตว์ของประเทศไทย

จากการสำรวจพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทยของสำนักงานสถิติพบว่า ประชากรไทยที่บริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์นั้นมีจำนวนมากถึง 59,066,157 คน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 95.78 ของจำนวนประชากรทั้งหมด (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557) โดยเป็นกลุ่มที่มีการบริโภคทุกวันร้อยละ 31.98 ซึ่งในกลุ่มนี้โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากถึงร้อยละ 16.21 สะท้อนให้เห็นได้ว่าประชากรไทยเป็นกลุ่มบริโภคเนื้อสัตว์อย่างชัดเจน

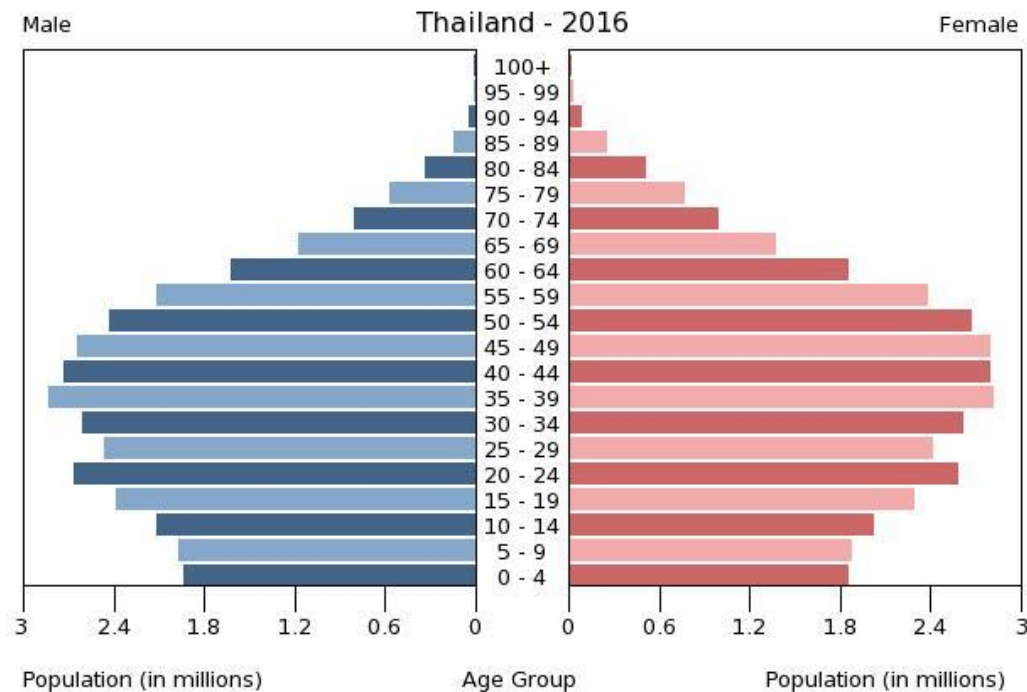
ปัจจุบันประเทศไทยมีจำนวนประชากรมากเป็นอันดับที่ 21 ของโลก โดยจากสถิติในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2559 อยู่ที่ 68,200,824 คน (Central Intelligence Agency, 2016) และจำนวนประชากรของไทยปี พ.ศ. 2558 อยู่ที่ 67,959,359 คน โดยเฉลี่ยแล้วประชากรของประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวในช่วง 20 ปีที่ผ่านมาอยู่ที่ประมาณร้อยละ 0.71

ภาพที่ 14 จำนวนประชากรไทย

ที่มา: World Bank (2016)

จากภาพที่ 14 จะเห็นได้ว่าประชากรของประเทศไทย มีอัตราการเติบโตเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960) โดยเป็นประชากรเพศหญิงประมาณร้อยละ 50.71 (World Bank, 2016) และมีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 37.2 ปี และมีอายุขัยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 74.7 ปี จำแนกเป็นอายุขัยเฉลี่ยของเพศชาย อยู่ที่ 36.2 ปี และ เพศหญิง อยู่ที่ 38.2 ปี มีอัตราการพึ่งพิงโดยรวมอยู่ที่ร้อยละ 39.2 อัตราการพึ่งพิงวัยเด็ก อยู่ที่ร้อยละ 24.7 และอัตราการพึ่งพิง วัยชราอยู่ที่ร้อยละ 14.6 (Central Intelligence Agency, 2016)

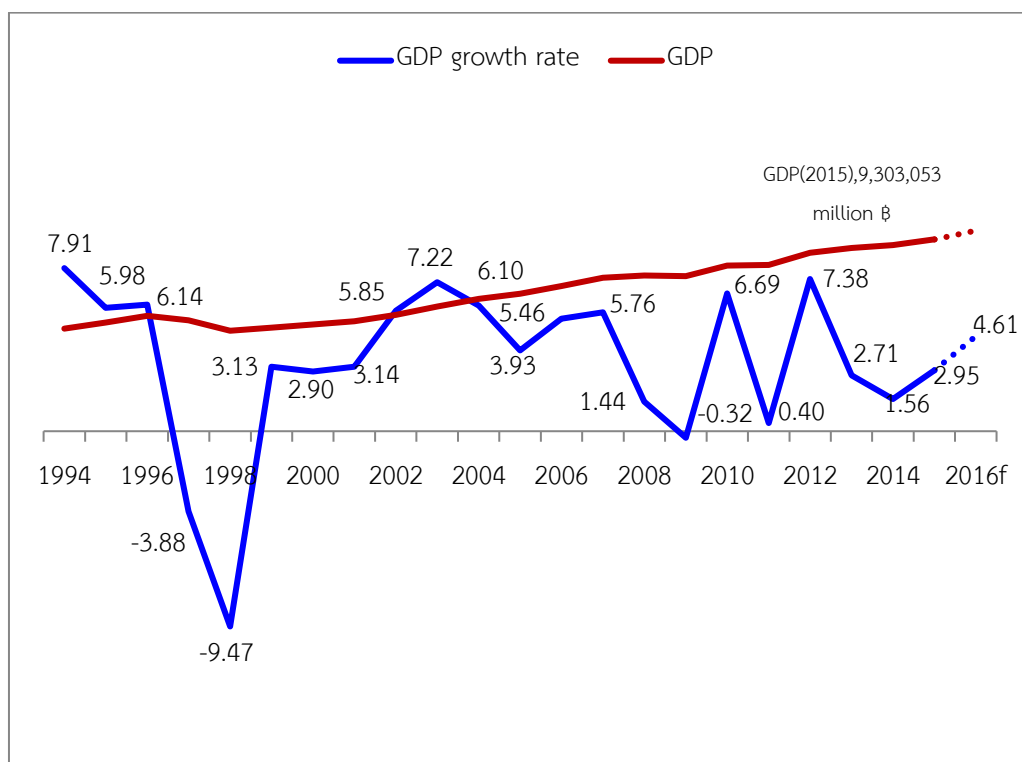
ภาพที่ 15 โครงสร้างประชากรไทย

ที่มา: Central Intelligence Agency (2016)

จากภาพที่ 15 จะพบว่า โครงสร้างประชากรไทยอยู่ในช่วงอายุ 25 – 54 ปี เป็นส่วนใหญ่ โดยคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 46.50 รองลงมาคือประชากรที่อยู่ในช่วงอายุ 0 – 14 ปีร้อยละ 17.18 ประชากรที่อยู่ในช่วงอายุ 15 – 24 ปีร้อยละ 14.47 ประชากรที่อยู่ในช่วงอายุ 55 – 64 ปีร้อยละ 11.64 และประชากรที่อยู่ในช่วงอายุ 65 ปีขึ้นไปร้อยละ 10.21 (Central Intelligence Agency, 2016) ทั้งนี้ จะพบว่าประชากรส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุของคนที่กำลังวัยทำงานที่มีกำลังซื้อ และมีอำนาจในการบริโภค

3.1 ภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย

ปัจจุบันขนาดเศรษฐกิจของประเทศไทยมีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 21 ของโลก และใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ของ ASEAN รองจากประเทศอินโดนีเซีย (Central Intelligence Agency, 2016) โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทยปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) อยู่ที่ 9,303,053 ล้านบาท และไตรมาสที่ 3 ของปี พ.ศ. 2559 (ค.ศ. 2016) อยู่ที่ 2,405,457 ล้านบาท (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) คาดว่าเศรษฐกิจไทยปี พ.ศ. 2559 จะสามารถขยายตัวได้ประมาณร้อยละ 2.5 – 3.0 ดังภาพที่ 16

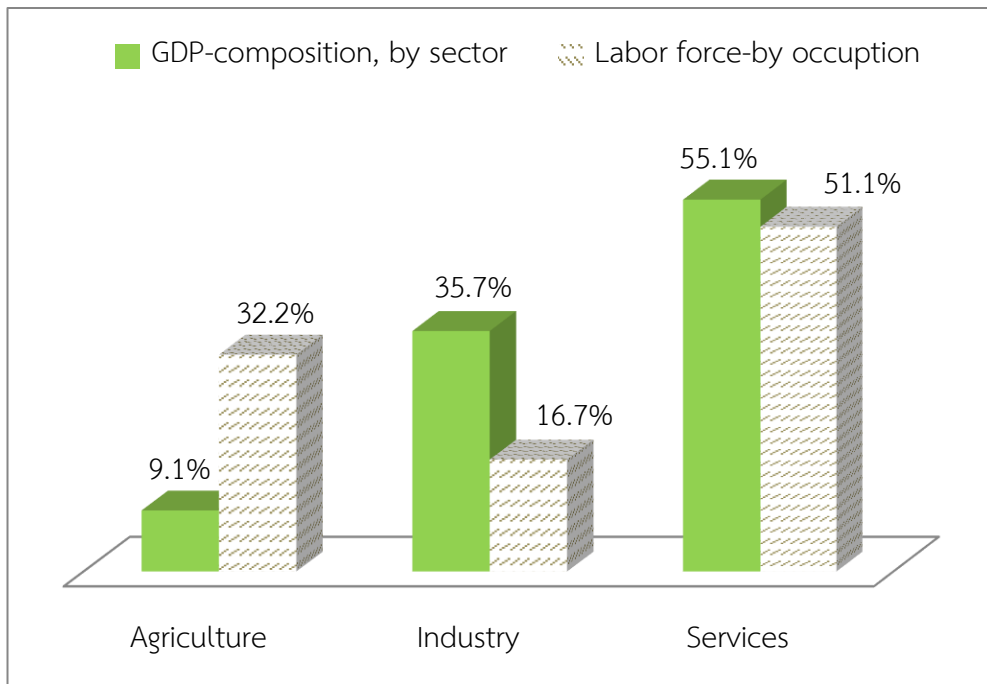

ภาพที่ 16 ทิศทางขนาดเศรษฐกิจและการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทย

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2559)

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยกับสัดส่วนแรงงานแล้ว จะพบว่า โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยได้เปลี่ยนจากภาคเกษตรกรรมไปสู่ภาคบริการอย่างชัดเจน ด้วยเป้าหมายของความต้องการยกระดับจากประเทศกำลังพัฒนาไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว แต่ในส่วนของภาคเกษตรกรรมได้รับผลกระทบในเรื่องความผันผวนของราคาเป็นอย่างมาก จึงทำให้สัดส่วนมูลค่าทางเศรษฐกิจที่มีต่อ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีค่อนข้างต่ำ ทั้งๆ ที่ภาคการส่งออกของประเทศก็เน้นหนักไปที่การส่งออกสินค้าในกลุ่มเกษตรและอาหาร

ภาพที่ 17 โครงสร้างเศรษฐกิจและแรงงานของไทย

ที่มา: Central Intelligence Agency (2016)

จากภาพที่ 17 พบว่า โครงสร้างเศรษฐกิจประเทศไทยจะเน้นหนักไปที่ภาคบริการร้อยละ 55.1 ภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 35.7 และภาคเกษตรกรรมร้อยละ 9.1 ในขณะที่แรงงานของประเทศไทยจะไปกระจุกตัวอยู่ที่ภาคบริการร้อยละ 51.1 ภาคเกษตรกรรมร้อยละ 32.2 และภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 16.7

ระดับรายได้ต่อหัวของประชากรไทยในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) อยู่ที่ 5,774.65 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 2.47 ทั้งนี้ ในช่วง 15 ปีที่ผ่านมา นั้น ระดับรายได้ต่อหัวของประชากรไทยขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แสดงดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ระดับรายได้ต่อหัวของประชากรไทย

	GDP per capita (constant 2010 US\$)	GDP per capita growth rate, (%)
2001	3,551.41	2.27
2002	3,727.37	4.95
2003	3,953.39	6.06
2004	4,164.31	5.33
2005	4,308.43	3.46
2006	4,501.25	4.48
2007	4,733.09	5.15
2008	4,807.55	1.57
2009	4,765.24	-0.88
2010	5,111.91	7.27
2011	5,138.27	0.52
2012	5,488.40	6.81
2013	5,612.69	2.26
2014	5,635.64	0.41
2015	5,774.65	2.47

ที่มา: World Bank (2016)

จากข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและโครงสร้างประชากรที่ปรากฏจะเห็นได้ว่า ประเทศไทยนั้นมีปัจจัยพื้นฐานอันเป็นผลเชิงบวกต่อภาคการปศุสัตว์ โดยเฉพาะในส่วนของ การจำหน่าย การตลาด และ ปริมาณความต้องการบริโภคเป็นอย่างมาก ด้วยจำนวนประชากรที่ขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น โครงสร้างอายุของประชากรที่อยู่ในวัยที่มีกำลังซื้อและความต้องการบริโภคเป็นส่วนใหญ่ รวมทั้งระดับรายได้ต่อหัวที่เพิ่มสูงขึ้น และขนาดเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าโครงสร้างเศรษฐกิจจะมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปสู่ภาคบริการก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจในเบื้องต้นดังปรากฏแล้ว นับว่าเป็นปัจจัยเชิงบวกต่อการเติบโตของภาคการปศุสัตว์อยู่มาก

3.2 พฤติกรรมการบริโภคของประชากรไทย

กระแสการบริโภคของผู้บริโภคในปัจจุบัน จะให้ความสำคัญกับอาหารเพื่อสุขภาพ โดยมูลค่าตลาดอาหารสุขภาพของไทยอยู่ที่อันดับ 19 ของโลก มีตลาดอาหารเพื่อคุณประโยชน์ ครองส่วนแบ่งตลาดอาหารสุขภาพมากที่สุดประมาณร้อยละ 60.0 ตามด้วยอาหารผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติร้อยละ 30.0 เช่น ตลาดอาหารสุขภาพเฉพาะกลุ่ม (ทศพล หงษ์ทอง, 2559) ในขณะเดียวกันพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารของคนไทย ยังให้ความสำคัญกับความสะอาด ความปลอดภัย และความสวยงามมาเป็นอันดับต้นๆ ร่วมด้วย เนื่องจากอิทธิพลของการรักสุขภาพ และกระแสสังคมออนไลน์

ในขณะเดียวกัน แม้ว่าพฤติกรรมการบริโภคของประชากรไทยจะเน้นอาหารเพื่อสุขภาพมากขึ้น แต่ยังคงให้ความสำคัญไปที่อาหารที่มีความรวดเร็ว และความสะดวกในการบริโภคไปด้วย โดยเฉพาะอาหารพร้อมรับประทาน หรืออาหารสำเร็จรูปแช่แข็ง เนื่องจากวิถีชีวิตและการดำรงชีวิตที่เร่งรีบ ความเป็นคนเมือง ที่มีชีวิตจำกัดในเรื่องของระยะเวลา ทำให้พฤติกรรมการบริโภคของคนไทย เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่เน้นการประกอบอาหารทานเอง ซึ่งนอกจากจะมีต้นทุนต่อหัวที่สูงแล้ว ยังต้องใช้ระยะเวลาค่อนข้างมาก และยังมีขั้นตอนที่ซับซ้อน ทั้งนี้ คนไทยนับเป็นผู้บริโภคอันดับต้นๆ ของโลกที่นิยมที่จะซื้ออาหารปรุงสำเร็จมากกว่าที่จะปรุงอาหารเอง เพราะวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปและการได้รับอิทธิพลจากการขยายตัวของร้านสะดวกซื้อ และธุรกิจค้าปลีกในรูปแบบโมเดิร์นเทรด (modern trade) ซึ่งทำให้ผู้บริโภคซื้อหาอาหารพร้อมรับประทานได้ง่ายและสะดวกขึ้น (Economic Intelligence Center, 2014)

ทั้งนี้ กระแสอาหารในปัจจุบันจะได้รับอิทธิพลจากสื่อออนไลน์เป็นอย่างมาก เนื่องจากพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มักใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับโลกเสมือนจริง ดังนั้น กระแสอาหารในช่วงปี พ.ศ. 2560 จะมีลักษณะ 5 ประการ (ทศพล หงษ์ทอง, 2559, อ้างถึงชุดิมา ไวศรายุทธ์ รองคณบดี คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) ดังนี้

- (1.) อาหารพร้อมทานสำหรับ 1 ท่าน (Table for one) จากพฤติกรรมที่เร่งรีบของคนวัยทำงาน
- (2.) เลือกซื้ออาหารจากความสวยงามของบรรจุภัณฑ์และสีสันทนของอาหาร (Eat with your eyes)
- (3.) เลือกซื้อสินค้าที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อมและใช้ภาชนะจากธรรมชาติ (Eco is the new reality)
- (4.) อาหารที่เป็นแหล่งโปรตีนทางเลือกและผลิตภัณฑ์ทดแทน เพื่อตอบสนองคนรักสุขภาพ
- (5.) อาหารไม่มีไขมันและน้ำตาลน้อย

นอกจากนี้ ด้วยพลวัตของโลกที่เปลี่ยนแปลง ทำให้ผู้บริโภคคำนึงถึงการมีชีวิตที่ยืนยาว ด้วยวิถีของการรักสุขภาพมากขึ้น ตาม 4 Good ได้แก่ Good Food, Good Mood, Good Health และ Good Life ซึ่งในส่วนของการมีชีวิตยืนยาวด้วยอาหาร หรือ Good Food นั้น ทำให้คาดการณ์ได้ว่ากลุ่มอาหารที่ตอบโจทย์ผู้บริโภคในปัจจุบันและอนาคตจะมีลักษณะดังนี้ (มติชนออนไลน์, 2559)

- (1.) อาหารเพื่อสุขภาพ และอาหารจากธรรมชาติ เช่น Sugar Free, Fat Free, Dairy Free, Organic, Probiotic, Vegan
- (2.) อาหารสำหรับผู้สูงอายุ เนื่องจากในอีก 5 ปีข้างหน้า ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มขั้น
- (3.) อาหารฟิวชันยุคใหม่ เช่น อาหารที่ผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิมกับการพัฒนาให้ดูแปลกตา และมีความทันสมัยเพิ่มมากขึ้น
- (4.) อาหารสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป เพื่อตอบสนองความต้องการของคนเมือง
- (5.) อาหารฮาลาล เนื่องจากการขยายตัวที่เพิ่มมากขึ้นของประชากรมุสลิม
- (6.) อาหารเสริมและเครื่องดื่มต่างๆ
- (7.) อาหารที่ได้รับการยืนยันความปลอดภัยจากระบบต่างๆ โดยองค์กรที่น่าเชื่อถือ
- (8.) อาหารที่ได้รับความสนใจ และสามารถเข้าถึงได้ง่าย
- (9.) อาหารที่ได้รับอิทธิพลจากโลกดิจิทัลสู่พฤติกรรมผู้บริโภค
- (10.) อาหารที่ตอบโจทย์ความต้องการของคนกลุ่ม Generation Z

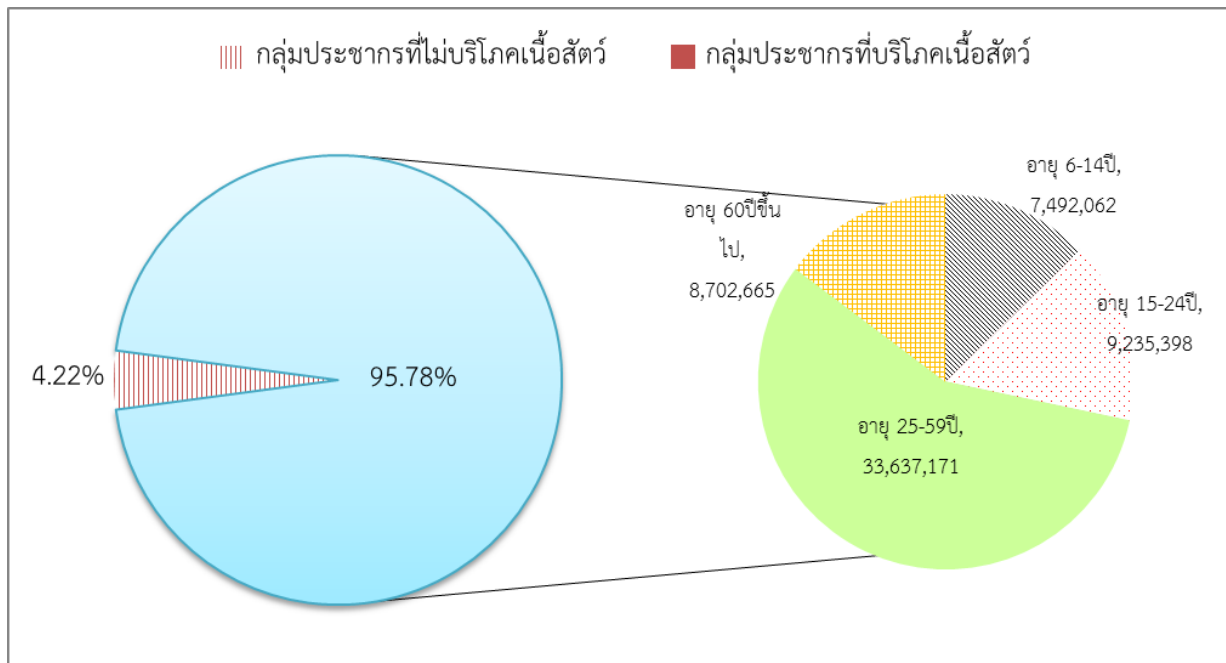
3.3 เศรษฐกิจการปศุสัตว์ไทย

ภาวะการปศุสัตว์ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา มีพัฒนาการและการเติบโตในการผลิตอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ และมาตรฐานฟาร์มที่ได้รับการยอมรับ รวมทั้งมีการเฝ้าระวัง ควบคุมโรคระบาดได้ดีมากขึ้น ซึ่งมีผลต่อความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภค ทำให้ผลผลิตปศุสัตว์ขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะไก่เนื้อ สุกร ไก่ไข่ โคเนื้อ และน้ำนมดิบ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2559 พบว่ามีการขยายตัวในสาขาปศุสัตว์ถึงร้อยละ 2.8 เมื่อเทียบกับปีก่อน

3.3.1 ด้านการบริโภคและภาวะความต้องการสินค้าปศุสัตว์ของไทย

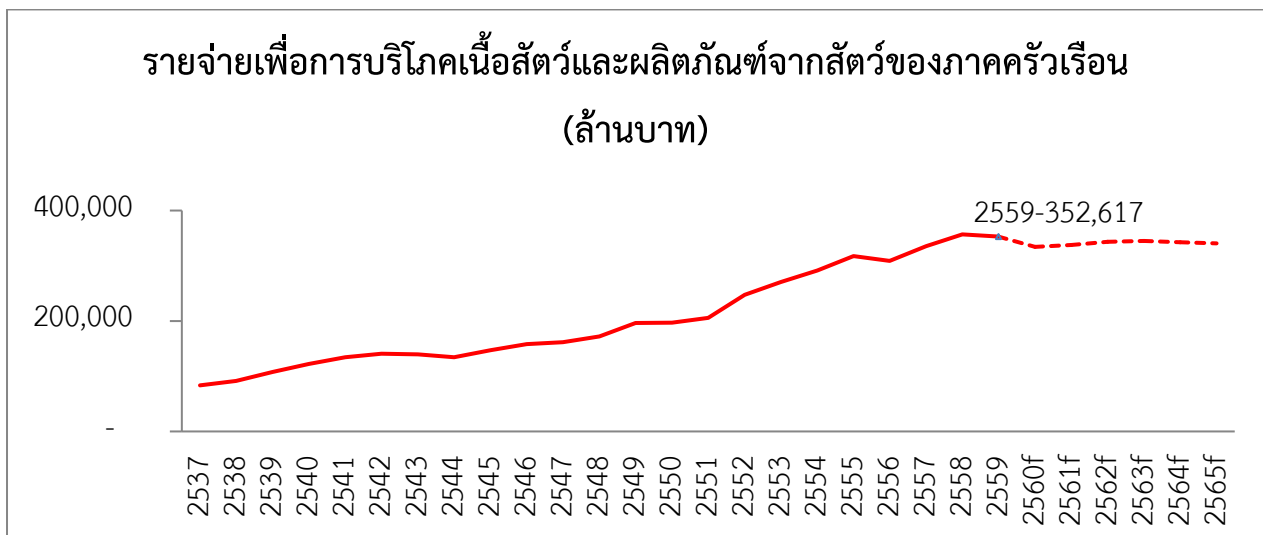
ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณความต้องการบริโภคเนื้อสัตว์ของประชากรเกี่ยวกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นเรื่องที่มีการยืนยันความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างกันมาโดยตลอด เนื่องจากประชากรจะมองหาอาหารประเภทที่ให้โปรตีนในปริมาณมากเมื่อมีกำลังในการจ่ายเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา

ทั้งนี้ ในกรณีประเทศไทย จากการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคด้านอาหารประชากรไทย โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ประชากรไทยที่บริโภคอาหารกลุ่มเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์มีจำนวนมากถึงร้อยละ 95.78 ของจำนวนประชากรทั้งหมด (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557) โดยเป็นกลุ่มที่มีการบริโภคทุกวัน ปริมาณร้อยละ 31.98 สะท้อนให้เห็นได้ว่า ซึ่งพฤติกรรมการบริโภคของประชากรไทยเป็นกลุ่มบริโภคเนื้อสัตว์ได้อย่างชัดเจน ดังภาพที่ 18 นอกจากนี้ จากการรายงานของสภาพัฒน์ฯ (ในปี พ.ศ. 2559) กล่าวถึงรายจ่ายเพื่อการบริโภคเนื้อสัตว์ของครัวเรือน พบว่า ในปี พ.ศ. 2559 ประชากรไทยมีรายจ่ายในส่วนของการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์อยู่ที่ประมาณ 352,617 ล้านบาท หรือคิดเป็นการเติบโตเฉลี่ยต่อปีอยู่ที่ประมาณร้อยละ 6.9 ตามการ-เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ดังภาพที่ 19

ภาพที่ 18 สัดส่วนจำนวนประชากรไทยที่บริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์

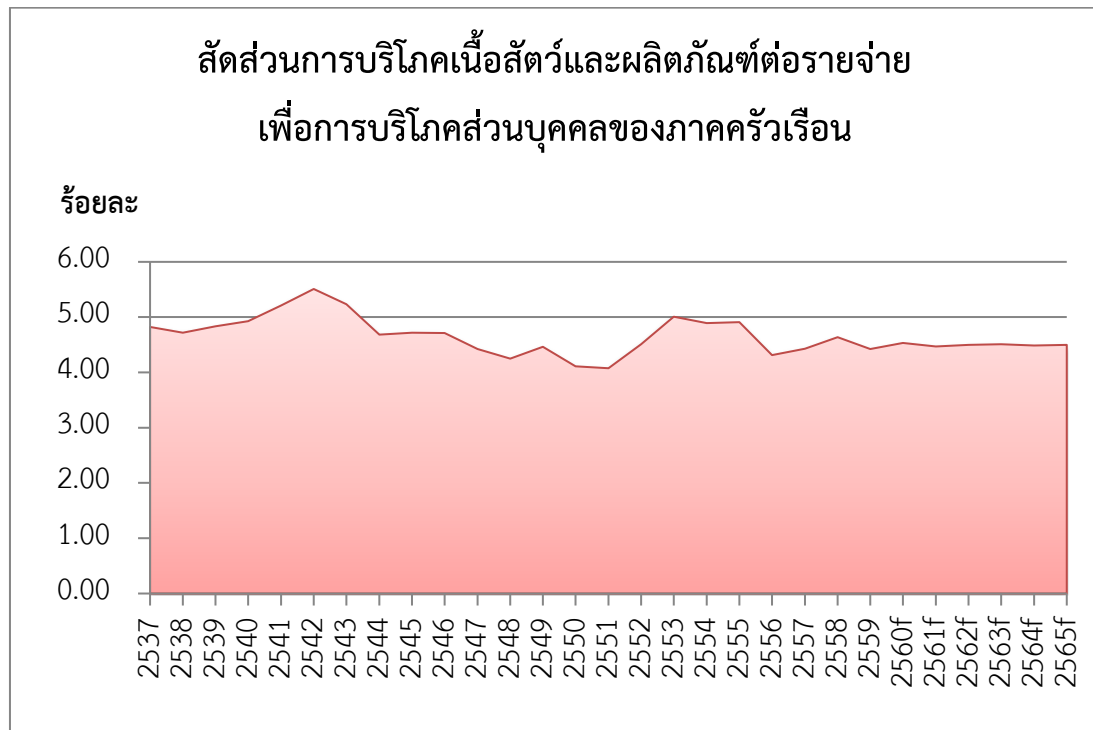
ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2557)

ภาพที่ 19 ภาวะและการพยากรณ์รายจ่ายเพื่อการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2559) และคาดการณ์โดยคณะที่ปรึกษา (2560)

จากภาพที่ 19 จะพบว่า รายจ่ายเพื่อการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ของภาคครัวเรือนของไต้หวัน มีลักษณะของการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น โดยจะเห็นได้ว่าในช่วงของปี พ.ศ. 2560 ถึงปี พ.ศ. 2565 ซึ่งได้จากการพยากรณ์¹ ประชากรไต้หวันมีรายจ่ายเพื่อการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น โดยเติบโตเฉลี่ยต่อปีในช่วงเวลาดังกล่าวอยู่ที่ประมาณร้อยละ 3.2

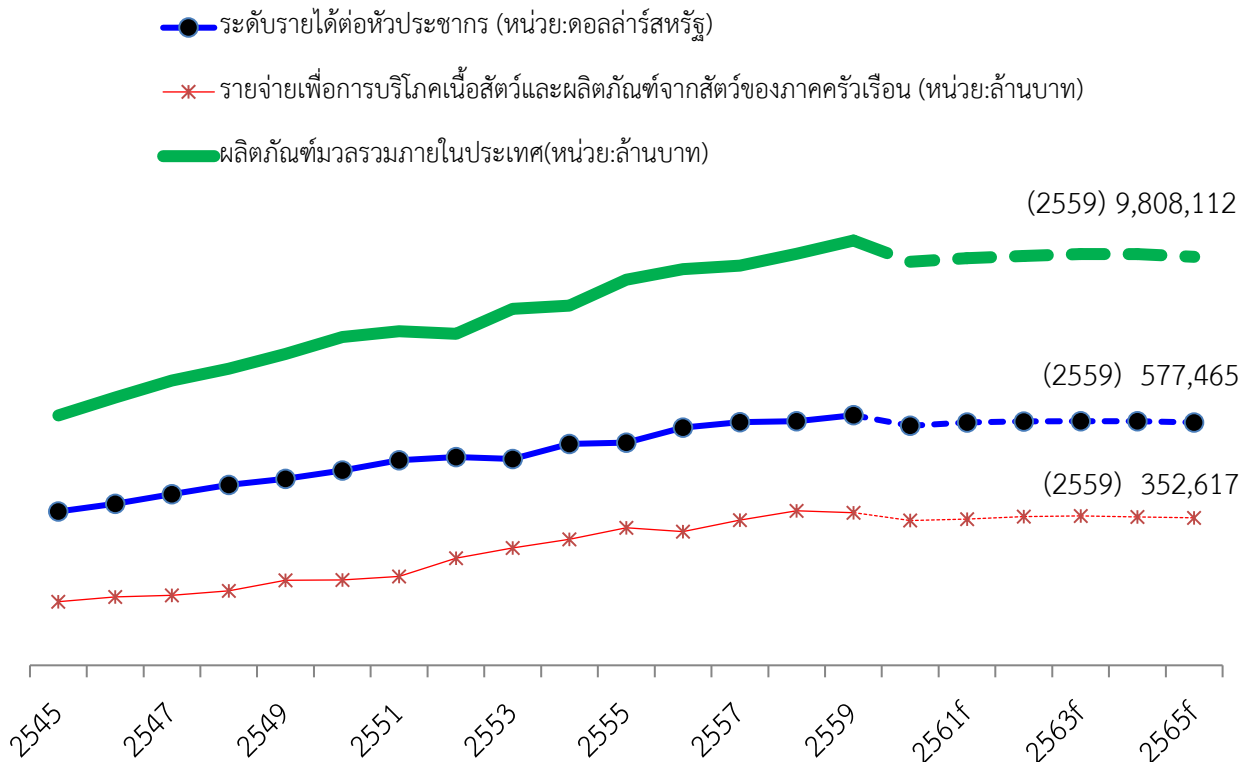

ภาพที่ 20 สัดส่วนการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์ต่อรายจ่ายเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของภาคครัวเรือน
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2559) และจากการพยากรณ์โดยอาศัยค่าเฉลี่ย 5 ปี เนื่องจากทดสอบ Moving Averages ด้วยวิธี MAPE แล้ว ได้ค่าต่ำสุด

จากภาพที่ 20 จะพบว่า ประชากรไต้หวันมีแนวโน้มของการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์อยู่ในระดับประมาณร้อยละ 4.0 – 5.0 อย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะมีกระแสของการรักษาสุขภาพเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการบริโภคที่เน้นพืชผัก และผลไม้เป็นกระแสหลักของการบริโภคก็ตาม พิจารณาได้จากช่วง พ.ศ. 2556 - 2559 ซึ่งมีสัดส่วนการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์ต่อรายจ่ายเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของภาคครัวเรือนอยู่ที่ร้อยละ 4.3, 4.4, 4.6 และ ร้อยละ 4.4 ตามลำดับ ในขณะที่ในช่วงปี พ.ศ. 2560 – 2565

¹ พยากรณ์แบบเฉลี่ย 5 ปี เนื่องจากทดสอบ Moving Averages ด้วยวิธี Mean Absolute Percent Error แล้ว พบว่า ได้ค่าต่ำสุดซึ่งสามารถยืนยันทางสถิติได้ว่ามีความคลาดเคลื่อนต่ำสุด

คาดการณ์ได้ว่าประชากรไทยมีส่วนการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์ต่อรายจ่ายเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของภาคครัวเรือนเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณร้อยละ 4.5

ภาพที่ 21 ทิศทางระดับรายได้ต่อหัว รายเพื่อการบริโภคเนื้อสัตว์ และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2559) และ CIA The World Fact Book (2016) และจากการพยากรณ์โดยอาศัยค่าเฉลี่ย 5 ปี เนื่องจากทดสอบ Moving Averages ด้วยวิธี MAPE แล้ว ได้ค่าต่ำสุด

จากภาพที่ 21 พบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศซึ่งสะท้อนได้ถึงภาวะเศรษฐกิจของประเทศ มีแนวโน้มและทิศทางการเคลื่อนไหวที่สัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับระดับรายได้ต่อหัวประชากร และรายจ่ายเพื่อการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ของภาคครัวเรือน สะท้อนให้เห็นได้ว่า แนวโน้มความต้องการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ของประชากรไทย ขึ้นอยู่กับกำลังซื้อของภาคประชาชน ซึ่งสัมพันธ์ใกล้ชิดกับทิศทางภาวะเศรษฐกิจ และระดับรายได้ต่อหัวของประชากร ทั้งนี้ จากการพยากรณ์นั้น จะพบว่า ช่วงปี พ.ศ. 2561 – 2565 รายจ่ายเพื่อการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ของภาคครัวเรือน มีแนวโน้มเติบโตขึ้น ตามการขยายตัวของภาวะเศรษฐกิจไทย

ในขณะที่จำนวนสัตว์ที่ฆ่าเพื่อการบริโภคในช่วงระยะ 10 ปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มลดลงทั้งในกลุ่มโค กลุ่มกระบือ และกลุ่มสุกร โดยเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงจำนวนสัตว์ที่ฆ่าเพื่อการบริโภคในกลุ่มโคมีปริมาณลดลงมากในช่วงปี พ.ศ. 2557 โดยลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 – 2558 ในขณะที่จำนวนกระบือที่ฆ่าเพื่อการบริโภคมักค่อนข้างผันผวนเป็นอย่างมาก ส่วนจำนวนสุกรที่ฆ่าเพื่อการบริโภคมีการลดลงต่อเนื่องในช่วงปี พ.ศ. 2551 – 2554 ในขณะที่ปี พ.ศ. 2555 ปรากฏเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงจำนวนการฆ่าเพื่อการบริโภคเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 100.91 ซึ่งเป็นช่วงปีที่มีการเปลี่ยนแปลงขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นมากที่สุด และขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงปีต่อมาจนถึงปัจจุบัน ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 จำนวนและอัตราการเติบโตของสัตว์ที่ฆ่าเพื่อการบริโภค

	จำนวนโค (ตัว)	เปอร์เซ็นต์การ เปลี่ยนแปลง	จำนวน กระบือ (ตัว)	เปอร์เซ็นต์การ เปลี่ยนแปลง	จำนวนสุกร (ตัว)	เปอร์เซ็นต์การ เปลี่ยนแปลง
2549	448,176	n.a.	102,183	n.a.	5,189,405	n.a.
2550	506,549	13.02	87,144	-14.72	5,929,033	14.25
2551	546,854	7.96	91,436	4.93	5,788,205	-2.38
2552	584,784	6.94	89,260	-2.38	5,748,438	-0.69
2553	620,245	6.06	108,642	21.71	6,100,479	6.12
2554	565,272	-8.86	91,837	-15.47	3,129,127	-48.71
2555	547,137	-3.21	113,085	23.14	6,286,780	100.91
2556	530,702	-3.00	101,573	-10.18	6,715,949	6.83
2557	472,550	-10.96	82,610	-18.67	7,146,861	6.42
2558	434,098	-8.14	85,334	3.30	7,773,773	8.77

ตารางที่ 24 (ต่อ)

	จำนวนโค (ตัว)	เปอร์เซ็นต์การ เปลี่ยนแปลง	จำนวน กระบือ (ตัว)	เปอร์เซ็นต์การ เปลี่ยนแปลง	จำนวนสุกร (ตัว)	เปอร์เซ็นต์การ เปลี่ยนแปลง
2559f	509,952	17.47	94,888	11.20	6,210,498	-20.11
2560f	498,888	-2.17	95,498	0.64	6,826,772	9.92
2561f	489,238	-1.93	91,981	-3.68	6,934,771	1.58
2562f	480,945	-1.70	90,062	-2.09	6,978,535	0.63
2563f	482,624	0.35	91,552	1.65	6,944,870	-0.48
2564f	492,329	2.01	92,796	1.36	6,779,089	-2.39
2565f	488,805	-0.72	92,378	-0.45	6,892,807	1.68

ที่มา: กรมปศุสัตว์ อ้างถึงใน สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

จากตารางที่ 24 จะพบว่า แนวโน้มจำนวนสัตว์ในกลุ่มโค กระบือ และสุกร ที่ทำการฆ่าเพื่อการบริโภคช่วงปี พ.ศ. 2560 – 2565 ค่อนข้างผันผวน โดยโคจะมีแนวโน้มลดลงในช่วงปี พ.ศ. 2560 – 2562 และจะกลับมาขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2563 – 2564 ในขณะที่กระบือนั้น มีแนวโน้มจำนวนกระบือที่ทำการฆ่าเพื่อการบริโภคขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นในปี พ.ศ. 2560 แต่มีแนวโน้มลดลงในช่วงปี พ.ศ. 2561 – 2562 และจะกลับมาขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2563 – 2564 ก่อนจะลดลงอีกครั้งในปี พ.ศ. 2565

ส่วนจำนวนสุกรที่ทำการฆ่าเพื่อนำมาบริโภคนั้นมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น เห็นได้จากในช่วงปี พ.ศ. 2560 – 2562 ก่อนจะกลับมาลดลงอีกครั้งในช่วงปี พ.ศ. 2563 – 2564 และจะกลับมาขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นอีกครั้งในปี พ.ศ. 2565

3.3.2 ภาวะด้านราคาของสินค้าปศุสัตว์ไทย

สถานการณ์ความเคลื่อนไหวด้านราคาสินค้าปศุสัตว์นั้น ในช่วงปี พ.ศ. 2556 – 2558 มีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นตามปริมาณความต้องการบริโภคที่เพิ่มมากขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจ นอกจากนี้ แนวโน้มการเคลื่อนไหวราคาสินค้าปศุสัตว์ในช่วงปี พ.ศ. 2559 – 2565 คาดการณ์ได้ว่าจะทรงตัวหรือขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อย รายละเอียดดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ราคาเนื้อสัตว์

	โคเนื้อ (บาท/ตัว)	กระบือ (บาท/ตัว)	สุกร (บาท/กิโลกรัม)	ไก่เนื้อ (บาท/กิโลกรัม)	เป็ด (บาท/กิโลกรัม)
2549	14,937	19,284	47.07	31.55	n.a.
2550	14,294	18,134	38.35	33.67	45.95
2551	13,206	17,052	53.35	37.27	43.87
2552	13,046	17,181	56.89	38.14	48.46
2553	12,998	17,117	60.01	42.78	49.75
2554	14,927	19,559	65.54	46.81	44.07
2555	17,344	23,536	56.67	42.03	55.44
2556	21,110	26,717	65.35	43.25	64.44
2557	29,908	31,852	75.08	42.65	63.58
2558	36,677	40,732	66.08	39.67	63.02
2559f	36,104	39,482	64.50	41.00	63.68
2560f	34,722	37,355	68.55	41.11	63.43
2561f	35,834	39,190	66.38	40.59	63.38
2562f	35,553	38,676	66.48	40.90	63.49
2563f	35,370	38,407	67.14	40.87	63.43
2564f	35,586	38,757	66.66	40.79	63.43
2565f	35,503	38,613	66.76	40.85	63.45

หมายเหตุ: ราคาโคเนื้อขนาดน้ำหนัก 350 – 450 กิโลกรัม/ตัว

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

จากตารางที่ 25 จะพบว่า ระดับราคาเนื้อสัตว์ประเภทโคเนื้อ กระบือ สุกร ไก่เนื้อ และเป็ด ทั้งหมดมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2558 ทั้งนี้ โดยคาดการณ์ได้ว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2559 – 2565 ระดับราคาเนื้อสัตว์ ในกลุ่มนี้จะผันผวนเล็กน้อย ทรงตัว และเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อย ในกลุ่มสุกร และเป็ด

ตารางที่ 26 ราคาผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสัตว์

	ไข่ไก่ (บาท/100ฟอง)	ไข่เป็ด (บาท/100ฟอง)	น้ำมันดิบ (บาท/กิโลกรัม)
2549	200	247	11.31
2550	206	247	12.06
2551	233	273	14.56
2552	237	281	15.60
2553	265	293	15.46
2554	301	318	16.39
2555	256	304	16.61
2556	306	339	16.92
2557	309	371	16.91
2558	269	335	17.74
2559f	273	348	17.19
2560f	284	351	17.28
2561f	275	345	17.40
2562f	277	348	17.29
2563f	279	348	17.32
2564f	277	347	17.34
2565f	278	348	17.32

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559)

จากตารางที่ 26 จะพบว่า ระดับราคาผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสัตว์นั้นมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และคาดการณ์ได้ว่าในช่วงปี พ.ศ. 2559 – 2565 ระดับราคาในกลุ่มนี้จะมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อยในกลุ่มไข่ไก่ และน้ำมันดิบ และค่อนข้างทรงตัวในกลุ่มไข่เป็ด

3.3.3 สถานการณ์ด้านปริมาณการผลิตปศุสัตว์ไทย

ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาภาพรวมของการผลิตในสาขาปศุสัตว์นั้นมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องตามสภาวะการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในกลุ่มสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น ไก่เนื้อ สุกร ไข่ไก่ โคเนื้อ และน้ำนมดิบ ทั้งนี้ เนื่องจากระบบฟาร์มที่ได้มาตรฐานมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และสถานการณ์การควบคุมโรคระบาดต่างๆ อยู่ในสภาวะที่ควบคุมได้ดี ส่งผลดีต่อความเชื่อมั่นในการบริโภค

นอกจากนี้ หากพิจารณาในแต่ละรายประเภทสัตว์แล้ว คาดการณ์ได้ว่าในอีก 5 ปีข้างหน้า ปริมาณการผลิตโคเนื้อ และกระบือมีแนวโน้มชะลอตัวลงเล็กน้อย ในขณะที่โคนมมีปริมาณการผลิตที่ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง ส่วนปริมาณการผลิตสุกร มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง ส่วนไก่เนื้อ ไก่ไข่ และไก่พื้นเมืองนั้น มีแนวโน้มของปริมาณการผลิตที่ขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นอย่างมาก ในขณะที่เป็ดเนื้อและเป็ดไข่กลับมีแนวโน้มชะลอตัวลงเล็กน้อย ทั้งนี้ ตัวเลขปริมาณการผลิตของสัตว์แต่ละประเภท รวมถึงน้ำนมดิบ แสดงรายละเอียด ได้ดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ปริมาณการผลิตหมวดปศุสัตว์

	สุกร (ล้านตัว)	โคเนื้อ (ล้านตัว)	กระบือ (แสนตัว)	ไก่พื้นเมือง (ล้านตัว)	ไก่เนื้อ (ล้านตัว)	เป็ดเนื้อ (ล้านตัว)	ไข่ไก่ (ล้านฟอง)	ไข่เป็ด (ล้านฟอง)	นํ้านมดิบ (แสนตัน)
2549	13.32	1.17	2.31	67.39	849.88	20.49	8,553.87	1,436.33	8.03
2550	13.55	1.20	2.25	66.85	879.98	21.61	8,989.86	1,471.97	7.29
2551	12.09	1.19	2.22	68.62	920.75	21.64	9,425.96	1,462.73	7.86
2552	11.77	1.17	2.19	69.75	917.26	21.42	9,617.83	1,453.93	8.41
2553	12.10	1.13	2.16	70.81	970.94	21.00	9,786.86	1,410.35	9.11
2554	11.89	1.09	2.10	71.49	994.32	23.22	10,024.44	1,233.31	9.82
2555	12.83	1.03	1.79	72.63	1,055.13	23.77	10,998.33	1,182.37	10.22
2556	13.07	1.00	1.61	67.65	1,103.32	24.02	11,148.50	1,126.17	10.95
2557	13.04	0.98	1.53	69.06	1,209.52	24.24	11,705.65	1,096.62	10.67
2558	13.57	0.99	1.54	70.13	1,338.94	24.34	12,399.74	1,018.27	10.84
2559f	12.88	1.01	1.71	70.19	1,140.25	23.92	11,255.33	1,131.35	10.50
2560f	13.08	1.00	1.64	69.93	1,169.43	24.06	11,501.51	1,110.95	10.64
2561f	13.13	1.00	1.61	69.39	1,192.29	24.11	11,602.15	1,096.67	10.72
2562f	13.14	1.00	1.61	69.74	1,210.09	24.13	11,692.88	1,090.77	10.67

ตารางที่ 27 (ต่อ)

	สุกร (ล้านตัว)	โคเนื้อ (ล้านตัว)	กระบือ (แสนตัว)	ไก่พื้นเมือง (ล้านตัว)	ไก่เนื้อ (ล้านตัว)	เป็ดเนื้อ (ล้านตัว)	ไข่ไก่ (ล้านฟอง)	ไข่เป็ด (ล้านฟอง)	น้ำมันดิบ (แสนตัน)
2563f	13.16	1.00	1.62	69.88	1,210.20	24.11	11,690.32	1,089.60	10.67
2564f	13.07	1.00	1.64	69.83	1,184.45	24.07	11,548.44	1,103.87	10.64
2565f	13.11	1.00	1.62	69.76	1,193.29	24.10	11,607.06	1,098.37	10.67

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559) และ และพยากรณ์โดยคณะที่ปรึกษา (2560)

3.3.4 เศรษฐกิจการปศุสัตว์ด้านการค้าระหว่างประเทศ

สภาวะการณ์การนำเข้าและการส่งออก ในหมวดสินค้าและผลิตภัณฑ์จากปศุสัตว์ในช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2559 นั้น ประเทศไทยมีมูลค่าการนำเข้าสินค้าในหมวดนมและครีมผง นมผงขาดมันเนย และหางนม(เวย์) เป็นมูลค่ามากที่สุดของกลุ่มสินค้าปศุสัตว์ทั้งหมด รองลงมาจะเป็นหมวดโคตัวผู้และโคตัวเมีย ไก่เนื้อ กระบือ ผลิตภัณฑ์จากเนื้อไก่ และเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์ (รวม) ตามลำดับ ทั้งนี้ ในส่วนของการค้าระหว่างประเทศในหมวดเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์ (รวม) และผลิตภัณฑ์จากเนื้อไก่เป็นหมวดสินค้าที่ประเทศไทยได้ดุลการค้ามาโดยตลอด กล่าวคือ ภาวะของการส่งออกทั้งปริมาณและมูลค่ามากกว่าปริมาณและมูลค่าการนำเข้าอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่หมวดสินค้าไก่เนื้อ นมและครีมผง นมผงขาดมันเนย และหางนม(เวย์) เป็นหมวดสินค้าที่ประเทศไทยเสียดุลการค้ากับต่างประเทศ เนื่องจากมีปริมาณและมูลค่าการส่งออกที่ต่ำกว่าปริมาณและมูลค่าการนำเข้า (รายละเอียดดังตารางที่ 28)

ส่วนในของหมวดกระบือ และโคนั้น จำแนกเป็นโคตัวผู้และโคตัวเมีย เป็นหมวดสินค้าที่มีความผันผวนในปริมาณการค้าระหว่างประเทศและมูลค่าการค้าระหว่างประเทศเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในช่วงปี พ.ศ. 2558 – 2559 โดยประเทศไทยมีปริมาณการส่งออกมากกว่าปริมาณการนำเข้า แต่กลับทำให้ประเทศไทยขาดดุลทางการค้า เนื่องจากมีมูลค่าการส่งออกต่ำกว่ามูลค่าการนำเข้า ทั้งนี้ เหตุของความผันผวนและความขัดแย้งทางสถิติที่เกิดขึ้น อาจจะเนื่องมาจากปัจจัยภายนอกที่ยากต่อการควบคุมเข้ามามีอิทธิพลต่อมูลค่าการค้าระหว่างประเทศก็เป็นได้ อาทิ ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ความตกลงพิเศษทางการค้า หรือ เงื่อนไขทางการค้าอื่นๆ เป็นกรณีพิเศษ เป็นต้น

ตารางที่ 28 มูลค่าการค้าระหว่างประเทศสินค้าปศุสัตว์

หน่วย: บาท

		2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559
เนื้อสุกร	การนำเข้า	51,058,969	35,451,924	39,806,571	41,542,545	70,573,719	94,327,058	91,451,021	100,617,680	165,353,993	145,600,980
	และ										
	การส่งออก	1,000,826,257	1,849,477,413	1,765,413,119	1,902,725,612	2,295,880,449	2,723,280,946	2,663,809,355	2,810,797,083	2,746,492,080	2,185,299,045
	ผลิตภัณฑ์										
(รวม)	เกินดุล	949,767,288	1,814,025,489	1,725,606,548	1,861,183,067	2,225,306,730	2,628,953,888	2,572,358,334	2,710,179,403	2,581,138,087	2,039,698,065
	(ขาดดุล)										
โคตัวผู้	การนำเข้า	49,668,800	67,883,600	42,242,000	110,764,540	190,066,852	317,177,798	738,712,583	1,713,501,520	1,854,951,841	1,350,593,042
	การส่งออก	34,232,085	516,325,576	964,577,963	1,173,034,416	942,045,646	1,021,503,311	1,460,815,242	1,428,125,896	1,180,300,309	901,155,739
	และโคตัว										
	เมีย										
(รวม)	เกินดุล	(15,436,715)	448,441,976	922,335,963	1,062,269,876	751,978,794	704,325,513	722,102,659	(285,375,624)	(674,651,532)	(449,437,303)
	(ขาดดุล)										
กระบือ	การนำเข้า	57,467,500	63,587,000	40,529,500	59,022,028	108,533,992	111,798,451	241,788,000	408,043,000	356,434,790	383,287,000
	การส่งออก	476,000	139,947,019	147,093,048	72,186,783	33,953,952	91,887,737	72,480,771	491,217,939	287,365,000	249,506,122
	เกินดุล	(56,991,500)	76,360,019	106,563,548	13,164,755	(74,580,040)	(19,910,714)	(169,307,229)	83,174,939	(69,069,790)	(133,780,878)
	(ขาดดุล)										
ไก่เนื้อ	การนำเข้า	144,607,355	365,965,790	565,066,687	614,900,740	778,456,831	613,003,125	689,407,794	824,195,640	749,111,414	792,278,850
	การส่งออก	7,526,602	5,828,826	4,678,761	17,423,948	23,440,230	31,785,047	22,073,394	39,706,418	36,975,703	38,010,528
	เกินดุล	(137,080,753)	(360,136,964)	(560,387,926)	(597,476,792)	(755,016,601)	(581,218,078)	(667,334,400)	(784,489,222)	(712,135,711)	(754,268,322)
	(ขาดดุล)										
ผลิตภัณฑ์จากเนื้อไก่ (รวม)	การนำเข้า	12,205,104	68,838,791	42,267,377	57,890,823	89,387,773	80,394,981	462,762,998	456,649,957	225,227,794	230,869,078
	การส่งออก	33,038,628,849	51,621,211,163	48,846,680,698	52,223,358,227	60,294,949,336	67,751,358,160	66,799,694,919	73,963,333,772	81,175,837,026	81,370,116,129
	เกินดุล	33,026,423,745	51,552,372,372	48,804,413,321	52,165,467,404	60,205,561,563	67,670,963,179	66,336,931,921	73,506,683,815	80,950,609,232	81,139,247,051
	(ขาดดุล)										

ตารางที่ 28 (ต่อ)

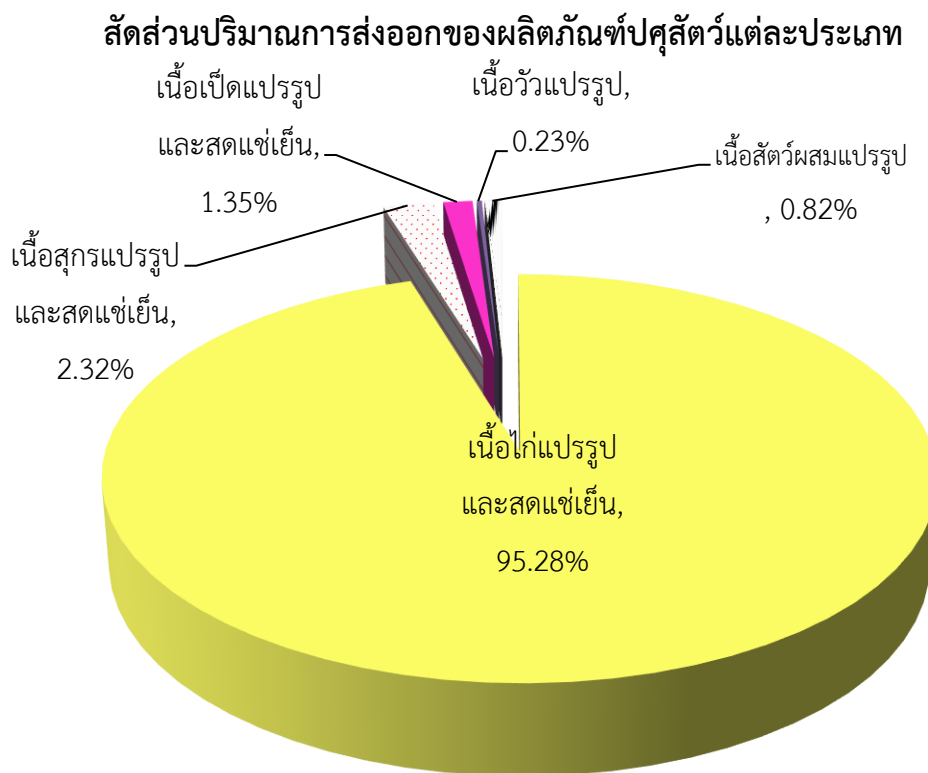
หน่วย: บาท

		2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559
นมและ ครีมผง	การนำเข้า	3,011,713,250	3,773,430,516	2,011,761,211	3,403,020,945	3,978,538,443	5,248,272,348	4,325,209,057	6,779,746,399	4,479,727,910	3,826,320,355
	การส่งออก	2,127,308,382	1,824,537,002	1,519,505,483	1,391,734,370	1,875,231,609	1,552,518,968	1,725,508,136	1,532,454,719	1,420,424,579	942,905,922
	เกินดุล	(884,404,868)	(1,948,893,514)	(492,255,728)	(2,011,286,575)	(2,103,306,834)	(3,695,753,380)	(2,599,700,921)	(5,247,291,680)	(3,059,303,331)	(2,883,414,433)
	(ขาดดุล)										
นมผงขาด มันเนย	การนำเข้า	7,458,658,155	7,624,923,220	3,792,633,382	5,841,486,299	6,788,243,190	6,140,731,121	7,552,435,926	8,815,525,154	7,023,487,319	3,531,747,153
	การส่งออก	81,630,028	94,200,758	139,968,762	266,906,908	187,746,330	108,761,965	113,385,550	116,926,975	134,451,254	384,195,056
	เกินดุล	(7,377,028,127)	(7,530,722,462)	(3,652,664,620)	(5,574,579,391)	(6,600,496,860)	(6,031,969,156)	(7,439,050,376)	(8,698,598,179)	(6,889,036,065)	(3,147,552,097)
	(ขาดดุล)										
ทางนม (เวย์)	การนำเข้า	2,489,478,586	1,999,403,968	1,248,266,563	2,104,622,079	2,527,395,691	2,588,277,784	2,761,200,087	3,438,338,988	2,819,259,295	2,092,268,034
	การส่งออก	428,177,200	499,667,118	718,278,636	754,719,719	886,812,730	578,523,039	603,382,119	467,383,201	478,042,908	432,958,124
	เกินดุล	(2,061,301,386)	(1,499,736,850)	(529,987,927)	(1,349,902,360)	(1,640,582,961)	(2,009,754,745)	(2,157,817,968)	(2,970,955,787)	(2,341,216,387)	(1,659,309,910)
	(ขาดดุล)										

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2560)

(1) ด้านการส่งออกสินค้าปศุสัตว์

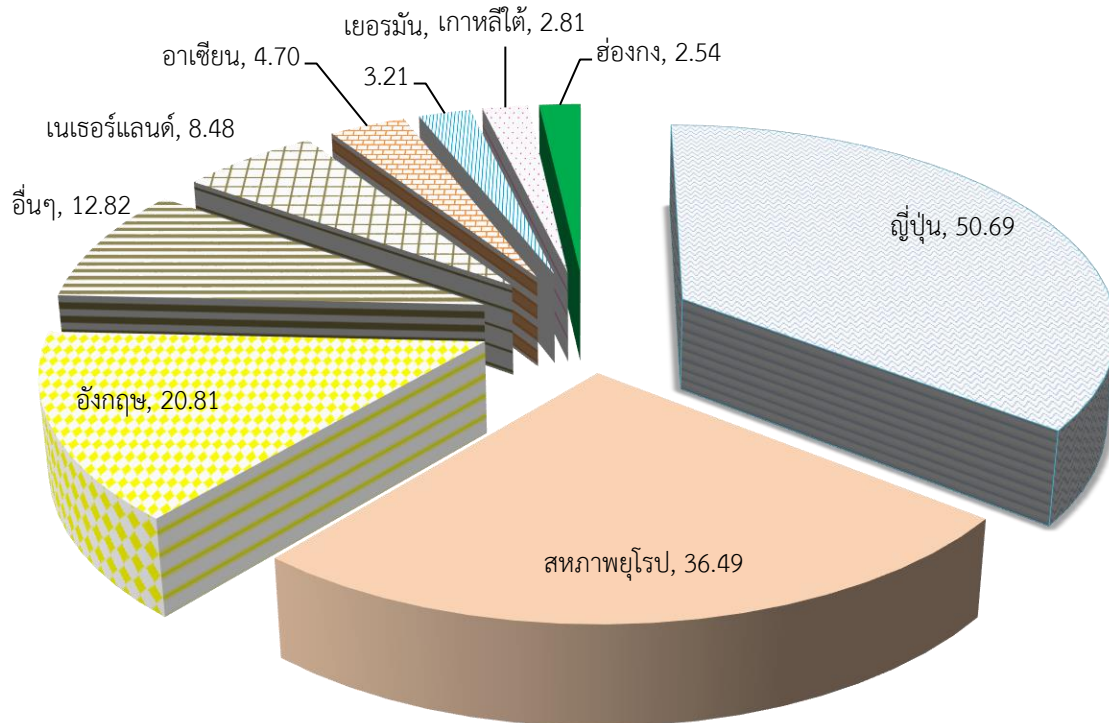
ในช่วงที่ผ่านมาของประเทศไทย เนื้อไก่แปรรูปและเนื้อไก่สดแช่เย็นนั้นมีสัดส่วนปริมาณการส่งออกมากที่สุด โดยมีสัดส่วนมากถึงร้อยละ 95.28 ของปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ทั้งหมด ส่วนเนื้อสุกรแปรรูปและเนื้อสุกรสดแช่เย็นมีสัดส่วนรองลงมาอยู่ที่ร้อยละ 2.32 ส่วนเนื้อเป็ดแปรรูปและเนื้อเป็ดสดแช่เย็น เนื้อสัตว์ผสมแปรรูป และเนื้อวัวแปรรูป เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนน้อยปริมาณการส่งออกน้อยที่สุดอยู่ที่ประมาณร้อยละ 1.35 ร้อยละ 0.82 และร้อยละ 0.23 ตามลำดับ แสดงรายละเอียดดังภาพที่ 22

ภาพที่ 22 สัดส่วนปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์แต่ละประเภท

ที่มา: กรมปศุสัตว์ (2559)

ส่วนประเทศคู่ค้าของประเทศไทยในการส่งออกผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ที่สำคัญนั้น คือ ประเทศญี่ปุ่น สหภาพยุโรป และอังกฤษ โดยมีสัดส่วนร้อยละ 50.69 ร้อยละ 36.49 และร้อยละ 20.81 ตามลำดับ ในขณะที่ประเทศในภูมิภาค เช่น อาเซียน เกาหลีใต้ และฮ่องกงนั้น มีสัดส่วนการส่งออกอยู่ที่ ร้อยละ 4.70 ร้อยละ 2.81 และร้อยละ 2.54 ตามลำดับ รายละเอียดดังภาพที่ 23

ภาพที่ 23 สัดส่วนประเทศที่ไทยส่งออกผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์

ที่มา: กรมปศุสัตว์ (2559)

ตารางที่ 29 สัดส่วนการส่งออกผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ของไทยไปอาเซียน

	กลุ่มไก่		กลุ่มเป็ด		กลุ่มสุกร		รวม	
	สัดส่วนมูลค่า	สัดส่วนปริมาณ	สัดส่วนมูลค่า (%)	สัดส่วน	สัดส่วนมูลค่า (%)	สัดส่วน	สัดส่วนมูลค่า	สัดส่วนปริมาณ
	(%)	(%)	ปริมาณ (%)		ปริมาณ (%)		(%)	(%)
สิงคโปร์	61.75	46.93	77.70	81.73	48.85	29.84	61.85	47.02
มาเลเซีย	33.28	47.33	-	-	24.24	50.99	32.67	47.01
ลาว	3.33	3.94	-	-	-	-	3.23	3.86
ฟิลิปปินส์	1.21	1.05	-	-	-	-	1.17	1.03
กัมพูชา	0.35	0.50	22.30	18.27	-	-	0.58	0.57
พม่า	0.09	0.25	-	-	26.90	19.17	0.50	0.51
เวียดนาม	-	-	-	-	-	-	-	-
อินโดนีเซีย	-	-	-	-	-	-	-	-
บรูไน	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	384,875,121	3,428,226	4,370,855	16,423	5,816,380	45,493	396,426,293	3,500,428

ที่มา: กรมปศุสัตว์ (2559)

ทั้งนี้ ในส่วนของกลุ่มประเทศในอาเซียนนั้น ประเทศคู่ค้าในการส่งออกผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ของไทยที่สำคัญคือ ประเทศสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซีย โดยมีสัดส่วนมูลค่าการส่งออกรวมอยู่ที่ประมาณร้อยละ 61.85 และร้อยละ 32.67 ตามลำดับ ในขณะที่มีสัดส่วนปริมาณการส่งออกรวมอยู่ที่ร้อยละ 47.02 และร้อยละ 47.01 ตามลำดับ โดยประเภทสัตว์ที่มีสัดส่วนปริมาณการส่งออกไปประเทศสิงคโปร์มากที่สุดคือ กลุ่มเป็ด โดยมีสัดส่วนมากถึงร้อยละ 81.73 ในขณะที่กลุ่มสัตว์ที่มีสัดส่วนปริมาณส่งออกไปยังประเทศมาเลเซียมากที่สุดคือ กลุ่มสุกร โดยมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 50.99 รายละเอียดดังตารางที่ 29

(2) ด้านการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา การนำเข้าสินค้าปศุสัตว์ [โดยพิจารณาหมวด 01 (NO) ในกลุ่มสัตว์มีชีวิต หมวด 02 (KG) เนื้อและส่วนอื่นของสัตว์ที่บริโภคได้ และหมวด 04 () ผลิตภัณฑ์นม ไข่สัตว์ปีก ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่บริโภคได้ ซึ่งไม่ได้ระบุหรือรวมไว้ (เฉพาะหมวด 0401 – 0408)] นั้น จะพบว่า มีสัดส่วนมูลค่าการนำเข้าโดยเฉลี่ยเมื่อเทียบกับมูลค่าการนำเข้าทั้งหมดของไทย อยู่ที่ประมาณร้อยละ 0.38 โดยในส่วนนี้ คิดเป็นสัดส่วนของสินค้าปศุสัตว์ในหมวด 04 () ผลิตภัณฑ์นม ไข่สัตว์ปีก ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่บริโภคได้ ซึ่งไม่ได้ระบุหรือรวมเอาไว้ [พิจารณาเฉพาะหมวด 0401 – 0408] เป็นสำคัญ ถือครองสัดส่วนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.28 ซึ่งสินค้าในหมวดนี้ จะเป็นสินค้าจำพวก นมและครีม บัตเตอร์มิลค์ นมและครีม ชนิดเคอร์เคิล โยเกิร์ต เคเฟอร์ รวมทั้งนมและครีมที่หมักหรือทำให้เปรี้ยวอย่างอื่น จะทำให้เข้มข้น เติมน้ำตาล หรือสารที่ทำให้หวานอื่นๆ ปรงกลีรอส เติมน้ำมัน ลูกนัตหรือโกโก้ หรือไม่กี่ตาม ทางนม (เวย์) เนย ไขมันและน้ำมันอื่นๆ ที่ได้จากนม รวมทั้งเดรสเปรด เนยแข็ง เคิร์ด ไข่สัตว์ปีก ทั้งเปลือก สด/ทำให้สุกแล้ว ตลอดจนไข่สัตว์ปีกที่เอาเปลือกออกแล้ว และไข่แดง สด แห้ง ทำให้สุกโดยการนึ่งหรือต้ม หล่อหรืออัดเป็นรูป แช่แข็ง หรือทำไวน์ไม่ให้เสียโดยวิธีอื่น จะเติมน้ำตาลหรือสารทำให้หวานอื่นๆ หรือไม่ก็ตาม

ในขณะที่ ช่วงไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ. 2560 ประเทศไทยมีมูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์คิดเป็นสัดส่วนอยู่ที่ประมาณร้อยละ 0.42 ซึ่งเป็นสัดส่วนการนำเข้าที่เพิ่มสูงขึ้น โดยสินค้าปศุสัตว์ในหมวด 04 () ผลิตภัณฑ์นม ไข่สัตว์ปีก ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่บริโภคได้ ซึ่งไม่ได้ระบุหรือรวมไว้ [เฉพาะหมวด 0401 – 0408] เป็นหมวดสินค้าที่มีอัตราการเติบโตโดยเฉลี่ยเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนมากที่สุด ประมาณร้อยละ 32.72 ในขณะที่สินค้าปศุสัตว์หมวด 02 (KG) เนื้อสัตว์และส่วนอื่นของสัตว์ที่บริโภคได้ ซึ่งเป็นหมวดสินค้าที่มีสัดส่วนของการขยายตัวในมูลค่าการนำเข้ารองลงมา โดยมีสัดส่วนมูลค่าการนำเข้าขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นประมาณร้อยละ 26.60 และสินค้าปศุสัตว์หมวด 01 (NO) สัตว์มีชีวิต มีสัดส่วนมูลค่าการนำเข้าขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนอยู่ที่ประมาณร้อยละ 2.30 (ดังตารางที่ 3.8)

ทั้งนี้ ประเทศคู่ค้าที่สำคัญในการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์ คือ หมวด 01 (NO) สัตว์มีชีวิต โดยประเทศเมียนมาร์ มีสัดส่วนมูลค่าการนำเข้าเฉลี่ยประมาณร้อยละ 55.31 รองลงมาคือ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประมาณร้อยละ 14.99 ในขณะที่หมวด 02 (KG) เนื้อสัตว์และส่วนอื่นของสัตว์ที่บริโภคได้ ประเทศคู่ค้าที่สำคัญคือ ประเทศออสเตรเลีย โดยมีสัดส่วนมูลค่าการนำเข้าโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 29.91 รองลงมาคือ ประเทศนิวซีแลนด์ อยู่ที่ประมาณร้อยละ 12.47 ส่วนประเทศคู่ค้าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์ที่สำคัญสินค้าหมวด 04 () ผลิตภัณฑ์นม ไข่สัตว์ปีก ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่บริโภคได้ ซึ่งไม่ได้ระบุหรือรวมไว้

(เฉพาะหมวด 0401 – 0408) คือ ประเทศนิวซีแลนด์ โดยมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 53.04 รองลงมาคือ ประเทศออสเตรเลีย เฉลี่ยประมาณร้อยละ 14.22 ตามลำดับ

ตารางที่ 30 มูลค่าการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์ของไทย

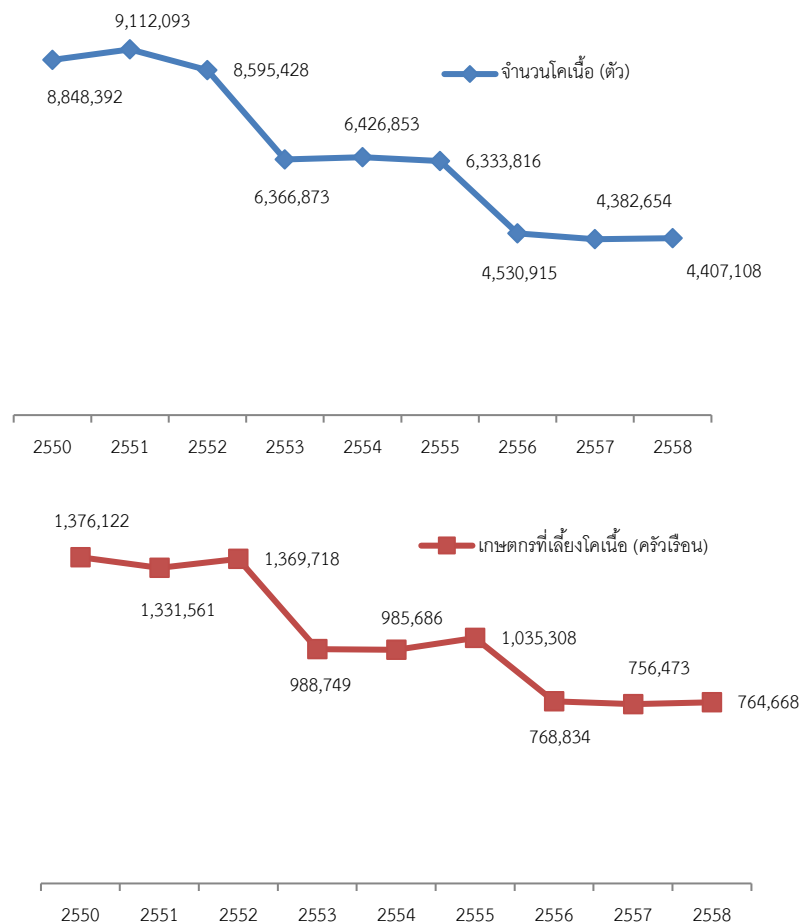
	มูลค่าการนำเข้าของไทย (บาท)					
	2555	2556	2557	2558	2559	2560 (ม.ค. - มี.ค.)
การนำเข้าทั้งหมดของไทย	7,786,132,085,000	7,657,344,966,300	7,403,898,062,100	6,906,078,230,000	6,904,724,830,000	1,863,466,995,200
สัดส่วนสินค้าปศุสัตว์ต่อการนำเข้ารวม (ร้อยละ)	0.31	0.34	0.47	0.43	0.36	0.42
(1) หมวดยกเว้นวีซ่า	1,315,418,532	1,981,667,894	3,290,827,863	3,280,321,389	3,173,297,136	811,543,512
- สัดส่วนเทียบทั้งหมด (ร้อยละ)	0.02	0.03	0.04	0.05	0.05	0.04
- อัตราการเปลี่ยนแปลงต่อปี (ร้อยละ)	n.a.	50.65	66.06	-0.32	-3.26	2.30
(2) หมวดยกเว้นวีซ่าและส่วนอื่นของสัตว์ที่บริโภคได้	4,086,526,897	3,966,496,567	5,177,723,210	5,907,649,311	4,630,419,900	1,465,475,657
- สัดส่วนเทียบทั้งหมด (ร้อยละ)	0.05	0.05	0.07	0.09	0.07	0.08
- อัตราการเปลี่ยนแปลงต่อปี (ร้อยละ)	n.a.	-2.94	30.54	14.10	-21.62	26.60
(3) หมวดยกเว้นวีซ่า ไข่สัตว์ปีก ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่บริโภคได้ ซึ่งไม่ได้ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น	18,993,730,103	20,064,516,988	26,263,883,309	20,195,825,881	16,723,095,457	5,548,700,925
- สัดส่วนเทียบทั้งหมด (ร้อยละ)	0.24	0.26	0.35	0.29	0.24	0.30
- อัตราการเปลี่ยนแปลงต่อปี (ร้อยละ)	n.a.	5.64	30.90	-23.10	-17.20	32.72

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร (2560)

3.4 โครงสร้างการผลิตเครือข่ายคลัสเตอร์ (Cluster) การปศุสัตว์ไทย

3.4.1 ความเชื่อมโยงการผลิตในช่วงต้นน้ำ การปศุสัตว์ไทย

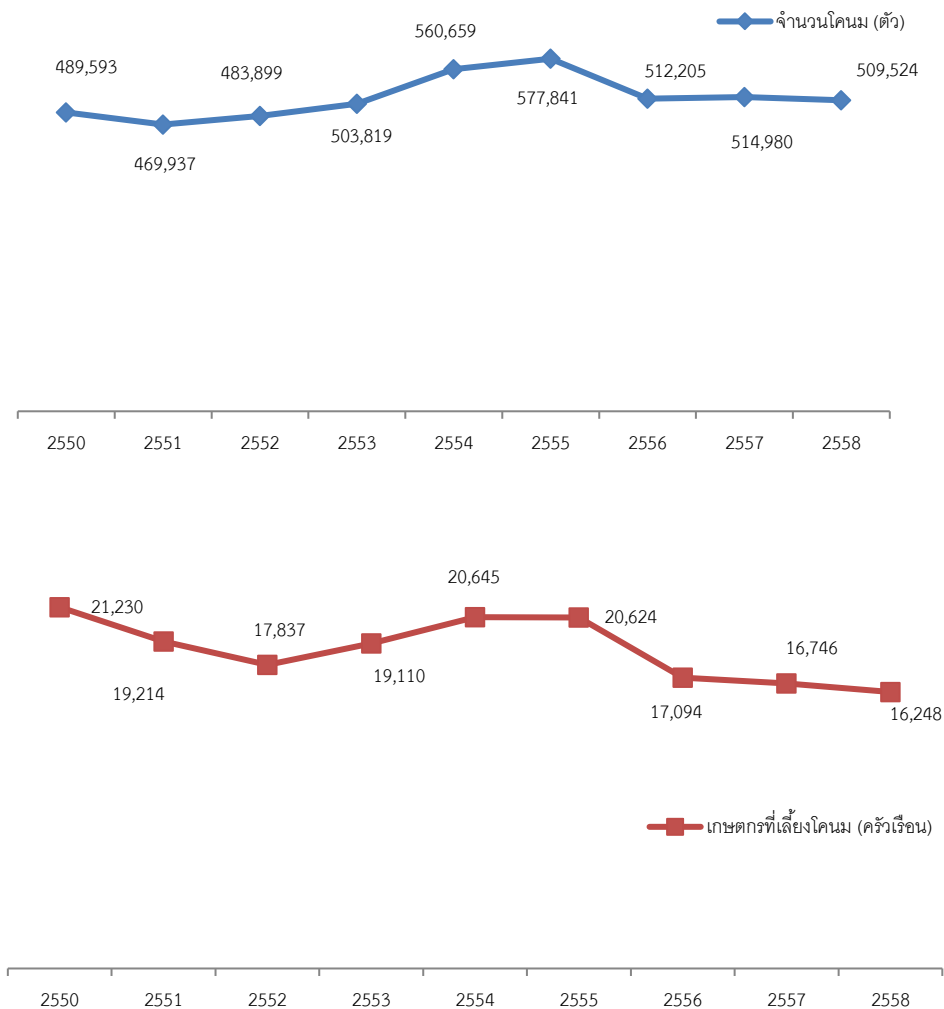
อุตสาหกรรมต้นน้ำโคเนื้อ ในช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2558 นั้น ปริมาณโคเนื้อมียศทางลดลงโดยเฉลี่ยร้อยละ 7.54 ต่อปี สำหรับปี พ.ศ. 2558 มีจำนวนโคเนื้อทั้งหมด 4,407,108 ตัว ซึ่งขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2557 คิดเป็นร้อยละ 0.56 แบ่งเป็นโคพื้นเมือง 2,702,299 ตัว โคพันธุ์และโคลูกผสม 1,533,002 ตัว และโคขุน 171,807 ตัว ส่วนเกษตรกรที่เลี้ยงโคนอนั้น มีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 764,668 ครัวเรือน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2557 คิดเป็นร้อยละ 1.08 ทั้งนี้ เกษตรกรที่เลี้ยงโคนอนมากที่สุดอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนจังหวัดที่มีจำนวนโคเนื้อมากที่สุด คือ นครราชสีมา สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี ตามลำดับ

ภาพที่ 24 ทิศทางจำนวนโคเนื้อและเกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 - 2558

ที่มา: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์ (2558)

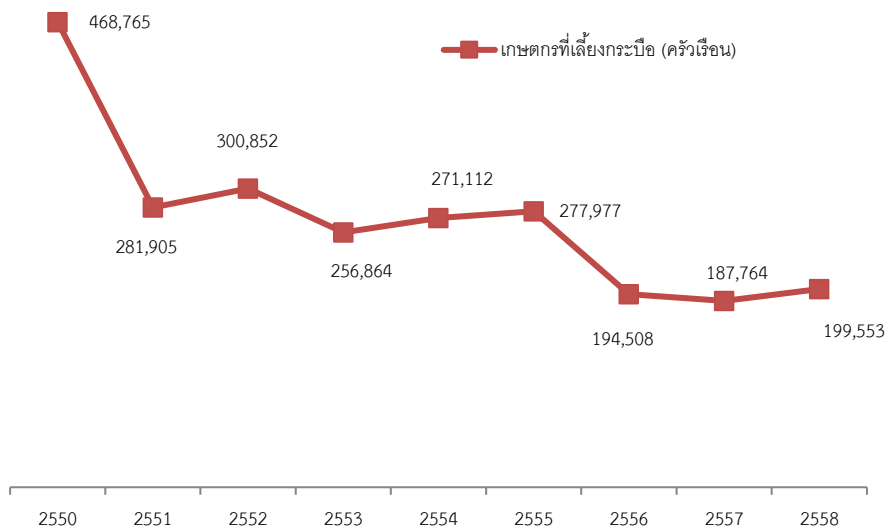
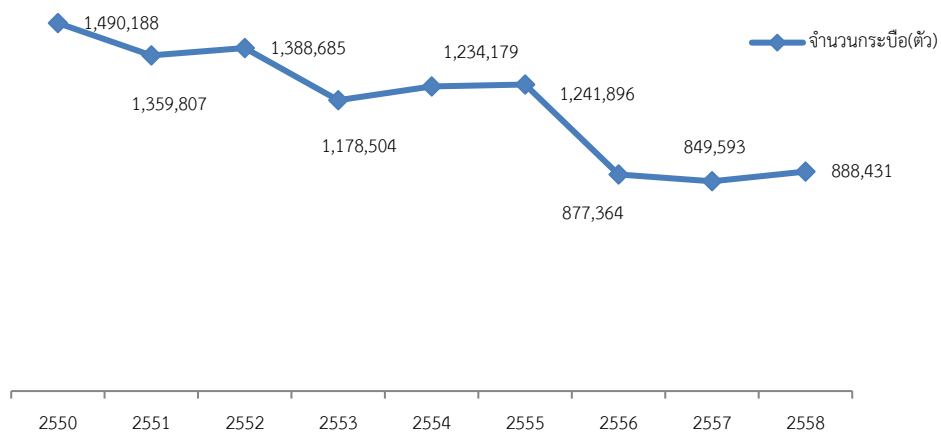
อุตสาหกรรมต้นน้ำโคนม ช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2558 ปริมาณโคนมมีทิศทางขยายตัวเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 0.69 ต่อปี สำหรับช่วงปี พ.ศ. 2558 มีจำนวนโคนมทั้งหมดโดยประมาณ 509,524 ตัว ลดลงจากปี พ.ศ. 2557 คิดเป็นร้อยละ 1.06 ในขณะที่จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงโคนมลดลงประมาณร้อยละ 2.97 จากปี พ.ศ. 2557 โดยในปี พ.ศ. 2558 มีเกษตรกรที่เลี้ยงโคนมทั้งหมด 16,248 ครั้วเรือน ทั้งนี้ เกษตรกรที่เลี้ยงโคนมมากที่สุดอยู่ในภาคกลาง ส่วนจังหวัดที่จำนวนโคนมมากที่สุด คือ สระบุรี นครราชสีมา ลพบุรี และราชบุรี ตามลำดับ

ภาพที่ 25 ทิศทางจำนวนโคนมและเกษตรกรที่เลี้ยงโคนม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 - 2558

ที่มา: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์ (2558)

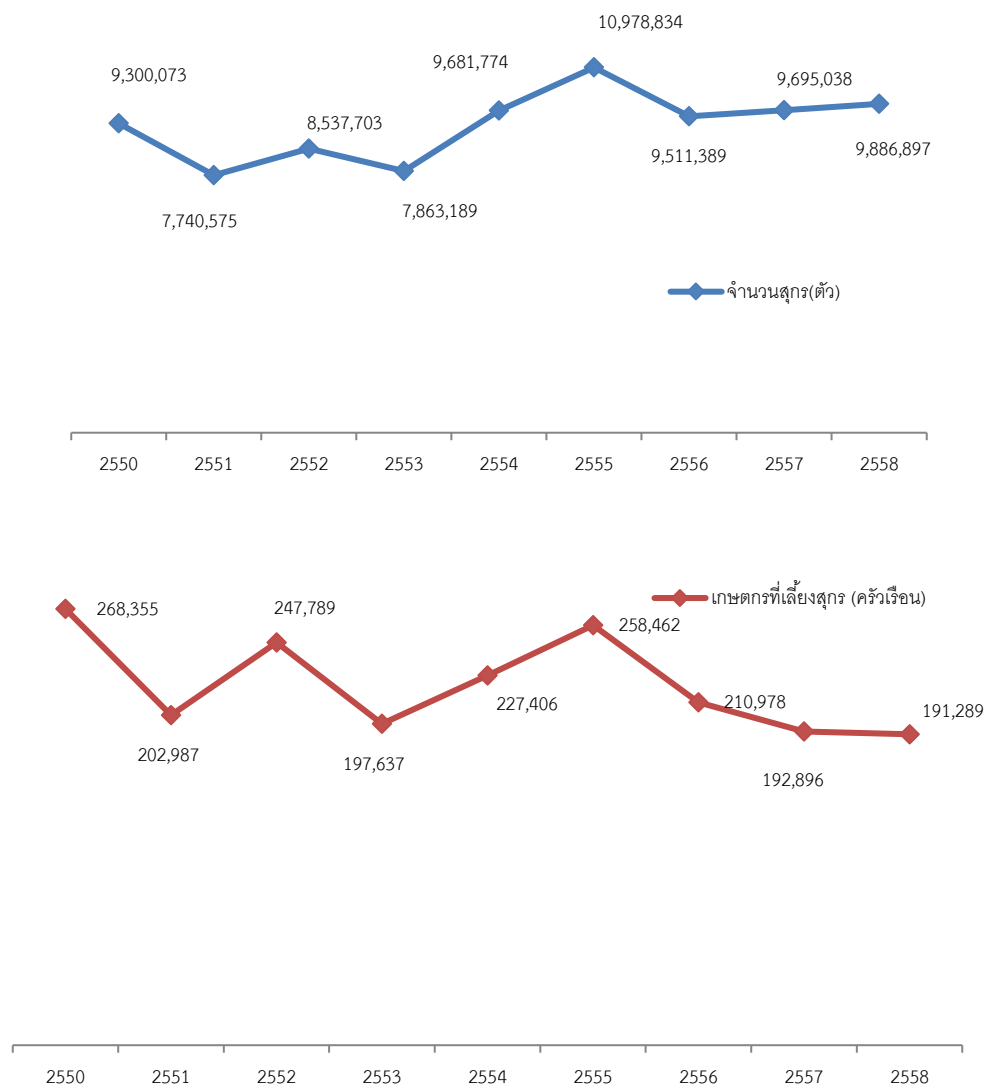
อุตสาหกรรมต้นน้ำกระป๋อง ในช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2558 ปริมาณกระป๋องมีทิศทางปรับตัวลดลงโดยเฉลี่ยร้อยละ 5.54 ต่อปี ส่วนปี พ.ศ. 2558 มีจำนวนกระป๋องทั้งหมดประมาณ 888,431 ตัว เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2557 คิดเป็นร้อยละ 4.57 ส่วนจำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงกระป๋อง เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.28 จากปีก่อน ส่วนในปี พ.ศ. 2558 มีเกษตรกรที่เลี้ยงกระป๋องทั้งหมด 199,553 ครัวเรือน โดยเกษตรกรที่เลี้ยงกระป๋องมากที่สุดอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดที่จำนวนกระป๋องมากที่สุด คือ สุรินทร์ อุบลราชธานี ศรีสะเกษ และบุรีรัมย์ ตามลำดับ

ภาพที่ 26 ทิศทางจำนวนกระป๋องและเกษตรกรที่เลี้ยงกระป๋อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 - 2558

ที่มา: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์ (2558)

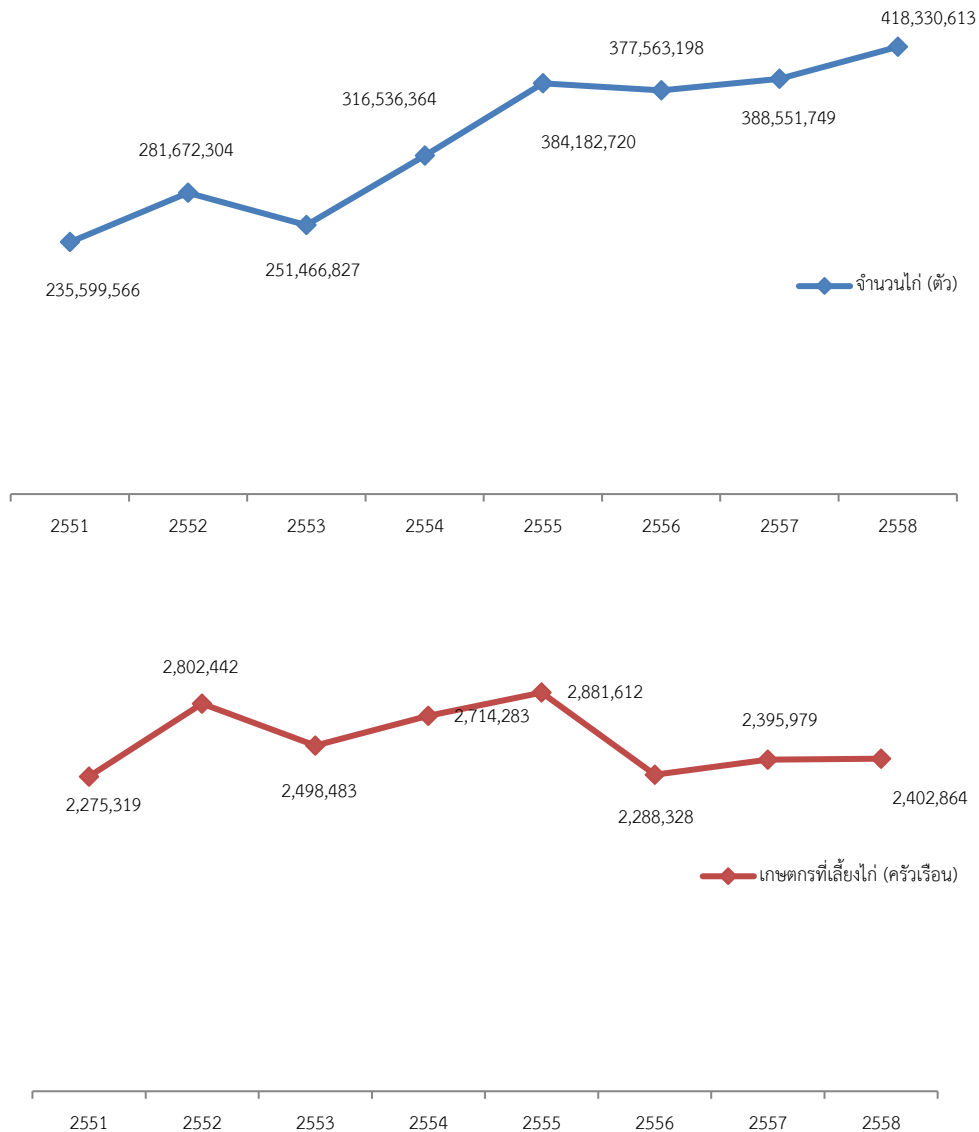
อุตสาหกรรมต้นน้ำสุกร ช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2558 ปริมาณสุกรมีทิศทางขยายตัวเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 1.59 ต่อปี สำหรับปี พ.ศ. 2558 มีจำนวนสุกรทั้งหมด 9,886,897 ตัว ซึ่งขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2557 คิดเป็นร้อยละ 1.98 ส่วนจำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงสุกรลดลงร้อยละ 0.83 จากปีก่อน ทั้งนี้ ในช่วงปี พ.ศ. 2558 มีเกษตรกรที่เลี้ยงสุกรทั้งหมด 191,289 ครัวเรือน โดยเกษตรกรที่เลี้ยงสุกรมากที่สุดอยู่ในภาคภาคกลาง ส่วนจังหวัดที่จำนวนสุกรมากที่สุด คือ ราชบุรี ชลบุรี นครราชสีมา และเชียงใหม่ ตามลำดับ

ภาพที่ 27 ทิศทางจำนวนสุกรและเกษตรกรที่เลี้ยงสุกร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 - 2558

ที่มา: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์ (2558)

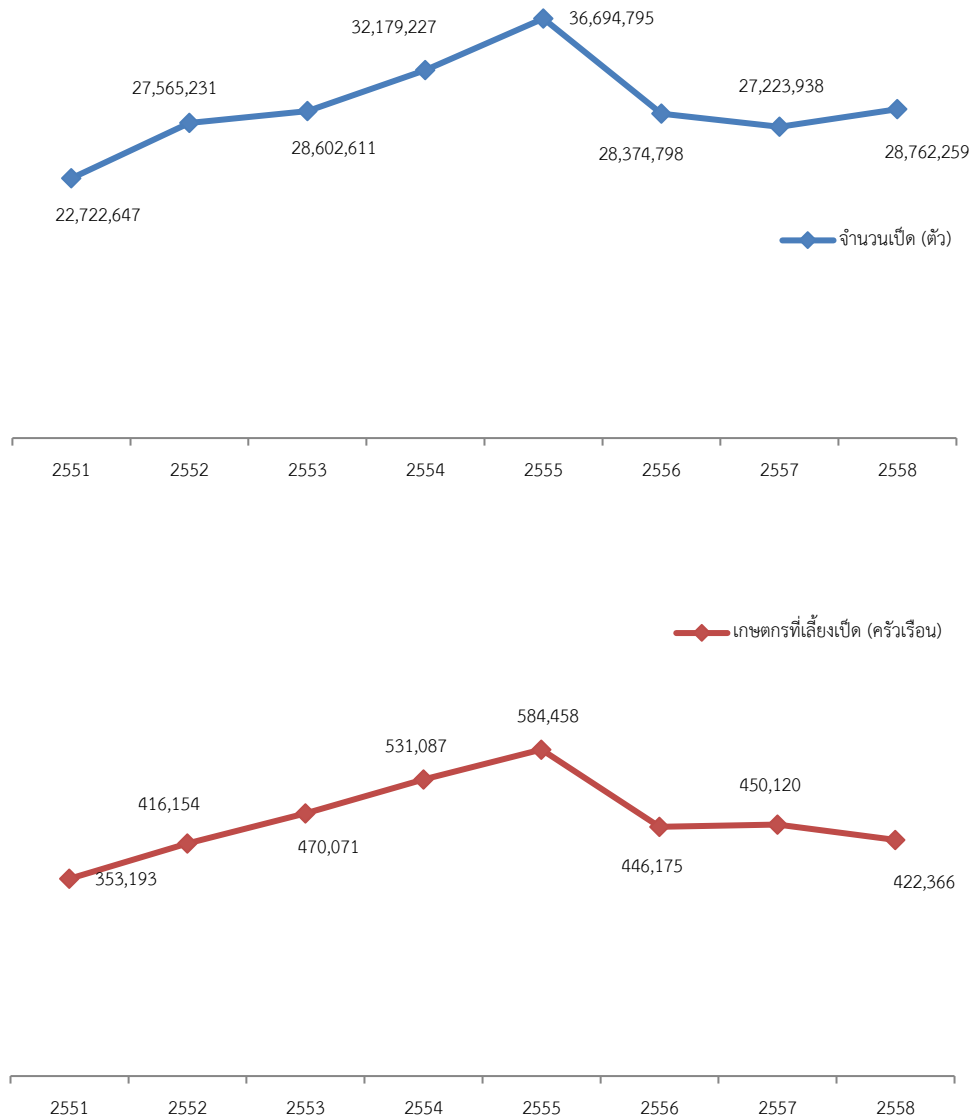
อุตสาหกรรมต้นน้ำไก่ ช่วงปี พ.ศ. 2551 – 2558 ปริมาณไก่มีทิศทางขยายตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 9.28 ต่อปี สำหรับปี พ.ศ. 2558 มีจำนวนไก่ทั้งหมด 418,330,613 ตัว ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2557 คิดเป็นร้อยละ 7.66 ส่วนจำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงไก่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.29 จากปี พ.ศ. 2557 ส่วนปี พ.ศ. 2558 มีเกษตรกรที่เลี้ยงไก่ทั้งหมด 2,402,864 ครัวเรือน มีเกษตรกรที่เลี้ยงไก่มากที่สุดในภาคภาคกลาง ส่วนจังหวัดที่จำนวนไก่มากที่สุด คือ ลพบุรี นครราชสีมา ชลบุรี และสระบุรี ตามลำดับ

ภาพที่ 28 ทิศทางจำนวนไก่และเกษตรกรที่เลี้ยงไก่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2558

ที่มา: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์ (2558)

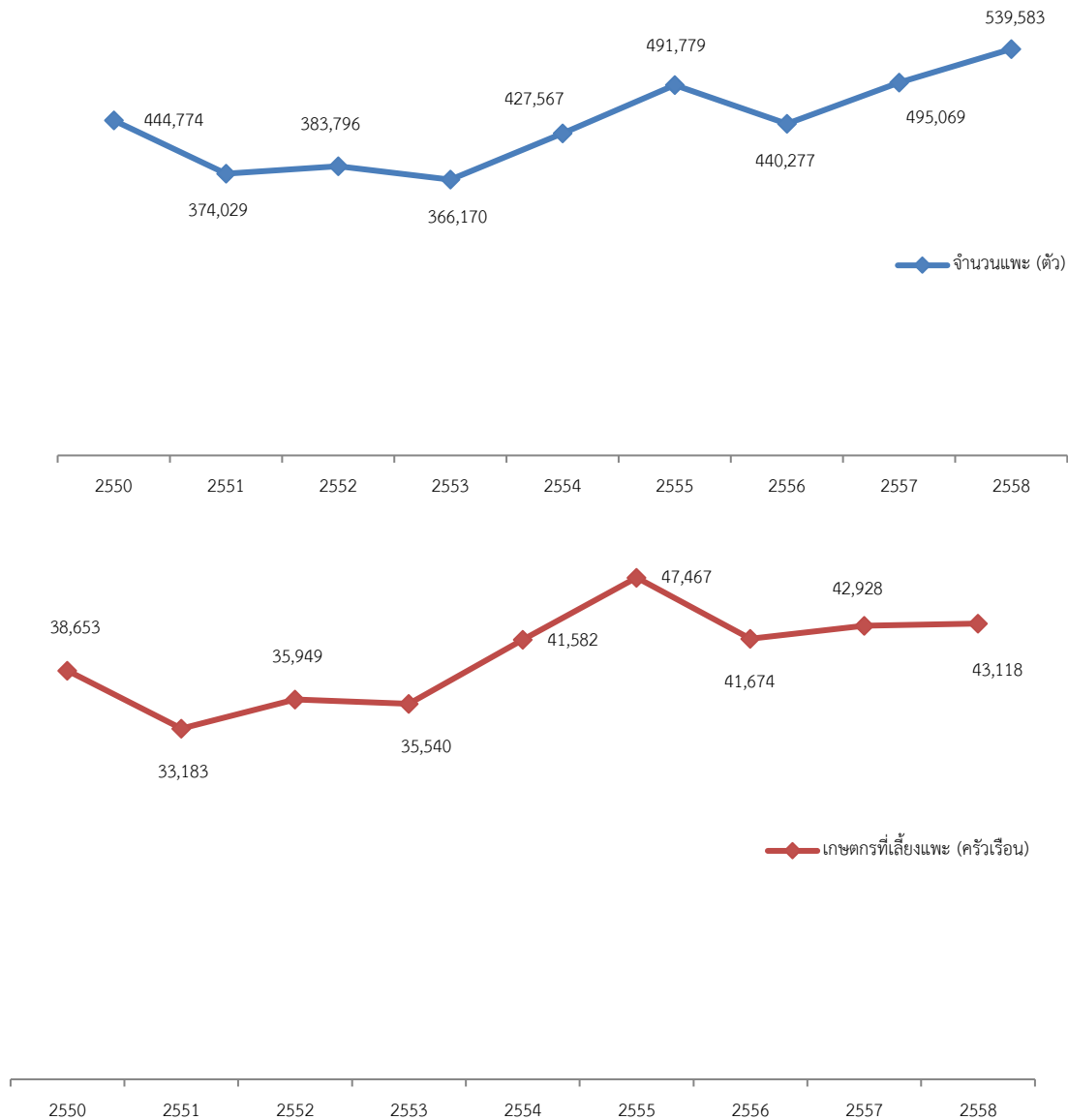
อุตสาหกรรมต้นน้ำเปิด ช่วงปี พ.ศ. 2551 – 2558 ปริมาณเปิดมีทิศทางขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยร้อยละ 4.36 ต่อปี สำหรับปี พ.ศ. 2558 มีจำนวนเปิดทั้งหมด 28,762,259 ตัว เพิ่มขึ้นจากปีก่อน คิดเป็นร้อยละ 5.65 ส่วนจำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงเปิดลดลง อยู่ที่ร้อยละ 6.17 จากปีก่อน ส่วนในปี พ.ศ. 2558 มีเกษตรกรที่เลี้ยงเปิดทั้งหมด 422,366 ครัวเรือน มีเกษตรกรที่เลี้ยงเปิดมากที่สุดในภาคภาคกลาง ในส่วนจังหวัดที่จำนวนเปิดมากที่สุด คือ สุพรรณบุรี ฉะเชิงเทรา นครราชสีมา และนครปฐม ตามลำดับ

ภาพที่ 29 ทิศทางจำนวนเปิดและเกษตรกรที่เลี้ยงเปิด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2558

ที่มา: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์ (2558)

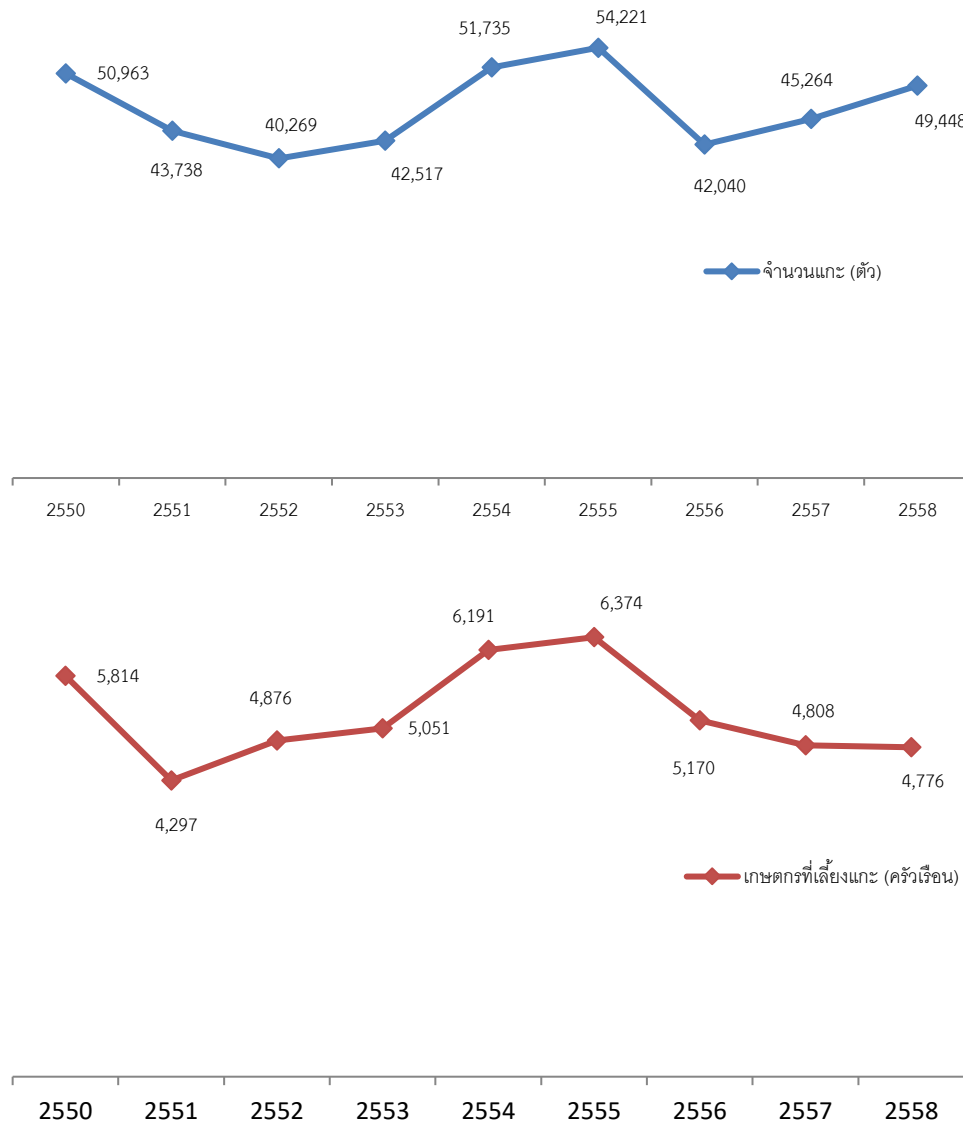
อุตสาหกรรมต้นน้ำแพะ ช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2558 ปริมาณแพะมีทิศทางที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 3.11 ต่อปี สำหรับปี พ.ศ. 2558 มีจำนวนแพะทั้งหมด 539,583 ตัว เพิ่มขึ้นจากก่อนซึ่งคิดเป็นร้อยละ 8.99 ส่วนจำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงแพะนั้นเพิ่มขึ้น อยู่ที่ร้อยละ 0.44 จากปีก่อน ในขณะที่ปี พ.ศ. 2558 มีเกษตรกรที่เลี้ยงแพะทั้งหมด 43,118ครัวเรือน โดยเกษตรกรที่เลี้ยงแพะมากที่สุดจะอยู่ในภาคใต้ ส่วนจังหวัดที่จำนวนแพะมากที่สุด คือ ยะลา ปัตตานี สตูล และนราธิวาส ตามลำดับ

ภาพที่ 30 ทิศทางจำนวนแพะและเกษตรกรที่เลี้ยงแพะ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 - 2558

ที่มา: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์ (2558)

อุตสาหกรรมต้นน้ำแกะ ช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2558 ปริมาณแพะมีทิศทางขยายตัวเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 0.55 ต่อปี โดยปี พ.ศ. 2558 มีจำนวนแกะทั้งหมด 49,448 ตัว เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2557 คิดเป็นร้อยละ 9.24 ส่วนจำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงแกะลดลง ร้อยละ 0.67 จากปี พ.ศ. 2557 ในขณะที่ปี พ.ศ. 2558 มีเกษตรกรที่เลี้ยงแกะทั้งหมด 4,776 ครัวเรือน มีเกษตรกรที่เลี้ยงแกะมากที่สุดในภาคภาคใต้ ส่วนจังหวัดที่จำนวนแกะมากที่สุด คือ ปัตตานี กาญจนบุรี ยะลา และลพบุรี ตามลำดับ

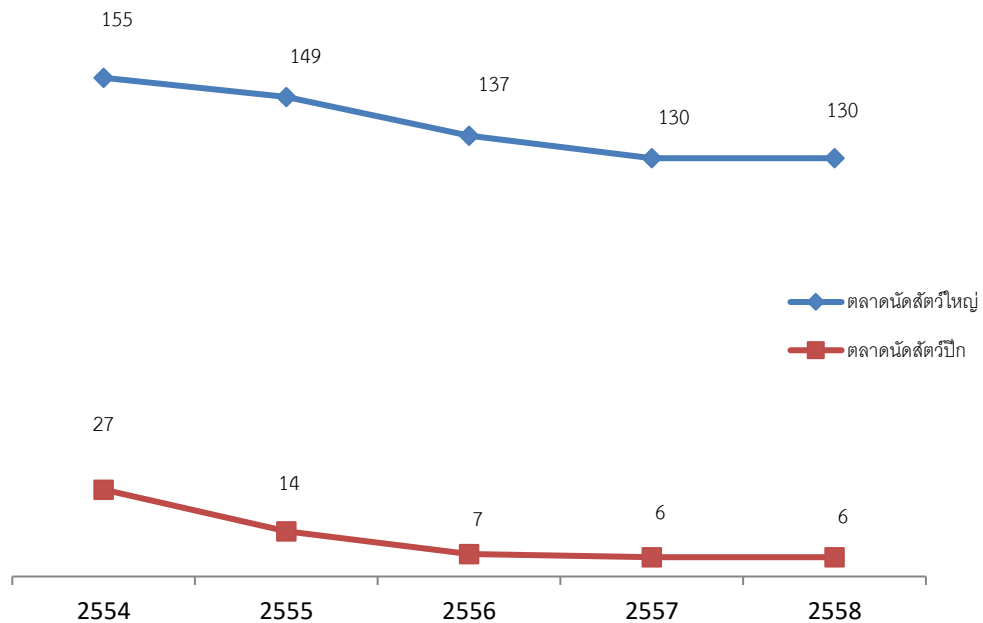

ภาพที่ 31 ทิศทางจำนวนแกะและเกษตรกรที่เลี้ยงแกะ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 -2558

ที่มา: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์ (2558)

3.4.2 ความเชื่อมโยงการผลิตในช่วงกลางน้ำ การปศุสัตว์ไทย

การผลิตในช่วงกลางน้ำ การปศุสัตว์ไทย คือตลาดนัดสัตว์ใหญ่ (โค – กระบือ) และตลาดนัดสัตว์ปีก เพื่อส่งต่อให้อุตสาหกรรมการผลิตในช่วงปลายน้ำ การปศุสัตว์ไทย โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ตลาดนัดสัตว์ใหญ่ (โค – กระบือ) และตลาดนัดสัตว์ปีก โดยทิศทางแหล่งตลาดนัดค้าสัตว์มีทิศทางที่ลดลง สำหรับปี พ.ศ. 2558 มีตลาดนัดสัตว์ใหญ่ มีจำนวน 130 แห่ง ตลาดนัดสัตว์ปีก มีจำนวน 6 แห่ง ตลาดนัดค้าสัตว์ส่วนใหญ่นั้นจะอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

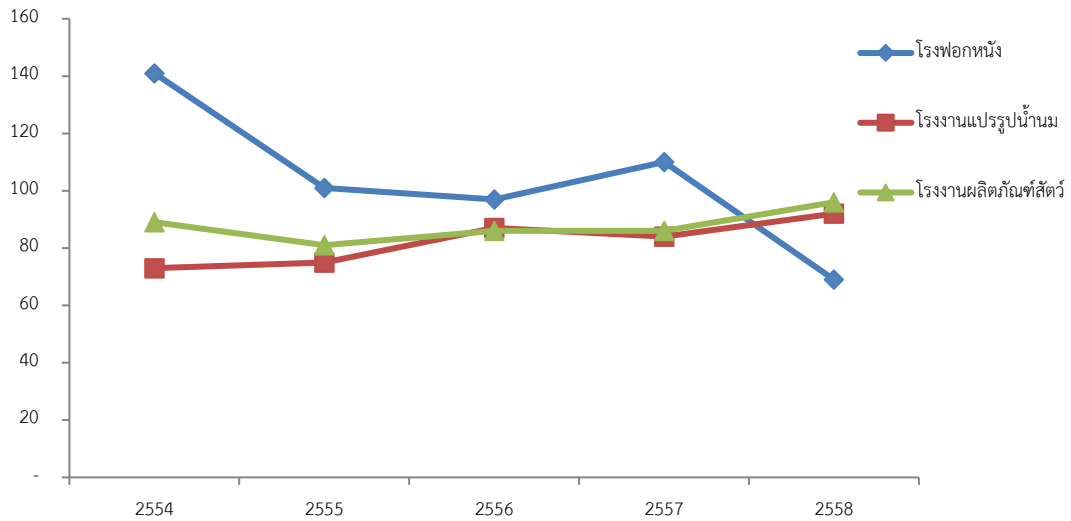
ภาพที่ 32 ปริมาณตลาดนัดสัตว์ใหญ่ (โค – กระบือ) และตลาดนัดสัตว์ปีก

ที่มา: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์ (2558)

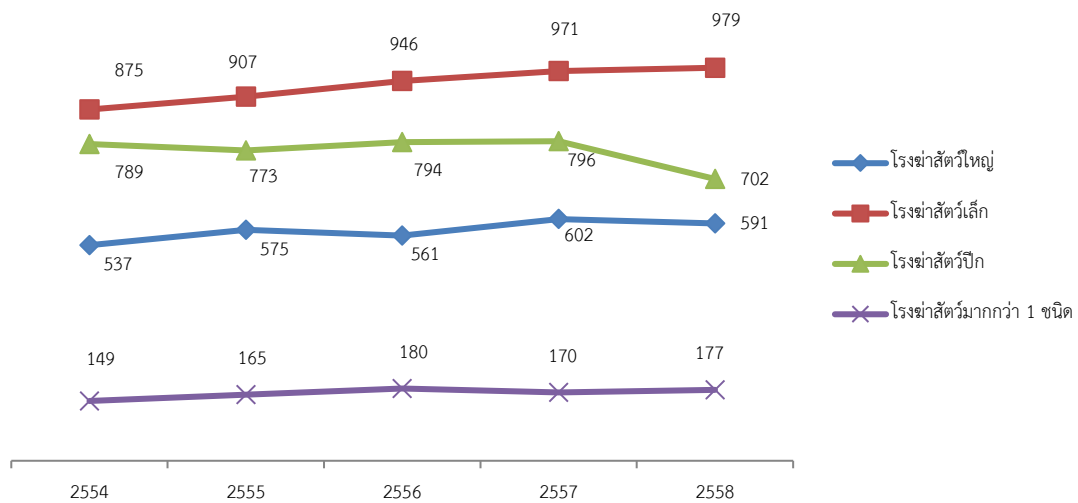
3.4.3 ความเชื่อมโยงการผลิตในช่วงปลายน้ำ การปศุสัตว์ไทย

การผลิตในช่วงปลายน้ำ อธิบายได้ว่า การปศุสัตว์ไทย คือ โรงฆ่าสัตว์ โรงฟอกหนัง โรงงานแปรรูปนํ้านม และโรงงานผลิตภัณฑ์สัตว์ โดยทิศทางแหล่งการผลิตช่วงปลายน้ำของการปศุสัตว์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 -2558 โรงงานฟอกหนังสัตว์และโรงฆ่าสัตว์ มีแนวโน้มลดลง ร้อยละ 14.05 และ 0.76 ตามลำดับ แต่โรงงานแปรรูปนํ้านม และโรงงานผลิตภัณฑ์สัตว์ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นประมาณร้อยละ 6.20 และ 2.20 ตามลำดับ ในช่วงปี พ.ศ. 2558 มีจำนวนโรงงานฆ่าสัตว์ 2,449 แห่ง จำนวนโรงฟอกหนังมี 69 แห่ง ส่วนจำนวนโรงงานแปรรูปนํ้านมมี 92 แห่ง และจำนวนโรงงานผลิตภัณฑ์สัตว์ 96 แห่ง ทั้งนี้จำนวนโรงฆ่าสัตว์

สามารถแบ่งออกได้เป็นโรงพยาบาลขนาดใหญ่ 591 โรง โรงพยาบาลขนาดเล็ก 979 โรง โรงพยาบาลทั่วไป 702 โรง และโรงพยาบาลที่มากกว่า 1 ชนิด 177 โรง รวมทั้งสิ้น 2,449 โรง

ภาพที่ 33 ข้อมูลสถานที่ดำเนินกิจกรรมด้านปศุสัตว์

ภาพที่ 34 ข้อมูลโรงพยาบาล

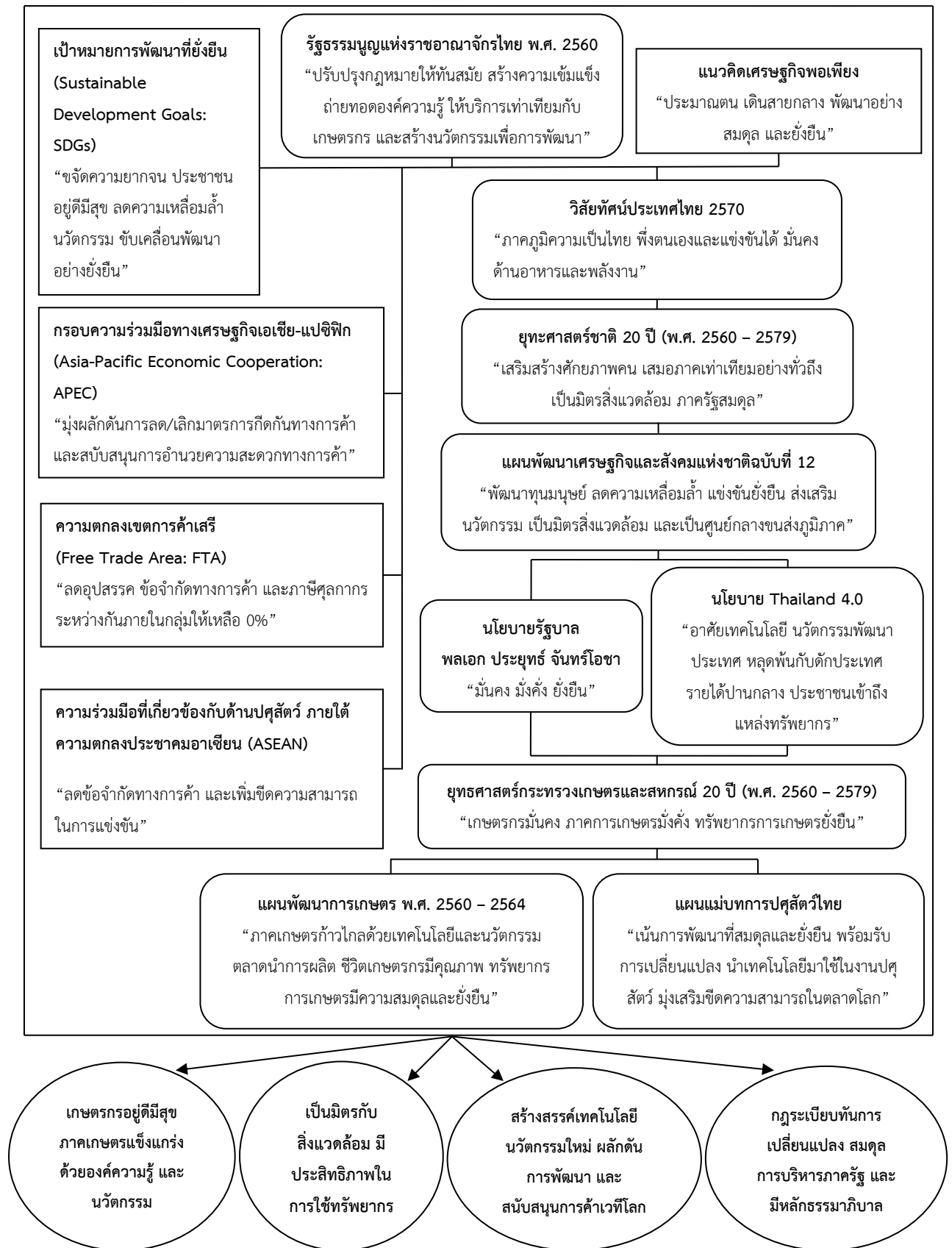
4. นโยบาย/ยุทธศาสตร์ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับปศุสัตว์

ด้วยกรมปศุสัตว์เป็นองค์กรภาครัฐ ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยเป็นกรมที่มีภารกิจเกี่ยวกับการกำหนดทิศทางและนโยบาย รวมทั้งการควบคุม การกำกับ การส่งเสริม การวิจัย การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการพัฒนาเทคโนโลยีเกี่ยวกับการปศุสัตว์ รวมทั้งบริหารจัดการทรัพยากร พันธุ์กรรมและความหลากหลายทางชีวภาพด้านการปศุสัตว์ เพื่อให้มีปริมาณสัตว์ที่เพียงพอ และมีมาตรฐาน ถูกสุขอนามัย ปราศจากโรค สารตกค้าง และสารปนเปื้อน มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล ซึ่งทำให้การขับเคลื่อนตลอดจนการปฏิบัติงานราชการของกรมปศุสัตว์ จำเป็นต้องมีความสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง และตอบเป้าหมายแห่งการพัฒนาประเทศ และเพื่อให้กรมปศุสัตว์สามารถขับเคลื่อนองค์กรได้อย่างเหมาะสมและเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นระบบ เพื่อที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแห่งการพัฒนาในภาพรวม

ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนองค์การด้านการปศุสัตว์ ซึ่งหมายรวมการพัฒนาและการขับเคลื่อนภายในกรมปศุสัตว์ไปพร้อมกับการพัฒนาและขับเคลื่อนการปศุสัตว์ภายนอกกรมฯ เพื่อให้ครอบคลุมด้านการปศุสัตว์ทั้งหมด ด้วยเหตุนี้ ยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 – 2565 ฉบับนี้ จึงได้ทบทวนยุทธศาสตร์และนโยบายสำคัญที่เกี่ยวข้อง อันประกอบไปด้วย

- (1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560
- (2) แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (3) วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2570
- (4) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)
- (5) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)
- (6) นโยบายรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
- (7) นโยบาย Thailand 4.0
- (8) ยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)
- (9) แผนพัฒนาการเกษตร พ.ศ. 2560 – 2564
- (10) แผนแม่บทการปศุสัตว์ไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2556 – 2565)
- (11) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

- (12) กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation: APEC)
- (13) ความตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Area: FTA)
- (14) ความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับด้านปศุสัตว์ ภายใต้ความตกลงประชาคมอาเซียน (ASEAN)

4.1 ยุทธศาสตร์ และนโยบายภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์ไทย

กรมปศุสัตว์ (Department of Livestock Development) คือ องค์การรัฐ สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ กฎหมายว่าด้วยการบำรุงพันธุ์สัตว์ กฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์ กฎหมายว่าด้วยโรคพิษสุนัขบ้า และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการผลิตและจัดหาชีวภัณฑ์และเวชภัณฑ์ เพื่อใช้ในการป้องกันและกำจัดโรคสัตว์ ตลอดจนผลิตและจัดหาเนื้อเชื้อเพื่อใช้ในการผสมเทียม ดำเนินการด้านการปรับปรุงและขยายพันธุ์สัตว์ ด้านสุขภาพสัตว์ และด้านบำบัดโรคสัตว์ ตลอดจนการแปรรูปเนื้อสัตว์เป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ และส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเลี้ยงสัตว์ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ รวมถึงควบคุมคุณภาพเนื้อสัตว์ ผลิตภัณฑ์ และผลิตผลจากสัตว์เพื่อให้ได้มาตรฐานสากล และปฏิบัติงานอื่นใด ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวงหรือ คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ฉะนั้น เพื่อให้การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์ และการปฏิบัติราชการของกรมปศุสัตว์มีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ภายใต้ทิศทางนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับปศุสัตว์ในส่วนภายในประเทศ โดยสรุปสาระสำคัญเป็นดังนี้

(1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560

กรมปศุสัตว์ซึ่งมีฐานะเป็นองค์การภาครัฐ ภายใต้การกำกับของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และด้วยภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ซึ่งมุ่งจัดระเบียบและสร้างความเข้มแข็งให้กับการปกครองประเทศขึ้นใหม่ และได้ให้การใช้อำนาจรัฐสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สุจริต เที่ยงธรรม เหมาะสม รวมทั้งเพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาประเทศตามแนวนโยบายแห่งรัฐและเป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งผู้ที่เข้ามาบริหารประเทศในแต่ละคณะจะได้กำหนดนโยบายและวิธีดำเนินการที่เหมาะสมต่อไป อีกทั้งยังสร้างกลไกในการปฏิรูปประเทศในด้านต่างๆ ที่สำคัญและจำเป็น ตลอดจนลดเงื่อนไขที่ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งเพื่อให้ประเทศที่มีความสงบสุขบนพื้นฐานของความรู้รักสามัคคี และความปรองดอง ซึ่งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ กรมปศุสัตว์จะต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก โดยเฉพาะการให้บริการสาธารณะต่างๆ กับประชาชนและชุมชน ซึ่งจะเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับเกษตรกร รวมถึงการป้องกัน รักษา และควบคุมโรค ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ไม่ให้เกิดการแพร่ขยายออกไปเป็นวงกว้าง ตลอดจนมาตรการสนับสนุนการช่วยเหลือเกษตรกรภายในพื้นที่ให้มีองค์ความรู้เพิ่มมากขึ้น และความช่วยเหลือทางพันธุ์สัตว์ที่ได้คุณภาพจากทางกรมปศุสัตว์ นอกจากนี้ประชาชนและชุมชนสามารถ

ตรวจสอบการดำเนินการที่เกิดขึ้นเหล่านั้นได้โดยสิทธิของตนเอง รวมถึงการบริหารการคลังของกรมปศุสัตว์ จะต้องเป็นไปอย่างเคร่งครัดซึ่งเป็นไปตามหน้าที่ของรัฐ

นอกจากนี้ภายใต้หมวดนโยบายแห่งรัฐนั้น กรมปศุสัตว์จะต้องมีมาตรการหรือกลไก ที่ช่วยให้เกษตรกรสามารถดำเนินกิจการของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้เกษตรกรเข้าถึงทรัพยากร ต่างๆ ได้อย่างเท่าเทียมและทั่วถึง ทั้งในเรื่องของ การจัดสรรการใช้ที่ดินให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ของ แต่ละพื้นที่ การจัดสรรทรัพยากรน้ำให้เพียงพอและทั่วถึง และการส่งเสริมให้เกษตรกรมีทางเลือกในการใช้ พลังงานทดแทนประเภทต่างๆ รวมถึงการวางผังเมืองที่ดี การจัดพื้นที่แบ่งโซนพื้นที่อนุรักษ์ พื้นที่ทำกิน พื้นที่ พื้นฟู ตลอดจนการสนับสนุนพันธุ์พืชและสัตว์ที่มีคุณภาพและต้านทานโรคต่างๆ ให้กับเกษตรกรได้นำไป เพาะเลี้ยงต่อไป รวมทั้งการส่งเสริมการพัฒนาความเชื่อมโยงระหว่าง ข้าราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วน ท้องถิ่น และเกษตรกรในพื้นที่ให้สามารถร่วมมือกันทำงานได้อย่างเหมาะสมเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และเป็น การให้บริการประชาชนอย่างเท่าเทียมกันไม่เลือกปฏิบัติ

ตลอดจนในส่วนของการปฏิรูปประเทศนั้น สาระสำคัญในหมวดนี้จะเป็นเรื่องของการปฏิรูป ประเทศ โดยเริ่มตั้งแต่การให้ประชาชนเข้าใจการดำเนินการปฏิรูปประเทศเพื่อให้เกิดความสามัคคี ความสงบ และความปรองดอง ซึ่งในการพัฒนาประเทศนั้นให้ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้เกิดการพัฒนา ที่ยั่งยืน รวมทั้งให้ลดความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นภายในสังคม ทั้งด้านรายได้ การถือครองทรัพยากร เป็นต้น โดย ในส่วนของการพัฒนาและปฏิรูปประเทศนั้นได้แบ่งออกเป็น 7 ด้าน ซึ่งภาระกิจหน้าที่สำคัญของกรมปศุสัตว์ที่ จะต้องนำไปปฏิบัติประกอบไปด้วย 4 ด้าน คือ ด้านที่ 2 การบริหารราชการแผ่นดิน ได้แก่ การนำเทคโนโลยีที่ เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในระบบราชการเพื่อให้การดำเนินงานและบริการสาธารณะมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น รวมถึงการปรับปรุงและพัฒนากำลังบุคลากรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกรในแต่ละพื้นที่ และการศึกษาพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ในการนำไปสู่การพัฒนา ที่แท้จริง ตลอดจนการพัฒนาการดำเนินงานให้มีความพร้อมในทุกระดับเพื่อตอบสนองความต้องการ ของเกษตรกร และการบริหารงานด้วยความสุจริต โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ด้านที่ 3 เรื่องกฎหมาย ได้แก่ การปรับปรุง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ให้มีความทันสมัยและความสอดคล้องกับสถานการณ์ ของโลกที่เปลี่ยนไป และจะต้องมีความชัดเจน ไม่ซับซ้อน ตลอดจนต้องมีการปรับปรุงทาง และแก้ไขด้านภาษี ให้มีความเหมาะสม ด้านที่ 5 ด้านการศึกษา ได้แก่ การส่งเสริมในเรื่องการศึกษาให้แก่บุคลากร การเตรียม ความพร้อมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญให้มีความรู้ความสามารถในแต่ละด้าน อย่างแท้จริง รวมถึงให้เป็นบุคลากรที่สามารถบูรณาการในเรื่องต่างๆ ได้เป็นอย่างดี ด้านที่ 6 ด้านเศรษฐกิจ

และด้านที่ 7 ด้านอื่นๆ ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อยเป็นหลัก เพื่อสร้างฐานรากของเกษตรกรให้แข็งแกร่ง พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ ของเกษตรกรรายย่อย ทั้งด้านที่ดิน พันธุ์พืชและสัตว์ เทคโนโลยี และแหล่งเงินทุน รวมทั้งการปรับปรุงระบบการจัดสรรการจัดตั้งงบประมาณและการใช้จ่ายงบประมาณที่ดีให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด ตลอดจนการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ เช่น ทรัพยากรน้ำ ให้มีความเพียงพอต่อความต้องการและมีความทั่วถึง การถือครองที่ดิน ที่เป็นธรรมและแบ่งพื้นที่อย่างเหมาะสม รวมถึงการตรวจสอบกรรมสิทธิ์การถือครองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(2) แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (5 ธันวาคม พ.ศ. 2470 - 13 ตุลาคม พ.ศ. 2559) อันเป็นพระมหากษัตริย์ไทย รัชกาลที่ 9 แห่งราชวงศ์จักรี ได้ทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางต่อประชาชนชาวไทยในเรื่องของการดำเนินชีวิตอย่างผาสุก ทั้งจากระดับครอบครัว ระดับชุมชน ระดับจังหวัด ไปจนถึงระดับประเทศ โดยมุ่งให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้และเทคโนโลยี เป็นการ ยึดหลักทางสายกลางตามแบบพุทธศาสนา การดำรงชีพด้วยความไม่ประมาท มีเหตุมีผลกับการกระทำ มีสติในการใช้ชีวิต ตลอดจนการใฝ่รู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ตนเองและครอบครัวมีความมั่นคงในอนาคต ภายใต้ 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ดังนี้

ห่วงที่ 1 ความพอประมาณ หมายถึง การดำเนินชีวิตแบบพอดีไม่มากไม่น้อยเกินไป เหมาะสมกับฐานะของตน และจะต้องไม่มีผลกระทบต่อนตนเอง ผู้อื่น รวมถึงสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นนั้นๆ ด้วย

ห่วงที่ 2 ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจจะดำเนินการอะไร จะต้องมีเหตุผลตามหลักกฎหมาย หลักจริยธรรม จารีตประเพณี ประกอบกัน มิใช่ตัดสินใจไปด้วยอารมณ์ หรือเพียงแค่ว่าความคิดของตน

ห่วงที่ 3 การมีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การเตรียมความพร้อมรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ที่จะเปลี่ยนแปลงไป หรือในอนาคตที่จะเกิดขึ้น ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม เป็นต้น

เงื่อนไขที่ 1 ความรู้ โดยเป็นการอาศัยความรู้ในแขนงวิชาต่างๆ มาประกอบกันเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อนำไปปฏิบัติ หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด และเพื่อให้เกิดความรอบรอบในการกระทำนั้นๆ

เงื่อนไขที่ 2 คุณธรรม ซึ่งเป็นการเสริมสร้างพื้นฐานทางจิตใจให้กับประชาชน เพื่อที่จะให้ตระหนักถึงความซื่อสัตย์สุจริต เกิดความสามัคคีของคนในชาติ มีการร่วมมือร่วมใจกันฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ไม่กอบโกยผลประโยชน์แห่งตน และใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

(3) วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2570

“คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดีเกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

โดยวิสัยทัศน์ดังกล่าวจัดเป็นการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ผู้บริหารประเทศ ต้องกำหนดวิสัยทัศน์ของประเทศเพื่อเป็นแนวทาง หรือเป็นกรอบในการจัดการกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องให้ประเทศได้รับผลตอบแทนที่ดีที่สุด และบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งได้กำหนดขึ้นในการประชุมของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดประชุมประจำปี 2552 ภายใต้พันธกิจของประเทศ 5 ประการด้วยกันคือ (1) การพัฒนาต้องอยู่บนพื้นฐานของแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (2) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจประเทศไทยให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในตลาดโลก (3) ปรับโครงสร้างทางสังคมให้มีความเอื้ออาทรและพึ่งพาตนเองได้ สามารถดำรงอยู่อย่างมั่นคงภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลง (4) ร่วมมือกันจัดการทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ ประชาชนต้องดำเนินชีวิตด้วยจิตสำนึกในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ (5) เสริมสร้างวัฒนธรรมประชาธิปไตยควบคู่กับการบริหารจัดการที่ดีเพื่อสร้างสันติสุขและความเป็นธรรมในสังคมไทย

ภายใต้การกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทยดังกล่าวนี้ ได้คาดการณ์แนวโน้มหลักที่ประเทศไทยและโลกอาจต้องเผชิญในอนาคตไว้ 7 ประการ (กมล ชนก, ม.ป.ป.) ได้แก่

1. การรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาค ซึ่งส่งผลให้มีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคเพิ่มมากขึ้น และทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียมีแนวโน้มที่จะขยายตัวอย่างรวดเร็ว
2. เศรษฐกิจโลกจะเปลี่ยนศูนย์กลางอำนาจมาอยู่ในประเทศแถบเอเชียมากขึ้น
3. การเปลี่ยนแปลงด้านการเงินโลก ซึ่งจะมีความผันผวนและความเสี่ยงมากขึ้น
4. ประชากรสูงอายุของโลกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศที่พัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง แต่จะเป็นโอกาสของประเทศไทยที่จะให้การบริการผู้สูงอายุ
5. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ซึ่งไทยต้องเตรียมความพร้อม
6. แนวโน้มปัญหาด้านพลังงาน ซึ่งจะมีผลต่อภาวะเศรษฐกิจและสังคมของโลก
7. ปัญหาภัยคุกคามจากภาวะโลกร้อน ซึ่งส่งกระทบอย่างมหาศาลต่อธรรมชาติ เศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิต

(4) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี นั้น เป็นยุทธศาสตร์แห่งการขับเคลื่อนประเทศในระยะยาว โดยมีมุ่งบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” อันจะนำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ซึ่งในอดีตประเทศละเลยการกำหนดแนวทางการพัฒนาในระยะยาว ประกอบกับในปัจจุบันสภาวะการณ์รอบโลกมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงมีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติขึ้นมาเพื่อเป็นการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พร้อมทั้งเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศเพื่อให้เกิดความมั่นคงอย่างสมดุล และมีเสถียรภาพมากที่สุด และจากแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว ได้ผลักดันให้ประเทศมีบทบาทที่สำคัญ ทั้งในระดับภูมิภาค และเวทีโลก รวมถึงการเป็นศูนย์กลางการค้าและการขนส่งของอาเซียน โดยมีกรอบแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ 6 ด้าน คือ

1. ด้านความมั่นคง
2. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ
4. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันทางสังคม

5. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(5) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)

หลังจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ได้สิ้นสุดลงเมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2559 ทางสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ขึ้นโดยได้ให้ภาคส่วนต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และพร้อมที่จะขับเคลื่อนประเทศไปในทิศทางเดียวกัน โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต่อเนื่องมาจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และยังคงเน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ควบคู่ไปกับการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เป็นการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืนอย่างแท้จริง ซึ่งวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะมีการเพิ่มเติมประเด็นในการพัฒนา โดยมุ่งการสร้างรายได้จากประเทศรายได้ปานกลางไปเป็นประเทศที่มีรายได้สูง และลดความเหลื่อมล้ำภายในสังคม ซึ่งมีหลักในการพัฒนา คือ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” เพื่อให้แนวทางการพัฒนาประเทศในระยะยาวสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อาทิ ด้านเศรษฐกิจโลก ด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมทั้งทางด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จะนำมาพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับทิศทางของ Thailand 4.0 เพื่อให้การพัฒนาประเทศก้าวไปสู่เป้าหมายอย่างชัดเจนและมั่นคง โดยคำนึงถึง ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมด้วยสำหรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 นั้นมีเป้าหมายเพื่อสร้างความมั่นคงของอธิปไตยภายในประเทศ ผลักดันให้เปลี่ยนจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปเป็นประเทศที่มีรายได้สูง ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับการกิจต่างๆ ของรัฐบาลเพิ่มมากขึ้น และสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจของไทย โดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของสินค้าและบริการให้มีความน่าเชื่อถือเพิ่มมากขึ้น รวมถึงลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชาชน เพื่อสร้างเศรษฐกิจฐานรากของประเทศให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการเข้าถึงทรัพยากรของประชาชนให้ทั่วถึงทุกภูมิภาค โดยจะต้องคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 มีเป้าหมายเพื่อสร้างความมั่นคงของอธิปไตยภายในประเทศ ผลักดันให้เปลี่ยนจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปเป็นประเทศที่มีรายได้สูง ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับการกิจต่างๆ ของรัฐบาลเพิ่มมากขึ้น และสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจของไทย โดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพของสินค้าและ

บริการให้มีความน่าเชื่อถือเพิ่มมากขึ้น รวมถึงลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชาชน เพื่อสร้างเศรษฐกิจฐานรากของประเทศให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการเข้าถึงทรัพยากรของประชาชนให้ทั่วถึงทุกภูมิภาค โดยจะต้องคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ โดยภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 นี้ มียุทธศาสตร์ทั้งสิ้น 10 ยุทธศาสตร์ด้วยกัน กล่าวคือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ

และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ทั้งนี้ ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ กรมปศุสัตว์สามารถยึดกรอบแนวทางแห่งการพัฒนาประเทศมาร่วมขับเคลื่อน พัฒนาการปศุสัตว์ไทยได้ตั้งแต่การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ด้วยการพัฒนาพื้นฐานขององค์ความรู้ของประชากรภายในประเทศให้มีความรู้ รวมถึงการเพิ่มความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อให้ สอดรับกับการเปลี่ยนแปลงทั้งปัจจุบันและอนาคต และเพื่อให้เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างมาตรการดึงดูดภาคเอกชนให้เข้าร่วมลงทุน และมีการพัฒนาสังคมด้วยนวัตกรรมที่ทันสมัย เช่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อชุมชน เป็นต้น พัฒนาสร้างรากฐานของการผลิตให้มีความเข้มแข็ง โดยการให้การศึกษาและความรู้ทางการปศุสัตว์ทั้งในด้านความรู้ทางวิชาการ ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี และด้านกฎหมายท้องถิ่น รวมทั้งผลักดันให้เกษตรกรสามารถรวบรวม คัดเลือก และปรับปรุงพันธุ์กรรม พืช สัตว์ สัตว์น้ำ และจุลินทรีย์ของท้องถิ่นได้ เพื่อเป็นการสร้างการพัฒนาอย่างยั่งยืนของในแต่ละพื้นที่ พร้อมทั้งเป็นการยกระดับสินค้าและผลผลิตทางการเกษตรให้มีคุณภาพและตอบโจทย์ความต้องการของตลาด ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรทางด้านการเกษตรและสนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เพิ่มขึ้น รวมถึง

การปรับปรุงข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรให้มีความทันสมัยพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสภาพแวดล้อม โดยการรักษา อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งมีการวางแผนการใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างคุ้มค่ามากที่สุด รวมถึงการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และการลดมลพิษที่มีผลกระทบกับสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นทั้งทางน้ำ อากาศ ขยะมูลฝอยภายในชุมชน และที่สำคัญคือปัญหาการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ส่งผลกระทบกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศเป็นอย่างมาก กำกับด้านการคมนาคมขนส่งสินค้าและการขยายฐานด้านการผลิตให้ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ รวมถึงความเชื่อมโยงกับด้านการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนพัฒนาระบบเศรษฐกิจดิจิทัลที่จะเป็นแรงขับเคลื่อนให้องค์กรมีรูปแบบการแข่งขันที่มากขึ้น ส่วนการพัฒนาระบบน้ำประปาจะมีส่วนช่วยในพื้นที่ที่ยังขาดแคลนแหล่งน้ำสามารถทำให้โครงสร้างและฐานการผลิตมีความเข้มแข็งขึ้น ตลอดจนการสร้างฐานการผลิตในทุกภูมิภาค เนื่องจากการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชนมีมากขึ้น และการนำแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ ทำให้ประชาชนมีความสนใจทางด้านการเกษตรเพิ่มมากขึ้น ซึ่งนับเป็นผลดีในการขยายความร่วมมือกับประชาชนให้มีการเข้าถึงสัตว์เศรษฐกิจ ซึ่งจะช่วยสร้างรายได้ให้กับพื้นที่ต่างๆ ตลอดจนการพัฒนาพื้นที่แต่ละภูมิภาคเสริมเอกลักษณ์ของพื้นที่ให้มีความโดดเด่น เพื่อสนับสนุนให้เกิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ เป็นต้น

(6) นโยบายรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

สืบเนื่องจากการดำเนินนโยบายจากคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่ได้แบ่งแนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของประเทศไว้ 3 ระยะด้วยกัน คือ ระยะแรก มุ่งแก้ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้น รวมถึงยุติการใช้กำลังและอาวุธร้ายแรงในการก่อเหตุความรุนแรง ตลอดจนการแก้ไขปัญหาในการหยุดชะงักของการบริหารประเทศที่ชาติรัฐบาลในช่วงระยะ 6 เดือน เพื่อให้ประเทศกลับสู่สภาวะปกติโดยเร็ว ส่วนในระยะที่สอง หลังจากการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ฉบับชั่วคราว จะมีการจัดตั้งสภานิติบัญญัติแห่งชาติ การจัดตั้งคณะรัฐมนตรี และเสนอร่าง พรบ.งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2558 รวมทั้งการจัดตั้งสภาปฏิรูปแห่งชาติ และคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อวางรากฐานและทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะยาว และระยะที่สาม คือ การประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับถาวร และมีการจัดการเลือกตั้ง เพื่อให้เกิดเสถียรภาพความมั่นคงทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการต่างประเทศ ต่อไป

จากภาระดังกล่าวทางรัฐบาลจึงได้แถลงนโยบาย 11 ด้าน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและบริหารประเทศต่อไปในอนาคต ประกอบไปด้วย 1) การปกป้องเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ 2) การรักษา

ความมั่นคงของประเทศ 3) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ 4) การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม 5) การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน 6) การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ 7) การส่งเสริมบทบาทและใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน 8) การพัฒนา และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม 9) การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน 10) การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ และ 11) ปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

นอกจากนี้ รัฐบาลได้กำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทย พ.ศ. 2558 - 2563 "มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ ในระยะ 5 ปี โดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กำชับให้ทุกฝ่ายนำไปใช้ขับเคลื่อนเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายเพื่อผลักดันให้เห็นผลออกมาเป็นรูปธรรม และเพื่อกำหนดแนวทางพัฒนาและปฏิรูปให้เกิดความต่อเนื่อง พร้อมกับตอบโจทย์ การวางรากฐานอนาคตที่ดีให้กับลูกหลานในอนาคตได้ โดยสามารถอธิบายเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายเพื่อสร้างความเข้มแข็งจากฐานรากของประเทศ ส่งเสริมการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศประกอบกับเพื่อช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอกประเทศ พร้อมทั้งสร้างความมั่นคงทางอธิปไตยของประเทศให้เกิดความเชื่อมั่นสำหรับต่างชาติ รวมถึงปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นเสาหลักของประชาชน และเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยทั้งจากภายนอกและภายในไม่ว่าจะเป็นมิติทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสิ่งแวดล้อม

ด้านความมั่งคั่ง มีเป้าหมายเพื่อยกระดับประเทศให้มีการเปลี่ยนแปลงจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปเป็นประเทศที่มีรายได้สูง โดยเริ่มต้นจากการลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ภายในประเทศ สร้างความเท่าเทียมในการถือครองและใช้ทรัพยากรภายในประเทศ รวมถึงการสร้างโอกาสให้ประเทศเป็นศูนย์กลางการเชื่อมต่อทางการคมนาคมขนส่งทั้งทางถนน ระบบราง ทางอากาศ และทางน้ำ ตลอดจนดึงดูดเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศมาร่วมลงทุนในโครงการต่างๆ ของทางภาครัฐให้มากขึ้น และพัฒนาความมั่นคงด้านทุนมนุษย์เป็นหลักเพื่อเป็นรากฐานมั่นคงให้กับประเทศต่อไป

ด้านความยั่งยืน มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรให้มีความเจริญทั้งทางรายได้ คุณภาพชีวิต ควบคู่ไปกับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยมีการปฏิรูปกฎหมายให้มีความสอดคล้องและ

คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างสมดุล ซึ่งเป็นการนำแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้เพื่อให้สังคมกับสิ่งแวดล้อมสามารถรวมอยู่กันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(7) นโยบาย Thailand 4.0

นโยบาย Thailand 4.0 เป็นโมเดลการพัฒนาประเทศที่มุ่งเสริมศักยภาพและสร้างโอกาสสู่ “การขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยด้วยนวัตกรรม” (Value-Based Economy) เป็นการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ด้วยการนำความหลากหลายเชิงชีวภาพและเชิงวัฒนธรรมมาเป็นความได้เปรียบเชิงแข่งขัน และปรับเปลี่ยนวิธีการจากทำมากได้น้อยไปสู่การทำน้อยได้มากนั่นคือเปลี่ยนจากโครงสร้างเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่า (Value Added) ไปสู่การสร้างมูลค่า (High Value) ด้วยวิทยาการความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา เพื่อพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ซึ่งจะช่วยยกระดับให้ประเทศมีรายได้สูงขึ้น ด้วยอาศัยกลไกขับเคลื่อนผ่านการสร้างและยกระดับผลิตภาพ โดยมุ่งเน้นองค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และปัญญาอย่างแท้จริง ตลอดจนอาศัยแนวทางให้ประเทศเติบโตในลักษณะกระจายตัว รวมทั้งอาศัยกลไกขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง อันหมายถึงการจัดสรรทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพเสมอภาคกัน และอาศัยกลไกการขับเคลื่อนที่เน้นความตระหนักและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา Thailand 4.0 จะเป็นการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การบริการ และการปฏิบัติงานของภาครัฐให้มีความรวดเร็วและคล่องตัวมากยิ่งขึ้น เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยหลุดพ้นกับดักประเทศรายได้ปานกลางที่ประสบอยู่ในขณะนี้ และเป็นแนวทางลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ในสังคมไทย รวมถึงการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรของประชาชนที่ยังไม่ทั่วถึง ตลอดจนยกระดับประเทศให้เป็นประเทศที่มีรายได้สูง และเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วลำดับต่อไป ทั้งนี้ ในปัจจุบันประเทศไทยยังติดอยู่ในโมเดลเศรษฐกิจแบบ “ทำมาก ได้น้อย” จึงต้องการปรับเปลี่ยนเป็น “ทำน้อย ได้มาก” เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” อาทิ การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ซึ่งทำให้ด้านการเกษตรต้องเปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นในเรื่องการบริหารจัดการและใช้เทคโนโลยีหรือ Smart Farming โดยเกษตรกรจะร่ำรวยขึ้น และเปลี่ยนเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ เปลี่ยนจาก SMEs แบบเดิมไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง เปลี่ยนจากรูปแบบบริการแบบเดิมซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่บริการที่มีมูลค่าสูง และ

เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้และทักษะสูง เป็นต้น โมเดล Thailand 4.0 เป็นกรอบแห่งการพัฒนาเพื่อตอบวิสัยทัศน์ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศภายใต้โมเดล “ไทยแลนด์ 4.0” จำเป็นต้องใช้แนวทางสานพลังประชารัฐ เป็นตัวการขับเคลื่อน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคการเงินการธนาคาร ภาคประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างๆ ร่วมกันระดมความคิด ผนึกกำลังกันขับเคลื่อนผ่านโครงการ บันทึกความร่วมมือ กิจกรรม หรือ งานวิจัยต่างๆ โดยการดำเนินงานของประชารัฐกลุ่มต่างๆ อันได้แก่ กลุ่มที่ 1 การยกระดับนวัตกรรมและผลิตภัณธ์การปรับแก้กฎหมายและกลไกภาครัฐ การพัฒนาคลัสเตอร์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต และการดึงดูดการลงทุน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน กลุ่มที่ 2 การพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ กลุ่มที่ 3 การส่งเสริมการท่องเที่ยว การสร้างรายได้ และการกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ กลุ่มที่ 4 การศึกษาพื้นฐานและพัฒนาผู้นำ (โรงเรียนประชารัฐ) รวมทั้งการยกระดับคุณภาพวิชาชีพ และกลุ่มที่ 5 การส่งเสริมการส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมกลุ่ม SMEs และผู้ประกอบการใหม่ (Start Up) ซึ่งแต่ละกลุ่มกำลังวางระบบและกำหนดแนวทาง ในการขับเคลื่อนนโยบายอย่างเข้มข้น (บวร เทศารินทร์, 2559)

(8) ยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) และแผนพัฒนาการเกษตร พ.ศ. 2560 – 2564

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาองค์กรตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2565) ซึ่งเป็นการดำเนินการต่อเนื่องและมีความสอดคล้องมาจากแผนเดิมที่ทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 โดยจะเน้นไปที่การพัฒนาการเกษตรของไทย ซึ่งทิศทางการพัฒนาของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้น ได้นำแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ มาประยุกต์ใช้ โดยภายใต้ยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “เกษตรกรมั่นคง ภาคเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เกษตรกรมีรายได้ต่อหัวมากกว่า 13,000 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 390,000 บาท/คน ในปี พ.ศ. 2579 รวมทั้งให้เกษตรกรมีทักษะและความสามารถในการประกอบอาชีพของตนเอง ตลอดจนการดำเนินงานของสถาบันการเกษตรมีศักยภาพและประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

ในส่วนของยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาทางด้านการเกษตรนั้น มีความต้องการการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาช่วยในเรื่องของการผลิต เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพผลผลิตและคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้มีความกินดีอยู่ดีเพิ่มมากขึ้นรวมทั้งเป็นการลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ โดยส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้ และเกิดการรวมกลุ่มของเกษตรกรเพื่อความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายจากระดับอำเภอไปสู่ระดับจังหวัดและภูมิภาคต่อไป ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยสนับสนุนให้เกษตรกร มีศักยภาพที่สามารถเลี้ยงตัวเองได้ และมีทักษะที่สูงในการดำเนินกิจการของตนเอง รวมทั้งส่งเสริมให้เกษตรกรเห็นคุณค่าของการทำการเกษตร ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้รากฐานของเกษตรกรเข้มแข็งขึ้น ตลอดจนการวางแผนแรงงานด้านการเกษตรในระยะยาวและการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามารองรับกับการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมผู้สูงอายุของไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า โดยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เข้ามาปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของการผลิตภาคการเกษตรให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้นเป็นที่ยอมรับในระดับสากล รวมทั้งการส่งเสริมด้านการผลิตให้สินค้าที่ออกสู่ตลาดมีความสอดคล้องกับความต้องการเพื่อไม่ให้ราคาสินค้าตกต่ำเกินไป ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพของฟาร์มให้เป็นฟาร์มอัจฉริยะมีความสมบูรณ์ด้านการผลิต

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศไทยที่มุ่งไปสู่ Thailand 4.0 และการเกษตร 4.0 ทั้งด้านการศึกษาและวิจัยทางด้านการเกษตรเพื่อนำไปสู่เชิงพาณิชย์อย่างเต็มรูปแบบ รวมทั้งการเชื่อมโยงข้อมูลและการประชาสัมพันธ์ให้มีความครอบคลุมทั่วทั้งโลก

ยุทธศาสตร์ที่ 4 บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยนำแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable development) มาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อให้ภาคการเกษตรของไทยมีการพัฒนาการเกษตรไปพร้อมกับการคำนึงถึงผลกระทบที่จะส่งถึงสิ่งแวดล้อม ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นพื้นฐานแนวความคิดที่ต้องการให้คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมที่จะส่งผลกระทบต่อประชากรรุ่นต่อไปในอนาคต ตลอดจนการฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้มีความสมดุลมากยิ่งขึ้นเพื่อให้มีความสอดคล้องการแนวทางดังกล่าว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดยการพัฒนานักวิจัยและบุคลากรของทางการเกษตรให้มีความรู้เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เป็น Smart officers และ Smart researchers ที่มีความพร้อม

สูงสุด รวมทั้งการบูรณาการในเรื่องของการดำเนินงานให้มีความเชื่อมโยงกันในทุกภาคส่วน โดยการใช้กลไก
 ประชาธิปไตย ตลอดจนการดำเนินการปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตรให้มีความสอดคล้องกับ
 การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

ส่วน แผนพัฒนาการเกษตร (พ.ศ. 2560 – 2564) นั้น ถือเป็นส่วนหนึ่งของแผนยุทธศาสตร์
 เกษตรและสหกรณ์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ซึ่งเป็นแผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนา
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 และถือเป็นกรอบแนวทางสำคัญในการเปลี่ยนผ่าน การขับเคลื่อน
 การพัฒนาภาคการเกษตรที่สำคัญในระยะ 5 ปีแรก (พ.ศ. 2560 - 2564) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20
 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) และนโยบายรัฐบาล ภายใต้
 วิสัยทัศน์ “ภาคเกษตรก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลาดนำการผลิต ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ
 ทรัพยากรการเกษตรมีความสมดุลและยั่งยืน” ครอบคลุมการพัฒนาภาคการเกษตรใน 5 ยุทธศาสตร์
 ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมุ่งตอบ 5 เป้าหมายสำคัญ คือ (1)ความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้นที่ระดับ 85 (เต็ม 100)
 ในปี พ.ศ. 2564 (2)เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น 59,460 บาทต่อครัวเรือนใน
 ปี พ.ศ. 2564 (3)เศรษฐกิจภาคเกษตรเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 3 ต่อปี (4)จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม
 ด้านการเกษตร ถูกนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี และ (5)ทรัพยากรทางการเกษตรได้รับ
 การฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน

(9) แผนแม่บทการปศุสัตว์ไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2556 – 2565)

แผนแม่บทการปศุสัตว์ไทยปี พ.ศ. 2556 - 2565 ได้นำแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 มาปรับใช้ รวมทั้งมีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แนวทางการดำเนิน
 นโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง และเน้นการพัฒนาที่สมดุลด้วยการพัฒนาทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง
 สิ่งแวดล้อม รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของบริบทแวดล้อมที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกประเทศ

ด้วยความต้องการให้การปศุสัตว์ของไทยเติบโตได้อย่างยั่งยืน พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และมีการพัฒนา รวมทั้งการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้กับงานปศุสัตว์ เพื่อสนับสนุน และเสริมขีดความสามารถการแข่งขัน ในตลาดโลกได้อย่างเต็มรูปแบบ

ทั้งนี้ ลักษณะสำคัญของแผนแม่บทด้านการปศุสัตว์ของประเทศไทยฉบับนี้นั้น กล่าวได้ว่าเป็น ยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นในการพัฒนา ยกระดับ และขับเคลื่อน “การปศุสัตว์ของประเทศไทย” เป็นสำคัญ โดยใช้ กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย บูรณาการเข้ากับแนวทางการพัฒนา อย่างยั่งยืน และกระบวนการบังคับใช้กฎหมายของรัฐ รวมทั้งเป็นยุทธศาสตร์ที่ยึดถือกรอบนโยบายรัฐบาล โดยเฉพาะด้านการปศุสัตว์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) และ แผนพัฒนากระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พร้อมแผนพัฒนาและนโยบายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์มาใช้ เป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การปศุสัตว์ ตลอดจนเป็นการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาลในการ ขยายผลความสำเร็จของการดำเนินงานตามแนวพระราชดำริของโครงการหลวงสู่ประชาชน และเป็น แผนพัฒนาแบบองค์รวมที่เน้นการนำแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงลงสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาชุมชน ให้เข้มแข็ง พัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนครอบคลุมทุกมิติทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สุขอนามัย ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและความมั่นคงของประเทศ รวมทั้งเป็นแผนที่มุ่งเชื่อมโยงและบูรณาการกิจกรรมปกติของ หน่วยงานภาครัฐโดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชน โดยเฉพาะกรมปศุสัตว์ กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นหน่วยงานหลักในพื้นที่และเน้นการพัฒนابนฐาน การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย ปัญหา อุปสรรค โอกาส ศักยภาพและความพร้อมของกรมปศุสัตว์ ผู้มีส่วนได้ส่วน เสีย ชุมชน และประเทศ

ภายใต้วิสัยทัศน์ของแผนฯ คือ “การปศุสัตว์ไทยยั่งยืน ก้าวไกลในตลาดโลก” เพื่อมุ่งตอบ เป้าหมายหลักตั้งแต่การทำให้สังคมอยู่ดีมีสุข ยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้านการปศุสัตว์ให้มี ความมั่นคงทางด้านอาชีพ การปศุสัตว์มีโครงสร้างการผลิตได้มาตรฐาน มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยการใช้อนุภูมิปัญญา ต่อยอดนวัตกรรม งานวิจัย และเทคโนโลยีในเชิงบูรณาการ ตลอดจนห่วงโซ่การผลิต มีความเข้มแข็งสอดคล้องเชื่อมโยงกันทั้งคลัสเตอร์ (Cluster) เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตและขีดความสามารถ ในการแข่งขัน รวมทั้งมีการตลาดในเชิงพาณิชย์ที่เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้ในทุกตลาด โดยการส่งเสริมให้ ผลิตภัณฑ์ด้านการปศุสัตว์ไทยมีคุณภาพ ปลอดภัย ได้มาตรฐานสากล เพียงพอต่อความต้องการบริโภค ของตลาดภายในและความต้องการของตลาดต่างประเทศ รวมทั้งมีความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มตลาดเดิม พร้อมแสวงหาตลาดใหม่ และมีความพร้อมด้านองค์ความรู้จากความร่วมมือจากภายในและภายนอกประเทศ

ตั้งแต่เจ้าหน้าที่ภาครัฐรวมไปถึงเกษตรกรและผู้ประกอบการมีนวัตกรรมใหม่ มีเทคโนโลยีทันสมัย สามารถยกระดับปศุสัตว์ไทยได้ ด้วยการกำหนดยุทธศาสตร์ของแผนฯ ไว้เพื่อการขับเคลื่อน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความเข้มแข็งให้กับบุคลากรภาคการปศุสัตว์

เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ วิจัยและพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ภูมิปัญญา กับเทคโนโลยี และนวัตกรรมในเชิงบูรณาการในทุกมิติ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรภาคการปศุสัตว์ในทุกมิติ พร้อมกับการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economics Community: AEC) และการขยายตัวของเศรษฐกิจภูมิภาคและโลก ยกระดับการทำงานของโครงข่ายคลัสเตอร์ (Cluster) ให้สอดคล้อง เป็นระบบ มีการประสานงานที่ดี และได้มาตรฐาน ตลอดจนมุ่งสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้กับอาชีพเกษตรกร สนับสนุนการสร้างคุณค่า และความสำคัญของอาชีพเกษตรกรด้านการปศุสัตว์ไทย เพื่อก่อเกิดเกษตรกรรายใหม่ และรักษาไว้ซึ่งเกษตรกรรายเดิม ส่งถ่ายความรู้จากรุ่นสู่รุ่น ให้มีความสำคัญกับการสร้างฐานความรู้ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ความคิดสร้างสรรค์ สร้างภูมิคุ้มกันให้กับเกษตรกร ตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เน้นการพึ่งพาตนเองได้ เผชิญปัจจัยเสี่ยงอย่างมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพการผลิตบนพื้นฐานของนวัตกรรม เทคโนโลยี

และสารสนเทศ

บูรณาการระบบการผลิตและโครงสร้างการผลิตด้านการปศุสัตว์ไทย ให้มีความเข้มแข็ง และมีศักยภาพในการเชื่อมโยงทั้งห่วงโซ่การผลิต ภายใต้การพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยี และสารสนเทศ โดยคำนึงถึงความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตอบสนองแนวนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของประเทศ ตลอดจนความร่วมมือระหว่างภูมิภาค พร้อมทั้งรักษาสมดุลของระบบนิเวศน์บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ควบคู่ไปกับการเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อภาคการผลิตและภาคการค้าระหว่างประเทศ เพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ในตลาดโลก

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมการวิจัยเพื่อการพัฒนาการปศุสัตว์ไทย

สนับสนุนการเตรียมความพร้อมด้านองค์ความรู้ เพื่อเป็นฐานรองรับการเปลี่ยนแปลง ทั้งในเชิงพาณิชย์และกระบวนการผลิต โดยให้ความสำคัญและส่งเสริมการวิจัยของเหล่านักวิชาการภายในประเทศ หน่วยงานภาครัฐ ตลอดจนสถาบันการศึกษา เพื่อการสร้างสรรค์นวัตกรรม และเทคโนโลยี เอื้อต่อการพัฒนา และยกระดับการปศุสัตว์ไทย รวมทั้งสนับสนุนการต่อยอดองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในเชิงบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างความมั่นคงทางการตลาด

สนับสนุนความต้องการสินค้า และผลิตภัณฑ์ด้านการปศุสัตว์ของตลาดภายใน ควบคู่ไปกับการสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพสินค้า และมุ่งรักษาระดับราคาภายในให้มีเสถียรภาพ พร้อมกับส่งเสริมการรักษาความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มประเทศคู่ค้าสินค้าปศุสัตว์ที่มีอยู่เดิม ควบคู่ไปกับการแสวงหาพื้นที่ทางการตลาดใหม่ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสทางธุรกิจ การค้า การลงทุน รวมทั้งสนับสนุนความร่วมมือ การเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ในรูปแบบต่างๆ ที่เอื้อต่อการทำการค้าระหว่างกัน ตลอดจนการเปิดเสรีทางการค้า เพื่อเป็นอีกหนึ่งช่องทางในการเข้าถึงตลาดที่มีศักยภาพ รวมถึงแสวงหาโอกาส จากการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) และความร่วมมือทางการค้าในภูมิภาค ทั้ง ASEAN+3 และ ASEAN+6

ยุทธศาสตร์ที่ 5 บูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งภายในและภายนอกประเทศ

มุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือทั้งในและนอกประเทศระหว่างกระทรวง ทบวง กรม กอง เกษตรกร/ผู้ประกอบการ ทั้งภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ตลอดจนสถาบันการศึกษา ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนทั้งคลัสเตอร์ (Cluster) ของการปศุสัตว์ ตั้งแต่กระบวนการในภาคการผลิต ไปสู่ขั้นของการแปรรูป และสุดท้ายที่การค้าในเชิงพาณิชย์ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการปศุสัตว์ไทย ทั้งด้านองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม ให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกันทั้งกระบวนการ

4.2 ยุทธศาสตร์ และนโยบายภายนอกประเทศที่เกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์ไทย

(1) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) 17 เป้าหมาย ซึ่งเป็นกระบวนทัศน์ “การพัฒนาที่ยั่งยืน” ภายใต้วาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. 2558 โดย SDGs เป็นกรอบแห่งการพัฒนาประเทศที่ถูกพัฒนาต่อเนื่องมาจากเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals – MDGs) ที่สิ้นสุดลงในปี พ.ศ. 2558 ทั้งนี้ SDGs จะใช้เป็นทิศทางของการพัฒนาโดย UN ตั้งแต่เดือนกันยายน ปี พ.ศ. 2558 ถึงเดือนสิงหาคม ปี พ.ศ. 2573 ซึ่งครอบคลุมระยะเวลาถึง 15 ปี โดยมุ่งขจัดความยากจน ประชาชนมีความอยู่ดีมีสุข ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ อาศัยการขับเคลื่อนโดยนวัตกรรม เพื่อมุ่งตอบการพัฒนาอย่างยั่งยืน

SDGs ทั้ง 17 เป้าหมายดังกล่าว ประกอบไปด้วย

เป้าหมายที่ 1 จัดความยากจนในทุกรูปแบบ ทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ 2 จัดความหิวโหย บรรลุเป้าความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการที่ดีขึ้น และ
ส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 การมีสุขภาวะในการดำรงชีวิต และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของทุกคนในทุก
ช่วงอายุ

เป้าหมายที่ 4 การได้รับการศึกษาที่ได้คุณภาพอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง และส่งเสริมโอกาส
ในการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน

เป้าหมายที่ 5 บรรลุถึงความเท่าเทียมทางเพศ และเสริมสร้างพลังให้แก่สตรีและเด็กหญิงทุก
คน

เป้าหมายที่ 6 การจัดการน้ำและการสุขาภิบาลอย่างยั่งยืน และมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุก
คน

เป้าหมายที่ 7 การเข้าถึงพลังงานที่ทันสมัย ยั่งยืน เชื่อถือได้ ตามกำลังซื้อของตน

เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและทั่วถึงให้เป็นไปอย่างยั่งยืน
ส่งเสริมศักยภาพการมีงานทำและการจ้างงานเต็มที่ และงานที่มีคุณค่าสำหรับ
ทุกคน

เป้าหมายที่ 9 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการปรับตัวให้
เป็นอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนและทั่วถึง และสนับสนุนนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำทั้งภายในและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ทั่วถึง พร้อมรับกับ
การเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน

เป้าหมายที่ 12 การมีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 13 ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและ
ผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเล
สำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้เป็นไปอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 15 พืชพันธุ์ ปุ๋ยหมัก และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืนของระบบนิเวศบนบก
จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้กับการแปรสภาพเป็นทะเลทราย ภัยแล้งและ
ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของที่ดิน และหยุดยั้ง การสูญเสียความหลากหลายทาง
ชีวภาพ

เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมให้สังคมมีความเป็นปกติสุข ไม่แบ่งแยก เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน
มีการเข้าถึงความยุติธรรมโดยถ้วนหน้า และสร้างให้เกิดสถาบันอันเป็นที่พึ่ง
ของส่วนรวม มีประสิทธิภาพ และเป็นที่ยอมรับในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 17 เสริมสร้างความเข้มแข็งในวิธีการปฏิบัติให้เกิดผล และสร้างพลังแห่งการเป็น
หุ้นส่วนความร่วมมือระดับสากลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

นอกจากนี้ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอาหารและการเกษตร ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
ทั้ง 17 ข้อของ FAO อยู่บนหลักการ “ไม่ทิ้งใครไว้เบื้องหลัง - Leaving no one behind” (FAO, 2016b)
โดยที่วาระการดำเนินงานขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติอยู่ภายใต้ 3 มิติ (FAO, 2016a)
ได้แก่ (1) ขจัดความยากจนความหิวโหยและภาวะขาดสารอาหาร (2) เปิดทางสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้าน
การเกษตร ประมง และ ป่าไม้ และ (3) ต่อสู้และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมีหลักการ
สำคัญในการสร้างความสมดุล ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมภายใต้มิติของการพัฒนาที่ยั่งยืน
ด้านอาหารและเกษตรดังนี้

- 1) ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร
- 2) อนุรักษ์ ปกป้อง และปรับปรุงทรัพยากรธรรมชาติ
- 3) คุ้มครองวิถีชุมชนท้องถิ่น สร้างความเสมอภาคและสังคมอยู่ดีมีสุข
- 4) สร้างความเข้มแข็งให้กับทั้งบุคคล ชุมชน และระบบนิเวศ
- 5) ธรรมาภิบาล เป็นส่วนประกอบสำคัญในการสร้างความยั่งยืนระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ

(2) กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic

Cooperation: APEC)

กลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชียแปซิฟิก หรือ เอเปค เป็นการรวมตัวระหว่างเขต
เศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศในภูมิภาค
สนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาคและของโลกเพื่อลดอุปสรรคและอำนวยความสะดวกทาง

การค้า (สินค้าและบริการ) และการลงทุนระหว่างสมาชิกโดยให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของแกตต์ (GAT)/องค์การการค้าโลก (WTO) ก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2532 ณ กรุงแคนเบอร์รา ประเทศออสเตรเลีย เอเปคมีสมาชิกรวม 21 เขตเศรษฐกิจได้แก่ ออสเตรเลีย แคนาดา ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ จีน ฮองกง นิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ ไทย จีน ไต้หวัน ซิลิ เม็กซิโก ปาปัวนิวกินีเปรู รัสเซีย และเวียดนาม

กลยุทธ์ของไทยในเอเปค คือ มุ่งผลักดันเรื่องการลด/เลิกมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภายในของสมาชิก และผลักดันความร่วมมือของเอเปคเรื่องการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการสร้างความร่วมมือทาง เศรษฐกิจและวิชาการมากกว่าการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน (สำนักเจรจาการค้าพหุภาคี กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2553) โดยที่ภายใต้ความร่วมมือในกรอบเอเปคได้ครอบคลุมสาขาเกษตร มีกลไกการทำงานภายใต้กรอบเอเปค ได้แก่

1) คณะทำงานด้านความร่วมมือทางวิชาการด้านการเกษตร (Agricultural Technical Cooperation Working Group: ATCWG) เพื่อเป็นเวทีหารือและดำเนินโครงการทางวิชาการด้านการเกษตรและความมั่นคงอาหาร ตลอดจนแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ของบุคลากรด้านการเกษตรร่วมกับสมาชิกเอเปคในการเพิ่มขีดความสามารถทางการเกษตรและอุตสาหกรรม รวมถึงการส่งเสริมความมั่นคงอาหารของภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง

2) หันส่วนเชิงนโยบายด้านความมั่นคงอาหาร (Policy Partnership on Food Security: PPFS) ซึ่งเป็นกลไกการทำงานด้านความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อร่วมกันกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความมั่นคงอาหารในภูมิภาคเอเปค โดยสมาชิกเอเปคได้ร่วมกันจัดทำแผนเพื่อบรรลุความมั่นคงอาหารของเอเปคในปี ค.ศ. 2020 ฉบับปี ค.ศ. 2014 (APEC Food Security Road Map towards 2020 Version 2014) และการจัดทำแผนการดำเนินงาน เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติงานในการส่งเสริมความมั่นคงอาหารอย่างเป็นทางการในช่วงปี ค.ศ. 2014 - 2020 (APEC Food Security Business Plan: 2014 - 2020)

ที่ผ่านมาได้มีการจัดประชุมรัฐมนตรีว่าด้วยความมั่นคงอาหารเอเปคเพื่อสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงอาหารระหว่างกันภายในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก โดยล่าสุดครั้งที่ 3 เดือนกันยายน พ.ศ. 2557 สาธารณรัฐประชาชนจีนได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมฯ โดยสาระสำคัญเป็นการเสริมสร้างความร่วมมือในภูมิภาคและส่งเสริมความมั่นคงอาหารของประเทศสมาชิกเอเปค ภายใต้แนวคิด “เสริมสร้างความร่วมมือในกรอบภูมิภาคและส่งเสริมความมั่นคงอาหาร” (Strengthen Regional Cooperation, Promote Food Security) และที่ประชุมได้ร่วมรับรองปฏิญญาปักกิ่งว่าด้วยความมั่นคงอาหารเอเปค ซึ่งปฏิญญาปักกิ่งว่าด้วย

ความมั่นคงอาหาร એપેકจะเป็นแนวทางให้แต่ละเขตเศรษฐกิจนำไปเตรียมความพร้อมและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงอาหารอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป โดยมีประเด็นสำคัญ 3 เรื่องได้แก่

- ส่งเสริมผลิตภาพทางการเกษตรและการผลิตอาหารด้วยพื้นฐานทางนวัตกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ
- ปรับปรุงการจัดการภายหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อลดการสูญเสียอาหาร
- สร้างความเข้มแข็งความร่วมมือในภูมิภาคเพื่อส่งเสริมความมั่นคงอาหาร

(3) ความตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Area : FTA)

เขตการค้าเสรี (Free Trade Area : FTA) เป็นการรวมกลุ่มเศรษฐกิจโดยมีเป้าหมายเพื่อลดภาษีศุลกากรระหว่างกันภายในกลุ่มให้เหลือน้อยที่สุด หรือเป็น 0 เปอร์เซ็นต์ และใช้อัตราภาษีปกติที่สูงกว่ากับประเทศนอกกลุ่ม ทั้งนี้ การทำเขตการค้าเสรีในอดีตนั้น มุ่งเพียงการเปิดเสรีด้านสินค้า (goods) โดยการลดอัตราภาษีและอุปสรรคที่ไม่ใช่ภาษีเป็นหลัก แต่ในระยะหลังๆ นั้น ความตกลงเขตการค้าเสรี จะเป็นการเปิดเสรีด้านสินค้าแล้ว ยังรวมไปถึงการเปิดเสรีด้านบริการ (services) และการลงทุนด้วย นอกจากนี้การทำข้อตกลงฯ กับประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหภาพยุโรป หรือ สหรัฐฯ ประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจเหล่านี้ จะผนวกเงื่อนไขทางสังคมและการรักษาสภาวะแวดล้อม เช่น การคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้ใช้แรงงาน และการควบคุมมลภาวะเข้าไว้ในข้อตกลงด้วย

เขตการค้าเสรีที่ไทยมีภาระผูกพันในปัจจุบัน คือ AFTA (AEC) อาเซียน-จีน อาเซียน-ญี่ปุ่น อาเซียน-เกาหลีใต้ อาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ อาเซียน-อินเดีย ไทย-ออสเตรเลีย ไทย-นิวซีแลนด์ ไทย-ญี่ปุ่น ไทย-เปรู ไทย-ชิลี และไทย-อินเดีย

ทั้งนี้สถานะการเจรจา FTA ของไทยในปัจจุบัน มีดังนี้

- FTA ที่มีผลใช้บังคับ/สรุปผลเจรจาแล้ว มี 12 ฉบับ กับคู่ภาคี 17 ประเทศ ทั้งการที่ไทยทำ FTA ในฐานะสมาชิกของกลุ่มอาเซียน ได้แก่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ อาเซียน-จีน อาเซียน-ญี่ปุ่น อาเซียน-เกาหลีใต้ อาเซียน-อินเดีย และ FTA ในระดับทวิภาคี ได้แก่ ไทย-ญี่ปุ่น ไทย-ออสเตรเลีย ไทย-นิวซีแลนด์ ไทย-เปรู ไทย-ชิลี และไทย-อินเดีย

- FTA ที่อยู่ระหว่างเจรจาจัดทำความตกลง 5 ฉบับ ได้แก่ ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค หรือ RCEP (มีเป้าหมายจะสรุปประเด็นสำคัญในปี พ.ศ. 2558 และจะเจรจาประเด็นเทคนิคและรายละเอียดต่อไปในปี พ.ศ. 2559) อาเซียน-ฮ่องกง (มีเป้าหมายสรุปผลการเจรจาภายในปี พ.ศ. 2559) ไทย-ปากีสถาน สำหรับไทย-สหภาพยุโรป และไทย-EFTA รอเจรจาในช่วงเวลาที่เหมาะสม
- FTA ที่ไทยกำลังเตรียมเปิดเจรจาลับใหม่ด้วย คือ ตุรกี ซึ่งจะประกาศเปิดการเจรจาพร้อมทั้งเจรจาจัดทำ FTA รอบแรกในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2559 ซึ่งประเทศตุรกีจะเป็นเจ้าภาพ

(4) ความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับด้านปศุสัตว์ ภายใต้ความตกลงประชาคมอาเซียน (ASEAN)

1. ความตกลงด้านการค้าสินค้าในอาเซียน (ASEAN Trade In Goods Agreements:

ATIGA) และความตกลงด้านการลงทุนอาเซียน (ASEAN Comprehensive Investment Agreement: ACIA)

ในส่วนของความตกลงด้านสินค้านั้น กล่าวได้ว่าเป็นการปรับลดอัตราภาษีระหว่างกันให้เหลือ 0 เปอร์เซ็นต์ ยกเว้นรายการสินค้าอ่อนไหว (Sensitive List: SL) โดยอัตราภาษีอาจจะต้องเป็น 0 เปอร์เซ็นต์ แต่ต้องไม่เกิน 5% และสินค้าในรายการอ่อนไหวสูง (Highly Sensitive List: SL) ลดภาษีลงในระดับที่ต้องตกลงกัน ทั้งนี้ FTA ระหว่างไทยกับอาเซียนนั้น ได้ดำเนินการลดอัตราภาษีเป็น 0 เปอร์เซ็นต์แล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ยกเว้นเนื้อมะพร้าวแห้ง เมล็ดกาแฟ ไม้ตัดดอก และมันฝรั่ง ซึ่งไทยยังคงอัตราภาษีนำเข้าไว้ที่ 5% ส่วนการยกเลิกมาตรการโควตาภาษี (TRQ) นั้น ได้ดำเนินการสินค้าเกษตร 23 รายการที่ผูกพันกับ WTO ไปแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 เช่นกัน แต่ยังมีมาตรการอื่นๆ ที่ส่งผลจำกัดปริมาณการนำเข้าสินค้าเกษตรบางชนิดเพื่อปกป้องผู้ผลิตในประเทศ เช่น การขออนุญาตนำเข้า (สินค้ากาแฟ น้ำมันปาล์ม) การจำกัดระยะเวลานำเข้า (เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันฝรั่ง มะพร้าว เป็นต้น) ทั้งนี้ ความคืบหน้าในการเจรจาปัจจุบันนั้น สมาชิกอาเซียนได้ร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการรายสาขา จำนวน 21 ฉบับ โดยแผนปฏิบัติการฯ ดังกล่าวอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (AEM) 9 สาขา ได้แก่ การค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน มาตรฐานและการรับรอง การแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค ระบบสถิติ ทรัพย์สินทางปัญญา และการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่มูลค่าโลก และเป็นแผนปฏิบัติการที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของคณะมนตรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Council) 12 สาขา อาทิ ด้านการคลัง เกษตร พลังงาน ขนส่ง โทรคมนาคม และท่องเที่ยว เป็นต้น

ตารางที่ 31 รายการสินค้าอ่อนไหว (Sensitive List: SL) ของประเทศต่างๆ ในอาเซียน

ประเทศ	รายการสินค้าอ่อนไหว	ภาษี
ไทย	เมล็ดกาแฟ มัันฝรั่ง เนื้อมะพร้าวแห้ง ไม้ตัดดอก	5%
บรูไน	กาแฟ ชา	5%
มาเลเซีย	สัตว์มีชีวิตบางชนิด เนื้อสุกร ไก่ ไข่ พืชและผลไม้บางชนิด ยาสูบ	5%
ฟิลิปปินส์	สัตว์มีชีวิตบางชนิด เนื้อสุกร ไก่ มัันสำปะหลัง ข้าวโพด	5%
สิงคโปร์	ไม่มี	
อินโดนีเซีย	ไม่มี	
กัมพูชา	เนื้อไก่ ปลามีชีวิต ผักผลไม้บางชนิด พืชบางชนิด	5%
สปป.ลาว	สัตว์มีชีวิต เนื้อโค/กระบือ สุกร ไก่ ผักผลไม้บางชนิด ข้าว ยาสูบ	5%
เมียนมาร์	ถั่ว กาแฟ น้ำตาล ไหม ฝ้าย	5%
เวียดนาม	สัตว์มีชีวิตบางชนิด เนื้อไก่ ไข่ พืชบางชนิด เนื้อสัตว์ปรุงแต่ง น้ำตาล	5%

ในขณะที่ความตกลงด้านการลงทุนนั้น ไทยผูกพันการเปิดเสรีการลงทุนภายในปี พ.ศ. 2553 (ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ. 2553 เป็นต้นไป) ใน 3 สาขา ได้แก่ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การทำไม้จากป่าปลูก การเพาะขยายและปรับปรุงพันธุ์พืช โดยใช้วิธีการเปิดเสรีแบบค่อยเป็นค่อยไป นอกจากนี้พันธกรณีการเจรจาการค้าเสรีของไทยกับอาเซียนนั้น ยังมีในเรื่องของการเปิดให้นักลงทุนอาเซียนถือหุ้นได้ร้อยละ 49 - 100 ในสาขาการผลิต เกษตร ประมง เหมืองแร่ ป่าไม้และบริการที่เกี่ยวข้องการลงทุน 5 สาขาดังกล่าว โดยมีเงื่อนไขประกอบ ซึ่งพันธกรณีนี้ รัฐมนตรีอาเซียนเรียกร้องให้สมาชิกอาเซียนเร่งปรับปรุงรายการข้อสงวนของตน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ส่วนพันธกรณีการค้าเสรีด้านบริการ คือ เปิดให้ผู้ให้บริการอาเซียนถือหุ้นได้ร้อยละ 70 โดยมีเงื่อนไขประกอบใน 100 สาขาย่อย เช่น ก่อสร้าง โรงแรมหรู บริการจัดการโรงแรม บริการซ่อมและบำรุงรักษาอุปกรณ์ขนส่ง บริการให้คำปรึกษา บริการจัดทำบัญชี บริการโรงพยาบาล บริการเช่าเรือ บริการเรือสำราญระหว่างประเทศ บริการขนส่งสินค้าทางเรือ บริการช่วยเหลือกู้ภัยทางทะเล บริการข้อมูลออนไลน์ บริการเก็บสินค้าและคลังสินค้า และบริการบริหารจัดการที่จอดรถ เป็นต้น ซึ่งยังอยู่ในระหว่างการจัดทำข้อผูกพันและจัดทำการค้าฉบับใหม่ (ASEAN Trade in Services Agreement : ATISA) เพื่อใช้แทนกรอบความตกลงว่าด้วยบริการอาเซียน (ASEAN Framework Agreement in Services : AFAS)

นอกจากนี้ ภายใต้ความตกลงอาเซียนนั้น ยังมีความร่วมมือด้านอาหาร เกษตร และป่าไม้ ในลักษณะของการดำเนินการตาม Hazard Analysis Critical Control Point (HACCP) และปรับปรุง ห้องปฏิบัติการทดสอบ และปรับใช้ระบบบริหารจัดการด้านคุณภาพ การจัดทำมาตรฐานและแนวทางการผลิต ที่ปลอดภัยสำหรับสินค้าเกษตรและอาหารของอาเซียน เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ได้กับธุรกิจขนาดเล็กใน อาเซียน เพื่อเพิ่มการค้าทั้งภายในและภายนอกภูมิภาค และพัฒนาความสามารถในการแข่งขันระยะยาว พร้อมทั้งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับองค์กรระดับนานาชาติ ระดับภูมิภาค และภาคเอกชน เช่น WTO FAO OIE ความมั่นคงด้านอาหาร การต่อต้านการประมงที่ผิดกฎหมาย การต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่า เป็นต้น การส่งเสริมความร่วมมือด้านสหกรณ์เพื่อเป็นวิธีการในการเพิ่มอำนาจและเสริมสร้างการเข้าสู่ตลาด ของผลิตภัณฑ์เกษตร

จัดตั้งระบบโดยใช้ Good Agriculture/Aquaculture Practice (GAP), Good Animal Husbandry Practices (GAHP), Good Hygiene Practice (GHP), Good Manufacturing Practice (GMP), และ Hazard Analysis Critical Control Point (HACCP) เป็นพื้นฐานสำหรับผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหารที่มีความสำคัญทางการค้า พร้อมทั้งประสานการควบคุมสุขภาพสัตว์ เพื่อความปลอดภัยของอาหาร อาทิ

- การจัดทำมาตรฐานวัคซีนป้องกันโรคระบาดสัตว์
- การจัดทำมาตรฐานฟาร์มและโรงงานที่เกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์
- ความร่วมมือเพื่อควบคุมโรคระบาดสัตว์ในอาเซียน
- ความร่วมมือในการป้องกันควบคุมโรคระบาดสัตว์และการ

2. แผนกลยุทธ์ความร่วมมืออาเซียนด้านอาหาร เกษตร และป่าไม้ (FAF) พ.ศ. 2559 – 2568 (ค.ศ. 2016 – 2025)

โดยมีวิสัยทัศน์คือ การทำให้ภาคอาหาร เกษตรและป่าไม้ เป็นภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน เกิดประโยชน์ครอบคลุมทุกส่วน มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความยั่งยืน และเชื่อมโยงกับ เศรษฐกิจโลก บนพื้นฐานการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและ โภชนาการ และความมั่งคั่งให้กับประชาคมอาเซียน โดยมีเป้าประสงค์เพื่อการเติบโตที่เท่าเทียม ครอบคลุม ยั่งยืน บรรเทาความยากจนและขจัด ความอดอยากหิวโหย มีความมั่นคงด้านอาหาร ความปลอดภัยของ อาหาร และโภชนาการที่ดียิ่งขึ้น ภายใต้การบูรณาการเชิงลึกในภูมิภาค เพื่อสนับสนุนความสามารถในด้าน การเข้าถึงตลาดโลก สร้างเสริมภูมิคุ้มกัน และสนับสนุนการบรรเทาผลกระทบ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ และวิกฤตการณ์ต่างๆ รวมทั้งความสำเร็จในการบริหารจัดการ ป่าไม้อย่างยั่งยืน

3. แผนยุทธศาสตร์ความร่วมมือของอาเซียนด้านปศุสัตว์ พืช และประมง ปี พ.ศ. 2559 – 2563

ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ความร่วมมือฯ ฉบับนี้ มีเป้าหมายให้การผลิตและการค้าด้านปศุสัตว์เติบโตได้อย่างยั่งยืน บรรเทาความยากจน ภูมิภาคอาเซียนมีความปลอดภัยด้านอาหารและมีโภชนาการที่ดีขึ้นด้วยความตระหนักถึงความแตกต่างและช่องว่างระหว่าง AMS ในระบบการผลิตปศุสัตว์ เทคโนโลยี และขีดความสามารถของประเทศ จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์ความร่วมมือฉบับนี้ไว้ 4 ประการด้วยกัน คือ (1) ส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายเพื่ออำนวยความสะดวกในการลงทุนและประสานความร่วมมือในด้านการผลิต กระบวนการต่างๆ ไปจนถึงมาตรฐานการผลิตด้านการปศุสัตว์รายชนิดสัตว์เพื่อประโยชน์ทางการค้า (2) ดำเนินการมาตรการควบคุมโรค สร้างอาหารปลอดภัย มาตรฐานสุขอนามัยและสุขภาพสัตว์ ได้มาตรฐานสอดคล้องกับสากล เพื่อลดความเสี่ยงโรคระบาดและความเสี่ยงในเรื่องของตลาด รวมทั้งเพิ่มความปลอดภัยของผู้บริโภคเพื่อประโยชน์ในการขยายตัวทางการค้า (3) ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือในการวิจัย การถ่ายโอนเทคโนโลยีและการสร้างสถาบัน เสนอแนะมาตรการทางกฎหมายเพื่อลดความเสี่ยงในการผลิต เพื่อการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน รวมถึงผลกระทบของปศุสัตว์ต่อสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ (4) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเกษตรกรรายย่อยซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในตลาดให้มากขึ้น เพื่อบรรเทาความยากจน ความปลอดภัยด้านอาหาร ความปลอดภัยด้านโภชนาการ และความเสมอภาค โดยมียุทธศาสตร์ของแผนฯ 4 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับการค้าปศุสัตว์ทั้งภายในและภายนอกกลุ่มอาเซียน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การควบคุมโรคและความปลอดภัยของอาหารเพื่อขยายการค้าและปกป้องสุขภาพของมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและผลกระทบของปศุสัตว์ที่มีต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 4 สนับสนุนเกษตรกรรายย่อยด้านการปศุสัตว์เพื่อบรรเทาความยากจน ความปลอดภัยด้านอาหารและโภชนาการ รวมทั้งความเสมอภาค ซึ่งในปัจจุบันนี้ ได้มีมติเห็นชอบใน 7 ประเด็นหลัก คือ

1. ความร่วมมือกันเพื่อมุ่งหน้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2568 ทั้งในด้านเศรษฐกิจระดับภูมิภาคในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน มีนวัตกรรมและมีพลวัต มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเจริญเติบโตเชิงการเพิ่มผลผลิตสูงอย่างยั่งยืน ตามยุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านปศุสัตว์ พืชและประมง ปี พ.ศ. 2559 - 2563 รวมทั้งยุทธศาสตร์ความร่วมมือของอาเซียนด้านป่าไม้ ปี พ.ศ. 2559 - 2568 รัฐมนตรีให้ความเห็นชอบตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้ ปี พ.ศ. 2559 - 2568

2. ด้านความมั่นคงอาหาร โดยเฉพาะความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามกรอบนโยบายบูรณาการความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน (AIFS) และแผนกลยุทธ์ความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน (SPA-FS) ปี พ.ศ. 2558 - 2563 เพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านอาหารที่มีโภชนาการในภูมิภาคอย่างยั่งยืน

3. ผลักดันความร่วมมือภายใต้คณะทำงานด้านต่างๆ อาทิ การประสานงานในด้านมาตรฐานด้านอาหาร การเกษตร และผลิตผลป่าไม้ ในอาเซียนให้มีความใกล้ชิดกันมากขึ้น เพื่อเพิ่มความมั่นใจเกี่ยวกับผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัยและมีคุณภาพ รวมทั้งอำนวยความสะดวกด้านการค้า หรือแผนยุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านสหกรณ์การเกษตรของอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 - 2563 และการจัดตั้งศูนย์ประสานงานอาเซียนด้านสุขภาพสัตว์และโรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน เพื่อให้มีการดำเนินงานโดยเร็วต่อไป

4. ความร่วมมือด้านการดื้อยาปฏิชีวนะในภาคการเกษตร ทั้งในภาคปศุสัตว์และสาธารณสุขทำให้จำเป็นต้องสร้างยุทธศาสตร์ความร่วมมือ ความช่วยเหลือจากประเทศภาคีที่พัฒนาแล้ว และจากองค์กรที่สนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อที่จะกำหนดรากฐานสำหรับระบบสุขภาพสัตว์และคนที่ยั่งยืนในภูมิภาคนี้ด้วย

5. ความร่วมมือด้านป่าไม้ เช่น (1)การส่งเสริมการบริหารจัดการด้านป่าไม้ยั่งยืน (2) กระบวนการนโยบายป่าไม้สากล (3)การออกใบรับรองด้านป่าไม้ (4)การพัฒนาพืชสมุนไพร และพืชที่สามารถใช้เป็นยา (5) การบังคับใช้กฎหมายสัตว์ป่าและความร่วมมือด้าน CITES เป็นต้น

6. ความร่วมมือด้านประมง ซึ่งเน้นการเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหาร โดยการบริหารจัดการด้านประมงอย่างยั่งยืน ส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัย และความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงความร่วมมือในการต่อต้านการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม และการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการแข่งขันของสินค้าประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของอาเซียน

7. ความร่วมมือกับคู่เจรจาและองค์กรระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับคู่เจรจาต่างๆ เช่น ออสเตรเลีย จีน ญี่ปุ่น FAO, UN, และการประชุมที่เกี่ยวข้องอื่นๆ รวมทั้งในเรื่องการจัดตั้งกลุ่มเจรจาด้านการเกษตร

ทั้งนี้ ในการจัดทำยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 - 2565 ฉบับนี้นั้น ได้พิจารณา วิเคราะห์ สังเคราะห์ และบูรณาการนโยบายและแผนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์ไทย ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ร่วมกับความมุ่งหมายของกรมปศุสัตว์ ในการกำหนดทิศทางและแนวทางการขับเคลื่อนของยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ ให้มีความเหมาะสม สอดคล้อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการพัฒนาประเทศ การพัฒนาภูมิภาค และการพัฒนาของโลก ซึ่งทางคณะที่ปรึกษาได้แสดงแผนภาพความเชื่อมโยงความสัมพันธ์

และทิศทางการขับเคลื่อนของนโยบายและแผนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์ กับยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 – 2565 ที่ได้กำหนดไว้ โดยการกำกับด้วยตัวเลข แสดงดังภาพต่อไปนี้

5. ยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 – 2565

ลักษณะสำคัญของแผน

1) เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาการปศุสัตว์ตั้งแต่ทรัพยากรมนุษย์สาขาปศุสัตว์ ระบบการผลิต ตลอดทั้งห่วงโซ่ องค์กรความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมที่นำไปสู่การใช้ได้จริงในทุกมิติไปพร้อมๆ กับการยกระดับขีดความสามารถการดำเนินงาน และการปฏิบัติงานราชการของกรมปศุสัตว์ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้เสีย และมุ่งบรรลุการเป็นองค์กรชั้นนำ และเป็นองค์กรที่นำการขับเคลื่อนการปศุสัตว์ทั้งในประเทศและต่างประเทศด้วยการประสานความร่วมมือระหว่างกัน

2) กรอบแนวคิดของการจัดทำยุทธศาสตร์ ได้ยึดถือภาวะบริบทแวดล้อม ปัจจัยภายในและภายนอก มิติต่างๆ ทั้งในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต มีการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น/ความคาดหวัง/ความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รับฟังข้อเสนอแนวคิดเกี่ยวกับเป้าหมายและทิศทางการนำองค์การของคณะกรรมการแผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์/ผู้บริหารกรมปศุสัตว์ และพิจารณาเรื่องของทิศทางนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับปศุสัตว์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2570 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 นโยบาย Thailand 4.0 ยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) แผนพัฒนาการเกษตร พ.ศ. 2560 – 2564 แผนแม่บทการปศุสัตว์ไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2556 – 2565) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals: SDGs) กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation: APEC) ความตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Area: FTA) และความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับด้านปศุสัตว์ ภายใต้ความตกลงประชาคมอาเซียน (ASEAN) มาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน

3) เป็นยุทธศาสตร์แห่งการยกระดับบทบาทของกรมปศุสัตว์ ไปพร้อมกับการพัฒนาแบบองค์รวม โดยจะเน้นการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช องค์พระมหากษัตริย์ไทยรัชกาลที่ 9 และนโยบายของรัฐบาลลงสู่การปฏิบัติเพื่อการพัฒนาหน่วยงานรัฐ และปฏิรูปการปฏิบัติงานราชการให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลง

4) เป็นยุทธศาสตร์ที่ตระหนักถึงพลังแห่งการเรียนรู้ และพลังของการเชื่อมโยงองค์การภายใน และระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่สัมพันธ์กับกรมปศุสัตว์ สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และมุ่งสร้าง

ความเข้มแข็ง ส่งเสริมการเชื่อมโยงตลอดทั้งคลัสเตอร์ของการปศุสัตว์ไทยให้แข็งแรง สอดรับกับมาตรฐานสากล เพื่อความเป็น มืออาชีพ สนับสนุนการแข่งขันได้อย่างไร้ขีดจำกัด

5) เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นให้กรมปศุสัตว์เป็นองค์กรชั้นนำและเป็นองค์กรที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะนำการขับเคลื่อนการปศุสัตว์ของไทย มุ่งสู่เป้าหมายในเรื่องของการสร้างให้เกิดความมั่นคงในอาชีพด้านการปศุสัตว์ นำมาซึ่งความมั่งคั่งของเกษตรกรอย่างเป็นรูปธรรม และก่อให้เกิดความยั่งยืนของการปศุสัตว์ในทุกมิติ

วิสัยทัศน์

“เป็นองค์กรที่นำและขับเคลื่อนการปศุสัตว์ไทย สู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในตลาดโลก”

พันธกิจ

ประเด็นหลัก	พันธกิจ
ทรัพยากรมนุษย์สาขาการปศุสัตว์	พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สาขาปศุสัตว์ (โดยครอบคลุมทั้งบุคลากรกรม เกษตรกร อาสาปศุสัตว์ และผู้ประกอบการ) ให้มีองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และศักยภาพที่พร้อมกับบริบทแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างแข็งแกร่ง
ระบบการผลิตสินค้าปศุสัตว์และตลอดห่วงโซ่การผลิต	พัฒนาระบบการผลิตสินค้าปศุสัตว์ตลอดทั้งห่วงโซ่การผลิตให้มีประสิทธิภาพ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล
ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลด้านการปศุสัตว์	พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลที่ครอบคลุมทั้งซอฟต์แวร์ ฮาร์ดแวร์ ระบบเครือข่าย ระบบฐานข้อมูล และระบบเชื่อมโยงข้อมูล ผู้พัฒนาระบบ ผู้ใช้ระบบ พนักงานที่เกี่ยวข้อง และผู้เชี่ยวชาญในสาขา เพื่อตอบสนองการใช้งานสำหรับ การปศุสัตว์และเพื่องานปศุสัตว์

พันธกิจ (ต่อ)

ประเด็นหลัก	พันธกิจ
องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และงานวิจัยด้านการปศุสัตว์	พัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และงานวิจัยต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปศุสัตว์ในทุกมิติ ทั้งด้านวิชาการ ด้านฐานข้อมูล ด้านการผลิต และด้านการตลาด
การบริหารจัดการองค์การมุ่งสู่ความเป็นเลิศ (HPO & GG)	ปรับปรุงการบริหารจัดการองค์การและการบริหารจัดการบุคลากร ร่วมกับการปรับบทบาทองค์การและการนำองค์การไปสู่รูปแบบใหม่ เพื่อมุ่งสู่การเป็นองค์กรชั้นนำ และเป็นองค์กรนำการขับเคลื่อนปศุสัตว์
ความร่วมมือระหว่างองค์การ ทั้งในและต่างประเทศ	มุ่งประสานความร่วมมือที่เอื้อประโยชน์ต่อการต่อยอดองค์ความรู้ของทรัพยากรมนุษย์สาขาปศุสัตว์ แสวงหาการรับรองและเป็นที่ยอมรับในตลาดใหม่ ร่วมกับบูรณาการการทำงานร่วมกันทั้งในประเทศ ต่างประเทศ และอาสาปศุสัตว์

เป้าหมายหลัก

- 1) ทรัพยากรมนุษย์สาขาปศุสัตว์ (บุคลากรกรมปศุสัตว์ เกษตรกร อาสาปศุสัตว์ และผู้ประกอบการ) มีองค์ความรู้และความเชี่ยวชาญโดดเด่นในประชาคมอาเซียนและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในระดับสากล และกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและรายกลางสามารถสร้างความมั่นคงในอาชีพได้
- 2) ศักยภาพด้านการผลิตตลอดทั้งห่วงโซ่ได้มาตรฐาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยความร่วมมือกับประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนด้านการพัฒนาพันธุ์สัตว์ ควบคู่กับการสร้างตราสินค้าให้กับผลิตภัณฑ์การปศุสัตว์ไทย เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ด้วยการเสริมสร้างอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ที่แสดงออกถึงวิถีและความเป็นไทย
- 3) เป็นองค์กรชั้นนำและผู้นำการขับเคลื่อนด้านการปศุสัตว์ ผลักดันการพัฒนาประเทศไทยให้มีความพร้อม สามารถเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงด้านการปศุสัตว์ในอาเซียน ทั้งด้านองค์ความรู้ งานวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยี นวัตกรรม บุคลากร ศูนย์บริการด้านการปศุสัตว์ สุขภาพสัตว์ มาตรฐานสินค้า โดยเฉพาะฐานข้อมูลสารสนเทศด้านการปศุสัตว์ของอาเซียน เพื่อเป็นผู้นำการขับเคลื่อนการปศุสัตว์ในอาเซียน พร้อมนำพาการปศุสัตว์ไทยยั่งยืนได้ในตลาดโลก และสามารถแข่งขันได้อย่างไร้ขีดจำกัดอย่างมืออาชีพ

4) มุ่งเน้นในการสร้างให้การปศุสัตว์ไทยเกิดความมั่นคง นำมาซึ่งความมั่งคั่งให้กับเกษตรกรอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้เกษตรกรและสังคมมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

ค่านิยมองค์กร

“I²-SMART”

I: Innovation	สร้างนวัตกรรม
I: Integration	ทำงานแบบบูรณาการ
S: Standard	สร้างมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์
M: Mastery	การทำงานอย่างมืออาชีพ
A: Agility	ความคล่องตัวและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
R: Responsibility	มีความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ
T: Teamwork	มุ่งมั่นในการทำงานร่วมกัน

ความเชื่อมโยงระหว่างพันธกิจกับยุทธศาสตร์

ประเด็นพันธกิจ	ยุทธศาสตร์
ทรัพยากรมนุษย์สาขาการปศุสัตว์	1. เสริมสร้างขีดความสามารถและสมรรถนะเพื่อยกระดับบุคลากรด้านการปศุสัตว์มุ่งสู่ระดับสากล
	2. พัฒนา เสริมสร้างศักยภาพความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรองค์กร และสถาบันเกษตรกร
- ระบบการผลิตสินค้าปศุสัตว์ และตลอดห่วงโซ่การผลิต - องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และงานวิจัยด้านการปศุสัตว์	3. เพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิตปศุสัตว์ให้สมดุล ยั่งยืน และแข่งขันได้อย่างไร้ขีดจำกัด
	4. เสริมสร้างนวัตกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ และอัตลักษณ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าปศุสัตว์
ความร่วมมือระหว่างองค์กร ทั้งในและต่างประเทศ	5. บูรณาการองค์ความรู้และความร่วมมือด้านการปศุสัตว์สู่ระดับสากล
- ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและ ดิจิทัลด้านการปศุสัตว์ - องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และงานวิจัยด้านการปศุสัตว์	6. ยกระดับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลด้านการปศุสัตว์ให้มีความเหมาะสมและร่วมสมัย
การบริหารจัดการองค์การมุ่งสู่ความเป็นเลิศ (HPO & GG)	7. ยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เสริมสร้างขีดความสามารถและสมรรถนะเพื่อยกระดับบุคลากรด้านการปศุสัตว์มุ่งสู่สากล

มุ่งเน้นในการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรด้านการปศุสัตว์ให้เป็นผู้รู้คิด รู้รอบ รวมทั้งมีความเชี่ยวชาญในอาชีพ และบุคลากรกรมปศุสัตว์มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ (Smart Officer) สนับสนุนบทบาทของกรมปศุสัตว์ให้เป็นองค์กรชั้นนำและเป็นองค์กรที่นำการขับเคลื่อนการปศุสัตว์ไทย เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงจากการต่อยอดพื้นฐานองค์ความรู้ที่มีอยู่เดิมกับการคิดค้น พัฒนาและประยุกต์ใช้งานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ ตลอดจนมุ่งสร้างบุคลากรด้านการปศุสัตว์ให้พร้อมผลักดันการปศุสัตว์ไทยสามารถแข่งขันได้อย่างไร้ขีดจำกัดในเวทีโลก

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนา เสริมสร้างศักยภาพความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกร องค์กร และสถาบันเกษตรกร

มุ่งส่งเสริมและถ่ายทอดทักษะตลอดจนองค์ความรู้ด้านการปศุสัตว์เพื่อสร้างความมั่นคงและมั่งคั่งทางเศรษฐกิจให้กับอาชีพเกษตรกรโดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อยหรือเกษตรกรที่มีที่ดินทำกินน้อย และเกษตรกรขนาดกลางที่มีการรวมกลุ่มเป็นวิสาหกิจชุมชน ตอบสนองความต้องการในเชิงพื้นที่ (Area approach) สนับสนุนการสร้างคุณค่า และความสำคัญของอาชีพเกษตรกรด้านการปศุสัตว์ไทย เพื่อก่อให้เกิดเกษตรกรรายใหม่ และรักษาไว้ซึ่งเกษตรกรรายเดิม ส่งถ่ายความรู้จากฐานสู่ฐาน ให้ความสำคัญกับการสร้างฐานความรู้ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น และเทคโนโลยี นวัตกรรมด้านการปศุสัตว์ พัฒนาสู่การเลี้ยงสัตว์ในระบบฟาร์มที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับและสนับสนุนแนวทางการเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรในรูปแบบธุรกิจชุมชน อันจะเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเกษตรกรและส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืนในระยะยาว ตลอดจนสนับสนุนให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งจากการรวมกลุ่มและการสร้างเครือข่าย เชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานพร้อมเผชิญปัจจัยเสี่ยงอย่างมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิตปศุสัตว์ให้สมดุล ยั่งยืน และแข่งขันได้อย่างไร้ขีดจำกัด

เน้นพัฒนากระบวนการผลิตให้ได้มาตรฐาน ปลอดภัย มีประสิทธิภาพในการผลิต เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อสินค้าและผลิตภัณฑ์การปศุสัตว์ที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และมีความปลอดภัย ตลอดจนปรับฐานการผลิตให้สามารถตอบสนองกับโอกาสทางการค้าที่ขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นทั้งในเชิงปริมาณผลผลิตและมูลค่าทางการค้า ตั้งแต่ตลาดภายในประเทศ ภูมิภาค และตลาดโลก ภายใต้การมุ่งพัฒนาประสิทธิภาพลดต้นทุนการผลิต สนับสนุนการทำปศุสัตว์อินทรีย์ และยกระดับการปศุสัตว์ของไทยให้ได้มาตรฐานสากลในทุกมิติ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างนวัตกรรมที่เป็นเอกลักษณ์¹³ และอัตลักษณ์¹⁴ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าปศุสัตว์

ส่งเสริมและสร้างสรรค์สินค้าและบริการด้านการปศุสัตว์ให้มีความโดดเด่นด้วยอัตลักษณ์ที่มี ควบคู่กับการสร้างตราสินค้า (Branding) และเอกลักษณ์สินค้าปศุสัตว์ เพื่อสนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value added) ให้กับสินค้าปศุสัตว์ไทย รวมทั้งส่งเสริมการวิจัย พัฒนานวัตกรรมด้านการปศุสัตว์ให้ครอบคลุมทุกมิติทันสมัย และเหมาะสมต่อการใช้เพื่อการพัฒนาการปศุสัตว์ ตลอดจนเพิ่มผลิตภัณฑ์ที่เป็นนวัตกรรมด้านปศุสัตว์ให้มีจำนวนมากและหลากหลาย เพื่อส่งเสริมและผลักดันให้เกิดการยอมรับในระดับสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 5 บูรณาการองค์ความรู้และความร่วมมือด้านการปศุสัตว์สู่ระดับสากล

มุ่งมั่นพัฒนาความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ภายในประเทศและภายนอกประเทศที่มีอยู่เดิม และแสวงหาโอกาสในการสร้างความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ทั้งภายในและภายนอกประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศเพิ่มเติม พร้อมบูรณาการร่วมกันในเรื่องของการแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดองค์ความรู้ การวิจัยและพัฒนา การถ่ายโอนและเรียนรู้เทคโนโลยี/นวัตกรรม การฝึกอบรมด้านการปศุสัตว์ และมิติทางด้านการค้า รวมถึงการเพิ่มโอกาสในการผลักดันบทบาทของไทยและการสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพของสินค้าปศุสัตว์ไทยในเวทีระดับโลก

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยกระดับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลด้านการปศุสัตว์ให้มีความเหมาะสมและร่วมสมัย

พัฒนาและปรับปรุงการนำดิจิทัลมาใช้ในการระบบปศุสัตว์ เชื่อมโยงระบบข้อมูลระหว่างระบบงานให้มีประสิทธิภาพมีความถูกต้อง ใช้งานได้ง่าย และมีความพร้อมในอุปกรณ์ด้าน IT มีความทันสมัย เหมาะสมกับบริบทแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ตลอดจนพัฒนาและสนับสนุนการเข้าถึงเพื่อประยุกต์ใช้ข้อมูล องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และงานวิจัยด้านการปศุสัตว์ ผ่านช่องทางเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความสะดวก และรวดเร็ว เพิ่มขีดความสามารถการบริหารจัดการมุ่งสู่การเป็น Device Service ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการปศุสัตว์ให้เป็นที่ยอมรับ ในระดับสากล และเป็นข้อมูลสำคัญต่อการลงทุนและการแข่งขันอย่างมีอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 7 ยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นเลิศ

มุ่งพัฒนากรมปศุสัตว์ให้เป็นองค์การที่มีคุณภาพด้านการบริหารจัดการในระดับสูง มีธรรมาภิบาล และ เป็นที่ยอมรับทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน ตลอดจนทบทวนบทบาท ภารกิจ โครงสร้างและระบบงานขององค์การให้มีประสิทธิภาพ มีความคล่องตัวในการดำเนินงาน และทันสมัย สอดรับกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งตระหนักถึงแนวทางเพื่อการผลักดันให้เกิดการสร้างนวัตกรรม และให้ความสำคัญกับผลการดำเนินงานของหน่วยงานและคุณภาพการให้บริการ ปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย ยกระดับคุณภาพชีวิต และความสุขในการปฏิบัติราชการของบุคลากรกรมปศุสัตว์ และมุ่งสร้างความผูกพันระหว่างบุคลากรกรมปศุสัตว์กับองค์การ เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของบุคลากรในองค์การ อันเป็นรากฐานที่สำคัญของการก้าวไปสู่ความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เสริมสร้างขีดความสามารถและสมรรถนะเพื่อยกระดับบุคลากรด้านการปศุสัตว์มุ่งสู่สากล

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
1. บุคลากรของกรม-ปศุสัตว์เป็น Smart officer	1. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาและที่เป็น Smart Officer (จากฐานเดิมที่ร้อยละ 50/เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี)	60	70	80	90	100	1.พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรกรมปศุสัตว์ให้เป็นมืออาชีพ (Smart Officer)	1. ส่งเสริมบุคลากร ให้เป็นผู้รู้คิดและเชี่ยวชาญในงานอาชีพ 2. ส่งเสริมให้บุคลากรเป็นผู้รอบรู้กฎหมาย/ระเบียบในการปฏิบัติงาน 3. เสริมสร้างความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีรวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง 4. มีแผนการสร้างบุคลากรทดแทนเพื่อรองรับอัตรากำลังที่จะเกษียณอายุ 5. จัดส่งเจ้าหน้าที่อบรม/ศึกษาในระดับสากลของแต่ละสายงานเฉพาะ 6. กระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้ข้าราชการมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน	กกจ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	2. ร้อยละของจำนวนหลักสูตรการพัฒนาบุคลากรที่ผ่านการประกันคุณภาพการฝึกอบรม	100	100	100	100	100			
	3. ระดับความสำเร็จในการขับเคลื่อนตามแผนพัฒนาบุคลากรทุกระดับ ทุกสายงาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ	80	80	80	80	80			

ยุทธศาสตร์ที่ 1 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
	4. ความสำเร็จของ- ฐานข้อมูลรายชื่อ ผู้ที่ได้รับการพัฒนา เป็น Smart Officer และมีสมรรถนะสูงไม่ น้อยกว่าร้อยละ	60	70	80	90	100	2. จัดสร้าง ฐานข้อมูลผู้ที่มี ศักยภาพและ สมรรถนะสูง (Smart Officer)	7. สํารวจและจัดทำฐานข้อมูลผู้ที่มี ศักยภาพและสมรรถนะสูง เพื่อ ส่งเสริมงานด้านปศุสัตว์ให้เป็นสากล เช่น ทักษะด้านภาษา การเจรจา ต่อรองเพื่อความร่วมมือ ฯลฯ และ ผู้บริหาร สามารถใช้ประกอบการใน การตัดสินใจมอบหมายงานให้ตรง กับงาน หรือพัฒนาต่อยอด และ ส่งต่อไปเพื่อกำหนดคุณสมบัติใน การสรรหาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ที่สูงขึ้น	กกจ. และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 1 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
2. บุคลากรกรม- ปศุสัตว์ได้รับการ- พัฒนาและเตรียม ความพร้อมสู่การเป็น- ผู้นำและมีคุณธรรม จริยธรรม	5. จำนวนหลักสูตรเพื่อ พัฒนาบุคลากรให้เป็น ผู้นำการเปลี่ยนแปลง อย่างน้อย 5 หลักสูตร/ ปี	5	5	5	5	5	3. เสริมสร้างและ พัฒนาบุคลากร เพื่อเตรียมความ พร้อมสู่การเป็น ผู้นำ และมีคุณ- ธรรม จริยธรรม	8. สนับสนุนให้บุคลากรเข้ารับการ- อบรมหลักสูตรผู้นำการเปลี่ยนแปลง และมีคุณธรรม จริยธรรม 9. สร้างหลักสูตรการพัฒนาผู้นำ ภายในองค์กร และหลักสูตรนัก บริหารการปศุสัตว์	กกจ. และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
	6. ร้อยละของบุคลากร ที่เข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมส่งเสริมและ พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม คุณภาพชีวิต ค่านิยม ความผูกพันต่อ องค์กรและจิตบริการ	70	75	80	85	90			
	7. ร้อยละของบุคลากร ที่ผ่านมาตรฐานเกณฑ์ ประเมินของหลักสูตร ด้วยมาตรฐานคะแนน เฉลี่ยที่ร้อยละ 80	50	60	70	80	90			

ยุทธศาสตร์ที่ 1 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
3. บุคลากรของกรม ปศุสัตว์สามารถคิดค้น พัฒนาและประยุกต์ใช้ งานวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่ๆ	8.จำนวนหลักสูตร อบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาบุคลากร ด้านการวิจัยและคิดค้น นวัตกรรม	2	3	4	5	6	4.พัฒนาสมรรถนะ และเพิ่ม ประสิทธิภาพ บุคลากรด้านการ วิจัยและคิดค้น นวัตกรรม	10.สร้างสภาวะแวดล้อมในการ ทำงานให้เอื้อต่อการวิจัยและคิดค้น นวัตกรรม 11.ส่งเสริมให้บุคลากรเป็นผู้มี ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 12.เสริมสร้างความรู้และทักษะใน การคิดค้น พัฒนา ประยุกต์ใช้องค์ ความรู้ งานวิจัย เทคโนโลยีและ นวัตกรรม	กวป. และ กกจ.
	9. ร้อยละผู้ที่ผ่านการ อบรมเชิงปฏิบัติการ สามารถเขียนข้อเสนอ โครงการวิจัย/สร้าง นวัตกรรม	100	100	100	100	100			
	10.ร้อยละของ บุคลากรที่ผ่าน มาตรฐานเกณฑ์ ประเมินของหลักสูตร ด้วยมาตรฐานคะแนน เฉลี่ยที่ร้อยละ 80	50	60	70	80	90			

ยุทธศาสตร์ที่ 1 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
4. ผู้ประกอบการสามารถแข่งขันได้ในเวทีระดับภูมิภาคและระดับโลกได้อย่างมั่นคง	11. ร้อยละของผู้ประกอบการรายย่อยและรายกลาง (SMEs) ที่ได้รับการฝึกอบรมที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างยั่งยืน	เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้เป็นปีฐาน	10	15	20	25	5. พัฒนาศักยภาพสนับสนุน และผลักดันผู้ประกอบการรายย่อยและรายกลางเตรียมความพร้อมรองรับการแข่งขันในระดับสากล	13. สนับสนุนให้ผู้ประกอบการรายย่อยและรายกลาง (SMEs) เข้ารับการอบรมหลักสูตรเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อพัฒนาตนเองรองรับการแข่งขันในระดับสากล	กรป. และ กสส.

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนา เสริมสร้างศักยภาพความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกร องค์กร และสถาบันเกษตรกร

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
1. เกษตรกร องค์กร และสถาบันเกษตรกร สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	1. ร้อยละของเกษตรกรที่เป็น Smart Farmers ต่อเกษตรกรที่ทำการปศุสัตว์	60	65	70	75	80	1. สร้างความ- เข้มแข็งให้กับ เกษตรกร องค์กร และสถาบัน เกษตรกร Smart Farmers, Smart Groups, Smart Enterprise	1. พัฒนาศักยภาพของเกษตรกร สู่เกษตรกรมืออาชีพ 2. สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยง เครือข่ายเกษตรกร องค์กร และ สถาบันเกษตรกร 3. สร้างจิตสำนึกให้เกษตรกรน้อมนำ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการทำการปศุสัตว์	กสส. และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
	2. ร้อยละขององค์กร และสถาบันเกษตรกร ที่สามารถบริหารจัดการ ตนเองได้ตลอด ห่วงโซ่อุปทาน	60	65	70	75	80	2. ขยายผลการทำ การปศุสัตว์ตาม หลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง		
	3. ร้อยละรายได้ต่อหัว ของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ต่อปี (บาท/คน)	3	3	3	3	3			

ยุทธศาสตร์ที่ 2 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
2. เกษตรกร องค์กร และสถาบันเกษตรกร มีการรวมกลุ่มและ สร้างเครือข่ายตลอด ห่วงโซ่อุปทาน	4. ร้อยละความ เข้มแข็งของสหกรณ์ ระดับ 1 และระดับ 2	90	90	90	90	90	3. สนับสนุน การรวมกลุ่มและ สร้างเครือข่าย ตลอดห่วงโซ่ อุปทาน	4. สนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้าง- เครือข่ายตลอดห่วงโซ่อุปทาน 5. จัดประกวดเกษตรกร องค์กร และสถาบันเกษตรกร เพื่อสร้างขวัญ กำลังใจ และยกย่องเชิดชูเกียรติ 6. สนับสนุนให้เกษตรกรองค์กรและ สถาบันเกษตรกร เข้าถึงแหล่ง เงินทุนได้ง่าย	กสส. และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
	5. ร้อยละความ เข้มแข็งของวิสาหกิจ ชุมชน	25	25	25	25	25			
	6. ร้อยละของสถาบัน เกษตรกรที่มีรายได้ สุทธิเพิ่มขึ้น	5	10	15	20	25			
3. สนับสนุน พัฒนาการเลี้ยงสัตว์ ในระบบเกษตรกรรม สมัยใหม่ ⁴	7. ร้อยละของ เกษตรกรที่ปรับระบบ เข้าสู่การทำ เกษตรกรรมสมัยใหม่	20	30	40	50	60	4. พัฒนาระบบ การเลี้ยงสัตว์เข้าสู่ ระบบเกษตรกรรม สมัยใหม่	7. พัฒนาเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เพื่อ ปรับตัวเข้าสู่ระบบเกษตรกรรม สมัยใหม่ 8. สร้างฟาร์มต้นแบบการเลี้ยงสัตว์ ในระบบเกษตรกรรมสมัยใหม่	กสส. สพส. และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
4. สนับสนุนแนวทางการเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรในรูปแบบธุรกิจชุมชน	8. ร้อยละของรายได้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้น (วัดจากฐานรายได้ปี พ.ศ. 2560)	5	7	9	11	13	5. สร้างธุรกิจชุมชนแบบมีส่วนร่วม	9. สนับสนุนให้เกิดการสร้างธุรกิจชุมชนแบบประชารัฐ 10. สนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตรกรรม	กสส. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5. สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ในภาคปศุสัตว์ (New Farmer and Young Smart Farmer ³)	9. จำนวนเกษตรกรรุ่นใหม่ผ่านการฝึกอบรมและนำไปประกอบอาชีพปศุสัตว์	80	160	240	320	400	6. เสริมสร้างความรู้ ทัศนคติและความมั่นใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมด้านปศุสัตว์	11. สร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่เข้าสู่ภาคการเกษตร 12. ปรับเปลี่ยนทัศนคติด้วยการสร้างแรงจูงใจและความภาคภูมิใจในการสืบทอดอาชีพเกษตร 13. สร้างระบบสวัสดิการเกษตรกร 14. ปรับโครงสร้างหนี้สินเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง	กสส. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิตปศุสัตว์ให้สมดุล ยั่งยืน และแข่งขันได้อย่างไร้ขีดจำกัด

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
1. การผลิตสินค้าปศุสัตว์มีประสิทธิ-ภาพและคุณภาพมาตรฐาน	1. ร้อยละจำนวนฟาร์ม/โรงงาน/สถานประกอบการที่ได้รับการตรวจประเมินและผ่านการรับรองคุณภาพมาตรฐาน (*เทียบร้อยละของจำนวนฟาร์ม/โรงงาน/สถานประกอบการที่ยื่นขอรับรอง)	85	85	85	85	85	1. ส่งเสริมการผลิตสินค้าปศุสัตว์ให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย รองรับความต้องการของตลาดในประเทศและต่างประเทศ	1. สนับสนุนการรวมกลุ่มการผลิตของผู้ประกอบการ 2. จัดหาแหล่งทุน / เครื่องจักร / เทคโนโลยี 3. จัดหาช่องทางการจัดจำหน่ายทั้งภายในและภายนอกประเทศ (Roadshow หรือ ปศุสัตว์ Expo ในแต่ละจังหวัด) 4. ร่วมสนับสนุนผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในการส่งออก	สพส. กสส. สตส. สพพ. สอส. อยส. กสก. สคบ.
2. มูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์มีการ-ขยายตัว	2. ร้อยละการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าปศุสัตว์	2.5	2.5	2.5	2.5	2.5		5. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการตลาดและช่องทางการจัดจำหน่าย 6. เพิ่มศักยภาพในการเฝ้าระวังด้านความปลอดภัยในสินค้าปศุสัตว์ทั้งในด้านจุลชีววิทยาและสารตกค้าง	

ยุทธศาสตร์ที่ 3 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
3. เศรษฐกิจภาคการ ปศุสัตว์เติบโต	3. GDP ภาคการ ปศุสัตว์ขยายตัว (ร้อยละต่อปี)	3	3	3	3	3	2. ขยายปริมาณ และมูลค่าการ- บริโภคสินค้า ปศุสัตว์ในประเทศ	7. เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการ- ตรวจสอบ รับรองกระบวนการผลิต สินค้าปศุสัตว์ 8. เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการ- จัดการการด้อยด้านจุลชีพในการ ผลิตสินค้าปศุสัตว์ 9. เพิ่มประสิทธิภาพ การเฝ้าระวัง ควบคุม ป้องกัน และกำจัดโรค ระบาดสัตว์ โรคติดต่อระหว่างสัตว์ และคน และโรคติดต่ออุบัติใหม่	สพส. กสส. สตส. สพพ. สอส. อยส. กสก. สคบ.
	4. ร้อยละของปริมาณ และมูลค่าการค้าสินค้า ปศุสัตว์ภายในประเทศ เพิ่มขึ้น (เป้าหมายเพิ่มขึ้นจาก ปีฐาน)	5	5	5	8	8			
	5. ร้อยละของปริมาณ สินค้าปศุสัตว์ที่ผลิต ภายใต้ระบบมาตรฐาน ที่เพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)	5	5	5	5	5	3. ยกระดับ การผลิตสินค้า ปศุสัตว์สู่ระบบ มาตรฐาน		

ยุทธศาสตร์ที่ 3 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
4. เพิ่มประสิทธิภาพ และลดต้นทุนการ ผลิต	6. ประสิทธิภาพการ ผลิตสูงกว่าเมื่อ เปรียบเทียบกับเกณฑ์ ที่กำหนด	เท่ากับ	เท่ากับ	สูงกว่า	สูงกว่า	สูงกว่า	4. ปรับปรุง ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของระบบการ เลี้ยง/ระบบการ ผลิตอาหารและ สินค้าการปศุสัตว์ ไทยและ กระบวนการผลิต (ลดต้นทุน)	10. ส่งเสริมการจัดการด้าน โภชนาการและการให้อาหารที่ ถูกต้องและเหมาะสมกับประเภท ของสัตว์ 11. สนับสนุนการผลิตอาหารสัตว์ จากผลพลอยได้ทางการเกษตรและ อุตสาหกรรม 12. วิจัยพัฒนาเทคโนโลยี/สายพันธุ์/ ผลิตภัณฑ์ 13. ส่งเสริมการใช้เครื่องจักรและ เทคโนโลยีเพื่อทดแทนการใช้ แรงงาน 14. การปศุสัตว์ตามนโยบายเกษตร แปลงใหญ่	สอส. สคบ. สสช. กสส. สพพ. สทป. สตส. สทช. สพส. อยส.
	7. ร้อยละของต้นทุน การผลิตต่อหน่วยที่ ลดลง	4	4	4	4	4			

ยุทธศาสตร์ที่ 3 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
5. การผลิต สินค้า ปศุสัตว์ที่ เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	8. ร้อยละของ จำนวนสถาน ประกอบการ ปศุสัตว์ (ฟาร์ม โรงฆ่าสัตว์ สถานที่ ผลิตอาหารสัตว์ และสถานพยาบาล สัตว์) ที่มีการจัดการ ของเสียและนำไปใช้ ประโยชน์เพิ่มขึ้น	2	2	2	2	2	5. ส่งเสริมการทำ ปศุสัตว์ที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม	15. ส่งเสริมการทำปศุสัตว์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการจัด- ระบบการจัดการของเสียจากฟาร์มปศุสัตว์ ระบบการผลิต การแปรรูปสินค้าปศุสัตว์ 16. ส่งเสริมและถ่ายทอดเทคโนโลยีการทำฟาร์มปศุสัตว์แบบยั่งยืนที่ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้กับเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และ ผู้ประกอบการธุรกิจ	สพส. สอส. สพพ. สสช. กสส. อยส. กสส. สคบ.
	9. ร้อยละของ จำนวนฟาร์มที่ผ่าน การรับรองการผลิต ปศุสัตว์อินทรีย์ในปี ที่ผ่านมา และ สามารถรักษา สถานภาพได้	70	70	70	70	70	6. ส่งเสริมและ สนับสนุน ผู้ประกอบการใน การรักษา สถานภาพปศุ สัตว์อินทรีย์	17. ฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานปศุสัตว์อินทรีย์ให้แก่ เกษตรกร ผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ 18. ประชาสัมพันธ์สินค้าปศุสัตว์อินทรีย์	สพพ. สทป. สอส. สสช. อยส.

ยุทธศาสตร์ที่ 3 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
6. อนุรักษ์และฟื้นฟู ความหลากหลายทาง ชีวภาพด้านปศุสัตว์	10. จำนวนสายพันธุ์ สัตว์พื้นเมืองประจำถิ่น ที่ได้รับการขึ้นทะเบียน (ค่าเป้าหมายเพิ่มขึ้น)	100	100	100	100	100	7. ส่งเสริมการขึ้น ทะเบียน พันธุ์สัตว์ พื้นเมืองประจำถิ่น	19. รับขึ้นทะเบียนสัตว์พื้นเมือง ประจำถิ่นตรวจสอบ ข้อมูล รับฟัง ความคิดเห็น บันทึกข้อมูลเข้าสู่ ระบบบัญชีข้อมูล ประกาศการ ขึ้นทะเบียน ขึ้นทะเบียนเกษตรกร ขึ้นทะเบียนสัตว์รายตัว 20. จัดตั้งสถานที่/สำนักงานเก็บ รวบรวมพันธุ์กรรมสัตว์	สพพ. สทป. สอส. สสช อยส.
	11. จำนวนเชื้อพันธุ์ สัตว์ที่ได้รับการเก็บ อนุรักษ์และฟื้นฟู	105	105	105	105	105	8. ผลักดันการเก็บ รวบรวม รักษา ตรวจสอบ พันธุ์สัตว์ พันธุ์พืช- อาหารสัตว์ พันธุ์-	21. ผลิต ตรวจสอบ และเก็บรักษา น้ำเชื้อสัตว์ เซลล์สัตว์ เซลล์ไข่และ ตัวอ่อนสัตว์พื้นเมือง สัตว์เลี้ยงไทย พันธุ์พืชอาหารสัตว์พื้นเมือง 22. จัดตั้งสถานที่/สำนักงานเก็บ- รวบรวมพันธุ์กรรมพืชอาหารสัตว์	สพพ. สทป. สอส. สสช อยส.
	12.จำนวนเชื้อพันธุ์พืช อาหารสัตว์ พันธุ์พืช พื้นเมือง และสมุนไพร (ค่าเป้าหมายต่อเนื่อง)	410	410	410	410	410	อาหารสัตว์ พันธุ์- พืชพื้นเมือง		

ยุทธศาสตร์ที่ 3 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
	13. จำนวนสายพันธุ์ ครอบครอง เชื้อจุลินทรีย์ด้าน ปศุสัตว์ (ค่าเป้าหมายเพิ่มขึ้น)	600	750	750	750	750	9. สนับสนุนการ สร้างฐานข้อมูล การครอบครอง เชื้อจุลินทรีย์ด้าน ปศุสัตว์	23. สํารวจและศึกษาความ หลากหลายทางชีวภาพของจุลินทรีย์ ด้านปศุสัตว์ 24. สํารวจและเฝ้าระวังเชื้อดื้อยา ในปศุสัตว์ 25. ครอบครองเชื้อจุลินทรีย์ด้าน ปศุสัตว์ 26. จัดตั้งสถานที่/สำนักงานเก็บ รวบรวมเชื้อจุลินทรีย์ด้านปศุสัตว์	สพพ. สทป. สอส. สสช อยส. สทช.
	14. จำนวนฟาร์ม ปศุสัตว์ที่จัดทำระบบ บัญชีข้อมูลการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกภาค ปศุสัตว์ (ค่าเป้าหมายต่อเนื่อง)	40	40	40	60	60	10. สนับสนุนการ จัดทำระบบบัญชี ข้อมูลการปล่อย ก๊าซเรือนกระจก ภาคปศุสัตว์ระดับ เกษตรกร	27. จัดตั้งกลุ่ม รวบรวม บันทึก ข้อมูล ระบบการผลิต การจัดการ อาหาร มูลสัตว์ และวิเคราะห์ EF และคำนวณการปล่อยก๊าซเรือน กระจก	สพส. สพพ.

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างนวัตกรรมที่เป็นเอกลักษณ์¹³ และอัตลักษณ์¹⁴ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าปศุสัตว์

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
1. มีผลิตภัณฑ์ที่เป็นนวัตกรรมด้านการปศุสัตว์	1. จำนวนผลิตภัณฑ์ที่เป็นนวัตกรรม และจำนวนผลิตภัณฑ์ที่มาจากความหลากหลายทางชีวภาพ (ชนิด)	3	3	3	3	3	1. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย (R&D) และการพัฒนานวัตกรรม (R&I) ด้านการปศุสัตว์	1. จัดตั้งสำนักวิจัยและนวัตกรรมที่เน้นงานวิจัยที่เป็นนวัตกรรม 2. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านการปศุสัตว์ 3. สนับสนุนงบประมาณเพื่อการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านการปศุสัตว์ 4. สร้างนักวิชาการด้านการวิจัยเกี่ยวกับปศุสัตว์รุ่นใหม่ 5. สนับสนุนการกำหนดกรอบการวิจัยและสร้างนวัตกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการในระดับท้องถิ่น และสนับสนุนการต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น 6. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักวิจัยในท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการทำวิจัยและสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านการปศุสัตว์ 7. สนับสนุนการวิจัยด้านเทคโนโลยีชีวภาพเพื่อการปรับปรุงพันธุ์สัตว์ให้มีคุณสมบัติตามความต้องการ	กวป. กพร. กสส.
	2. จำนวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมด้าน ปศุสัตว์ ตลอดห่วงโซ่อุปทานเพิ่มขึ้น (เรื่อง)	5	5	5	5	5			
	3. ร้อยละของงบประมาณภาครัฐด้านวิจัยและนวัตกรรม (คิดเทียบร้อยละของงบประมาณของกรมปศุสัตว์)	0.01	0.04	0.06	0.08	0.10			

ยุทธศาสตร์ที่ 4 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
2. สร้างมูลค่าเพิ่มให้ สินค้า&บริการ	4. สัดส่วน GDP ภาค ปศุสัตว์ (ร้อยละ)	3	3	3	3	3	2. เพิ่มมูลค่าสินค้า ปศุสัตว์	8. ส่งเสริมการผลิตสินค้าปศุสัตว์ให้มี เอกลักษณ์ และมูลค่าสูงตามความ- ต้องการของตลาด โดยเฉพาะกลุ่ม (Niche Market) 9. ยกระดับราคาสินค้าปศุสัตว์ด้วย การสร้างตราสินค้า (Branding) 10. ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไป ใช้ในการแปรรูป 11. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ด้วยแนวคิดเกษตรสร้างสรรค์หรือ เกษตรปราณีตลอดโซ่อุปทานสินค้า ปศุสัตว์ 12. ส่งเสริมการขึ้นทะเบียนการ- คุ้มครองสิ่งที่บ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication, GI)	สพส. กสส. สตส. สพพ. สอส. อยส. กสก. สคบ.

ยุทธศาสตร์ที่ 4 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
3. ผลงานวิจัย และนวัตกรรมด้านปศุสัตว์ถูกนำไปใช้ประโยชน์ได้เพิ่มขึ้น	5. จำนวนผลงานวิจัยและนวัตกรรมด้านปศุสัตว์ถูกนำไปใช้ประโยชน์	1	2	3	4	5	3. พัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมให้ไปสู่เชิงพาณิชย์	13. สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานในระดับจังหวัด ภูมิภาค และสถาบันการศึกษาต่างๆ เพื่อรวบรวมผลงานวิจัย และนวัตกรรมด้านการปศุสัตว์ นำไปเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ 14. สนับสนุนความร่วมมือกับผู้ประกอบการภาคเอกชนในการนำผลงานวิจัย และนวัตกรรมด้านการปศุสัตว์ไปผลิตเพื่อจำหน่ายให้แก่เกษตรกรในราคาที่เหมาะสม ช่วยลดต้นทุนการผลิต 15. สนับสนุนการพัฒนาเกษตรกร ปรชาชน ชนบ้าน หรือชุมชนต้นแบบ สถาบันเกษตรกรในการนำนวัตกรรมด้านการปศุสัตว์ที่ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นเองมาใช้ประโยชน์ 16. พัฒนา/ปรับปรุง กฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ เพื่อส่งเสริมให้มีการนำนวัตกรรมสินค้าและบริการในเชิงพาณิชย์	กวป. กพร. กสส. สพพ. สอส. สทป. สคบ. สสช. สตส. สทช. สพส. สกม.

ยุทธศาสตร์ที่ 4 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
4. สินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และเอกลักษณ์	6. จำนวนสินค้าที่มีเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิสังคม ⁹	3	3	3	3	3	4. ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานความหลากหลายทางชีวภาพและเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่นสร้างสัญลักษณ์สินค้าปศุสัตว์	17. การประชาสัมพันธ์สินค้าที่เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication, GI) เช่น ไก่เบตง นกเขาชวา ฯลฯ 18. การจัด Roadshow 19. พัฒนาระบบการขึ้นทะเบียนสินค้าปศุสัตว์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิสังคมที่เป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์	กรป. สลก. กวป. กพร. กสส. สพพ. สอส. สทป. สคบ. สสช. สตส. สทช. สพส. สทม.

ยุทธศาสตร์ที่ 5 บูรณาการองค์ความรู้และความร่วมมือด้านการปศุสัตว์สู่ระดับสากล

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
1. มุ่งมั่นพัฒนา ความ-ร่วมมือด้าน การปศุสัตว์ระหว่าง ประเทศที่มีอยู่เดิม	1. ร้อยละของจำนวน โครงการ/กิจกรรม ภายใต้กรอบความ ร่วมมือด้านการปศุสัตว์ที่ ได้รับการจัดเก็บในระบบ ฐานข้อมูล	60	70	80	90	100	1. พัฒนาระบบ การบริหาร จัดการข้อมูล ความร่วมมือด้าน การปศุสัตว์กับ ต่างประเทศหรือ องค์การระหว่าง ประเทศ	1. สํารวจข้อมูลความร่วมมือด้านการปศุสัตว์กับ ต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศที่ ดำเนินการอยู่ ณ ปัจจุบัน	กรป.
								2. สร้างระบบฐานข้อมูลและจัดเก็บข้อมูลความ ร่วมมือด้านการปศุสัตว์กับต่างประเทศหรือ องค์การระหว่างประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งจัดเก็บฐานข้อมูลของประเทศคู่ค้า	ศสท.
								3. วางแผนบริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ	กรป.
	2. ร้อยละของจำนวน โครงการ/กิจกรรม ภายใต้กรอบความ ร่วมมือด้านการปศุสัตว์ที่ ได้รับการ วิเคราะห์ ทบทวน และกำหนด แนวทางดำเนินการ	50	60	70	80	90	2. สร้างแนวทาง การดำเนินการที่ ชัดเจนและได้รับ ประโยชน์สูงสุด ในการดำเนิน กิจกรรมความ ร่วมมือด้านการ ปศุสัตว์ระหว่าง ประเทศ	4. วิเคราะห์ ประเมินผล ข้อดี ข้อเสีย และ ประโยชน์ที่ได้รับของแต่ละกรอบความร่วมมือ ด้านการปศุสัตว์ 5. ทบทวน บทบาท หน้าที่ และกำหนดทำที่ หรือจุดยืนที่ชัดเจนของไทย ในแต่ละกรอบ ความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ 6. กำหนดกรอบหรือแนวทางการดำเนินการที่ ช่วยสนับสนุนให้ไทยได้รับประโยชน์สูงสุด	กรป. สกม. และ หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
2. แสวงหาโอกาสในการสร้างความร่วมมือด้านการปศุสัตว์กับต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศเพิ่มเติมและยกระดับการให้ความร่วมมือทางวิชาการด้านการปศุสัตว์ของอาเซียน	3. จำนวนโครงการ/กิจกรรมภายใต้กรอบความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้น	1	2	3	4	5	3. แสวงหาโอกาสช่องทาง หรือวิธีการในการสร้างความร่วมมือใหม่ๆ ด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ	7. สํารวจข้อมูลความต้องการในการสร้างความร่วมมือด้านการปศุสัตว์กับต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศในอนาคต	กรป. กกจ. และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
							8. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านต่างประเทศทั้งภายในและต่างประเทศ	กรป.	
							9. แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ	กรป. และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	
							10. จัดประชุมระหว่างประเทศด้านการปศุสัตว์ ระดับ-ทวิภาคี พหุภาคี และองค์การระหว่างประเทศ		
							4. แสดงศักยภาพความเป็นผู้นำด้านการปศุสัตว์ภายใต้กรอบความร่วมมือด้านต่างๆ ในเวทีระหว่างประเทศ	11. พัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างเทคนิคการเจรจาของบุคลากร 12. แสวงหาโอกาสที่เอื้ออำนวยให้ไทยแสดงศักยภาพในการเป็นผู้นำด้านการปศุสัตว์ในเวทีระหว่างประเทศ 13. นำเสนอบทบาทของไทยในเวทีระหว่างประเทศตามกรอบหรือแนวทางดำเนินการที่กำหนดไว้	

ยุทธศาสตร์ที่ 5 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
3. ผลักดันบทบาทของไทยและการสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพของสินค้าปศุสัตว์ไทยในเวทีระดับโลก	4. จำนวนประเทศคู่ค้าหรือชนิดสินค้าสะสมที่มีการเจรจาทางการค้าและมีข้อตกลงในการรับซื้อสินค้าปศุสัตว์ที่เพิ่มขึ้น	1	2	3	4	5	5. เสริมสร้างความเชื่อมั่นในมาตรฐานคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ของไทย	14. เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการตรวจสอบควบคุม กำกับ กระบวนการผลิต การตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ไทย	สพส. สคบ. สตส. สสช. อยส. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
								15. พัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการเจรจาการรองรับการตรวจประเมินโดยประเทศคู่ค้า	กกจ. กรป.
								16. ผลักดันการมีบทบาทนำของไทยในการกำหนดหรือปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและการตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ในเวทีระดับสากล 17. สร้างความเชื่อมั่นในการเป็นฐานการผลิตการแปรรูปสินค้าปศุสัตว์ที่หลากหลาย คุณภาพสูงและมีระบบการตรวจสอบคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับสากล	สพส. สตส.
								18. เพิ่มศักยภาพในการจัดการปัญหาสินค้าปศุสัตว์ในต่างประเทศอย่างยั่งยืน	สพส. สตส. กรป.

ยุทธศาสตร์ที่ 5 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
	5. จำนวนครั้งที่ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ด้านมาตรฐานคุณภาพ สินค้าปศุสัตว์ หรือเข้า ร่วมจัดนิทรรศการหรือ งานมหกรรมแสดง สินค้าอาหารในระดับ นานาชาติ	1	2	2	3	3	6. นำเสนอสินค้า ปศุสัตว์ของไทยในเวที ระหว่างประเทศ	19. สนับสนุนการเข้าร่วมของไทยใน งานนิทรรศการหรือมหกรรมแสดง สินค้าอาหารในเวทีระหว่างประเทศ	สกก. กรป. กสส. สพส.
								20. ผลិតสื่อประชาสัมพันธ์ด้าน การปศุสัตว์ด้วยเทคโนโลยี หรือ นวัตกรรมใหม่ๆ	สกก. คสท. กสส.
								21. สร้างความร่วมมือกับหน่วยงาน ภาครัฐหรือภาคเอกชนในการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์สินค้าปศุสัตว์ไทย	กรป. กสส. สพส. สกก.
4. เพื่อให้บุคลากรที่ ไปเข้าร่วมประชุม ระหว่างประเทศ นำ ความรู้ที่ได้รับมา ถ่ายทอด เผยแพร่ และนำไปใช้ประโยชน์	6. จำนวนหัวข้อเรื่อง จากการเข้าร่วมการ ประชุมระหว่าง ประเทศที่ได้นำไปใช้ ประโยชน์	20	25	30	35	40	7. ผลักดันให้เกิดการนำ องค์ความรู้ที่ได้จากการ ประชุมระหว่างประเทศมา ใช้ประโยชน์หรือถ่ายทอด ความรู้ หรือต่อยอดเป็น งานวิจัยและพัฒนา	22. รวบรวมข้อมูลและสนับสนุนให้ เกิดการถ่ายทอดข้อมูล องค์ความรู้ จากการเข้าร่วมประชุมระหว่าง ประเทศให้เป็นรูปธรรมและศึกษา วิจัย ต่อยอด เพื่อสร้างองค์ความรู้ ใหม่ๆ	กรป. กวป. และ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยกระดับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลด้านการปศุสัตว์ให้มีความเหมาะสมและร่วมสมัย

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
1. ผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงข้อมูลโดยผ่านช่องทางของระบบสารสนเทศด้านการปศุสัตว์	1. ร้อยละจำนวนผู้รับบริการข้อมูลเพิ่มขึ้น (ร้อยละที่เพิ่มแต่ละปี)	10	10	10	10	10	1. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการปศุสัตว์ และเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ	1. บริหารจัดการฐานข้อมูล การเกษตรให้เป็นระบบ ครบถ้วน และทันสมัย 2. สนับสนุนและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการปศุสัตว์	ศทส. กวป. กผง. กพร.
	2. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	80	80	80	80	80	2. เพิ่มขีดความสามารถการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลด้านการปศุสัตว์เพื่อมุ่งสู่การเป็น Device Service ¹⁵	3. บริหารจัดการช่องทางการสื่อสารเพื่อให้เกษตรกรและผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่ถูกต้องเป็นปัจจุบันได้สะดวกและรวดเร็ว	

ยุทธศาสตร์ที่ 6 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
2. ยกระดับคุณภาพชีวิตโดยใช้เทคโนโลยีด้านปศุสัตว์ในการเพิ่มมูลค่าการปศุสัตว์	3. จำนวนองค์ความรู้และนวัตกรรมที่นำไปเผยแพร่ในระบบเพิ่มขึ้นทุกปี	5	5	5	5	5	3. สนับสนุนการเป็นแหล่งสืบค้นและเผยแพร่องค์ความรู้และนวัตกรรมด้าน การปศุสัตว์	4. สนับสนุนการถ่ายทอดความรู้การขายสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ผ่านระบบอีคอมเมิร์ซ 5. เพิ่มช่องทางการนำเสนอ นวัตกรรม จากองค์การภาครัฐ เอกชน และสถานศึกษา	ศทส. กสส.
3. มีระบบการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างระบบงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4. รายงานของหน่วยงานที่มีระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภายใน กรมปศุสัตว์ รวมทั้ง หน่วยงานภายนอก กรมปศุสัตว์	ดำเนินการภายใน กรมปศุสัตว์		ดำเนินการภายนอก กรมปศุสัตว์			4. พัฒนาระบบการเชื่อมโยงข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ	6. ประสานงานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่มีระบบบริหารจัดการข้อมูลทั้ง หน่วยงานภายในและภายนอก	ศทส. และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. อุปกรณ์ด้าน IT มีความทันสมัย รองรับ การเปลี่ยนแปลง	5. ร้อยละการทดแทนด้าน IT ให้ทันสมัยเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า	5	5	5	5	5	5. บริหารจัดการระบบอุปกรณ์ด้าน IT ทดแทนเพื่อให้รองรับการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง	7. จัดหาอุปกรณ์ด้าน IT ทดแทนเครื่องที่ชำรุด และ ไม่ตอบสนองต่อการทำงาน	ศทส. และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 7 ยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นเลิศ

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
1. กรมปศุสัตว์เป็น องค์การที่มีขีด สมรรถนะสูง และมี ธรรมาภิบาล เป็นที่ ยอมรับทั้งภายในและ ภายนอกประเทศ	1. คะแนนผลการ ประเมินรางวัลคุณภาพ การบริหารจัดการ ภาครัฐ (PMQA)	450-500 คะแนน	501-550 คะแนน	551-600 คะแนน	600-650 คะแนน	มากกว่า 650 คะแนน	1. พัฒนางองค์การ ตามแนวทาง เกณฑ์คุณภาพการ บริหารจัดการ ภาครัฐ (PMQA)	1. ให้อำนาจและหน่วยงานยึด ค่านิยมหลักตามเกณฑ์คุณภาพ การบริหารจัดการภาครัฐ เป็น แนวทางการบริหารจัดการ 2. ประเมินและพัฒนางองค์การ ตามเกณฑ์คุณภาพบริหารจัดการ ภาครัฐ	กพร.
	2. คะแนนผลการ ประเมินคุณธรรมและ ความโปร่งใสในการ ดำเนินงานของ หน่วยงานภาครัฐ (ITA ¹)	ไม่น้อย กว่า ร้อยละ 80.0	ไม่น้อย กว่า ร้อยละ 80.0	ไม่น้อย กว่า ร้อยละ 80.0	ไม่น้อย กว่า ร้อยละ 80.0	ไม่น้อย กว่า ร้อยละ 80.0	2. พัฒนางองค์การ ให้ตอบสนองต่อ แนวทางการ ประเมินคุณธรรม และความโปร่งใส ในการดำเนินงาน ของหน่วยงาน ภาครัฐ (ITA)	3. ให้อำนาจและหน่วยงานยึด ธรรมาภิบาลในการดำเนินงาน ของหน่วยงาน 4. ประเมินผลและปรับปรุงการ ดำเนินงานให้สอดคล้องกับเกณฑ์ การประเมินคุณธรรมและความ โปร่งใสในการดำเนินงานของ หน่วยงานภาครัฐ (ITA)	กกจ.

ยุทธศาสตร์ที่ 7 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
	3. ร้อยละความสำเร็จ ในการพัฒนาระบบการ ควบคุมกำกับและ ประเมินผลเชิงกลยุทธ์	20	40	60	80	100	3. พัฒนาระบบ การควบคุมกำกับ และประเมินผล เชิงกลยุทธ์	5. วิเคราะห์และออกแบบระบบ การควบคุมกำกับและประเมินผล เชิงกลยุทธ์ให้ครอบคลุมทุกมิติ 6. วางแผนและพัฒนาระบบการ ควบคุมกำกับและประเมินผล เชิงกลยุทธ์	กผง.
2. บทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของ กรมปศุสัตว์มีความ สอดคล้องกับภารกิจ ที่ดำเนินการใน ปัจจุบัน และรองรับ ภารกิจที่จะเกิดใน อนาคต	4. ร้อยละความสำเร็จ ในการดำเนินการตาม แผนการทบทวน ปรับปรุง บทบาท ภารกิจ ระบบงานและ โครงสร้างของ กรมปศุสัตว์	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	4. ทบทวน ปรับปรุง บทบาท ภารกิจ ระบบงาน และโครงสร้างของ กรมปศุสัตว์ ให้ สอดคล้องกับ บริบทหรือ สถานการณ์ ที่เปลี่ยนแปลง	7. วิเคราะห์และทบทวน บทบาท ภารกิจ ระบบงานและโครงสร้าง ของกรมปศุสัตว์ 8. ปรับปรุงให้เหมาะสม และ สามารถตอบสนองต่อบริบทหรือ สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง	กพร.

ยุทธศาสตร์ที่ 7 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
3. ยกระดับคุณภาพ การให้บริการ	5. ร้อยละความสำเร็จ ของการปรับปรุง กระบวนการตามแผน ที่กำหนด	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	5. ให้ทุกหน่วยงาน มุ่งพัฒนาและ ปรับปรุง กระบวนการของ หน่วยงานให้มี ประสิทธิภาพ	9. สร้างทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการให้บริการที่ดี 10. เสนอแนะแนวทาง เทคนิค วิธีการพัฒนาและปรับปรุง กระบวนการ 11. จัดประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 12. สร้างบรรยากาศให้เกิดการ พัฒนาคุณภาพการให้บริการ ประชาชน 13. เสริมสร้างแรงจูงใจในการ ทำงานให้แก่บุคลากรของกรมปศุ สัตว์	กพร.
	6. จำนวนนวัตกรรมที่ ได้จากการปรับปรุง และพัฒนา กระบวนการ	5	10	15	20	25			
	7. ร้อยละของความพึง พอใจของผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	มากกว่า ร้อยละ 86	มากกว่า ร้อยละ 87	มากกว่า ร้อยละ 88	มากกว่า ร้อยละ 89	มากกว่า ร้อยละ 90	6. ส่งเสริมการ พัฒนานวัตกรรม ในระดับ กระบวนการ ทำงาน		

ยุทธศาสตร์ที่ 7 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
4. กฎหมายกรม-ปศุสัตว์มีความทันสมัย	8. การปรับปรุงกฎหมายเสร็จตามแผนที่กำหนด	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	7. พัฒนาและปรับปรุงกฎหมายโดยใช้การมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	14. ทบทวน ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้เกิดความเหมาะสมทันสมัย และสอดคล้องกันเพื่อมุ่งสู่มาตรฐานสากล	สกม.
5. บุคลากรมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขในการทำงาน	9. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ร้อยละ 50	ร้อยละ 55	ร้อยละ 60	ร้อยละ 65	ร้อยละ 70	8. พัฒนาและส่งเสริมให้บุคลากรมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขในการทำงาน	15. วิเคราะห์และจัดทำแผนให้บุคลากรได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขในการทำงาน 16. ดำเนินการตามแผนที่กำหนด	กกจ.
6. บุคลากรมีความผูกพันต่อกรมปศุสัตว์	10. ร้อยละความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนการสร้างความผูกพันของบุคลากรต่อกรมปศุสัตว์	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	9. พัฒนาและส่งเสริมให้บุคลากรมีความผูกพันต่อกรมปศุสัตว์	17. วิเคราะห์และจัดทำแผนพัฒนาเพื่อยกระดับความผูกพันของบุคลากรต่อกรมปศุสัตว์ 18. ดำเนินการตามแผนที่กำหนด	กกจ.

ยุทธศาสตร์ที่ 7 (ต่อ)

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	เจ้าภาพ
		2561	2562	2563	2564	2565			
	11. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาเพื่อความก้าวหน้าในสายอาชีพ (Career Path)	ร้อยละ 50	ร้อยละ 55	ร้อยละ 60	ร้อยละ 65	ร้อยละ 70	10. พัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับความก้าวหน้าในสายอาชีพ	19. วิเคราะห์และจัดทำเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ (Career Path) 20. พัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับความก้าวหน้าในสายอาชีพ	กกจ.
	12. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความพร้อมเข้าสู่ตำแหน่งทางการบริหารและวิชาการที่สำคัญ (Succession Plan)	ร้อยละ 50	ร้อยละ 55	ร้อยละ 60	ร้อยละ 65	ร้อยละ 70	11. พัฒนาบุคลากรเพื่อสืบทอดตำแหน่งทางการบริหารและวิชาการที่สำคัญ	21. วิเคราะห์และจัดทำระบบการพัฒนาบุคลากรที่มีศักยภาพสูงให้มีความพร้อมเข้าสู่ตำแหน่งทางการบริหารและวิชาการที่สำคัญ 22. ส่งเสริมและพัฒนาให้บุคลากรมีความพร้อมเข้าสู่ตำแหน่งทางการบริหารและวิชาการที่สำคัญ	กกจ.

6. Work Flow กระบวนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล

ยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 – 2565 เป็นยุทธศาสตร์ในช่วง 5 ปีหลังภายใต้การขับเคลื่อนตามแผนแม่บทการปศุสัตว์ไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2556 – 2565) และเป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาการปศุสัตว์ตั้งแต่ทรัพยากรมนุษย์สาขาปศุสัตว์ ระบบการผลิตตลอดทั้งห่วงโซ่ องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อมุ่งบรรลุการเป็นองค์กรที่น่าและขับเคลื่อนการปศุสัตว์ไทย สู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนได้ในตลาดโลกดังที่กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ ทั้งนี้ องค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญในการทำให้ยุทธศาสตร์เกิดผลสำเร็จและสามารถบรรลุเป้าหมายได้ตามที่มุ่งหวัง คือ กระบวนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล เนื่องจากเป็นกระบวนการสำคัญต่อการบริหารจัดการ และก่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งมีแนวทางเป็นดังนี้

กระบวนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ

1) ดำเนินการสื่อสาร ชี้แจง สร้างกระบวนการรับรู้ และเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาสาระสำคัญ ความมุ่งหมาย ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์และตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ ให้ครอบคลุมทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในทุกระดับ ทุกเครือข่าย และครอบคลุมไปถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์ไทย ผลักดันให้เกิดความรับผิดชอบและตระหนักร่วมกันถึงสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ และร่วมกันสนับสนุน ส่งเสริม และขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง

2) บูรณาการยุทธศาสตร์ฉบับนี้ไปสู่แผนปฏิบัติการ เพื่อสร้างแผนงาน กิจกรรม และโครงการให้สอดคล้องเหมาะสม และบูรณาการยุทธศาสตร์ฉบับนี้ เข้ากับแผนเพื่อการพัฒนาและขับเคลื่อนในมิติอื่นๆ เพื่อมุ่งบรรลุเป้าประสงค์ของการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นระบบ

3) กำหนดบทบาท หน้าที่ ผู้รับผิดชอบหลัก ขอบเขตความรับผิดชอบ ขอบเขตงาน อัตรากำลังคน งบประมาณ และระยะเวลาในการดำเนินงาน เพื่อให้สามารถผลักดันการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถบรรลุได้ตามค่าเป้าหมายที่กำหนด

4) ประสานการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในกรมปศุสัตว์ ภาคเกษตรกร องค์กรเกษตรกร สถาบันเกษตรกร หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกมิติ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมระหว่างกัน และร่วมกันผลักดันให้เกิดความมั่นคงขึ้นในภาคปศุสัตว์ เกษตรกรมีความมั่งคั่งอย่างเป็นรูปธรรม เกษตรกรและสังคมมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน มุ่งบรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนด

5) ผลักดันระบบและเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ เพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้ได้ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด

6) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานให้ต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ เพื่อสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและประสิทธิผลของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาที่ได้ลงสู่การปฏิบัติ

7) วิเคราะห์และประเมินปัจจัยแวดล้อม ร่วมกับการพิจารณาผลการดำเนินงาน ปัญหาในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในช่วงที่ผ่านมา เพื่อทบทวน ปรับปรุงกลยุทธ์และยุทธศาสตร์ให้มีความสอดคล้อง และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต

การติดตามและประเมินผล

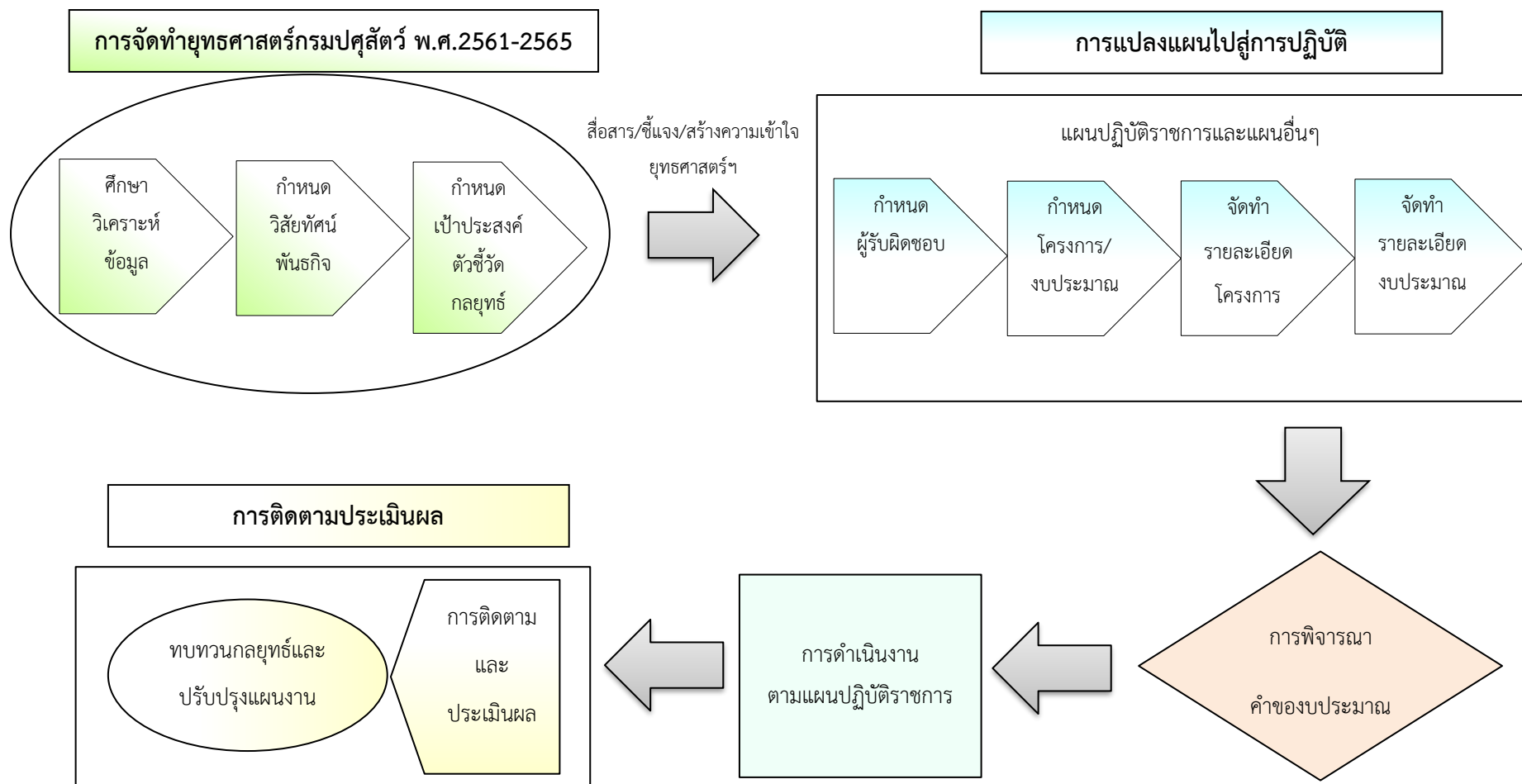
1) กำหนดกรอบการติดตามและประเมินผล รวมทั้งสร้างความเข้าใจในประเด็นยุทธศาสตร์และความหมายของตัวชี้วัดให้ชัดเจน

2) ประสานการติดตามประเมินผลและการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานให้เป็นมาตรฐานเดียวกันอย่างเป็นระบบและเป็นเครือข่ายที่เชื่อมโยงประสานกัน ทั้งข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการสำรวจความคิดเห็น และข้อมูลทุติยภูมิที่ได้จากหน่วยงานภายในและภายนอก เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงาน และทบทวน ปรับปรุงกลยุทธ์เพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ รวมทั้งเพื่อการวางแผนการปฏิบัติงานใหม่ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

3) สร้างทีมติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจประเมินผลการดำเนินงาน ติดตามความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนตามยุทธศาสตร์ และติดตามข้อมูลการประเมินผล รายงานการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง และจัดทำเป็นฐานข้อมูลเพื่อการติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อย่างเป็นระบบ ด้วยการสร้างระบบประเมินผลที่แสดงถึงผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ เพื่อใช้วัดความสำเร็จของยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 – 2565 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

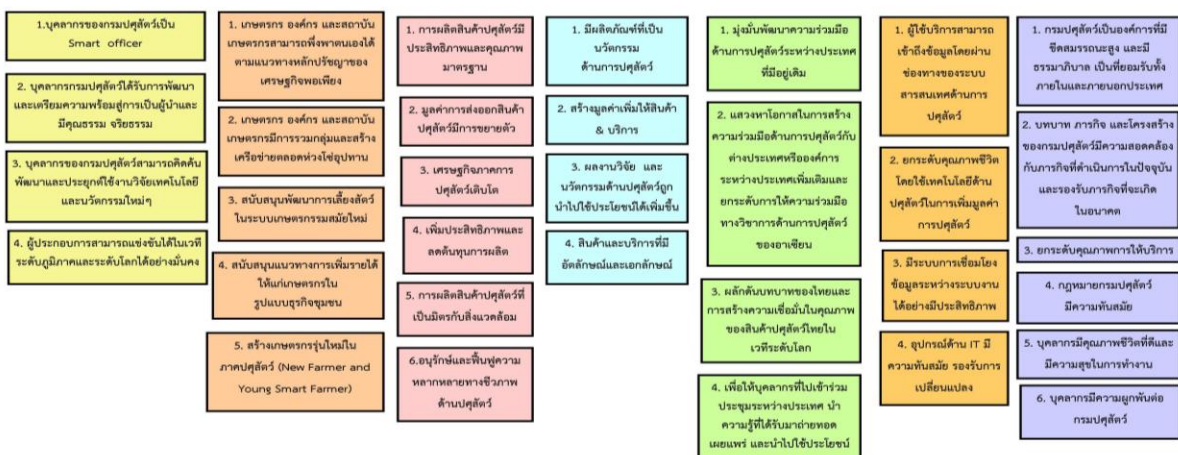
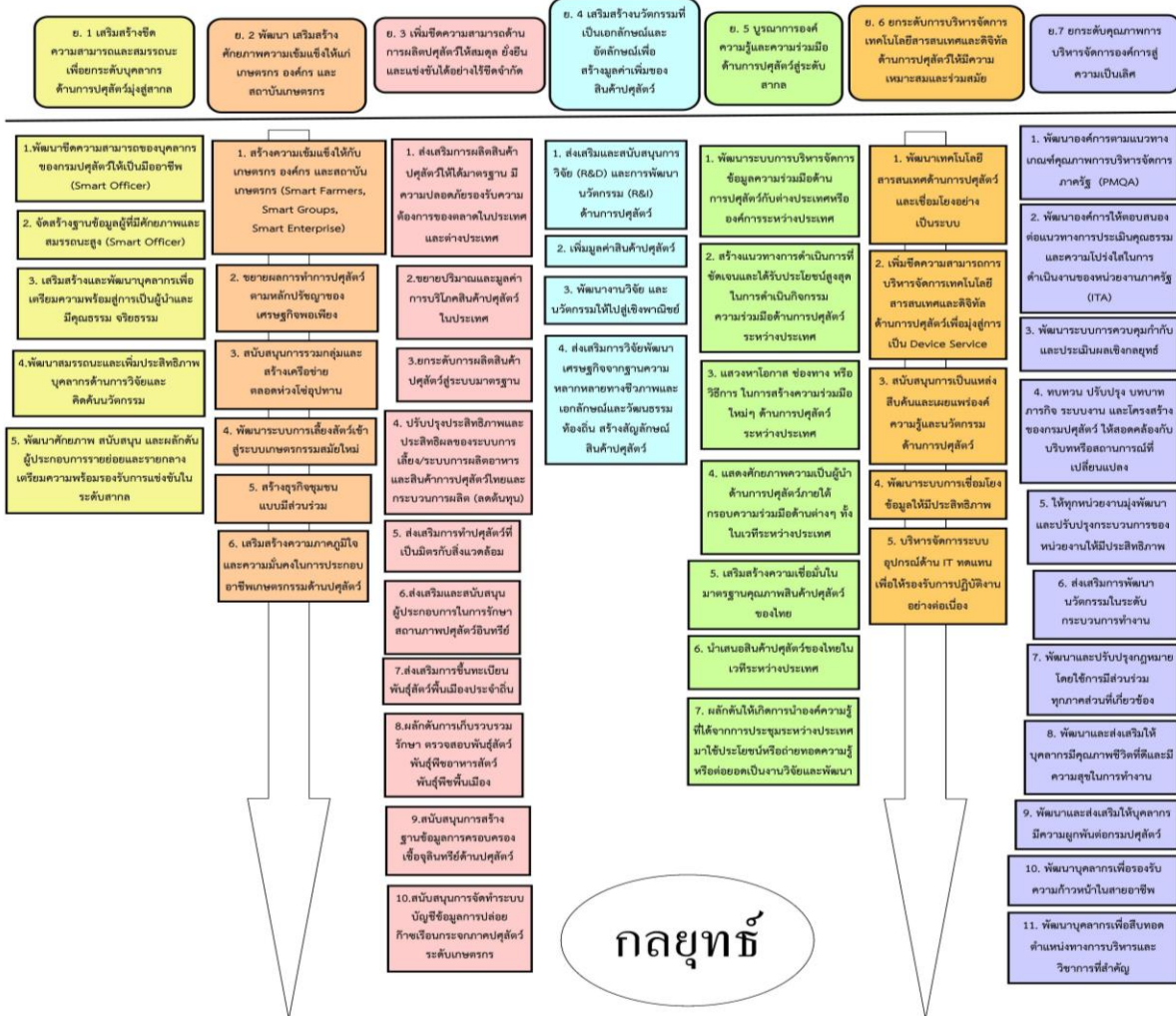
4) ดำเนินการวิเคราะห์ ประเมินผลและจัดทำรายงานพร้อมข้อเสนอแนะผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในแต่ละช่วงเวลา โดยคณะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลเรื่องการติดตามและประเมินผลจากคณะกรรมการแผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์

5) เสนอรายงานผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 – 2565 ให้กับ คณะกรรมการแผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์/ผู้บริหาร ตลอดจนเผยแพร่ผลการติดตามประเมินผลให้กับ ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์และปรับปรุงการวางแผนปฏิบัติงานรวมทั้งกำหนดกลยุทธ์ใหม่ ให้เหมาะสม

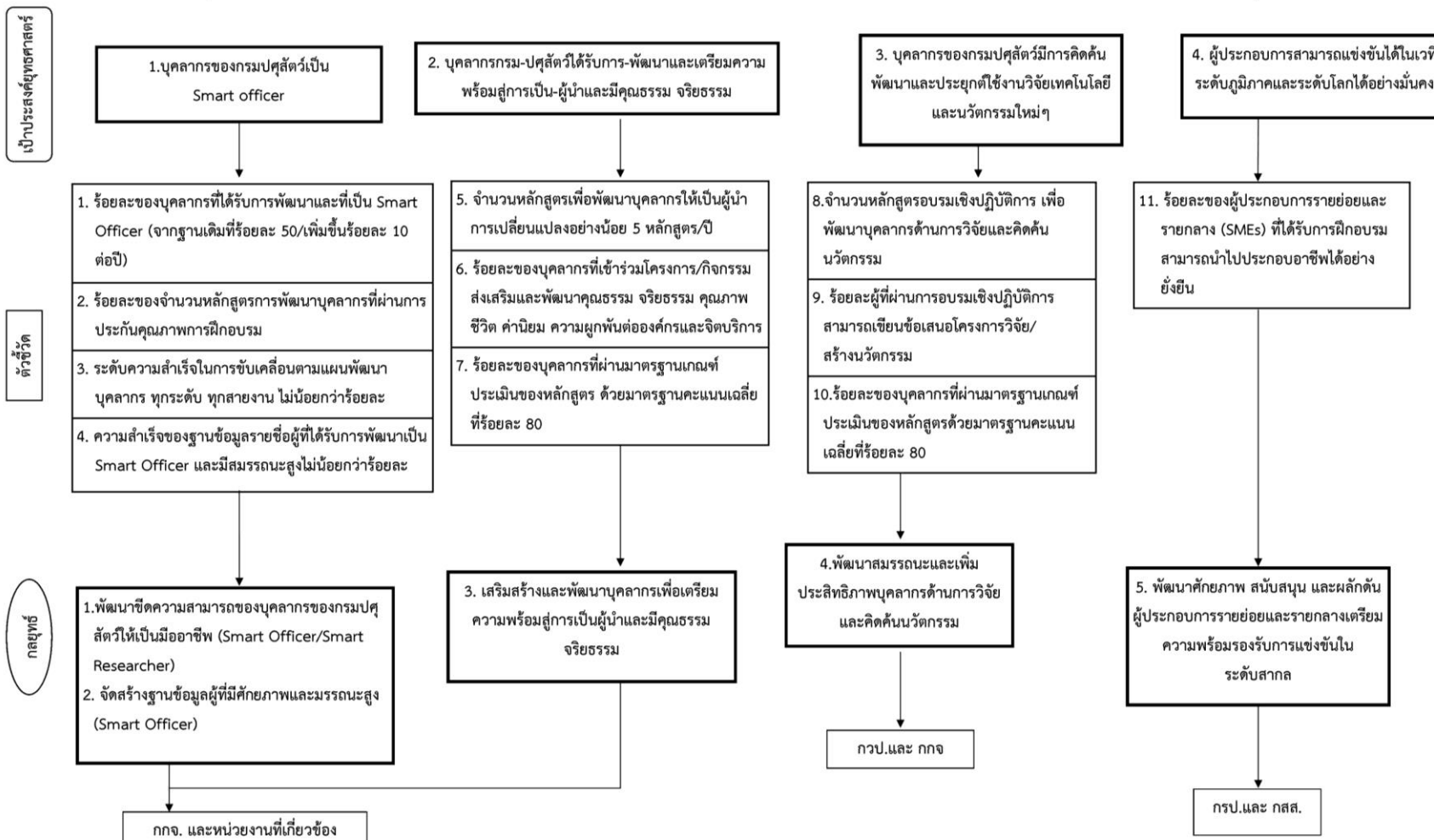

ภาพที่ 35 Work Flow กระบวนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล

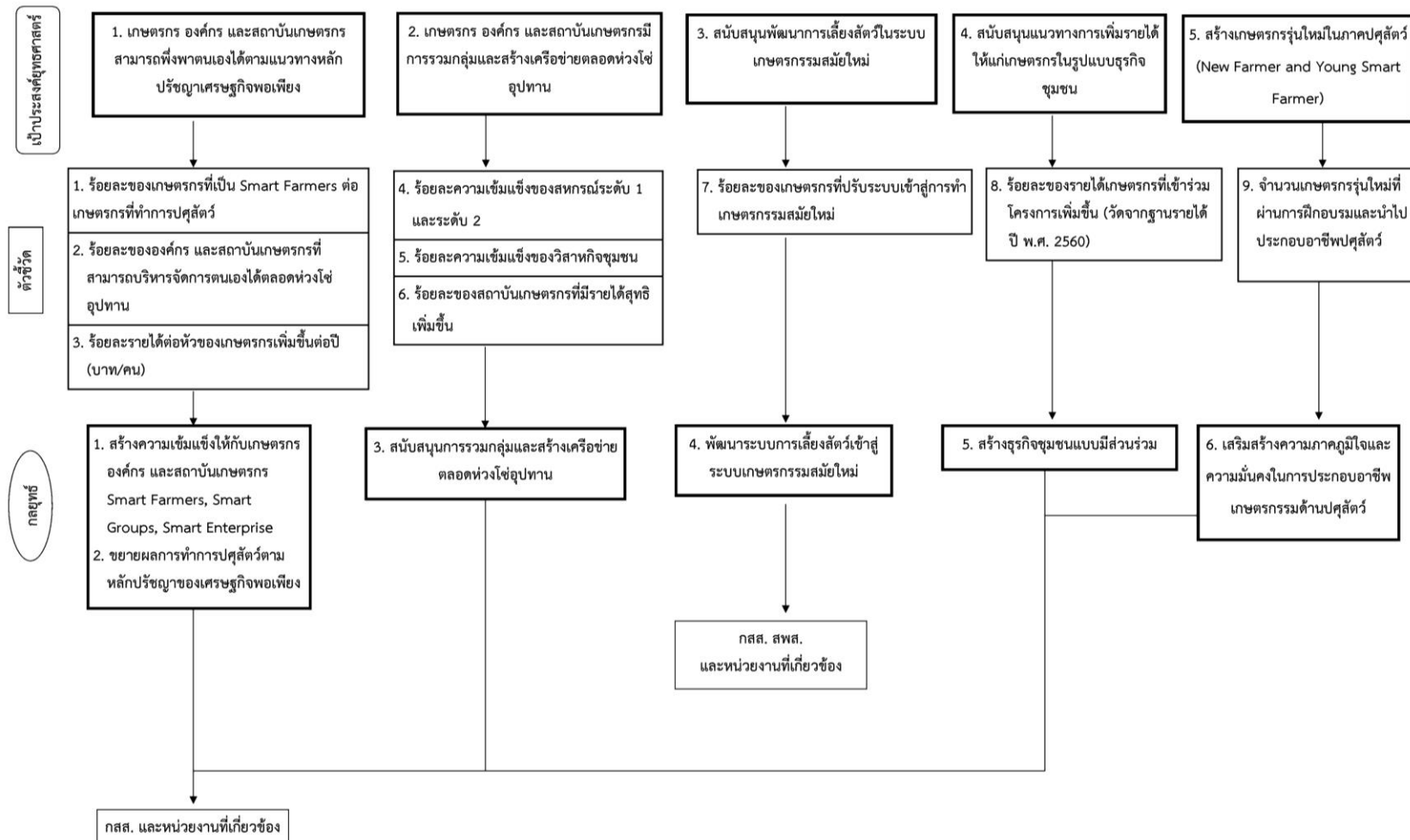
“เป็นองค์การที่น่าและขับเคลื่อนการปศุสัตว์ไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในตลาดโลก”

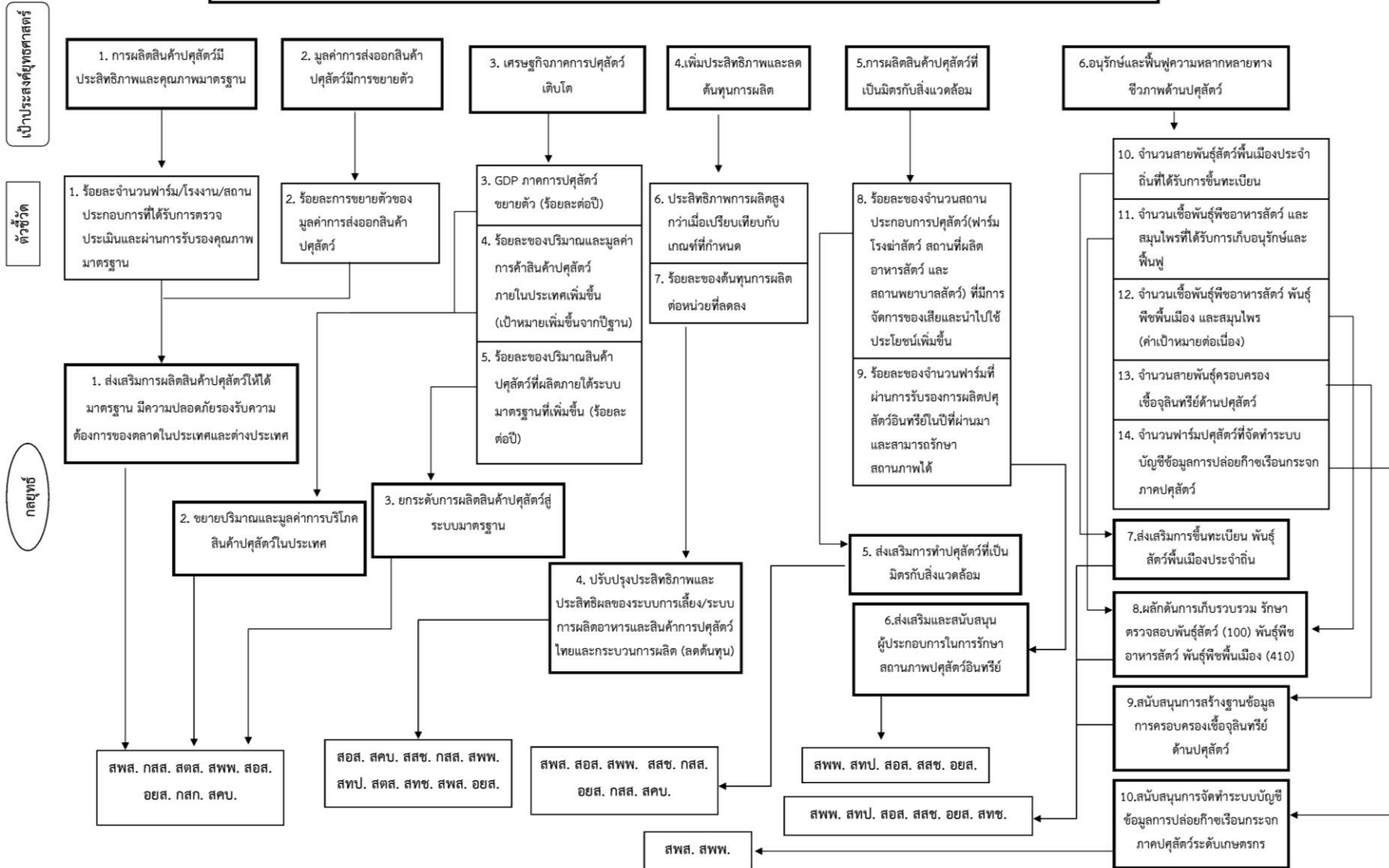
ยุทธศาสตร์ที่ 1 เสริมสร้างขีดความสามารถและสมรรถนะเพื่อยกระดับบุคลากรด้านการปศุสัตว์มุ่งสู่สากล

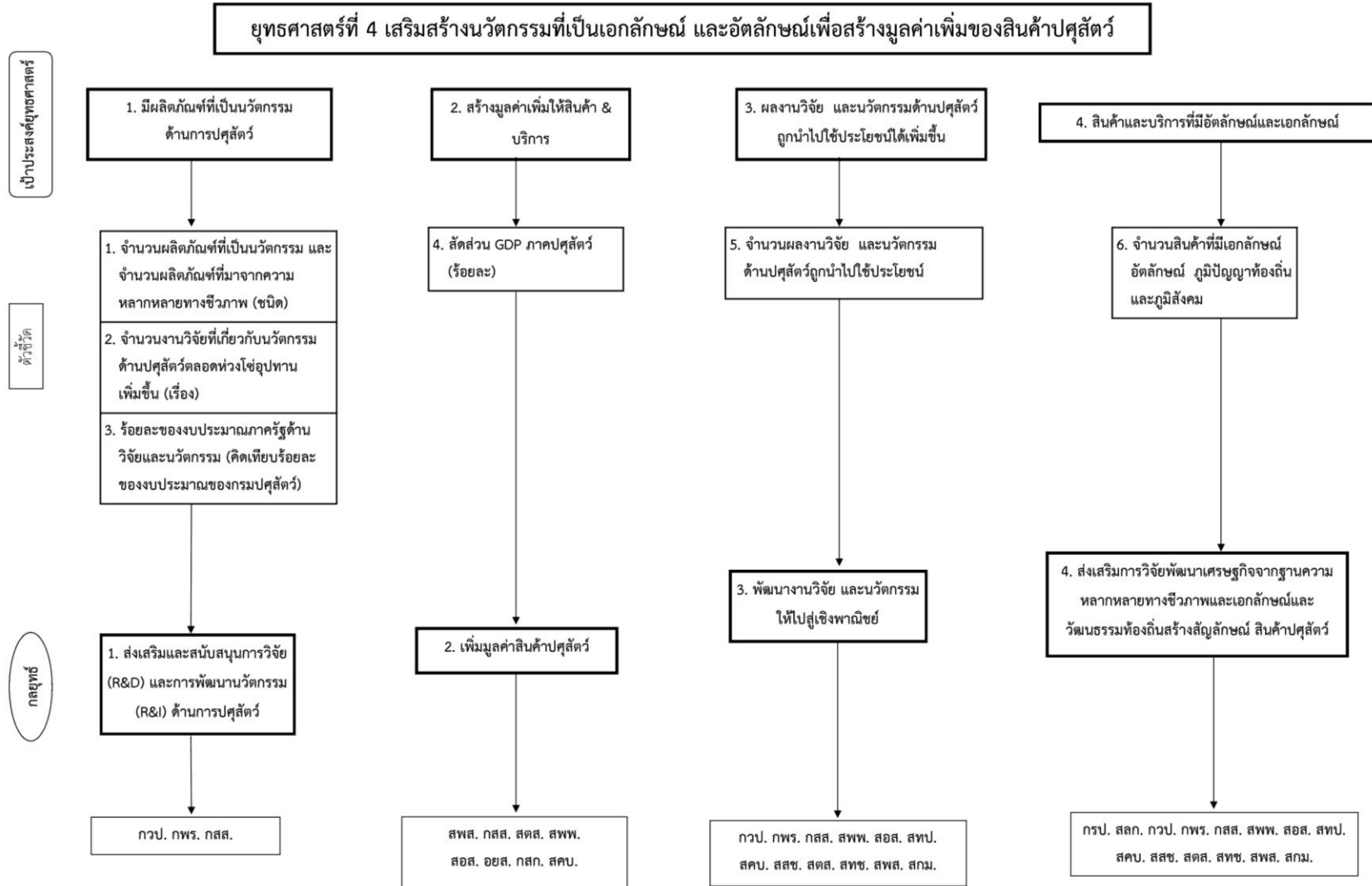

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนา เสริมสร้างศักยภาพความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกร องค์กร และสถาบันเกษตรกร

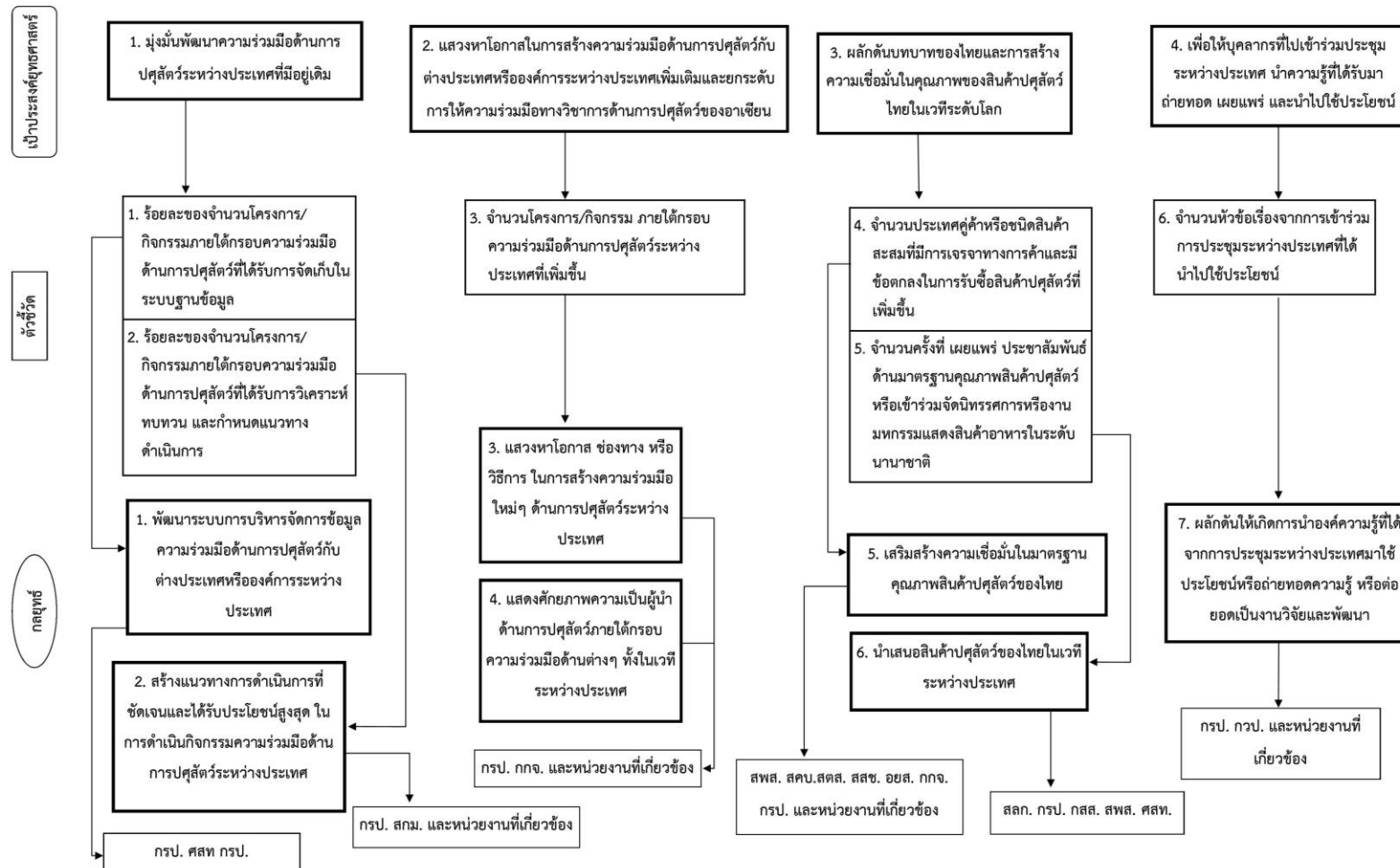

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิตปศุสัตว์ให้สมดุล ยั่งยืน และแข่งขันได้อย่างไร้ขีดจำกัด

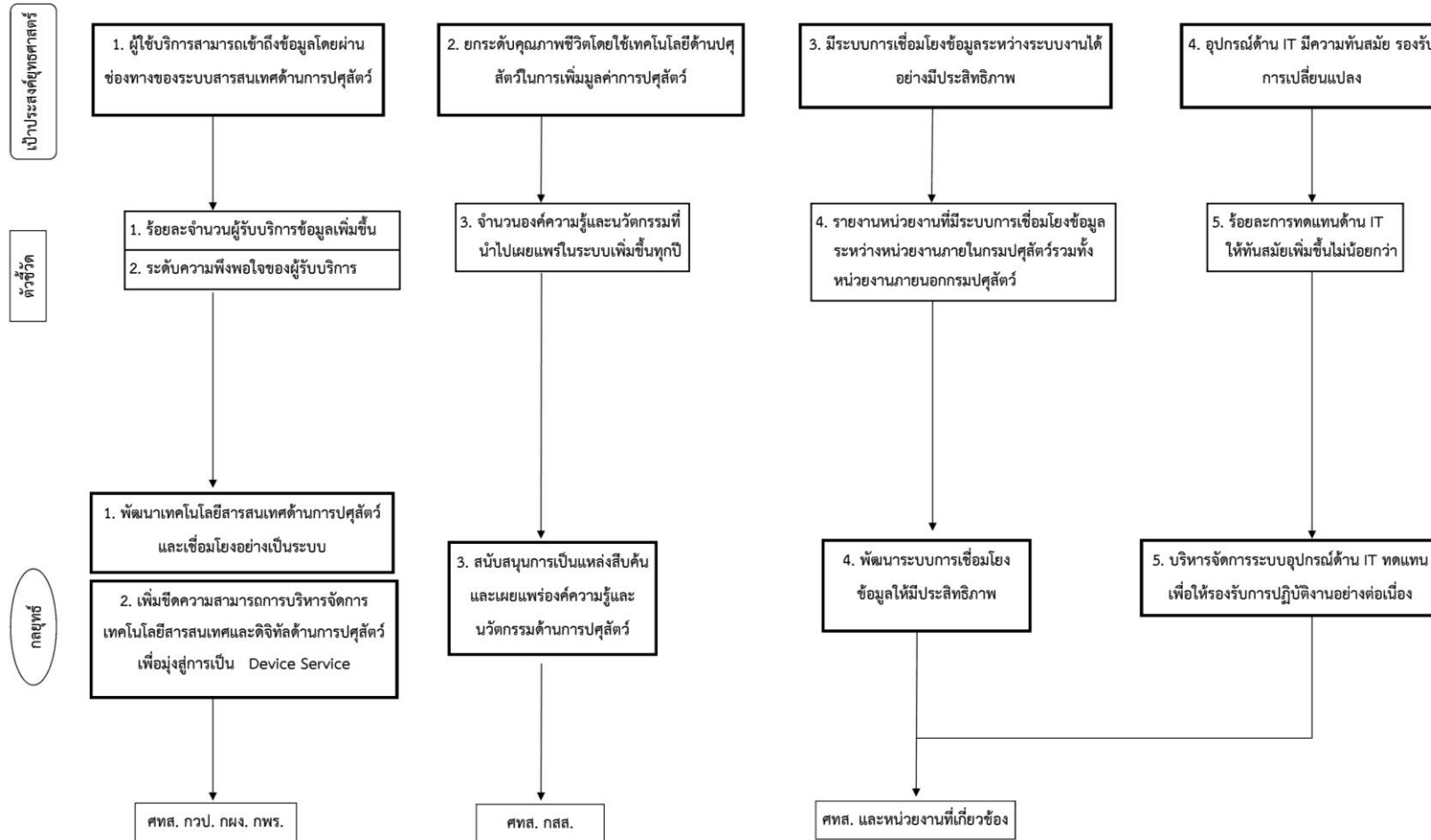

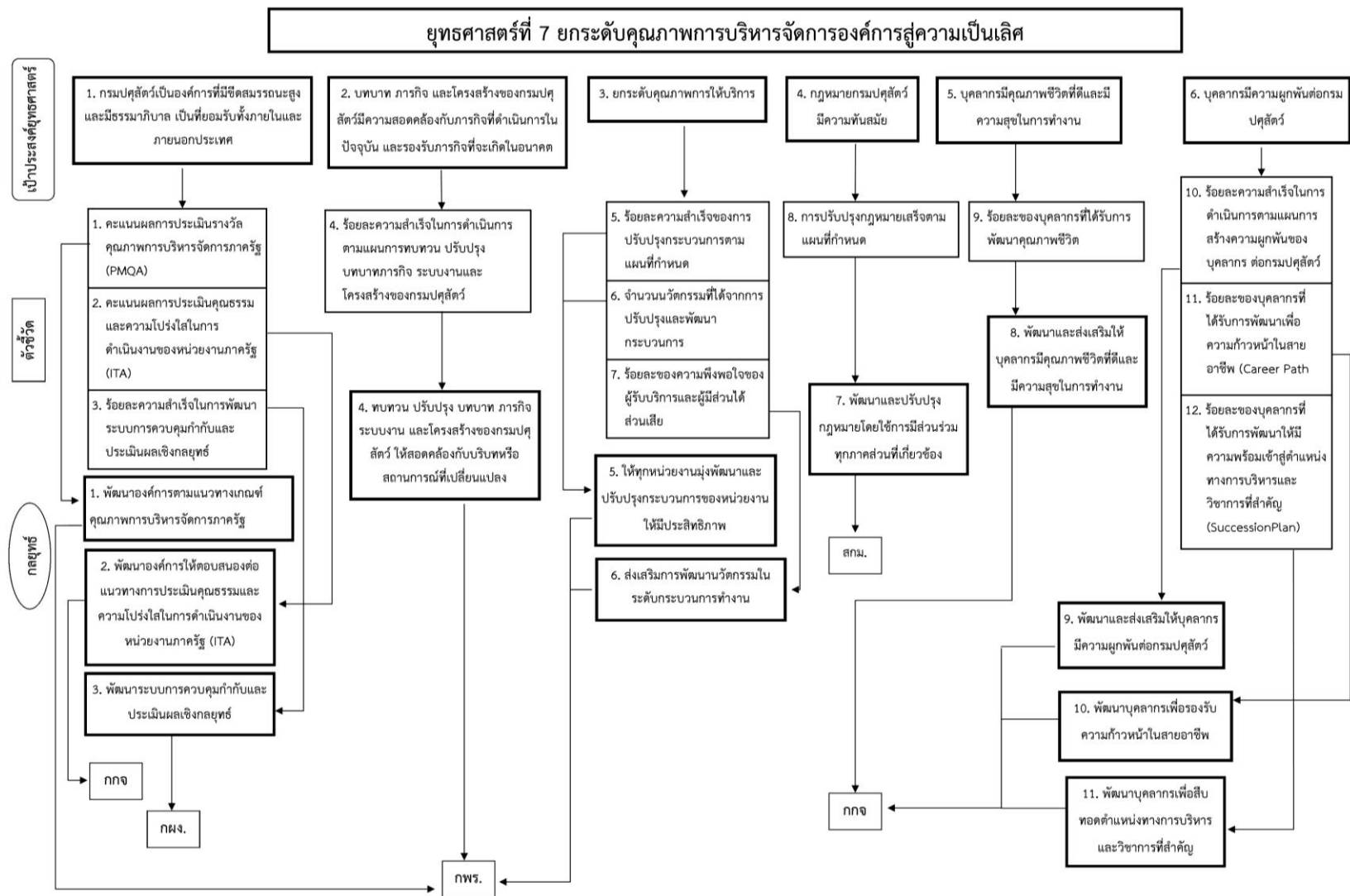

ยุทธศาสตร์ที่ 5 บูรณาการองค์ความรู้และความร่วมมือด้านการปศุสัตว์สู่ระดับสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยกระดับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลด้านการปศุสัตว์ให้มีความเหมาะสมและร่วมสมัย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. 2559. เวทีการเจรจา. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2559. (ออนไลน์). เข้าถึง

จากจาก: <http://www.dtn.go.th/index.php/forum1/ftas.html>.

กรมปศุสัตว์, กองแผนงาน. (ม.ป.ป.) แผนแม่บทด้านการปศุสัตว์ไทย พ.ศ. 2556-2565. สืบค้นเมื่อวันที่ 7

ธันวาคม 2559. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก: http://planning.dld.go.th/th/images/stories/section-5/2556/policy_01.pdf.

กรมปศุสัตว์, กองแผนงาน. (2558). รายงานผลการติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ประจำปี

พ.ศ. 2558. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2559. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก:

http://planning.dld.go.th/th/images/stories/section-5/2559/policy_01.pdf.

กรมปศุสัตว์, กองแผนงาน. (2556). แผนยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2556 – 2560 (5 ปีแรก). สืบค้นเมื่อ

วันที่ 7 ธันวาคม 2559. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก: http://planning.dld.go.th/th/images/stories/section-5/2556/policy_04.pdf.

กรมปศุสัตว์, กองแผนงาน. (2558). บทสรุปสำหรับผู้บริหารผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ กรมปศุสัตว์

ระหว่างปี พ.ศ.2556-2557. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2559. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก:

http://planning.dld.go.th/th/images/stories/section-5/2558/policy_04.pdf.

กมล ชนก. ม.ป.ป.. วิเคราะห์วิสัยทัศน์ประเทศไทยปีพ.ศ. 2570. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2559. (ออนไลน์).

เข้าถึงจาก: <https://sites.google.com/site/knins088/home/homework/wikheraah-wisay-thasn-prathes-thiy-piph-s-2570>.

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. ม.ป.ป.. รัฐมนตรีเกษตรฯ ร่วมถกรัฐมนตรีเกษตร ป่าไม้ อาเซียนครั้งที่ 38.

สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2559. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก: https://www.moac.go.th/ewt_snews.php?s=bW9hY0BAQDE5MTE0.

กลุ่มความร่วมมือการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ สำนักส่งเสริมและพัฒนากการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์. 2006, “เขตเสรีการค้า (FTA) กับสินค้าปศุสัตว์”. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2559. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก:

http://extension.dld.go.th/th1/index.php?option=com_content&view=article&id=113:-fta-&catid=69:2012-03-09-03-06-11&Itemid=152.

กองเศรษฐกิจการเกษตรระหว่างประเทศ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2559. รายงานการติดตามสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรภายใต้ AFTA และ FTA. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2559.

(ออนไลน์). เข้าถึงจาก: http://www.oae.go.th/biae/download/Journals/AFTA&FTA_Jan-Jun2559.pdf.

บวร เทศารินทร์. 2559. ประเทศไทย 4.0 โมเดลเศรษฐกิจใหม่. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2559. (ออนไลน์).

เข้าถึงจาก: <http://www.drborworn.com/articledetail.asp?id=16223>.

มติชนออนไลน์. 2559. จับตาเทรนด์อาหารและเครื่องดื่มของโลกที่มาแรงในปี 2016-2017. นิวส์อนิเตอร์.

สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2559. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก:

<http://www.matichon.co.th/news/98912>.

ทศพล หงษ์ทอง. 2559. เทรนด์การบริโภคอาหารอาเซียน. บทความสุขภาพ. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม

2559. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก: [http://www.thaihealth.or.th/Content/32183-](http://www.thaihealth.or.th/Content/32183-%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A3%E0%B8%99%E0%B8%94%E0%B9%8C%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B9%82%E0%B8%A0%E0%B8%84%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%AB%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B9%80%E0%B8%8B%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%99%20%20%20%20.html)

<http://www.thaihealth.or.th/Content/32183-%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A3%E0%B8%99%E0%B8%94%E0%B9%8C%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B9%82%E0%B8%A0%E0%B8%84%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%AB%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B9%80%E0%B8%8B%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%99%20%20%20%20.html>.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2552. วิสัยทัศน์ประเทศไทยปี 2570.

สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2559. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก: http://www.nesac.go.th/web/upload/modDocument/file_5301382881864_tn-46-221.pdf.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2558. ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2559. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก:

<http://www.sukhothai.go.th/mainredcross/71.pdf>.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2559. All tables QGDP. ภาวะเศรษฐกิจในประเทศรายไตรมาส. สืบค้นเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2559. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก:

http://www.nesdb.go.th/nesdb_th/main.php?filename=qgdp_page.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2559. ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2565). สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2559. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก:

<http://www.nesdb.go.th/download/content/Yearend2016/Yearend2016-00.pdf>.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2559. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560 – 2565. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2560. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก: <http://www.nesdb.go.th/download/plan12/แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่12.pdf>.

สำนักเจรจาการค้าพหุภาคี กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. 2553. “ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation: APEC)”. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2560.

(ออนไลน์). เข้าถึงจาก: [http://www.iei.or.th/media/www/file/347/](http://www.iei.or.th/media/www/file/347/70271601378717428.pdf)

[70271601378717428.pdf](http://www.iei.or.th/media/www/file/347/70271601378717428.pdf).

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2557. พฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากร 2556. ประชากรและเคหะ. 2557:

72-79. สืบค้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2559. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก: [http://](http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/service/survey/Food_Consump_56.pdf)

service.nso.go.th/nso/nsopublish/service/survey/Food_Consump_56.pdf.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2559. สถิติการเกษตรของประเทศไทยปี 2558. สืบค้นเมื่อวันที่

7 มีนาคม 2560. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก: [http://www.oae.go.th/download/](http://www.oae.go.th/download/download_journal/2559/yearbook58.pdf)

[download_journal/2559/yearbook58.pdf](http://www.oae.go.th/download/download_journal/2559/yearbook58.pdf).

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2560. สถิติการนำเข้า-ส่งออกสินค้าที่สำคัญ. สืบค้นเมื่อวันที่

16 มกราคม 2560. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก: [www.oar.go.th/oae_report/](http://www.oar.go.th/oae_report/export_import/export.php)

[export_import/export.php](http://www.oar.go.th/oae_report/export_import/export.php).

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, กองนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร. 2559. ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรปี 2559 และแนวโน้มปี 2560. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2560. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก:

<http://www.oae.go.th/download/bapp/2559/00.pdf>.

สำนักเศรษฐกิจการเกษตรระหว่างประเทศ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2556. การเตรียมความพร้อมภาคเกษตรเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “กองทุน FTA: ลดจุดด้อย เสริมจุดเด่น ให้เกษตรกรไทยพร้อมสู่ AEC” วันพฤหัสบดีที่ 13 มิถุนายน 2556 ณ โรงแรมเวสเทิร์น แกรนด์ โฮเต็ล จังหวัดราชบุรี. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2560. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก: <http://www2.oae.go.th/FTA/PDF/Document/13-6-56/2-AEC%20-FTA.pdf>.

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร. 2560. การนำเข้ารายฮาร์โมนี. การค้าไทย. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2559. (ออนไลน์). เข้าถึงจาก: <http://tradereport.moc.go.th/TradeThai.aspx>.

ภาษาอังกฤษ

ASEAN Secretariat. 2016. ASEAN STRATEGIC PLAN OF ACTION FOR COOPERATION ON LIVESTOCK (2016-2020). [online]. Retrieved 14 December 2016. from: <http://asean.org/storage/2016/10/Strategic-Plan-of-Action-for-the-ASEAN-Cooperation-in-Livestock-2016-2020.pdf>.

Bill Gates. 2013. Future of Food. Meat Market. [online]. Retrieved 13 December 2016. from: <https://www.gatesnotes.com/About-Bill-Gates/Future-of-Food>.

Central Intelligence Agency. 2016. Country Comparison: Population. Population and Society. [online]. Retrieved 13 December 2016 from: <https://www.cia.gov/library/publications/resources/the-world-factbook/rankorder/2119rank.html#ch>.

Central Intelligence Agency. 2016. CIA economic. [online]. Retrieved 16 January 2017 from: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/th.html>.

Central Intelligence Agency. 2016. CIA population. [online]. Retrieved 16 January 2017 from: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/th.html>.

Economic Intelligence Center. 2014. ส่งพฤติกรรมผู้บริโภคในยุคโลกาภิวัตน์ ... ธุรกิจที่ต้องตอบ โจทย์มากกว่าแค่อิ่มท้อง. [online]. Retrieved 13 December 2016 from: <https://www.scbeic.com/th/detail/product/600>.

- Food and Agriculture Organization of the United Nation. 2016a. Building a Common vision for sustainable food and agriculture: principles and approaches. [online]. Retrieved 13 January 2017 from: <http://www.fao.org/3/a-i3941e.pdf>.
- Food and Agriculture Organization of the United Nation. 2016c. Food and Agriculture in the 2030 Agenda: Bringing numbers to life. [online]. Retrieved 13 January 2017 from: <http://www.fao.org/3/a-i6105e.pdf>.
- Mohammad A. Jabbar. 2014. The ASEAN Strategic Plan 2016-25 for Food, Agriculture and Forestry: The Livestock Sub-Sector. [online]. Retrieved 16 January 2017 from: <http://ageconsearch.umn.edu/bitstream/232476/2/2014-ASEAN%20strategic%20plan%202016-25%20for%20the%20Livestock%20sub-sector%20-Final.pdf>.
- OECD. 2016. Meat consumption. OECD Data. [online]. Retrieved 13 December 2016 from: <https://data.oecd.org/agroutput/meat-consumption.htm>.
- OECD/FAO. 2016. Meat. OECD-FAO Agricultural Outlook 2016-2025. [online]. Retrieved 13 December 2016 from: <http://www.oecd-ilibrary.org/docserver/download/5116021ec010.pdf?expires=1481704049&id=id&accname=guest&checksum=433180ECA4EAACDDE459C4343874CA5B>.
- Philip K. Thornton and Mario Herrero. 2010. The Inter-linkages between Rapid Growth in Livestock Production, Climate Change, and the Impacts on Water Resources, Land Use, and Deforestation. Background paper to the 2010 World Development Report. 2010: 7-8. [online]. Retrieved 13 December 2016 from: <http://elibrary.worldbank.org/doi/abs/10.1596/1813-9450-5178>.
- Worldbank. 2016. GDP growth (annual %). World Bank Open Data. [online]. Retrieved 14 December 2016 from: <http://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.KD.ZG>.
- Worldbank. 2016. GDP per capita. World Bank Open Data. [online]. Retrieved 14 December 2016 from: <http://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.PP.KD>.

Worldbank. 2016. GDP. World Bank Open Data. [online]. Retrieved 14 December 2016 from:

<http://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.PP.KD>.

Worldbank. 2016. Population, total. World Bank Open Data. [online]. Retrieved 14 December

2016 from: <http://data.worldbank.org/indicator/SP.POP.TOTL>.

Worldometers. 2016. Current World Population. World Population. [online]. Retrieved

15 December 2016 from: <http://www.worldometers.info/>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ก.1 อภิธานศัพท์

1. การประเมิน คุณธรรมและ ความโปร่งใสใน การดำเนินงาน ของหน่วยงาน ภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment : ITA)	เป็นการประยุกต์แนวคิดของการประเมินคุณธรรมการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity Assessment) ขององค์การต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จคือ องค์การต่อต้านการทุจริตและสิทธิพลเมือง (Anti-Corruption and Civil Rights Commission: ACRC) จากสาธารณรัฐเกาหลี บูรณาการเข้ากับดัชนีวัดความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ และสังเคราะห์เป็นดัชนีหลักที่สำคัญและจำเป็นในการประเมินโดยจำแนกดัชนีเป็นตัวชี้วัด ตัวชี้วัดย่อย ประเด็นในการสำรวจ และแปลงไปสู่คำถามที่ใช้ในการสอบถามความคิดเห็นหรือรวบรวมจากข้อมูลเอกสาร/หลักฐานของหน่วยงาน การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment : ITA) แบ่งเป็น 5 ดัชนี ดังนี้ 1. ความโปร่งใส (Transparency) ประเมินจากความคิดเห็นของผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามประสบการณ์ในการรับบริการจากหน่วยงานภาครัฐและจากข้อมูลเอกสาร/หลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence - Based) บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงในการดำเนินงานของหน่วยงาน 2. ความพร้อมรับผิด (Accountability) ประเมินจากความคิดเห็นของผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามประสบการณ์ในการรับบริการจากหน่วยงานภาครัฐ 3. คุณธรรมการให้บริการของหน่วยงาน (Integrity in Service Delivery) ประเมินจากการรับรู้ของผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ 4. วัฒนธรรมคุณธรรมในองค์กร (Integrity Culture) ประเมินจากความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานภาครัฐและจากข้อมูลเอกสาร/หลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence - Based) บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงในการดำเนินงานของหน่วยงาน
--	---

	5. คุณธรรมการทำงานในหน่วยงาน (Work Integrity) ประเมินจากความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานภาครัฐที่มีต่อการดำเนินงานของหน่วยงาน
2. การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award : PMQA)	เป็นกรอบการบริหารจัดการองค์การ ที่สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ส่วนราชการนำไปใช้ในการประเมินองค์การด้วยตนเอง ที่ครอบคลุมภาพรวมในทุกมิติ เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการให้เทียบเท่ามาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นให้หน่วยงานราชการปรับปรุงองค์การอย่างรอบด้านและอย่างต่อเนื่องครอบคลุมทั้ง 7 ด้าน(หมวด) คือ (1) การนำองค์การ (2) การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ (3) การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (4) การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ (5) การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล (6) การจัดการกระบวนการ (7) ผลลัพธ์การดำเนินการ
3. เกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer)	ผู้ที่มีความสนใจหรือประกอบอาชีพทางการเกษตร ไม่จำกัดเพศ อายุระหว่าง 17-45 ปี จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป และเป็น Smart Farmer เนื่องจากผลจากการคัดกรองสามารถผ่านคุณสมบัติด้านรายได้ที่ไม่ต่ำกว่า 180,000 บาท/ครัวเรือน/ปี และผ่านคุณสมบัติพื้นฐานครบทั้ง 6 ข้อ โดยผ่านตัวบ่งชี้อย่างน้อย 1 ตัวในแต่ละคุณสมบัติ นอกจากนี้ ให้รวมถึงคำจำกัดความของเกษตรกรรุ่นใหม่ตามค่านิยมของหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่มีกิจกรรมและโครงการในการ สร้าง ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมทั้ง โครงการบ่มเพาะผู้ประกอบการรุ่นใหม่ภายใต้ความร่วมมือมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในโครงการนำร่องกองทุนตั้งตัวได้และเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)

4. เกษตรกรรมสมัยใหม่ (Modern Farm)	รูปแบบการทำเกษตรกรรมที่ใช้นวัตกรรม การวิจัย และวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มผลผลิตและลดต้นทุน และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยนำการทำเกษตรแบบแม่นยำ (Precision Farming) เพื่อช่วยในการควบคุมปัจจัยผันแปร เช่น ดิน น้ำ สภาพอากาศ เป็นต้น รวมทั้งการใช้เครื่องจักรกลเกษตร (Mechanization) และการใช้ให้เต็มประสิทธิภาพ (Utilization) และการรวมกลุ่มการผลิต มีมาตรฐาน สอบกลับได้ เทียบเคียงได้กับต่างประเทศ (Benchmarking)
5. ธุรกิจอีเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce)	ธุรกรรมที่กระทำได้ขึ้นโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน (พรบ. ว่าด้วยธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ พ. ศ. 2544) การทำธุรกรรมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต และระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ ครอบคลุมการทำธุรกรรมตั้งแต่การชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Payment) การซื้อขายสินค้าและบริการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Trading and service) การรับรองสิทธิทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Certificate) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (e-Health) การยื่นคำร้องคำขอหนังสือ/เอกสารทางอิเล็กทรอนิกส์ และการจัดทำรายงานและเผยแพร่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Filing and e-Reporting)
6. ธุรกิจชุมชน	การดำเนินกิจกรรมโดยอาศัยปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในท้องถิ่นเป็นหลัก เป็นกิจกรรมที่เป็นทั้งการผลิต และการบริการที่เกื้อกูลกัน เหมาะสมต่อวิถีชีวิต ตลอดจนระบบนิเวศของแต่ละชุมชน
7. ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP)	ผลรวมของมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตได้ภายในประเทศในรอบระยะเวลาหนึ่ง โดยทั่วไปจะวัดในรอบ 1 ปี หรือ 1 ไตรมาสที่เรียกว่า QGDP (Quarterly Gross Domestic Product) หรือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศรายไตรมาส
8. ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ในชีวิตของคนเราผ่านกระบวนการศึกษา สังเกตคิดวิเคราะห์จนเกิดปัญญา และตกผลึกมาเป็นองค์ความรู้ที่ประกอบกันขึ้นมาจากความรู้เฉพาะหลายๆ เรื่อง ความรู้ดังกล่าวไม่ได้แยกย่อยออกมาเป็นศาสตร์เฉพาะสาขาวิชาต่างๆ

9. ภูมิสังคม	สภาพทางกายภาพ ลักษณะของพื้นที่ วิถีชีวิต ค่านิยม ความหลากหลายของวัฒนธรรมประเพณีที่อยู่รอบท้องถิ่นที่อยู่อาศัยนั้นๆ ซึ่งมีความแตกต่างกันไปในแต่ละแห่งตามภูมิประเทศ โดยการพัฒนาหนึ่งๆ ในท้องถิ่นจะต้องคำนึงเสมอ
10. สิ่งที่ยึดโยงทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication: GI)	เป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่ง ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีความเชื่อมโยง (Links) ระหว่างปัจจัยสำคัญสองประการ คือ ธรรมชาติและมนุษย์ กล่าวคือ ชุมชนได้อาศัยลักษณะเฉพาะที่มีอยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์ตามธรรมชาติ เช่น สภาพดินฟ้าอากาศ หรือวัตถุพิเศษเฉพาะในพื้นที่มาใช้ประโยชน์ในการผลิตสินค้าในท้องถิ่นของตนขึ้นมา ทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณลักษณะพิเศษที่มาจากพื้นที่ดังกล่าว คุณลักษณะพิเศษนี้อาจหมายถึง คุณภาพ ชื่อเสียงหรือคุณลักษณะเฉพาะอื่นๆ ที่มาจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้นๆ
11. องค์กร	ส่วนประกอบย่อยของหน่วยใหญ่ที่ทำหน้าที่สัมพันธ์กัน หรือขึ้นต่อกันและกัน
12. องค์การ	การเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมที่รวมประกอบกันขึ้นเป็นหน่วย
13. เอกลักษณ์	การที่บุคคลมีการนึกคิดและให้ความหมายทางสังคมตามการประเมินค่าซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลเกี่ยวกับบทบาทของตนเองตามตำแหน่งหรือสถานภาพเพื่อใช้ในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นตามประเภทต่างๆ ของสังคม ที่ทำให้บุคคลรับรู้ว่าคุณภาพตนเองมีความเหมือนและความแตกต่างจากผู้อื่นที่อยู่ในบทบาทและตำแหน่งเดียวกันหรือต่างกัน
14. อัตลักษณ์	ลักษณะความเป็นตัวตน หรือลักษณะเฉพาะ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งทำให้สิ่งนั้นเป็นที่รู้จักหรือเป็นที่จดจำ อันจะระบุความเป็นมา ความหมาย และสถานภาพแห่งความเป็นตนเองท่ามกลางชุดความสัมพันธ์ทางสังคมต่างๆ
15. Device Service	การให้บริการประชาชน ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้โดยผ่านช่องทางที่หลากหลาย และมีการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานเพื่อความสะดวก ลดความซ้ำซ้อน ซึ่งเป็นการยกระดับการให้บริการประชาชนในทุกมิติ ตั้งแต่การมีอุปกรณ์ IT ที่เหมาะสมและสนับสนุนการปฏิบัติราชการได้เป็นอย่างดีและทันสมัย ระบบดิจิทัลที่เชื่อมโยงกันทั้งภายในและภายนอก เอื้อต่อการเป็น Big data ฯลฯ

16. Smart Farmer	บุคคลที่มีความภูมิใจในการเป็นเกษตรกร มีความรอบรู้ในระบบการผลิตด้านการเกษตรแต่ละสาขา มีความสามารถในการวิเคราะห์ เชื่อมโยง และบริหารจัดการการผลิตและการตลาด โดยใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ คำนึงถึงคุณภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค สังคมและสิ่งแวดล้อม
17. Smart Group	กลุ่มเกษตรกร องค์กรเกษตรกรที่มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเอง
18. Smart Officer	บุคลากรของทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ปฏิบัติงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เป็นเป้าหมายในการพัฒนาให้เป็น Smart Officer ที่มีความรักเกษตรกรเหมือนญาติ มีความรอบรู้ทางวิชาการและนโยบาย ใช้เทคโนโลยีมาช่วยเหลือเกษตรกร สร้างความเข้มแข็ง แก่เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร มุ่งนำเกษตรกรสู่ Green Economy และ Zero waste agriculture มีความภาคภูมิใจในองค์กรและความ เป็นข้าราชการ

ก.2 SWOT Analysis การปศุสัตว์ไทย

จากการวิเคราะห์นโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 แผนพัฒนาการเกษตร พ.ศ. 2560 - 2564 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ค.ศ. 2015 - 2030 (พ.ศ. 2558 – 2573) รวมทั้งการวิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจการปศุสัตว์ของโลกและของประเทศไทย การรับฟังความคิดเห็นของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (บุคคลภายนอก) และการร่วมวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของกรมปศุสัตว์ของผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการตามโครงการทบทวนแผนยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 - 2565 เมื่อวันที่ 27 – 29 เมษายน 2560 ณ วังยาวรีสอร์ท ริเวอร์ไซด์ จังหวัดนครนายก สามารถสรุปผลจุดแข็ง (Strength : S) จุดอ่อน (Weakness : W) โอกาส (Opportunities : O) และภัยคุกคาม (Threats: T) ของการปศุสัตว์ไทยและกรมปศุสัตว์ได้ดังนี้

1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของ “การปศุสัตว์ไทย”

1.1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของ “การปศุสัตว์ไทย”

จุดแข็ง (Strength : S)	จุดอ่อน (Weakness : W)
S 1: ประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ลำดับต้นๆ ของโลก S 2: ที่ตั้งของประเทศไทยมีความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ สภาพภูมิอากาศ และความหลากหลายทางชีวภาพ เหมาะสมสำหรับการทำปศุสัตว์ และการเพาะปลูกพืช วัตถุดิบอาหารสัตว์ S 3: นโยบายรัฐบาล และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตและยกระดับรายได้ของเกษตรกรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม S 4: ระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเลในการขนส่งสินค้าปศุสัตว์ S 5: มีหน่วยงานเพื่อการวิจัยและพัฒนาด้านการปศุสัตว์ที่มีศักยภาพ และบุคลากรมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการปศุสัตว์และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก S 6: เกษตรกรไทยมีภูมิปัญญาท้องถิ่นทางการเกษตรที่สืบทอดกันมา S 7: มีการน้อมนำหลักแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นภูมิคุ้มกันให้แก่เกษตรกร ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน S 8: สินค้าอาหารจากไทยมีภาพลักษณ์ที่ดีทั้งในด้านคุณภาพและราคา	W 1: ประเทศไทยยังต้องพึ่งพาวัตถุดิบอาหารสัตว์และพันธุ์สัตว์จากต่างประเทศ ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงกว่าคู่แข่ง W 2: การขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรจากการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและแรงงานเคลื่อนย้ายเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งค่านิยมทางสังคมที่ขาดความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกร W 3: เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ขาดแคลนพื้นที่ทำกินที่เป็นของตนเอง และขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีในการบริหารจัดการผลผลิตของตนเอง และมีอุปสรรคในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ตลอดจนมีการศึกษาน้อย ทำให้การยอมรับความรู้หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาอาชีพเป็นไปได้ช้า รวมทั้งยากต่อการกำกับควบคุมมาตรฐานการเลี้ยง W 4: เกษตรกรถูกเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลางและผู้ประกอบการ W 5: สถาบันเกษตรกรขาดความเข้มแข็ง ขาดโอกาสในการต่อรองทางการตลาด W 6: สถาบันเกษตรกรขาดการเชื่อมโยงเครือข่ายด้านการเงิน การตลาด และองค์ความรู้ W 7: การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อย ระบบการเมืองขาดเสถียรภาพ ทำให้นโยบายขาดความต่อเนื่อง W 8: กฎหมายไม่ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและขาดความยืดหยุ่น

จุดแข็ง (Strength : S)	จุดอ่อน (Weakness : W)
S 9: การปศุสัตว์ไทยเป็นฐานให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และเป็นฐานการผลิตเพื่อการส่งออก ซึ่งเป็นรายได้หลักของประเทศ S 10: การเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพที่สำคัญและดั้งเดิมของเกษตรกรไทย S 11: เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์โดยส่วนใหญ่ของไทยใช้แรงงานในครัวเรือนเป็นสำคัญ ทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำ S 12: การปศุสัตว์ไทยมีหน่วยงานและองค์กรที่มีศักยภาพทำการศึกษาและให้การสนับสนุน ส่งเสริมด้านการเพาะพันธุ์ ด้านการผลิต ด้านอาหารสัตว์ ด้านการป้องกันและกำจัดโรคระบาด ตลอดจนด้านการแปรรูปกระจายอยู่ทั่วประเทศ	W 9: การบูรณาการความร่วมมือ/แผนงาน/โครงการ กับหน่วยงานต่างๆ ยังขาดความเชื่อมโยง ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงาน W 10: ราคาที่ดินเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อการขยายฟาร์มของผู้ประกอบการและเกษตรกร W 11: โรงฆ่าสัตว์ส่วนใหญ่ยังไม่ได้มาตรฐาน W12: ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายว่าด้วยการเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์ยังไม่เอื้ออำนวยต่อระบบตลาด

1.2) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของ “การปศุสัตว์ไทย”

โอกาส (Opportunities : O)	ภัยคุกคาม (Threats: T)
○ 1: ประชากรโลกมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการบริโภคอาหารจากเนื้อสัตว์ปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอาหารปลอดภัย ○ 2: การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้าให้กับสินค้าปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมปศุสัตว์ ○ 3: งานวิจัย เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมมีความก้าวหน้า สามารถเข้าถึงได้ รวดเร็วและทั่วถึงทุกพื้นที่ ภาคเกษตรสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการช่วยลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าปศุสัตว์ ○ 4: การขยายตัวของเมืองและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศ ในระดับภูมิภาค และสากลเพิ่มสูงขึ้น	T 1: เศรษฐกิจโลกมีความผันผวน มีการแข่งขันและการกีดกันทางการค้ามากขึ้น โดยประเทศต่างๆ มีการนำมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษี (Non-Tariff Measures: NTMs) มาใช้มากขึ้น โดยนำประเด็นทางสังคมต่างๆ มากำหนดเป็นมาตรฐานทางการค้าระหว่างประเทศ เช่น มาตรฐานแรงงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อม เป็นต้น T 2: การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกที่มีความแปรปรวนและทวีความรุนแรงมากขึ้น T 3: ราคาพลังงานที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น T 4: ราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์สูงขึ้น จากการที่พื้นที่เพาะปลูกมีจำกัด T 5: การเกิดโรคอุบัติใหม่ และโรคระบาดข้ามพรมแดน T 6: กระแสการบริโภคเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะของการรักสุขภาพ เน้นการบริโภคพืช ผักและผลไม้ ลดการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์แปรรูป

2) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของ “กรมปศุสัตว์”

2.1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของ “กรมปศุสัตว์”

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (Strength : S)	จุดอ่อน (Weakness : W)
ยุทธศาสตร์ (Strategy)	1. กรมปศุสัตว์มีวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และเป้าหมายที่ชัดเจน 2. กรมปศุสัตว์มีภารกิจที่ครอบคลุมตลอดห่วงโซ่การผลิต	1. กรมปศุสัตว์มีภารกิจมาก หลากหลาย และซ้ำซ้อน ทำให้เจ้าหน้าที่เกิดความสับสนในการปฏิบัติงาน
โครงสร้างองค์การ (Structure)	1. กรมปศุสัตว์มีโครงสร้างและสายบังคับบัญชาที่ชัดเจน 2. กรมปศุสัตว์มีโครงสร้างองค์การที่ครอบคลุมทั่วประเทศ	1. โครงสร้างกระบวนการและองค์การของกรมปศุสัตว์ไม่สอดคล้องกับการทำงานแบบบูรณาการ ทำให้ขับเคลื่อนได้อย่างไม่มีประสิทธิภาพ
ระบบองค์การ (System)	1. กรมปศุสัตว์ มีกฎหมาย ระเบียบที่กำหนดภาระหน้าที่ที่ชัดเจน 1. กรมปศุสัตว์มีการนำระบบอิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปศุสัตว์ เช่น ระบบการเฝ้าระวังป้องกันโรค เป็นต้น 3. มีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงาน	1. กฎหมายไม่ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและขาดความยืดหยุ่น 2. ระบบฐานข้อมูลของกรมปศุสัตว์ยังขาดการบูรณาการ สร้างความเชื่อมโยง พัฒนารูปแบบและมาตรฐาน และการใช้ประโยชน์ร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 2. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการวิจัยและพัฒนาด้านปศุสัตว์ มีการนำไปใช้ประโยชน์น้อย และไม่สามารถต่อยอดไปสู่การสร้างนวัตกรรมได้ 3. การบูรณาการระหว่างหน่วยงานภายในกรมปศุสัตว์ยังไม่เป็นเอกภาพ

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (Strength : S)	จุดอ่อน (Weakness : W)
ทักษะของบุคลากร (Skill)	1. บุคลากรมีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญที่หลากหลาย ทั้งในด้านการปศุสัตว์ การวิจัย และระบบการจัดทำฐานข้อมูล	1. บุคลากรขาดการพัฒนาทักษะและถ่ายทอดองค์ความรู้อย่างจริงจัง เช่น การจัดทำคู่มือปฏิบัติงาน เป็นต้น
คุณค่าร่วมในองค์การ (Shared Values)	1. มีวัฒนธรรมองค์การเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน	-
บุคลากร (Staff)	1. บุคลากรมีความมุ่งมั่น ตั้งใจและเข้มแข็งในการปฏิบัติงาน 2. มีอาสาสมัครระดับหมู่บ้านครอบคลุมทั่วประเทศ	1. บุคลากรขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน และขาดความก้าวหน้า 2. ขาดแผนรองรับกรณีบุคลากรเกษียณอายุหรือลาออก 3. ขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติงานในหลายสาขา เช่น ด้านกฎหมาย การต่างประเทศ การวิจัย สุขภาพ เป็นต้น 4. ขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติงานระดับพื้นที่
รูปแบบการนำองค์การ (Style)	1. ผู้บริหารให้ความสำคัญในหลากหลายด้าน เช่น การพัฒนาปศุสัตว์ การบูรณาการการทำงาน การกำกับดูแลตามภารกิจ เป็นต้น	1. การจัดสรรทรัพยากร (คน อุปกรณ์ งบประมาณ) ไม่เหมาะสมและไม่เพียงพอกับปริมาณงาน 2. การสั่งการระดับนโยบายไม่สัมพันธ์กับภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน

2.2) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของ “กรมปศุสัตว์”

ปัจจัยภายนอก	โอกาส (Opportunities : O)	ภัยคุกคาม (Threats: T)
ลูกค้า หรือผู้รับบริการ (Customer)	1. ประชาชนมีความคาดหวังและความต้องการในการให้บริการของกรมปศุสัตว์มากขึ้น	1. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของกรมปศุสัตว์
สถานการณ์ทางการเมือง (Political)	1. นโยบายรัฐบาล และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตและยกระดับรายได้ของเกษตรกรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	1. การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อระบบการเมืองขาดเสถียรภาพทำให้นโยบายขาดความต่อเนื่อง
สภาพเศรษฐกิจ/ สภาพแวดล้อม (Economic/ Enviroment)	1. การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้าให้กับสินค้าปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมปศุสัตว์ 2. ระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเลในการขนส่งสินค้าปศุสัตว์	1. เศรษฐกิจโลกมีความผันผวน มีการแข่งขันและการกีดกันทางการค้ามากขึ้น โดยประเทศต่างๆ มีการนำมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช่อภาษี (Non-Tariff Measures: NTMs) มาใช้มากขึ้น โดยนำประเด็นทางสังคมต่างๆ มากำหนดเป็นมาตรฐานทางการค้าระหว่างประเทศ เช่น มาตรฐานแรงงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อม เป็นต้น 2. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกที่มีความแปรปรวนและทวีความรุนแรงมากขึ้น 3. ราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์สูงขึ้นจากการที่พื้นที่เพาะปลูกมีจำกัด 4. ราคาพลังงานที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

ปัจจัยภายนอก	โอกาส (Opportunities : O)	ภัยคุกคาม (Threats: T)
สภาพสังคม (Social)	1. ประชากรโลกมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการบริโภคอาหารจากเนื้อสัตว์ปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอาหารปลอดภัย 2. ที่ตั้งของประเทศไทยมีความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ สภาพภูมิอากาศ และความหลากหลายทางชีวภาพ เหมาะสมสำหรับการทำปศุสัตว์ และการเพาะปลูกพืช วัตถุดิบอาหารสัตว์ 3. เกษตรกรไทยมีภูมิปัญญาท้องถิ่นทางการเกษตรที่สืบทอดกันมา 4. สินค้าอาหารจากไทยมีภาพลักษณ์ที่ดีทั้งในด้านคุณภาพและราคา 5. การขยายตัวของเมือง และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศ ในระดับภูมิภาค และสากลเพิ่มสูงขึ้น	1. การขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรจากการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและแรงงานเคลื่อนย้ายเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งค่านิยมทางสังคมที่ขาดความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกร 2. เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ขาดแคลนพื้นที่ทำกินที่เป็นของตนเอง และขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีในการบริหารจัดการผลผลิตของตนเอง และมีอุปสรรคในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ตลอดจนมีการศึกษาน้อย ทำให้การยอมรับความรู้หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาอาชีพเป็นไปได้ช้า รวมทั้งยากต่อการกำกับควบคุมมาตรฐานการเลี้ยง 3. การเกิดโรคอุบัติใหม่ และโรคระบาดข้ามพรมแดน 4. กระแสการบริโภคเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะของการรักสุขภาพ เน้นการบริโภคพืช ผักและผลไม้ ลดการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์แปรรูป
เทคโนโลยี (Technology)	1. งานวิจัย เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมมีความก้าวหน้า สามารถเข้าถึงได้รวดเร็วและทั่วถึงทุกพื้นที่ ภาคเกษตรสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการช่วยลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าปศุสัตว์	

ก.3 สรุปผลกรอบแนวคิดเกี่ยวกับเป้าหมายและทิศทางการนำองค์กรของคณะกรรมการ แผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์/ผู้บริหารกรมปศุสัตว์

จากผลการประชุมคณะกรรมการแผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์ครั้งที่ 1/2560 ในวันอังคารที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2560 เวลา 09.30 – 12.00 น. ณ ห้องประชุม 2 ตึกชัยอัครวิทย์ กรมปศุสัตว์ เพื่อรับฟังแนวคิด นโยบาย เป้าหมาย และทิศทางการนำองค์กรของผู้บริหารนั้น เหล่าผู้บริหารของกรมปศุสัตว์ในทุกส่วนงานได้ร่วมแสดงความคิดเห็น ความคาดหวัง แนวคิด เป้าหมาย และทิศทางการนำองค์กร โดยต่างมุ่งหวังให้กรมปศุสัตว์มีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างกัน ขับเคลื่อนองค์กรไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้บทบาทภารกิจของกรมปศุสัตว์อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมรับกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง สอดคล้องไปกับแผนพัฒนาและแนวนโยบาย รวมทั้งสามารถปฏิบัติงานได้เหมาะสมอย่างมืออาชีพ เป็นหน่วยงานที่มีขีดความสามารถและสมรรถนะสูง บุคลากรมีความรับผิดชอบ มีศักยภาพ มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ ขับเคลื่อนองค์กรด้วยมุ่งตอบ I²Smart ซึ่งเป็นค่านิยมหลักขององค์กรเป็นสำคัญ

1. มุมมองและความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของกรมปศุสัตว์ ที่ได้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ พ.ศ. 2556 – 2560 (ในช่วง 5 ปีแรกของแผนแม่บทการปศุสัตว์ไทย 10 ปี)

คณะกรรมการแผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์และผู้บริหารกรมปศุสัตว์เห็นว่าการดำเนินงานบางส่วน ของกรมปศุสัตว์ในช่วงเวลาที่ผ่านมานี้ภาพรวม สามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ และ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (บุคคลภายนอก) ได้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เนื่องจากบางส่วนงานสามารถดำเนินงานได้ดี ตรงตามความต้องการ เช่น มาตรการแนวทางการดำเนินงานในกลยุทธ์การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร และกลุ่มเกษตรกร สามารถผลักดันให้เกษตรกรมีความรู้ความสามารถในอาชีพของตนได้เป็นอย่างดี การดำเนินงานบูรณาการเชื่อมโยงทั้งหน่วยงานภายในและภายนอกได้มากขึ้น การทบทวนแก้ไขกฎระเบียบ ของกรมปศุสัตว์ให้ทันสมัย และการบำบัดโรคสัตว์ เป็นต้น แต่บางส่วนงานยังต้องมีการพัฒนาปรับปรุงอยู่ โดยมีการให้เหตุผลว่า การปฏิบัติงานของกรมฯ ในช่วงที่ผ่านมาเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้าร่วมค่อนข้างน้อย ทำให้กรมปศุสัตว์ มีข้อมูล แนวทางความต้องการและความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อันเป็นประโยชน์ต่อการนำมาพิจารณาร่วมเพื่อกำหนดบทบาทขององค์กรและทิศทางการพัฒนา เพื่อการขับเคลื่อนได้ค่อนข้างต่ำ ตลอดจนในส่วนของการปฏิบัติงานภายในเอง ยังคงค่อนข้างมีปัญหา

อาทิ ยังเน้นการปฏิบัติงานตามภารกิจมากกว่าตามยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้ แผนงานและการจัดสรรงบประมาณยังขาดความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ วิธีการงบประมาณยังแยกส่วนกับการจัดทำยุทธศาสตร์ การวางแผนพัฒนาบุคลากรยังดำเนินการได้ไม่ดีนัก การจัดเก็บข้อมูลยังไม่เป็นระบบ ข้อจำกัดด้านบุคลากร และการให้บริการที่กระจุกตัวอยู่ที่เกษตรกรรายใหญ่เป็นส่วนใหญ่ ทำให้การให้บริการเกษตรกรยังไม่ทั่วถึงไปสู่เกษตรกรรายย่อย เป็นต้น

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงบทบาทของกรมปศุสัตว์ในอนาคต

คณะกรรมการแผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์และผู้บริหารของกรมปศุสัตว์ค่อนข้างมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน บางกลุ่มเห็นว่ากรมปศุสัตว์ในอนาคตควรมีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนควบคู่ไปกับการกำกับควบคุม เนื่องจากผู้รับบริการหรือรวมเรียกว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งเกี่ยวข้องกับทางกรมปศุสัตว์นั้น มีหลากหลายกลุ่ม ทั้งสมาคมการเกษตร สหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ผู้ประกอบการฟาร์มทั้งรายใหญ่ รายกลาง และรายย่อย โรงงาน ผู้ประกอบการโรงฆ่าสัตว์ สถานะเกษตรกร สถาบันการศึกษา บริษัทผู้ส่งออก ผู้ประกอบการเชิงพาณิชย์ ตลอดจนผู้บริโภคฯ ซึ่งมีความต้องการให้กรมปศุสัตว์ให้บริการที่ค่อนข้างหลากหลาย ดังนั้น เพื่อให้การยกระดับกระบวนการผลิตเข้าสู่มาตรฐาน สนับสนุนความร่วมมือและการค้าระหว่างประเทศ พร้อมทั้งปฏิบัติงานราชการได้ตรงตามบทบาทภารกิจขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ กรมปศุสัตว์จึงต้องมีบทบาทในการกำกับ ควบคุมและบังคับใช้กฎ กติกา ระเบียบต่างๆ ให้เป็นมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับทั้งตลาดภายในประเทศและสากล ควบคู่กับบทบาทการเป็นผู้สนับสนุนกลุ่มเกษตรกร ในลักษณะของการปรับภาพลักษณ์ของกรมฯ เป็น “ผู้อำนวยความสะดวกและให้บริการ” ด้วยการเป็น “คู่คิดของเกษตรกร” ทั้งในเรื่องของแผนการผลิต แผนการ-ตลาด และในเรื่องของการพัฒนาสินค้า อันจะเป็นการพัฒนาให้เกษตรกรมีความเข้มแข็ง และสามารถพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาปศุสัตว์ไทย พร้อมทั้งสนับสนุนเกษตรกรรายกลางให้มีศักยภาพเพิ่มสูงขึ้น และผลักดันเกษตรกรรายใหญ่ ให้สามารถแข่งขันได้อย่างแข็งแกร่งในเวทีโลก

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการแผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์บางกลุ่มเห็นว่ากรมปศุสัตว์ ในอนาคตควรมีบทบาทเพียงการเป็นผู้สนับสนุนเท่านั้น ในขณะที่บางกลุ่มมองว่ากรมปศุสัตว์ควรปรับลดบทบาทลงเหลือเพียงการเป็นผู้กำกับควบคุม แต่อย่างไรก็ตาม ที่ประชุมชี้ไปในทิศทางเดียวกันไม่ว่ากรมปศุสัตว์จะมีบทบาทอย่างไรในอนาคต การปฏิบัติงานขององค์กรทุกหน่วยงานภายใน ควรมีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างกัน และขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ความคาดหวังเกี่ยวกับเป้าหมายและทิศทางการนำองค์กร

3.1 ทิศทางในการดำเนินการการปศุสัตว์ของกรมปศุสัตว์ในอีก 5ปี 10ปี และ 20ปี ข้างหน้า

ในอีก 5ปี 10ปี	ในอีก 20ปี ข้างหน้า
● การดำเนินการของกรมปศุสัตว์ควรมีการกำหนดเป้าหมายและทิศทางการขับเคลื่อนร่วมกันกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน ● มุ่งเน้นสินค้านวัตกรรม มีมูลค่าเพิ่มสูงไปพร้อมกับการมุ่งเน้นการบริการ ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ และให้ความสำคัญกับสินค้า/บริการที่ใช้ทรัพยากร แรงงานต่ำ แต่ให้ผลตอบแทนสูง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ● มุ่งส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านปศุสัตว์ทุกมิติ และส่งเสริมการนำผลงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ร่วมกับการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านปศุสัตว์ เชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบมีความน่าเชื่อถือ สามารถตอบสนองต่อผู้รับบริการได้ตามความต้องการ เพื่อการขับเคลื่อนสู่รัฐบาลดิจิทัล (e-government) ● กรมฯ ควรมีบทบาทผลักดันให้อาหารด้านปศุสัตว์เป็นอาหารไร้สารตกค้าง	○ ควรตระหนักในเรื่องของการพาณิชย์มากขึ้น โดยควรใส่ใจแนวโน้ม ทิศทาง ความเป็นไปได้ของผู้บริโภค เพื่อดำเนินการให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ○ ดำเนินงานด้วยการมีเทคโนโลยีการปศุสัตว์ที่ทันสมัย (precision agriculture) ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (zero waste) ร่วมกับการพัฒนาสินค้า/บริการการปศุสัตว์กับประเทศที่ยังมีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าในภูมิภาค และมุ่งเน้นการแปรรูปสินค้าปศุสัตว์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ○ การดำเนินงานที่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างการปศุสัตว์ที่มีการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการสร้าง-ผลผลิตด้านปศุสัตว์ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการที่หลากหลาย นำไปต่อยอดเป็นอุตสาหกรรมปศุสัตว์ ผลิตภัณฑ์แปรรูปเพื่อสุขภาพปศุสัตว์ดิจิทัล และการท่องเที่ยววิถีเกษตรด้านปศุสัตว์ ○ ควรมีบทบาทผลักดันให้อาหารด้านปศุสัตว์เป็นอาหารไร้สารตกค้างอย่างยั่งยืน ○ กรมฯ สามารถเป็นหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับและไว้วางใจจากประชาชนทั้งภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจในมาตรฐานการปศุสัตว์ระดับสากล

ในอีก 5ปี 10ปี	ในอีก 20ปี ช้างหน้า
● ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนในด้านมาตรฐานของสินค้าปศุสัตว์ในทุกระดับได้มาตรฐานเหมือนกัน ● ยกระดับการผลิตสินค้าปศุสัตว์ให้สอดคล้องกับความต้องการและกลไกตลาด โดยเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนในทุกกิจกรรมการผลิตไปจนถึงผู้บริโภค ● กรมฯ ควรดำเนินงานในลักษณะของการมีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนเกษตรกรรายใหญ่ ส่งเสริมและประสานงานเกษตรกรรายกลางและรายย่อย กำกับและรักษากติกาพร้อมเดินคู่ไปกับผู้ประกอบการเอกชนเปิดตลาดแห่งประเทศไทย และทำหน้าที่กำกับ ควบคุมกฎ ระเบียบต่างๆ ● ใช้วิชาการนานาโยบาย โดยการตัดสินใจทุกกิจกรรมอยู่บนพื้นฐานของวิชาการ ● พัฒนาบุคลากร และเกษตรกรให้มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง และเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ให้กับเกษตรกร ร่วมกับการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อใช้ทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่ร่วมกัน และนำเทคโนโลยี นวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าปศุสัตว์	○ อนุรักษ์และป้องกันด้านความหลากหลายทางชีวภาพด้านปศุสัตว์ พัฒนาส่งเสริมการค้าการลงทุนด้านปศุสัตว์ให้ทันสมัย พัฒนาทักษะเกษตรกรยกระดับการผลิตปศุสัตว์ให้มีมาตรฐานในทุกห่วงโซ่อุปทานการผลิต และเป็นผู้เชื่อมโยงการค้ากับประเทศในภูมิภาคและกลุ่มประเทศอื่นในโลก เพื่อให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุนด้านการผลิตปศุสัตว์ ○ ในอนาคตมีความเป็นไปได้ว่าจะคงเหลือเพียงเกษตรกรรายใหญ่ที่อยู่รอด ดังนั้นกรมฯ ควรทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนและกำกับกติกา และสนับสนุนผู้เลี้ยงและผู้ประกอบการรายย่อย ○ มีบทบาทในการกำกับดูแลอย่างเป็นระบบ ใช้ Outsource ในการขับเคลื่อนงานต่างๆ มากขึ้น ○ ลดต้นทุนการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืน ○ เน้นการวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ทางเลือก และพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต ลดการพึ่งพา และสร้างโอกาสแข่งขันได้ ลดต้นทุน ใช้แรงงานน้อย รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาปศุสัตว์ในระดับภูมิภาคเป็นศูนย์กลาง การค้นคว้าวิจัย อาเซียนด้านปศุสัตว์ ○ ให้บริการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อลดการตรวจสอบแต่เน้นการเฝ้าระวัง และ มีฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์

ในอีก 5 ปี 10 ปี	ในอีก 20 ปี ข้างหน้า
ยกระดับและผลักดันให้เข้าสู่มาตรฐาน ตลอดจนปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย	ในเชิงวิชาการ และสนับสนุนการตัดสินใจของ เจ้าหน้าที่และผู้บริหาร
• ค้ำครองผู้บริโภค สนับสนุนการส่งออก โดยส่งเสริมการผลิตรายย่อย สร้างสินค้า ทางเลือก ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณภาพ • เน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคล	

3.2 วิสัยทัศน์ของแผนยุทธศาสตร์ พ.ศ. 2561 – 2565 “เป็นองค์กรนำขับเคลื่อนการปศุสัตว์ไทยยั่งยืนในตลาดโลก” ซึ่งเป็นวิสัยทัศน์เดิมที่ระบุอยู่ในช่วง 5 ปีหลัง ภายใต้แผนแม่บทการปศุสัตว์ไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2556 – 2565)

คณะกรรมการแผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์และผู้บริหารกรมปศุสัตว์ ให้ความเห็นว่าวิสัยทัศน์ดังกล่าวยังพอใช้ได้ เนื่องจากวิสัยทัศน์แผนยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 – 2565 ที่ได้กำหนดไว้ในแผนแม่บทการปศุสัตว์ไทยนั้น มีลักษณะที่สอดคล้องกับบริบทแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และยังเหมาะสมในการใช้ขับเคลื่อนองค์กรได้ เพราะวิสัยทัศน์ดังกล่าวบ่งบอกถึงการเป็นผู้นำทั้งด้านการพัฒนา การส่งเสริม การเพิ่มประสิทธิภาพ การเสริมสร้างคุณค่าในกระบวนการผลิต ซึ่งครอบคลุมในทุกกิจกรรมของกรมปศุสัตว์ ตลอดจนวลี “การปศุสัตว์ไทยยั่งยืน” นับเป็นวลีที่บ่งบอกการต่อยอดการพัฒนาการปศุสัตว์ทั้งในการวิชาการ ความรู้ การพัฒนา เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ของบุคลากรและเกษตรกรด้านการปศุสัตว์เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทั้งในตลาดอาเซียนและตลาดโลก

แต่อย่างไรก็ตาม มีคณะกรรมการฯ เสนอให้ปรับวิสัยทัศน์ใหม่เป็น “เป็นองค์กรขับเคลื่อนนำการปศุสัตว์สู่ความยั่งยืนในตลาดโลก” และมีบางส่วนเสนอให้ทบทวนวิสัยทัศน์ใหม่อีกครั้ง เนื่องจากในปัจจุบันยังมีบริบทแวดล้อมหลายเรื่องที่เปลี่ยนแปลงไปจากเมื่อ 10 ปีก่อน ฉะนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการขับเคลื่อนของกรมปศุสัตว์ในอนาคต ควรพิจารณาทบทวนวิสัยทัศน์ให้รอบคอบอีกครั้ง เพื่อให้เกิดผลเชิงบวกที่สอดคล้องกันในทุกแง่มุม ทุกระดับ และทุกมิติ

3.3 เป้าหมายและทิศทางการขับเคลื่อนกรมปศุสัตว์และการปศุสัตว์ในอนาคต

1) การพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีการผลิต และการสร้างมูลค่าเพิ่ม การปศุสัตว์ไทย

ในอนาคตต้องมีการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย มีการจัดการทรัพยากรอย่างเหมาะสม สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิตตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง ไปจนถึงปลายทาง และมุ่งเน้นการเพิ่มผลผลิต ยกกระดับมาตรฐานสินค้าด้านปศุสัตว์ให้ปลอดภัยได้มาตรฐานเป็นที่น่าเชื่อถือในระดับโลก โดยเกษตรกรและสถาบันภาคการปศุสัตว์มีความเข้มแข็ง ประเทศมีความมั่นคง ภายใต้การบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน ร่วมกับการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มได้มากจากการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด และควรเน้นการบริการด้านปศุสัตว์ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อช่วยพัฒนาระบบการผลิตภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ ควรใช้ช่องทาง Social media เพื่อประชาสัมพันธ์ องค์กร บทบาทภารกิจต่างๆ ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายมากยิ่งขึ้น และใช้ช่องทางดังกล่าวในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

2) การดำเนินงานและการมีส่วนร่วม การขับเคลื่อนของกรมปศุสัตว์ควรพิจารณาแนวโน้ม

ของโลก และความต้องการของผู้อยู่ในวงการปศุสัตว์ เปิดโอกาสการมีส่วนร่วมให้มากขึ้น ซึ่งเป็นการพิจารณา ร่วมกันจากทุกภาคส่วน รวมทั้งควรสร้างความรู้ความเข้าใจเชิงรุกแก่ทุกภาคส่วน ในเรื่องข้อมูลด้านการปศุสัตว์ การดำเนินงานของกรมฯ และให้ประเทศตระหนักถึงความสำคัญของการปศุสัตว์ไทยในอนาคต ซึ่งควรได้รับการสนับสนุนงบประมาณ เครื่องมือเพื่อให้หน่วยงานสามารถดำเนินการได้อย่างเหมาะสม ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ตลอดจนกรมฯ ควรเป็นผู้นำนวัตกรรมมาใช้ในการขับเคลื่อนงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานรวดเร็ว แสดงข้อมูลแบบ real time และควรให้มีการตรวจสอบย้อนกลับได้ในทุกบทบาทของหน่วยงาน การปฏิบัติงานต้องเป็นมืออาชีพ โดยเฉพาะ “หน่วยงานสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ” ที่ต้องปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตรงตามหลักวิชาการและได้มาตรฐานสากล โดยเน้นการวิจัยที่มุ่งสู่นวัตกรรมที่ตอบโจทย์ความต้องการของลูกค้าหรือผู้รับบริการ เช่น ชุดตรวจโรคสัตว์ การผลิตสารตั้งต้น วัคซีนต้นแบบ เป็นต้น

3) ความมั่นคงด้านอาหารสัตว์ ควรสร้างความมั่นคงด้านอาหารสัตว์ พร้อมการใช้

ทรัพยากรธรรมชาติและประสิทธิภาพสูงสุด ร่วมกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายของพันธุกรรมพืชอาหารสัตว์ ตลอดจนควรมีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชอาหารสัตว์ เพื่อความมั่นคงด้านอาหารสัตว์ พัฒนาสูตรอาหารสัตว์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปศุสัตว์

4) มาตรฐานและความปลอดภัย ปศุสัตว์ต้องปลอดภัย ได้มาตรฐาน ผู้บริโภคปลอดภัย

อย่างยั่งยืน ภายใต้ปลอดภัยด้านอาหารของปศุสัตว์ซึ่งส่งผลถึงความปลอดภัยของผู้บริโภค

3.4 แนวคิดเป้าหมายและทิศทางการนำองค์กรของผู้บริหารเพื่อประกอบการจัดทำ

กรอบแนวคิด

บทบาทของกรมปศุสัตว์ในอนาคตควรเน้นในเรื่องของการบริการที่รวดเร็ว ถูกต้อง และต้องสร้างความประทับใจด้วย service mind และ “เปลี่ยนจากผู้ควบคุมตรวจสอบเป็นผู้อำนวยการความสะดวกและผู้ให้บริการ” เพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่มีสัดส่วนภาคบริการสูงสุด และตอบโจทย์ของประเทศในการก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ทั้งนี้ ทิศทางการดำเนินงานของกรมปศุสัตว์และการปศุสัตว์ในอีก 5 ปี 10 ปี และ 20 ปีข้างหน้านั้น คาดหวังว่ากรมปศุสัตว์จะสามารถนำนวัตกรรมในประเทศที่มีพัฒนาาร่วมกับวัฒนธรรมประเพณีอันหลากหลายของประเทศมาเป็นฐานข้อมูลสำคัญในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้า และพัฒนาไปสู่ sharing economy ภายใน 5 – 10 ปีข้างหน้า ซึ่งจะทำให้ในอีก 20 ปีข้างหน้าทางกรมฯ จะกลายเป็นปศุสัตว์อัจฉริยะได้และก้าวไปสู่การเป็นผู้ผลิตปศุสัตว์รายใหญ่ที่พร้อมรับกับการแข่งขันในทุกเวทีโลกอย่างไร้ขีดจำกัด

ทิศทางการนำองค์กรในช่วง 5 ปีต่อจากนี้ (พ.ศ. 2561 – 2565) จะเน้นหนักไปที่การพัฒนาบุคลากรเป็นสำคัญ ภายใต้ DLD 4.0 มุ่งตอบ “ปศุสัตว์ยั่งยืน ประชาชนมั่นคง ประเทศชาติมั่นคง” ด้วยการมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรอย่างจริงจัง มีการวิจัยอย่างเข้มข้น มีแผนยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงในทุกมิติ ดำเนินการกำกับ ควบคุมอย่างใกล้ชิด สร้างโอกาส สร้างงาน สร้างอาชีพให้เกิดขึ้นอย่างมั่นคง จึงจะนำมาซึ่งรายได้ เพื่อให้เกิดกระบวนการแก้ไขปัญหาความยากจน ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ซึ่งเป็นการสอดประสานการสร้างคามเข้มแข็งตั้งแต่ในระดับครัวเรือน ระดับชุมชน เพื่อนำไปสู่ความเข้มแข็งระดับประเทศ ผ่านการขับเคลื่อนโดยอาศัยแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทฤษฎีการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ และการรักษาวินัยการคลังอย่างเข้มงวด ตอบเป้าหมายของการพึ่งพาตนเอง แก้ไขปัญหาความยากจน ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน สร้างสมดุล ความเข้มแข็ง และความมั่นคงของประเทศ และมุ่งหวังว่าในอนาคตการดำเนินงานของกรมปศุสัตว์จะเดินไปสู่ “ปศุสัตว์อัจฉริยะ ประเทศชาติมั่นคง” (Smart DLD/Smart Contract & Smart Country) พร้อมก้าวสู่การแข่งขันในเวทีโลกอย่างไร้ขีดจำกัดได้ในอีก 20 ปีข้างหน้ารายละเอียดดังภาพที่ 36

ปศุสัตว์ยั่งยืน	ประชาชนมั่งคั่ง	ประเทศชาติมั่นคง
➢ พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง ➢ ศึกษาวิจัยและพัฒนาอย่างเข้มข้น ➢ จัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาปศุสัตว์ที่มีความเชื่อมโยงทุกมิติ ➢ กำหนดแนวทางการควบคุม กำกับ ติดตาม วิเคราะห์ ประเมินผลอย่างใกล้ชิด ➢ ขยายผลในรูปแบบและวิธีการต่างๆ อย่างต่อเนื่องในพื้นที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน	➢ สร้างโอกาส สร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ➢ เกิดกระบวนการแก้ไขปัญหาความยากจน ➢ สร้างและเพิ่มอัตรากำลังการผลิตและผลผลิต ➢ เกิดความมั่นคงทางด้านอาชีพและสามารถพึ่งพาตนเองได้ ➢ ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น	➢ เกิดการลงทุนและขยายผลผลิตมากขึ้น ➢ เพิ่มจำนวนมูลค่าทางการส่งออกให้สูงขึ้น ➢ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ภายในประเทศสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ➢ อัตราเงินสำรองคงคลังและเงินออมในประเทศเพิ่มจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ➢ ยกระดับสภาพสังคมและเศรษฐกิจ เข้าสู่การแข่งขันระดับโลก
ขับเคลื่อนโดยทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง (สร้างความเข้มแข็งระดับครัวเรือน)	ขับเคลื่อนโดยทฤษฎีการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ (สร้างความเข้มแข็งระดับชุมชน)	ขับเคลื่อนโดยการรักษาวินัยการคลังอย่างเข้มงวด (สร้างความเข้มแข็งระดับประเทศ)
เป้าหมาย คือ การพึ่งพาตนเองเพื่อสร้างความยั่งยืน	เป้าหมาย คือ การแก้ไขปัญหาความยากจน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน	เป้าหมาย คือ สร้างความสมดุลและความเข้มแข็ง เพื่อความมั่นคงของประเทศ

ภาพที่ 36 แนวคิด “ปศุสัตว์ยั่งยืน ประชาชนมั่งคั่ง ประเทศชาติมั่นคง”

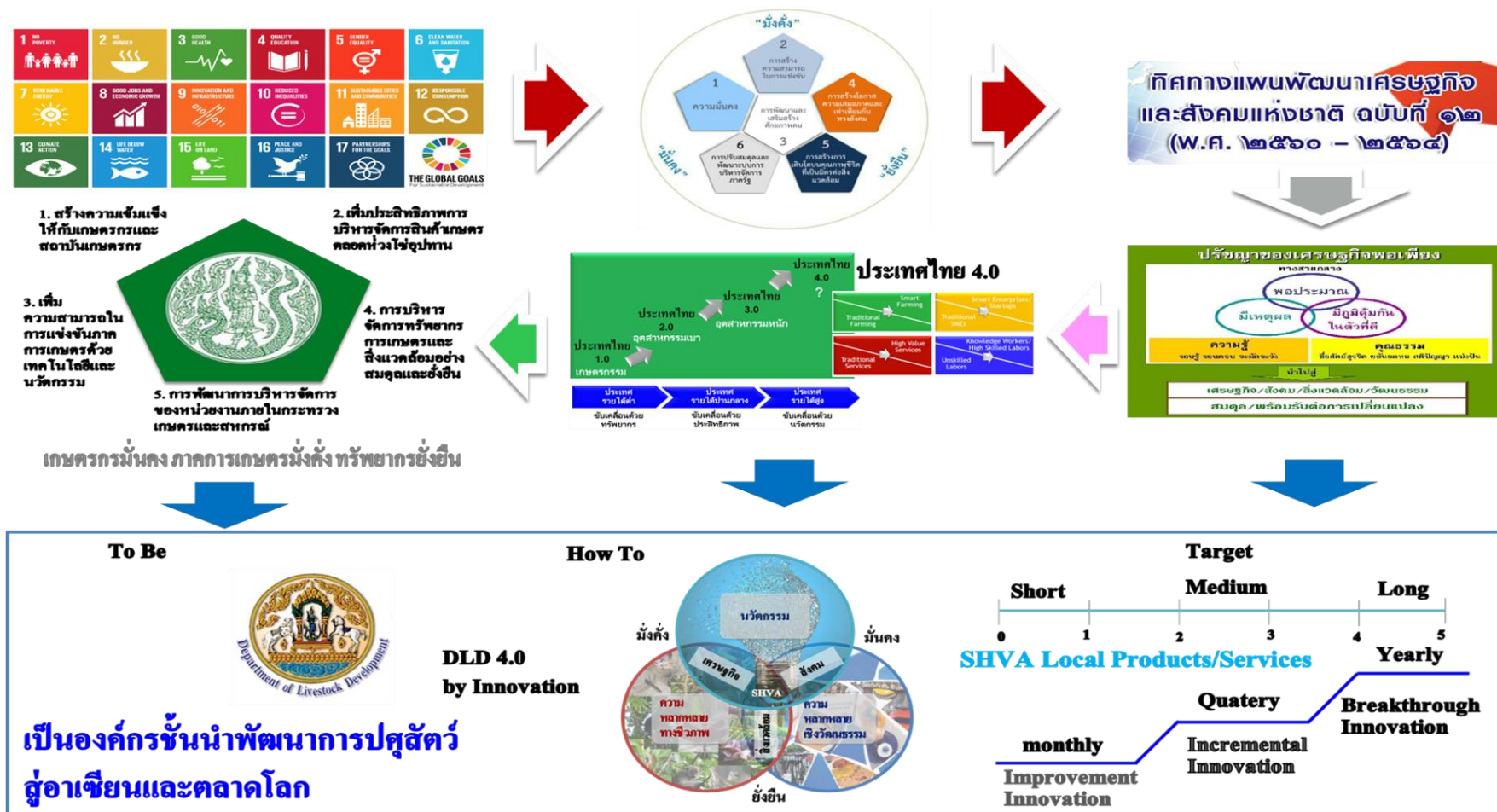
ที่มา: กรมปศุสัตว์ (2560)

ทั้งนี้ ทิศทางการนำองค์กรตามมุมมองดังกล่าว ต้องอยู่ภายใต้ความสอดคล้องและตอบสนองเป้าหมายแห่งการพัฒนาประเทศเป็นสำคัญ อันประกอบไปด้วย

- (1) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งจะใช้เป็นทิศทางการพัฒนาประเทศด้วย 17เป้าหมาย
- (2) วิสัยทัศน์ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2558 – 2563 “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”
- (3) ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12
(พ.ศ. 2560 – 2564)
- (4) แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (5) นโยบายรัฐบาล Thailand 4.0
- (6) ยุทธศาสตร์ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ “เกษตรกรรมมั่นคง
ภาคเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรยั่งยืน”

นอกจากนี้ ทิศทางการขับเคลื่อนกรมปศุสัตว์ในช่วง 5 ปีต่อจากนี้ จะพึ่งพา R&D และ R&I และ R&N เป็นหลัก และเน้นหนักไปที่การพัฒนาเพื่อยกระดับบุคลากร ไปพร้อมๆ กับการปรับโครงสร้างองค์กร เพื่อการปฏิบัติงานราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งมุ่งพัฒนา IT และเชื่อมโยงข้อมูลทั้งในและต่างประเทศ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลอย่างถูกต้องและจริงจัง อันเป็น-ประโยชน์ต่อการพัฒนา วางแผนฯ ทั้งในส่วนองกรมฯ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนยึดโยงแนวนโยบาย Thailand 4.0 มาปรับใช้เพื่อ

ขับเคลื่อนองค์กรในลักษณะ “DLD 4.0” ด้วยอาศัยนวัตกรรม ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม และความหลากหลายทางชีวภาพขับเคลื่อน เพื่อมุ่งตอบวิสัยทัศน์ “เป็นองค์กรนำขับเคลื่อนการปศุสัตว์ไทยยั่งยืนในตลาดโลก” อันเป็นเป้าหมายหลักขององค์กร โดยแสดงความเชื่อมโยงของกรอบแนวคิดในการนำองค์กรได้ดังภาพที่ 37

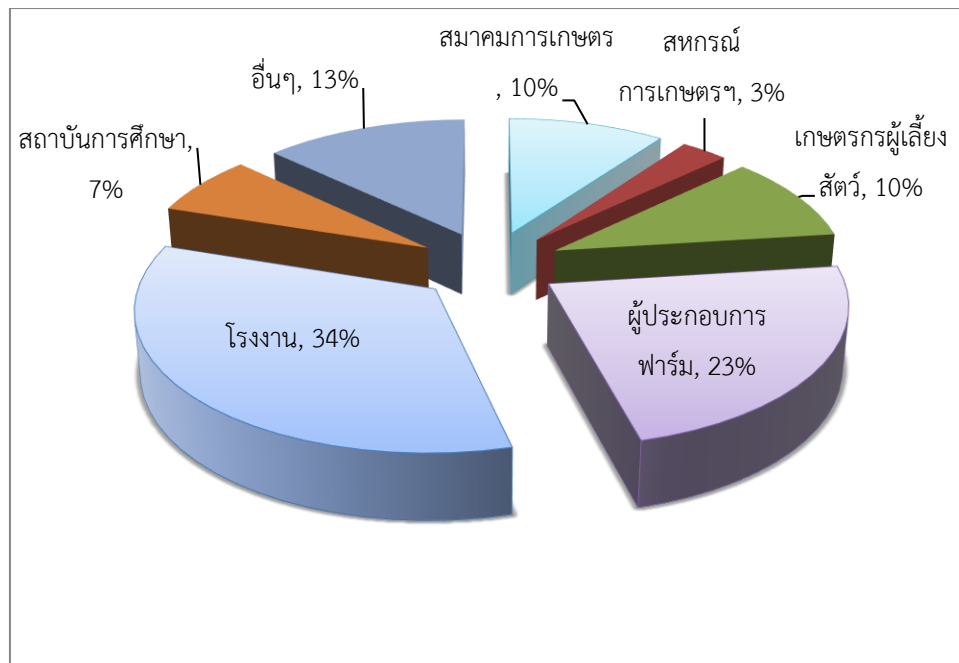

ภาพที่ 37 ผังแนวคิดการขับเคลื่อนภาคการปศุสัตว์ เพื่อตอบสนองเป้าหมาย

ที่มา: กรมปศุสัตว์ (2560)

ก.4 สรุปความต้องการ/ความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

จากการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น ความต้องการ และความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากบุคคลภายนอกของกรมปศุสัตว์ ในวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2560 ช่วงเวลา 10.00 - 15.00 น. ณ อาคารสยามบรมราชกุมารี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย สมาคมการเกษตรฯ/สหกรณ์การเกษตรฯ/กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์/ผู้ประกอบการฟาร์ม/โรงงาน/สภาเกษตรกร/สถาบันการศึกษา/ผู้บริโภค และผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่า 70 คน โดยทางคณะที่ปรึกษาได้จัดส่งจดหมายเชิญไปยังกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 120 ฉบับ (หน่วยงานและบุคคลหรือกลุ่มบุคคล) โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวนทั้งสิ้น 71 คน คิดเป็นสัดส่วนดังนี้ กลุ่มโรงงาน ร้อยละ 34 กลุ่มผู้ประกอบการฟาร์ม ร้อยละ 23 กลุ่มอื่นๆ ร้อยละ 13 กลุ่มสมาคมเกษตรและกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 10 กลุ่มสถาบันการศึกษา ร้อยละ 7.0 และกลุ่มสหกรณ์การเกษตร ร้อยละ 3.0 ตามลำดับ โดยได้สรุปข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการประชุมทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณ ดังนี้

ภาพที่ 38 สัดส่วนผู้เข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น ความต้องการ และความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากบุคคลภายนอกของกรมปศุสัตว์

ระเบียบวิธี

ในการรับฟังความคิดเห็นผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคส่วนต่าง ๆ ซึ่งคณะที่ปรึกษาได้จัดขึ้นนั้น ได้มีการใช้ระเบียบวิธีแบบผสมผสาน (Mixed Method) ทั้งระเบียบวิธีเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการมีแนวคำถามเพื่อซักถามตามประเด็นต่างๆ เพื่อให้ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคส่วนต่างๆ ได้แสดงความคิดเห็น ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นนั้น ได้มีการนับจำนวนความซ้ำของการแสดงความคิดเห็นของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้แสดงความคิดเห็นตามประเด็นต่างๆ แล้วนำมาคำนวณหาค่าร้อยละของการแสดงความคิดเห็นในประเด็นเดียวกันว่ามีจำนวนเท่าไร และการใช้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative research) ด้วยการแจกแบบสอบถามให้ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ ตอบคำถามในแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งประกอบไปด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการแปลผลครั้งนี้ จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้นำไปประมวลผล ซึ่งจากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสองระเบียบวิธีสามารถสรุปได้ ดังนี้

1) ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของกรมปศุสัตว์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

นอกจากการให้ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้เสียแสดงความคิดเห็น ซึ่งได้ข้อมูลเชิงคุณภาพในประเด็นต่างๆ ซึ่งจะนำเสนอในส่วนต่อไปนั้น ยังได้สร้างเครื่องมือ (แบบสอบถามความพึงพอใจ) ขึ้นมาเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ที่เข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้ด้วย โดยแบ่งคำตอบออกเป็น 4 ระดับ คือ

- 4 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
- 3 หมายถึง พึงพอใจมาก
- 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

นอกจากนี้ได้แบ่งช่วงการคำนวณค่าของระดับความพึงพอใจออกเป็น 4 ระดับ คือ

- 1.00 - 1.75 หมายถึง อยู่ในระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด
- 1.76 - 2.50 หมายถึง อยู่ในระดับความพึงพอใจน้อย
- 2.51 - 3.25 หมายถึง อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก
- 3.26 - 4.00 หมายถึง อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

เนื่องจากมีบางส่วนไม่ได้แสดงความคิดเห็น จึงได้มีการแจกแบบสอบถามเพื่อวัดระดับความพึงพอใจที่มีต่อการติดต่อและใช้บริการจากกรมปศุสัตว์ ร่วมกับแบบสอบถามลักษณะปลายเปิดในประเด็นคำถามเดียวกันกับที่จัดงาน เพื่อให้ทุกท่านได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นได้ครบถ้วนและ

ครอบคลุมมากที่สุด ภายหลังจากจบการประชุมจึงได้ดำเนินการแจ้งให้ผู้เข้าร่วมประชุมส่งแบบสอบถาม และ ประเด็นคำถามต่างๆ จากนั้นจึงได้นำไปประมวลผลในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยภาพรวมของ ความพึงพอใจที่มีต่อกรมปศุสัตว์พบว่า มีความพึงพอใจในระดับมากจำนวน 6 ด้าน คิดเป็นร้อยละ 35.29 และ พึงพอใจในระดับน้อยจำนวน 11 ด้าน คิดเป็นร้อยละ 64.71 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานของ กรมปศุสัตว์

ประเด็นความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1. ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ			
1.1 ขั้นตอนในการให้บริการมีความคล่องตัว เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน	2.51	0.802	มาก
1.2 มีความชัดเจนและโปร่งใส	2.59	0.971	มาก
1.3 มีการสื่อสาร กระบวนการ และระยะเวลาการดำเนินงานในแต่ละ ขั้นตอนของการให้บริการที่เหมาะสม	2.48	0.935	น้อย
1.4 ให้บริการด้วยความเสมอภาคตามลำดับก่อน-หลัง	2.74	0.764	มาก
2. ด้านเจ้าหน้าที่/บุคลากรผู้ให้บริการ			
2.1 มีทักษะความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน สามารถอธิบาย ตอบข้อสงสัยในการให้บริการได้อย่างครบถ้วนและตรงประเด็น	2.48	0.849	น้อย
2.2 มีความสุภาพอ่อนน้อม และมีความเป็นกันเองในการให้บริการ	2.85	0.818	มาก
2.3 มีความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และเต็มใจในการให้บริการ	2.55	0.800	มาก
2.4 รับฟังปัญหา หรือตอบข้อสงสัยของผู้รับบริการได้ตรงกับความต้องการ	2.51	0.849	มาก
2.5 ให้บริการเท่าเทียมกันทุกรายโดยไม่เลือกปฏิบัติ	2.40	1.009	น้อย
2.6 มีความพร้อมของข้อมูลที่สามารถให้บริการตามที่ขอได้อย่าง รวดเร็ว	2.33	0.960	น้อย
3. ด้านเครื่องมือ/สิ่งอำนวยความสะดวก			
3.1 ติดต่อขอรับบริการ เข้าถึงบริการหรือช่องทางการให้บริการได้ สะดวก	2.44	0.847	น้อย

ประเด็นความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
3.2 มีเครื่องมือ/วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการให้บริการ	2.25	0.813	น้อย
3.3 มีช่องทางรับฟังข้อคิดเห็น หรือช่องทางอื่นๆ ที่สามารถร้องเรียนและแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย และมีประสิทธิภาพ	2.25	0.859	น้อย
3.4 สถานที่ให้บริการสะอาด สภาพแวดล้อมดีมีที่นั่งให้ผู้มาขอรับบริการอย่างเพียงพอ	2.40	0.797	น้อย
4. ด้านคุณภาพการให้บริการ			
4.1 ได้รับบริการตรงตามความต้องการได้รวดเร็ว	2.33	0.784	น้อย
4.2 ความครบถ้วนถูกต้องของการให้บริการ	2.40	0.747	น้อย
4.3 ประโยชน์จากบริการที่ได้รับต่อการนำไปใช้งาน	2.40	0.747	น้อย

จากการใช้แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พบว่า ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ พบว่า กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจในประเด็นเรื่องให้บริการด้วยความเสมอภาคตามลำดับก่อนหลังมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 รองลงมาคือเรื่องมีความชัดเจนและโปร่งใส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 เรื่องขั้นตอนในการให้บริการมีความคล่องตัว เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 และที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ เรื่องมีการสื่อสาร กระบวนการ และระยะเวลาการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนของการให้บริการที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48

ด้านเจ้าหน้าที่/บุคลากรผู้ให้บริการ พบว่า กลุ่มผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจ ในประเด็นเรื่องมีความสุภาพอ่อนน้อม และมีความเป็นกันเองในการให้บริการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 รองลงมาคือ เรื่องมีความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และเต็มใจในการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 เรื่องรับฟังปัญหา หรือตอบข้อสงสัยของผู้รับบริการได้ตรงกับ ความต้องการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 เรื่องมีทักษะความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน สามารถอธิบายตอบข้อสงสัยในการให้บริการได้อย่างครบถ้วนและตรงประเด็น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 เรื่องให้บริการเท่าเทียมกันทุกรายโดยไม่เลือกปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 และที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ เรื่องมีความพร้อมของข้อมูลที่สามารถให้บริการตามที่ขอได้อย่างรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33

ด้านเครื่องมือ/สิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า กลุ่มผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีความพึงพอใจในประเด็นเรื่องติดต่อขอรับบริการ เข้าถึงบริการหรือช่องทางการให้บริการ ได้สะดวกมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 รองลงมาคือ เรื่องสถานที่ให้บริการสะอาด สภาพแวดล้อมดีมีที่นั่งให้ผู้มาขอรับบริการ อย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 และที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ ส่วนเรื่องมีเครื่องมือ/วัสดุอุปกรณ์ ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการให้บริการ และเรื่องมีช่องทางรับฟังข้อคิดเห็น หรือช่องทางอื่นๆ ที่สามารถ ร้องเรียนและแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย และมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 เท่ากัน

ด้านคุณภาพการให้บริการ พบว่า กลุ่มผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีความพึงพอใจใน ประเด็นเรื่องความครบถ้วนถูกต้องของการให้บริการและความครบถ้วนถูกต้องของการให้บริการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 และที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ เรื่องได้รับการตรงตามความต้องการได้รวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33

นอกจากการสำรวจความคิดเห็นของผู้รับบริการและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากภายนอก ด้วยแบบสอบถามแล้ว คณะที่ปรึกษายังได้ให้ผู้เข้าร่วมการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นในครั้งนี้ เขียนอธิบาย ถึงความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานของกรมปศุสัตว์ ซึ่งถือว่าเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพด้วย อีกวิธีหนึ่ง ซึ่งพบว่า ในภาพรวมผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนใหญ่ พึงพอใจกับบทบาทหน้าที่ของทาง กรมปศุสัตว์ค่อนข้างต่ำ เนื่องจากเห็นว่าภาระหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ขาดความชัดเจน อีกทั้งยังสามารถ ตอบสนองความต้องการของเกษตรกรได้ไม่สุดีนึก เนื่องจากยังมีความซับซ้อนภายในองค์กรและขาดบุคลากร ในหลายพื้นที่ นอกจากนี้ยังมีปัญหาในเรื่องความทันสมัยของข้อมูล เนื่องจากข้อมูลยังล้าหลังไม่เป็นปัจจุบัน รวมทั้งยังมีปัญหาเรื่องของการประสานงานกับองค์กรอื่นๆ ทั้งภายนอกและภายในกรมฯ ทั้งนี้ทางกรมปศุสัตว์ ควรจะเป็นผู้ขอความร่วมมือกับทางมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่มีข้อมูลหรือในส่วนของงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ เพื่อเป็นประโยชน์กับทางกรม และเกษตรกร

2) ความต้องการความช่วยเหลือจากกรมปศุสัตว์ในการดำเนินงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ในการรับฟังความคิดเห็นผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคส่วนต่างๆ ซึ่งทางคณะ ที่ปรึกษาได้จัดขึ้นนั้น ในส่วนของระเบียบวิธีเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ได้มีการตั้งคำถามหรือ แนวคำถามเพื่อซักถามตามประเด็นต่างๆ เพื่อให้ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคส่วนต่างๆ ได้ร่วม แสดงความคิดเห็น โดยได้มีการนับจำนวนความซ้ำของการแสดงความคิดเห็นของผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้

ส่วนเสียที่ได้แสดงความคิดเห็นตามประเด็นต่างๆ แล้วนำมาคำนวณหาค่าร้อยละของการแสดงความคิดเห็น
ในประเด็นเดียวกันว่ามีจำนวนเท่าไร ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ด้านการศึกษา วิจัย พัฒนาเทคโนโลยีด้านการปศุสัตว์

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคส่วนต่างๆ ประมาณร้อยละ 60 ได้ให้ข้อมูลที่เน้นไปที่
ด้านการศึกษาวิจัยด้านการปศุสัตว์ และอีกร้อยละ 30 ได้ให้ข้อมูลที่เน้นไปที่ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีทางด้าน
การปศุสัตว์ ซึ่งรายละเอียด ดังนี้

จากการรับฟังความคิดเห็นสะท้อนว่า การวิจัยด้านการปศุสัตว์และด้านการพัฒนาเทคโนโลยีด้าน
การปศุสัตว์ของกรมปศุสัตว์ยังมีจำนวนที่ไม่มากนัก และส่วนหนึ่งไม่สามารถที่จะนำไปใช้ได้จริง การนำงานวิจัย
มาใช้เพื่อส่งเสริม ให้เกษตรกรยังไม่ทั่วถึง จึงต้องการให้ทางกรมปศุสัตว์มีการรวบรวมผลงานวิจัยจากทุกภาค
ส่วนต่างๆ เช่น มหาวิทยาลัยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศให้มากขึ้น รวมทั้งต้องเร่งวิจัยและพัฒนา
วัคซีนให้เท่าทันกับการระบาดของโลก ส่วนในเรื่องของการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการปศุสัตว์ ยังไม่เห็นภาพชัด
ว่ามีความก้าวหน้ากว่าประเทศอื่นๆ มากน้อยเพียงใด ในการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการปศุสัตว์ควรที่จะพัฒนา
เฉพาะเจาะจงกับสัตว์แต่ละประเภทเพื่อให้ตรงความต้องการของการนำไปใช้ประโยชน์ในเรื่องนั้นๆ และ
ต้องการให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการปศุสัตว์เพิ่มมากขึ้น โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนหนึ่ง กล่าวว่า

“ภาพรวม แนวโน้มปัจจุบันทางปศุสัตว์มีการดำเนินภารกิจที่เข้มงวดมากขึ้น และการกำกับดูแล
ที่ดีขึ้น แต่การดำเนินงานด้านเทคโนโลยี หรืองานวิจัยยังน้อยอยู่”

“ส่วนงานวิจัยและการถ่ายทอดเทคโนโลยีเราก็คงไม่ค่อยเห็นเท่าไร ในส่วนของการพัฒนา
เทคโนโลยีเราก็คงไม่เห็นภาพชัดว่าปศุสัตว์ทั้งหมดของเราก้าวหน้าไปกว่าประเทศอื่นๆ มากน้อยเพียงใด
มันก็เลยรู้สึกว่ามันยังไม่ชัดเจนตรงนั้น แต่มาดูแผนแม่บทที่จะเป็นองค์กรขับเคลื่อนปศุสัตว์ไทยยั่งยืนสู่
ตลาดโลก ก็เป็นคำที่ดีแต่เราก็คงไม่เห็นเลยว่าประเทศไทยจะไปอย่างไร ก็เป็นคำที่เราอยากไป แต่ก็ยังไม่เห็น
เราจะไปอย่างไรในปี 56 - 60 ซึ่งเกิดขึ้นแล้วที่จะเป็นองค์กรด้านปศุสัตว์สู่อาเซียน สู่อาเซียนเรายังไปได้แล้ว
และพอเป็นตลาดโลกยังเป็นคำถามอยู่ว่า ภารกิจหรือยุทธศาสตร์ มันไปแค่บางส่วน ขึ้นอยู่กับว่าตลาดโลก
มันกว้างขนาดไหน แต่ธุรกิจของเราค่อนข้างไปไกลในประเทศไทย และอาเซียนไปสู่ตลาดโลก นับว่า
ยังค่อนข้างไม่มีหนทาง”

“เรื่องหนึ่งการนำงานวิจัยมาส่งเสริมให้เกษตรกรตรงนั้นยังไม่ทั่วถึง”

“เรื่องของการพัฒนาเทคโนโลยี ทางกรมควรจะเชื่อมโยงกับมหาวิทยาลัย ยกตัวอย่างมหาวิทยาลัยเกษตร บางเขน ผมเข้าไปสัมผัสตัวเอง เราไปรู้ข้อมูลครอบคลุมทุกด้านแต่มาคุยกับทางกรมทางกรมยังงๆ ก็หมายถึงว่า ทางมหาวิทยาลัยก็มีงานวิจัยที่ก้าวหน้ากว่าในทุกๆด้าน ทางกรมควรเชื่อมกับมหาวิทยาลัยต่างๆ เพราะเกษตรกรไม่สามารถเข้าไปเอาความรู้ที่มหาวิทยาลัยได้ อันนี้เพราะผมไปช่วยงานกับทางมหาวิทยาลัย ผมถึงได้ข้อมูลมา ผมว่าในทุกมหาวิทยาลัยที่มี คณะสัตวบาลสัตวแพทย์ งานวิจัยค่อนข้างจะก้าวหน้ากว่ากรม”

“พูดถึงเรื่องงานวิจัยทางกรมปศุสัตว์ต้องรวมงานกับทุกภาคส่วนเช่นมหาวิทยาลัย คงไม่ใช่เฉพาะแค่ประเทศไทย แต่ควรไปให้ถึงในมหาวิทยาลัยจากต่างประเทศด้วย หรือบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ ควรจะมีส่วนร่วมในการวิจัยนั้นๆ ด้วย และดูทิศทางตรงนั้นด้วย ถ้าคนเหล่านั้นเข้าไปทิศทางก็จะตรงกว่าและกระจายได้เร็ว”

“เทคโนโลยีต้องมีการทำเฉพาะด้านทั้งสัตว์น้ำสัตว์บกต่างมีเทคโนโลยีอะไรบ้าง”

“ในเรื่องความต้องการความช่วยเหลือจากกรมปศุสัตว์ อยากได้ความรู้และวิทยาการงานวิจัยของกรมที่นำไปใช้ได้จริงในภาคสนาม ถ้าเป็นงานวิจัยที่ขึ้นหิ้งมันก็ไม่มีประโยชน์ ผมเห็นมีด็อกเตอร์เยอะ นักวิชาการเยอะ แต่ผลงานวิชาการหลายเรื่องไม่สามารถใช้จริงในภาคสนาม”

“กรมปศุสัตว์ต้องเร่งวิจัยและพัฒนาวัคซีนที่ตรงกับภาระโรคของโลกในพื้นที่ ปัจจุบันในเรื่องโรคมีการพัฒนาผ่านหลายสายพันธุ์ ถ้าวัคซีนที่ไม่ตรงกับโรคก็ไม่สามารถควบคุมโรคได้”

“รายย่อยต้องการพันธุ์สัตว์ และต้องการการพัฒนาวิจัยเทคโนโลยีที่มากขึ้น ปศุสัตว์มีด้านนี้อยู่แล้วทำไมถึงยังไม่เข้าถึงประชาชนในส่วนย่อยมากเลยควรแบ่งงานในกรมให้ชัดเจนมากกว่านี้ ทำงานเต็มความสามารถมากกว่านี้”

ด้านการผลิตและขยายพันธุ์สัตว์

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคส่วนต่างๆ ร้อยละ 50 ได้ให้ข้อมูลที่เน้นไปที่ด้านการผลิตที่ตรงกับความต้องการของตลาดหรือการผลิตที่มีตลาดรองรับ และร้อยละ 40 ได้ให้ข้อมูลที่เน้นไปที่ด้านการขยายพันธุ์สัตว์ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตลาดรองรับการผลิต

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคส่วนต่างๆ ได้ให้ข้อมูลว่า ต้องการให้ทางกรมปศุสัตว์ช่วยเหลือเรื่องของการหาตลาดในการจำหน่ายสินค้าให้แก่เกษตรกรรายย่อยด้วย โดยให้ตลาดนำการผลิตเพื่อให้สินค้าที่ผลิตขึ้นมานั้นมีตลาดรองรับและตรงกับความต้องการของตลาด เสนอให้กรมปศุสัตว์ มีการจัดตั้งหรือมีผู้รับผิดชอบในการดูแลเรื่องการตลาดทั้งภายในประเทศและตลาดต่างประเทศ รวมถึงการช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยในเรื่องของการแปรรูปสินค้าให้ได้มาตรฐานกรมปศุสัตว์เป็นผู้ดูแลหาตลาดให้แก่เกษตรกรให้สามารถเข้าไปจำหน่ายสินค้าได้โดยสะดวก และมีการวิเคราะห์ว่าประเทศใดเป็นตลาดที่ทำการค้ากับประเทศไทยและวิเคราะห์ว่าประเทศใดเป็นตลาดคู่แข่งกับประเทศไทย เพื่อจะดำเนินการค้าที่ถูกต้อง ควรวางแผนระบบโลจิสติกส์ร่วมกันในการขนส่งสินค้าเพื่อไม่ให้มีต้นทุนที่สูงเกินไป ทั้งการจัดพื้นที่ (Zoning) การเลี้ยงสัตว์แต่ละประเภท และควรมีแผนการพัฒนาศักยภาพแต่ละประเภทแยกกันอย่างชัดเจน ประเทศไทยควรนำจุดเด่น เช่น ไก่พื้นเมือง กล้วยไทย ทำการสร้างแบรนด์เป็นของตนเอง เพื่อจำหน่ายยังต่างประเทศ และจากความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนหนึ่ง กล่าวว่า

“ถ้าการตลาดมันคงและยั่งยืน ความยั่งยืนของอาชีพปศุสัตว์ก็จะดีขึ้น ถ้าผลิตแล้วขายไม่ได้ ผมอยากให้กรมปศุสัตว์มีแผนการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ถ้ามีการเปิดตลาดต่างประเทศ ผ่านทางกรมปศุสัตว์หรือกรมเป็นแม่งานก็จะมีคำแนะนำในผู้บริโภคหรือผู้ซื้อจะสูงกว่าเอกชน”

“ณ วันนี้อาชีพตลาดบางครั้ง รายย่อยไม่สามารถเข้าสู่ตลาดได้เนื่องจากรัฐ หรือกรมปศุสัตว์ยังพัฒนาการรวมกลุ่มเข้าไป คือ รัฐหรือกรมปศุสัตว์ต้องพยายามช่วยเหลือรายย่อยให้สามารถแปรรูปได้ และสามารถเข้าไปสู่ในตลาด ไม่ต้องตลาดบน เพียงแค่ตลาดกลางๆ ให้เขาสามารถยื่นได้ และสามารถเข้าไปขายได้ เพราะผู้บริโภคส่วนใหญ่คิดว่า รายย่อยทำแล้วไม่ได้มาตรฐาน วันนี้รายย่อยอยากได้มาตรฐานเหมือนกันอย่างสหกรณ์ปศุสัตว์และสัตว์น้ำจะเชิงเทราก็พยายามอย่างยิ่ง คือโรงงานก็ทำให้ได้ GMP โรงงานแปรรูปหมู แม้แต่โรงตัดแต่งก็พยายามทำเพื่อเข้าสู่ตลาด แต่เรายังเข้าไปในส่วนนี้ เพราะฉะนั้นอยากให้ทาง

กรมปศุสัตว์เข้าช่วยเหลือและดูแลในเรื่อง การผลิต การแปรรูป การตลาด และส่วนของการแปรรูป โดยเน้นหนักที่รายย่อย”

“อยากให้กรมมาดูแลตลาดไก่พื้นเมือง เพราะไข่ไก่พื้นเมืองไข่จะอร่อยที่สุด ไก่ฟาร์มก็สู้ตรงนี้ได้ เรามีไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงโคนธรรมชาติ เนื้อรสชาติดีอร่อย แต่ตลาดตรงนี้ยังไม่เข้าฝั่ง ถ้ากรมปศุสัตว์มีแผน ที่รับผิดชอบการตลาดโดยตรง สามารถติดต่อแหล่งรับซื้อไก่ ไม่ว่าจะเป็นห้างหรือร้านค้าใหญ่ๆ ช่วยใน ตลาดเรื่องนี้ ผมว่าจะเป็นผลดี คือ เกษตรกรมีช่องทางในการจำหน่ายไก่พื้นเมืองเพิ่มขึ้นในขณะเดียวกัน ผู้บริโภคได้รับอาหารที่มีคุณภาพรสชาติอร่อยไปพร้อมกันอีกด้วย”

“สุดท้ายคือเรื่องตลาด ตอนนี้แพะส่วนใหญ่ตลาดที่เราส่งไปจะอยู่ทางใต้และทางอีสาน ซึ่งถ้าเรา ไม่คิดว่าประเทศไทยไม่ได้เลี้ยงแพะอยู่ประเทศเดียวเราต้องดูแลตลาดอาเซียน ใครเป็นตลาดคู่ค้ากับเราจริงๆ และตลาดคู่แข่งกับเรา รวมทั้งเรื่องของการขนส่งแพะควรใช้ระบบโลจิสติกส์ และวางแผนลดค่าใช้จ่าย ให้กับเขา ในอนาคตระหว่างไทยกับลาวจะเป็นตลาดเดียวกัน และเวียดนามด้วย แต่สัตว์ที่เยอะของเรา ในตอนนี้คือพันธุ์ 1 และ 6 คือภาคกลางเราเลี้ยงเปรียบในเรื่องค่าขนส่ง เราควรวางแผนเพื่ออนาคตข้างหน้า กรมอาจจะคิดโซนนิ่งการเลี้ยงแพะ โดยเอาระบบโลจิสติกส์เข้ามาช่วยลดค่าขนส่ง คนเลี้ยงแพะภาคกลาง ส่งตลาดเชือดในภาคกลางถ้าซื้อแพะในภาคกลางไม่ต้องไปนครสวรรค์ หรือโคราช ก็จะสามารถซื้อแพะเขตใกล้เคียง นครปฐมลดค่าขนส่งเพื่อลดต้นทุน ควรสร้างมาตรฐานเขตส่งออกแถวภาคอีสาน อนาคตข้างหน้าคาดหวัง ว่าปศุสัตว์จะมีแผนพัฒนาในรูปแบบรายของสัตว์จากนี้ไปอีก 5 ปี”

“ต้องมองตลาดของเรา เราอาจจะมีการส่งออกควายไทย อาจจะเป็นแหล่งส่งออกพันธุ์ควาย ที่ดีที่สุดในโลก หรือไปในภูมิภาคเอเชีย ถ้ากรมปศุสัตว์ไปสร้างกฎระเบียบ ควรทำตลาดที่ดี กรมปศุสัตว์ ต้องมีเจ้าหน้าที่การตลาด ถ้าส่งเสริมการผลิตอย่างเดียวก็มองว่าคนในภูมิภาคเขาบริโภคอะไรกัน ถ้าไม่มีการร่วมมือกับตลาดใหญ่แล้ว เราก็จะสู้เอเชียได้หมด ประเทศจีนก็ยังกีดกันอยู่นั่นเอง กรมปศุสัตว์ ควรสร้าง ตลาดและแบรนด์เป็นของตัวเอง ควรสร้างการผลิตให้ได้มาตรฐานเกินกว่าที่เขาจะทำได้ ถ้ามีการร่วมมือ กัน ประเทศไทยจะได้เป็นครัวของโลกทั่วภูมิภาคเรารู้การเลี้ยงสัตว์ เขายังมีมาตรฐานที่ต่ำกว่าเรามาก เรายังขาดการตลาดที่เป็นกลยุทธ์เราไม่เอาสิ่งที่ดีของเราไปนำเสนอ”

การขยายพันธุ์สัตว์

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคส่วนต่างๆ ต้องการให้ทางกรมปศุสัตว์นั้นพัฒนาสายพันธุ์สัตว์ให้ก้าวหน้ากว่าภาคเอกชน เพื่อช่วยให้เกษตรกรรายย่อยลดการพึ่งพาสายพันธุ์ของภาคเอกชนที่มีราคาสูงกว่า นอกจากนี้ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกล่าวว่า ในส่วนพันธุ์สัตว์หลายชนิดหรือหลายประเภทของกรมปศุสัตว์ เช่น วัว ควาย ไก่ เป็นต้น กลับไม่ได้อยู่ที่กรมปศุสัตว์ แต่อยู่ที่ภาคเอกชน และพันธุ์สัตว์ที่กรมปศุสัตว์มีนั้นส่วนหนึ่งไม่เป็นที่ต้องการของเกษตรกรหรือสายพันธุ์ไม่ได้ตอบสนองความต้องการของเกษตรกรเท่าที่ควร ซึ่งต้องการให้การผลิตหรือการขยายพันธุ์สัตว์นั้นตรงกับความต้องการของเกษตรกร นอกจากนี้ในการพัฒนาพันธุ์สัตว์บางประเภทที่เป็นสัตว์เฉพาะถิ่นของประเทศไทยเท่านั้น สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ หากกรมปศุสัตว์ได้เข้าไปในการส่งเสริมและสนับสนุน เช่น ไก่ชน หรือไก่พื้นเมือง เป็นต้น ตัวอย่างเช่นประโยคที่กล่าวว่า

“ในเรื่องของพันธุ์สัตว์ ส่วนใหญ่เกษตรกรรายย่อยต้องไปซื้อจากบริษัท พันธุ์สัตว์จากทางกรมฯ ยังพัฒนาได้ล่าช้าไม่ทันภาคเอกชน ทำให้เกษตรกรต้องพึ่งพาสายพันธุ์ของบริษัท ผมคิดว่าอย่างน้อยด้านสายพันธุ์น่าจะพัฒนาให้ตอบสนองความต้องการของตลาด เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยในเรื่องสายพันธุ์สัตว์”

“เรื่องพันธุ์กรรมสัตว์ พันธุ์กรรมสัตว์ที่ดีที่สุดไม่ได้อยู่ที่กรมปศุสัตว์ จากที่กรมปศุสัตว์นั้นตั้งมานาน มีศูนย์พัฒนาวิจัยพันธุ์กระบือหลายที่ มีการลงทุนทั้งในด้านสถานที่ บุคลากร และพันธุ์สัตว์ ปรากฏว่าพันธุ์กรรมของกระบือจากกรมปศุสัตว์ไม่เป็นที่ต้องการของเกษตรกรเลย วัวก็เหมือนกันก็ต้องไปใช้ของภาคเอกชน”

“พันธุ์สัตว์ของกรมปศุสัตว์ไม่เป็นที่ต้องการของชาวบ้าน เนื่องจากพันธุ์สัตว์ของกรมฯ ลู่วของภาคเอกชนไม่ได้ ทั้งที่กรมปศุสัตว์มีความพร้อมของสถานที่ งบประมาณ รวมทั้งบุคลากร แต่ทำไมถึงสร้างความเป็นเลิศและเป็นที่พึ่งของชาวบ้านไม่ได้”

“การพัฒนาสายพันธุ์ไก่ ทางกรมฯ สามารถพัฒนาทำให้มูลค่าของไก่ชน ไก่พื้นเมืองให้มีมูลค่าเป็นหมื่นเป็นแสนได้หรือไม่ ชาวบ้านต่างหากที่ทำให้ไก่พื้นเมืองมีมูลค่าเพิ่มขึ้นและเป็นที่ยอมรับทั้งในและ

นอกประเทศ อย่างตอนนี้ไก่ที่มีชื่อเสียงที่มีมูลค่าราคาหลักล้าน ชื่อเจ้ามณีแดงนั้น มีมูลค่า 22 ล้านบาท เจ้าไก่มณีแดงอยู่ที่ชนะชัยฟาร์ม ซึ่งเป็นของเอกชนที่เลี้ยงไก่”

ด้านการป้องกันและการควบคุม

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคส่วนต่างๆ ร้อยละ 50 ได้ให้ข้อมูลที่เน้นไปในทิศทางเดียวกันในด้านการป้องกันและการควบคุมโรคระบาด รายละเอียด ดังนี้

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคส่วนต่างๆ ต้องการในเรื่องของการป้องกันและการควบคุมโรคระบาดสัตว์ในหลายด้านด้วยกัน เช่น เรื่องของวัคซีนนั้น ได้ให้ข้อมูลว่า วัคซีนที่ได้รับจากทางกรมปศุสัตว์ส่วนหนึ่งนั้นยังเป็นวัคซีนที่มีการพัฒนายังไม่ทันกับโรคที่ระบาดบางชนิด ทำให้ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ของการแพร่ระบาดของโรคได้ กรมจึงควรเร่งการวิจัยและพัฒนาวัคซีนให้ตรงกับโรคที่ระบาดในพื้นที่ และผลิตวัคซีนที่สามารถป้องกันโรคที่ยังไม่เคยเกิดขึ้นมาใหม่ได้ด้วย ซึ่งเป็นการวิจัยที่ก้าวหน้าหรือล้ำหน้าไปกว่าโรคระบาดที่จะเกิดขึ้นตามมา นอกจากนี้ในเรื่องเนื้อสัตว์บางประเภท เช่น เนื้อวัว มีเนื้อที่ไม่ได้มีการตรวจมาตรฐานที่อาจมีการลักลอบนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งบางส่วนอาจมีการปนเปื้อนเชื้อโรคที่ร้ายแรง จึงต้องการให้กรมปศุสัตว์เข้มงวดในการตรวจสอบเรื่องดังกล่าวด้วย นอกจากนี้เนื่องจากเมื่อเกิดโรคระบาดขึ้นในพื้นที่ใดขึ้น เกษตรกรส่วนหนึ่งจะไม่กล้าแจ้งให้เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ในพื้นที่ทราบ เนื่องจากกลัวจะมีความผิดทางกฎหมาย จึงส่งผลให้การแพร่ระบาดของโรคขยายวงกว้างขึ้น ดังนั้นทางกรมปศุสัตว์อาจต้องมีแนวทางให้กับเกษตรกรหรือผู้ประกอบการว่าควรปฏิบัติอย่างไรเมื่อเกิดสัตว์เกิดโรคขึ้นเพื่อที่จะควบคุมโรคได้ดีขึ้น ตัวอย่างเช่นประโยคที่กล่าวว่า

“ในส่วนของคุณจะพบกับโรคปากเท้าเปื่อยกันทุกปี ผมเป็นผู้ขุนโคจึงประสบปัญหานี้ในทุกปี หากปีไหนโชคดีก็จะเจอ 2 ครั้ง โชคร้ายเจอ 3 ครั้ง ซึ่งวัคซีนก็รับจากกรมปศุสัตว์นั้น ตัววัคซีนอาจจะไม่ครอบคลุมโรค หรือโรคมีการพัฒนา ทำให้วัคซีนเอาไม่อยู่”

“ในส่วนของการป้องกันโรค บางอย่างผมทราบจากนักวิชาการว่า บางเรื่องนั้น พัฒนาไปมากพอสมควรแล้ว แต่เรื่องของวัคซีนควรต้องมีการพัฒนาให้ก้าวหน้ามากกว่านี้ คาดหวังให้นักวิชาการในเรื่องของวัคซีน เรื่องของการป้องกันโรคต่างๆ ควรสรรหาและพัฒนาบุคลากรให้สามารถก้าวทันโรคปัจจุบัน และสามารถคาดคะเนล่วงหน้าได้ในเรื่องของโรคที่จะเกิดขึ้นในอนาคต”

“กรมปศุสัตว์ต้องเร่งวิจัยและพัฒนาวัคซีนที่ตรงกับการระบาดของโรคในพื้นที่ ปัจจุบันโรคมีการพัฒนาผ่านหลายสายพันธุ์ ถ้าวัคซีนไม่ตรงกับโรคก็ไม่สามารถควบคุมโรคได้ กรมปศุสัตว์ควรมีแผนและนโยบายที่ถูกต้องในเรื่องของการฉีดเชื้อวัคซีนให้ตรงในการระบาดของพื้นที่ ก็จะควบคุมโรคได้”

“การควบคุมโรค ในปัจจุบันทางกรมฯ ทำหน้าที่แบบผู้คุมกฎที่ว่า เมื่อเกิดโรคระบาดจะมีคำสั่งห้ามเคลื่อนย้าย ทำลายสัตว์ที่ป่วย ทำให้เกษตรกรกลัวเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ หากเกิดโรคจะมีการควบคุมห้ามการเคลื่อนย้ายสัตว์ เกษตรกรเมื่อเกิดโรคก็ไม่แจ้งกับทางกรมฯ จะจัดการเอง แอบเคลื่อนย้ายเองทำให้เกิดการแพร่กระจายของโรค ดังนั้นทางกรมฯ ต้องมีแนวทางให้กับเกษตรกรหรือผู้ประกอบการว่าควรปฏิบัติอย่างไรเพื่อที่จะควบคุมโรคได้ดีขึ้น”

“ในส่วนของโคเนื้อ มีเรื่องของเนื้อเถื่อนที่นำเข้า คำว่าเนื้อเถื่อนคงไม่มีคำว่าสะอาดปลอดภัย ซึ่งเป็นจุดตายของอุตสาหกรรมโคเนื้อไทย ในปัจจุบันรัฐบาลจะส่งเสริมโคเนื้อให้เป็นสัตว์เศรษฐกิจและจะไปลดการปลูกข้าว แต่ถ้าเราไม่จำกัดเรื่องเนื้อเถื่อนที่เข้ามาอย่างมหาศาล ตรงนี้จะกลายเป็นจุดตาย เพราะราคาของไทยผลิตกิโลกรัมละ 300 - 400 บาท เนื้อเถื่อนราคาถูกมาก ไม่สามารถที่แข่งขันกันได้ ดังนั้นสหกรณ์ที่ทำเนื้อตลาดบนก็จะเจอปัญหาเนื้อเถื่อนทำให้เกิดปัญหาในการขายเยอะมาก แล้วอีกอันหนึ่งก็คือ อยากให้ทางกรมปศุสัตว์ทำหน้าที่เป็นผู้ส่งเสริม สนับสนุน ในด้านปศุสัตว์ ผมเชื่อว่าในกรมฯ มีคนที่มีความสามารถจำนวนมาก ซึ่งต้องช่วยกันคิดว่าจะทำอย่างไรที่จะส่งเสริมให้เกษตรกรระดับรากหญ้ามีอาชีพอย่างมั่นคง”

ด้านการส่งเสริม การพัฒนา การบริหารจัดการข้อมูล การประสานความร่วมมือการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคส่วนต่างๆ ร้อยละ 90 ได้ให้ข้อมูลโดยจะเน้นไปที่การบริหารจัดการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์ต่างๆ รองลงมาเน้นในเรื่องของการประสานความร่วมมือ ร้อยละ 60 และการถ่ายทอดเทคโนโลยี ร้อยละ 50 รายละเอียดดังนี้

การบริหารจัดการข้อมูล

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ความคิดเห็นที่ต้องการที่จะให้ทางกรมปศุสัตว์ดำเนินการเรื่องของการบริหารจัดการข้อมูลให้มีความทันสมัย สามารถเข้าถึงได้ง่าย มีการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เป็นที่เรียบร้อยแล้วซึ่งผู้ประกอบการและเกษตรกรสามารถที่จะเข้าถึงและนำข้อมูลต่างๆ ไปใช้ประโยชน์ได้ตาม

ความจำเป็นและตามความเหมาะสมในบริบทของตน ข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่มีการปรับเปลี่ยนส่วนหนึ่งผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับข้อมูลยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร ข้อมูลบางส่วนยังไม่มี ความชัดเจน ตรงกัน ทั้งในเรื่องของจำนวนสัตว์บางประเภท ปริมาณการนำเข้า การส่งออกสัตว์ รวมถึงรายชื่อภาคเอกชน ส่วนหนึ่งที่ได้รับการรับรองแต่ยังไม่ได้มีการเผยแพร่ข้อมูล ที่ทันสมัยให้สาธารณชนหรือองค์กรอื่นรับทราบ ทำให้สูญเสียโอกาสทางการค้าหรือทางธุรกิจ นอกจากนี้ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยังได้สะท้อน ความต้องการที่จะให้มีการจัดเก็บข้อมูลหรือมีแหล่งข้อมูลที่ได้มาตรฐาน ข้อมูลของส่วนงานย่อยต่างๆ ภายใน กรมนอกจากที่มีการนำมารวบรวมไว้ที่หน่วยใดหน่วยหนึ่งแล้ว ควรที่จะสามารถเผยแพร่ข้อมูล หรือเรียกข้อมูล ไปใช้ประโยชน์ได้ด้วย เช่น ข้อมูลเครือข่ายสารสนเทศเกี่ยวกับเกษตรกรไทย ซึ่งข้อมูลบางส่วนนั้นเกิดจาก ความร่วมมือระหว่าง กรมปศุสัตว์กับหน่วยงานอื่นๆ แต่ขาดผู้ที่คอยประสานงานให้มีความต่อเนื่อง เป็นต้น ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“เรื่องการอัปเดตข้อมูล หรือการปรับเปลี่ยนการพัฒนาระบบ ทางกรมฯ มีส่วนในการช่วย ผู้ประกอบการในเรื่องของการให้คำแนะนำจากสัตวแพทย์ทั้งหลายที่ท่านดูแลอยู่ แต่ในส่วนของเอกสาร บางครั้งค่อนข้างล่าช้า จะไม่ค่อยทันเหตุการณ์ เมื่อมีเปลี่ยนแปลงสถานที่ ระบบ หรือผู้ดูแล ทางบริษัทก็ไม่ทราบเรื่องเพราะข้อมูลไม่ถึงบริษัท จึงอยากให้พัฒนาการสื่อสารการกระจายข้อมูลให้กับผู้ประกอบการ ให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงให้ทั่วถึง”

“ในส่วนของสถิติข้อมูลการวิจัยต่างๆ เช่น การนำเข้า การส่งออกที่เกี่ยวกับปศุสัตว์ ควรจะ เข้าถึงได้ง่ายขึ้น เพราะผู้ใช้บริการอาจเข้าไม่ถึงหรือไม่เจอข้อมูล บางครั้งก็ไม่ได้เป็นข้อมูลสรุปที่เกษตรกร หรือผู้ประกอบการสามารถนำไปใช้ได้เลย อยากให้เพิ่มการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้อัปเดทกับ ผู้ประกอบการหรือเกษตรกรที่ต้องการนำข้อมูลไปใช้ต่อ ข้อมูลสถิติที่เราเคยคุยกับนักวิชาการต่างๆ อย่างเช่น จำนวนกระบือที่รวบรวมมาก็ไม่น่าจะถึงขนาดนี้ ซึ่งยังขาดการอัปเดตของข้อมูลแบบ Real time อยู่”

“ข้อมูลตัวเลขสัตว์ยังไม่ชัดเจน เช่น สุกร เป็นต้น การขึ้นทะเบียนฟาร์มของเกษตรกรทั้งราย ย่อย รายใหญ่มีข้อมูลที่คาดเคลื่อนกันพอสมควร บางคนบอกมี 17 ล้านตัว มีแม่พันธุ์ของกรมฯ อยู่ที่ประมาณ 9 แสนตัว ผมอยากให้มีการขึ้นทะเบียนฟาร์ม เพื่อไม่ให้สุกรล้นตลาด”

“กรมปศุสัตว์ยังไม่มีข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการที่ชัดเจน ซึ่งเคยสอบถามไปทางกรมฯ ในเรื่อง ตัวเลขการนำเข้าหรือส่งออก ก็ได้รับคำตอบมาว่า ให้ไปถามอีกหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งไม่จบภายในหน่วยงานเดียว ส่วนความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง เพราะในเรื่องการส่งเสริม การสนับสนุน ในอาเซียน ทางบริษัทได้ การรับรองส่งออกไปประเทศญี่ปุ่นแล้ว แต่ข้อมูลในเว็บไซต์ยังไม่อัปเดต ถ้าสมมติว่าทางต่างประเทศเข้ามา ดู หรือผู้ประกอบการรายอื่นสนใจสินค้าที่จะนำไปส่งออกไปญี่ปุ่น ก็จะไม่เห็นรายชื่อของบริษัท”

“อยากได้แหล่งข้อมูลที่มีมาตรฐาน การจัดเก็บข้อมูลที่เป็นมาตรฐานและใช้ได้อย่างยั่งยืน ในเบื้องต้นมีการทำความร่วมมือระหว่างกรมปศุสัตว์และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในเรื่องของการแลกเปลี่ยน ข้อมูลภายในเครือข่ายสารสนเทศเกษตรไทย ปัญหาที่พบคือ ขาดคนประสานงาน อย่างต่อเนื่อง เพราะเราเองมีการอบรมให้กับบุคลากรของกรมฯ ที่ส่งมาแล้ว พออบรมเสร็จกลับไปถามกรมฯ กรมฯบอกว่าคนที่มาอบรมไม่ได้ทำในส่วนตรงนี้แล้ว ทำให้ข้อมูลของกรมฯ ที่มีอยู่จำนวนมากไม่สามารถ กระจายหรือแชร์ข้อมูลได้ ทั้งที่ทางเราทำฐานข้อมูลไว้ให้ แต่ก็ไม่มีการนำข้อมูลที่รวบรวมไปเผยแพร่ต่อ”

การประสานความร่วมมือ

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานระหว่าง กรมปศุสัตว์กับผู้ประกอบการหรือเกษตรกรทั้งในเรื่องปัญหาที่เกิดขึ้นและข้อเสนอในการประสานงานระหว่าง หน่วยงานที่จะทำให้เกิดประโยชน์กับเกษตรกร เช่น การประสานงานกับกรมปศุสัตว์บางครั้ง เช่น เรื่องของการสอบถามเกี่ยวกับการวิจัยเมื่อติดต่อสอบถามเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์พบว่า กว่าที่จะทราบได้ว่างานวิจัยที่ทำ ขึ้นนั้นเป็นของใคร ต้องมีการติดต่อหลายบุคคลหรือหลายส่วนจึงจะได้คำตอบ นอกจากนี้ยังมีความต้องการที่จะให้กรมปศุสัตว์ได้ดำเนินการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ เช่น สถาบันการเงินของรัฐ ที่ดำเนินการทำให้ เกษตรกรรายย่อยให้สามารถที่จะเข้าถึงแหล่งทุนได้ง่ายขึ้น แม้เกษตรกรจะมีความสามารถในการผลิตแต่ขาด เงินทุนในการดำเนินการ การที่กรมปศุสัตว์มีการสร้างความร่วมมือ การปล่อยกู้ดอกเบี้ยต่ำให้แก่เกษตรกรถือเป็นวิธีในการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์และ ทำให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีในการประกอบอาชีพได้อีกช่องทาง หนึ่งอีกด้วย รวมไปถึงต้องการที่จะให้ภาคเอกชน ภาควิชาการ เกษตรกร ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ได้ เข้ามาร่วมเป็นคณะทำงาน ร่วมกับกรมปศุสัตว์ เพื่อให้หน้าจุดแข็งมาร่วมกันขับเคลื่อนการปศุสัตว์ให้มี ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น โดยกรมปศุสัตว์ทำหน้าที่แก้ไขกฎ ระเบียบต่างๆ ให้คณะทำงานสามารถ ดำเนินงานได้อย่างคล่องตัว ดังตัวอย่างที่กล่าวไว้ว่า

“การประสานงานมีปัญหา เช่น อยากติดต่อเจ้าของงานวิจัย แต่ทางกรมปศุสัตว์ไม่ทราบเจ้าของงานวิจัยที่เราจะต้องติดต่อประสานงานได้ เป็นต้น มีการส่งต่อการประสานงานเป็นทอดๆ แต่ไม่มีใครที่สามารถให้คำตอบอย่างแน่ชัดได้”

“การทำนาชาวบ้านทุกวันนี้ได้ไม่คุ้ม เกษตรกรบางรายเปลี่ยนจากทำนามาเลี้ยงสัตว์ ส่งผลให้ชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เกษตรกรส่วนใหญ่อยากเลี้ยงสัตว์แต่ขาดเงินทุน อยากให้ทางกรมปศุสัตว์ร่วมมือกับทาง ธ.ก.ส ปลอยเงินทุนดอกเบี้ยต่ำให้กับเกษตรกร”

“อยากให้มีความร่วมมือในแต่ละเรื่อง ทั้งในเรื่องสูตร แพะ และแกะ ควรจะมีทีมงานที่เกี่ยวข้องและมีพนักงานที่ดูแลอย่างจริงจัง อาจจะมีนายกสมาคมขับเคลื่อนให้ดีกว่ากรมด้วยซ้ำ เราควรตั้งคณะทำงานขึ้นมา ทุกคนทำในสิ่งที่ตัวเองเก่ง กรมฯ ก็ทำเรื่องกฎระเบียบ คนที่เข้าใจธุรกิจมาเป็นคณะทำงานเกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วน อาจารย์มหาวิทยาลัยก็จะช่วยในเรื่องของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คนที่ทำงานเกี่ยวกับพันธุ์สัตว์ต้องมาช่วยกัน คนในด้านการตลาดก็จะมาช่วยกัน ถ้ามันมีบทบาทและมีความครบกรมปศุสัตว์ก็จะเชื่อมั่นว่าตัวเองว่าทำได้ พวกเราต้องช่วยกัน เราทำกับทุกธุรกิจและทุกสัตว์ คณะทำงานวางบทบาทได้ถูกต้องเมื่อใดก็จะขับเคลื่อนไปได้อย่างรวดเร็ว ถ้ายังวางบทบาทไม่ถูกต้องมันก็ยังไม่จบ ก็จะวนเวียนไปประมาณสัก 20 ปี เราควรปรับทิศทางทางการทำงานใหม่หมด ควรปรับเปลี่ยนวิธีคิดใหม่ทั้งหมดเลย ในส่วนมหาวิทยาลัยจะเป็นตัวกลางที่จะเชื่อมความสำเร็จให้เกิดกับประเทศเรา มองความสำเร็จของเกษตรกรผู้เลี้ยงทั้งหมดของเรา และ เอาทุกภาคส่วนมาเกี่ยวข้อง ผลลัพธ์ที่ออกมาจะไม่เหมือนเดิม เพราะเราทำไม่เหมือนเดิม”

การถ่ายทอดเทคโนโลยี

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยี ตั้งแต่เรื่องของปัญหาการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปสู่เกษตรกรรายย่อยที่ยังไม่มากเท่าที่ควร และเกษตรกรบางส่วนที่มีการนำเข้าพันธุ์สัตว์เข้ามาจะมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมากกว่ากรมปศุสัตว์ รวมถึงสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีการสอนทางด้านการปศุสัตว์นั้นมียานวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีกลับมีความก้าวหน้าไปมากกว่ากรมปศุสัตว์ ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้สะท้อนจึงต้องการที่จะให้กรมปศุสัตว์นั้นได้มีการประสานงานกับมหาวิทยาลัยต่างๆ ในการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาถ่ายทอดให้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการให้มากขึ้น การส่งเสริมในเรื่องต่างๆ สามารถส่งเสริมผ่านทางเทคโนโลยีได้นอกจากนี้ข้อมูลหรือ

งานวิจัยที่ได้มีการเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของกรมปศุสัตว์ควรที่จะมีการเผยแพร่อย่างถาวร เพื่อให้ผู้ประกอบการและเกษตรกรสามารถเข้าถึงได้ตลอดไม่ใช่เป็นนำไปเผยแพร่เพียงชั่วคราวเท่านั้น ดังตัวอย่างที่กล่าวว่า

“เทคโนโลยีในการถ่ายทอดมาสู่เกษตรกรรายย่อยค่อนข้างน้อย แล้วก็จะตามเกษตรกรไม่ค่อยทัน เกษตรกรมีการนำพันธุ์สัตว์เข้ามาจะก้าวหน้าเทคโนโลยีทุกอย่างเร็วกว่ากรมฯ ทางกรมปศุสัตว์ค่อนข้างช้า ส่วนหนึ่งเราเข้าไปหาข้อมูลเพิ่มเติมความรู้เพื่อตัวเราเอง เข้าไปตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่มีคณะสัตวแพทย์ มีนักศึกษาที่เรียน ป.โท ป.เอก ที่ทำวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ก้าวหน้ากว่าของกรมฯ แต่ทางกรมฯ กับมหาวิทยาลัยไม่ค่อยมีการเชื่อมโยงกัน”

“ส่วนเรื่องการถ่ายทอดเทคโนโลยี ประเทศไทยเน้นเรื่องนวัตกรรมและการผลิตอาหาร ถ้าทางกรมฯ มีการประสานงานกับมหาวิทยาลัยและให้ผู้ประกอบการเข้าไปมีส่วนร่วมก็เป็นการช่วย SMEs รายย่อยได้ดีขึ้น เพราะมหาวิทยาลัยมีศูนย์วิจัยจำนวนมาก แต่ทางกรมปศุสัตว์เข้าไม่ถึง ถ้ากรมปศุสัตว์หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถบูรณาการความร่วมมือกับทางมหาวิทยาลัยและสามารถดึงนักวิชาการมาช่วยถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่ผู้ประกอบการได้ก็จะเป็นการช่วยเหลือและส่งเสริมอนาคตได้ดี”

“ปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัลเทคโนโลยีต้องมีการส่งเสริมผ่านทางดิจิทัลแล้ว ต้องบอกได้ว่ามีธุรกิจอะไรที่ต้องทำในเกษตรกรรายย่อย ซึ่งเทคโนโลยีจะเป็นส่วนที่ช่วยในการเข้าถึงได้ง่ายที่สุด”

“การถ่ายทอดเทคโนโลยี ทางกรมฯ ก็มีการเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต แต่ลึกลับทความงานวิจัยไม่ได้อยู่ถาวร พอเวลาผ่านไปช่วงหนึ่งพอลบเข้าไปดูใหม่ ก็กดเข้าไปไม่ได้แล้ว”

1.3 ความคาดหวังต่อบทบาทหน้าที่ของกรมปศุสัตว์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังที่มีต่อ กรมปศุสัตว์ ในหลากหลายประเด็นด้วยกัน ตั้งแต่ที่มีความคาดหวังให้กรมปศุสัตว์ทำงานเชิงรุกมากขึ้นโดยเฉพาะเรื่องของการลงพื้นที่ไปดำเนินการเพื่อป้องกันการระบาดของโรค การเปลี่ยนจากบทบาทของผู้คุมกฎมาเป็นหุ้นส่วนในการดำเนินงาน ดูแลผู้ประกอบการรายใหญ่ และเกษตรกรรายย่อยอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ดำเนินการที่

รวดเร็วตรงกับความต้องการของเกษตรกร เช่น การผสมพันธุ์สัตว์จะมีช่วงเวลาหากเลยช่วงเวลาการผสมพันธุ์สัตว์ ก็จะได้ไม่ผล มีการพัฒนาพันธุ์สัตว์ให้มีความก้าวหน้ากว่าภาคเอกชนหรือเกษตรกรเพื่อให้เกษตรกรมีพันธุ์ที่มีคุณภาพแต่ราคาไม่แพง มีการผลิตวัคซีนที่มีความก้าวหน้ากว่าโรคที่เกิดขึ้น และมีปริมาณวัคซีนที่เพียงพอเมื่อเกิดโรคระบาด ควรมีกิจกรรมที่มุ่งเน้น (focus) การส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาเฉพาะประเภทสัตว์ ไม่ได้ดำเนินการในลักษณะภาพรวมซึ่งจะทำให้ไม่ได้ผลเท่าที่ควร

นอกจากนี้มีความคาดหวังที่กรมปศุสัตว์ได้มีส่วนสำคัญในการให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไป ให้เยาวชนคนรุ่นใหม่หันมาสนใจและภูมิใจในการประกอบอาชีพเกษตร สร้างภาพลักษณ์ที่ถูกต้อง นำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอาชีพเกษตรกรว่าสามารถที่จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้เช่นกันกับอาชีพอื่น กิจกรรมต่างๆ ที่กรมปศุสัตว์ที่ดำเนินการส่งเสริมนั้นควรที่จะตรงกับความต้องการ ของเกษตรกรด้วย คาดหวังเกี่ยวกับการศูนย์หรือช่องทางในการรับเรื่องราวร้องทุกข์ แจ้งข้อมูลข่าวสาร ซึ่งมีการตอบรับการดำเนินการตามที่ได้ร้องเรียนด้วย

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ยังคาดหวังว่ากรมปศุสัตว์จะมีศักยภาพในการเจรจาต่อรองกับต่างประเทศ และเป็นกระบอกเสียงให้กับผู้ประกอบการของไทย ส่งเสริมการเกิดฟาร์มตัวอย่างเพื่อให้เกษตรกรอื่น ได้ เข้าไปศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาฟาร์มของตน นอกจากนี้ด้วยความที่เป็นโลกาภิวัตน์จึงคาดหวังที่กรมปศุสัตว์จะมีสื่อ ข้อมูล งานวิจัยที่เผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการอีกด้วย ดังตัวอย่างประโยคที่ให้ข้อมูลว่า

“อยากให้กรมปศุสัตว์มีส่วนร่วมร่วมกับทุกภาคส่วนอย่างจริงจังมากขึ้น ปัจจุบันกรมปศุสัตว์ยังทำงานแบบเชิงรับ อยากให้กรมปศุสัตว์ทำงานแบบเชิงรุกมากขึ้น และอยากให้เข้ามาดูแลเรื่องการจัดหมวดพันธุ์ของวัวและควาย ซึ่งทางกรมยังไม่ได้ทำ”

“กรมปศุสัตว์จะต้องดูแลปศุสัตว์ทุกคนในประเทศไทยให้อยู่รอดได้ในธุรกิจ จะดูแลเฉพาะรายใหญ่หรือรายย่อยอย่างเดียวก็ไม่ได้ จะมุ่งแต่ออกกฎอย่างเดียวไม่ได้ เช่น การออกกฎว่าด้วยโรคระบาด เป็นต้น เมื่อมีโรคระบาดซึ่งบางโรคก็สามารถติดคนได้ ชาวบ้านก็เกิดความกลัว กรมปศุสัตว์ควรช่วยในการหาทางออกให้แก่เกษตรกรและควรมีแนวทางในการปฏิบัติให้แก่เกษตรกร ไม่ใช่แค่ตรวจเพียงอย่างเดียว”

“ควรพัฒนาในเรื่องของการผลิต ส่งเสริมพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ และควรบริการชาวบ้านให้ทันต่อระยะเวลาของสัตว์ ประมาณ 14 - 18 ชั่วโมง ส่วนใหญ่ร้อยละ 90 เปอร์เซนต์ จะเป็นอาสาสมัครที่

ผสมพันธุ์เอง ไม่ใช่สัตว์แพทย์จากกรมปศุสัตว์ และพออาสาสมัครมาช่วยทำงานตรงส่วนนี้ก็ทำให้สัตว์แพทย์ไม่มีรายได้ ตอนนั้นก็เลยมาไล่จับกุม จึงอยากให้เจ้าหน้าที่จากกรมปศุสัตว์ มีคุณธรรมจริยธรรม การตรงต่อเวลา และการบริการให้แก่เกษตรกรไม่ว่าจะเป็นฟาร์มเล็กหรือฟาร์มใหญ่ต้องบังคับใช้กฎหมายตัวเดียวกัน”

“งานของกรมปศุสัตว์ การจัดทำโครงการหรือนโยบายต่างๆ กว้างเกินไป ถ้ากรมฯ ควรมียุทธศาสตร์และวิธีการดำเนินงานจนสำเร็จ และมุ่งเน้นเป็นเรื่องๆ เช่น ควาย ควรจะบอกให้ชัดเจนว่าดำเนินงานแล้วได้เป้าหมายอะไร เป็นต้น เขียนนโยบายที่กว้างไป วิสัยทัศน์ที่นำไปสู่อาเซียนบางทีก็กว้างเกินไป ในเชิงปฏิบัติอาจทำไม่ได้ ผมแนะนำว่าทางกรมปศุสัตว์ควรจะโฟกัสเช่น เน้นการส่งออกหมูไปต่างประเทศ เป็นต้น ถ้าเขียนหลายแบบอาจจะไม่สำเร็จตามที่ต้องการ”

“ในปัจจุบันและในอนาคตอาชีพเกษตรกรรุ่นใหม่จะเกิดขึ้นมาหรือไม่ ในการศึกษา การเลี้ยงสัตว์ไม่ได้ถูกบรรจุอยู่ในหลักสูตรการศึกษา มองว่า การเลี้ยงสัตว์ก็เป็นอาชีพหนึ่งที่เป็นทางเลือกของเด็กรุ่นใหม่ในการประกอบอาชีพ สามารถที่จะทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้ ในปัจจุบันอาชีพเกษตรกรลดน้อยลง แรงงานส่วนใหญ่จะเป็นชาวพม่า จึงควรมองว่าทำอย่างไรจะให้การเลี้ยงสัตว์มีภาพพจน์ที่ดี และควรรักษาอำนาจหน้าที่ กติกากฎระเบียบที่กำหนดไว้ เพื่อความพึงพอใจกับประชาชน”

“อยากคาดหวังให้กรมปศุสัตว์พัฒนาพันธุ์สัตว์ให้ก้าวหน้าและก้าวไกลกว่าเกษตรกร บางอย่างทางกรมฯ ได้พัฒนาได้ล้ำกว่าเกษตรกร และเกษตรกรจะพัฒนาให้ก้าวหน้ากว่าก็ถูกกีดกัน ดังนั้นทางกรมฯ ควรพัฒนาพันธุ์ที่จะมาแจกจ่ายเกษตรกรให้มีความก้าวหน้ามากกว่าที่เกษตรกรมีอยู่”

“คาดหวังให้นักวิชาการในเรื่องของวัคซีน เรื่องของการป้องกันโรคต่างๆ ทางกรมฯ ควรจัดการให้ก้าวหน้ากว่านี้ ควรสรรหาบุคลากรและพัฒนาบุคลากรนำไปสู่จุดๆหนึ่ง อะไรที่ควรคิดล่วงหน้า ควรตามโรคในปัจจุบัน ส่วนมากจะตามหลังโรคมามากกว่า การส่งเสริมต่างๆ ทางกรมควรส่งเสริมตามความต้องการของเกษตรกร

“ปัจจุบันแนวทางการส่งเสริมที่กำหนดมาไม่ตรงกับความต้องการของเกษตรกร ควรมีการปรับเปลี่ยน เมื่อมีการไปศึกษาดูงานต่างประเทศ ควรนำความรู้ที่ได้มาส่งเสริมและถ่ายทอดให้ แก่เกษตรกร”

“การเปิดศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ควรให้ตรงจุด ตอนนี้เข้าไปในเว็บไซต์ของทาง กรมปศุสัตว์ ก็ไม่รู้จะไปตรงไหน ประชาชนเข้าถึงไม่ได้จะไปร้องทุกข์ให้ใครฟังก็ไม่ได้ อยากให้เปิดศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์ อย่างจริงจัง และมีการตอบรับกลับมาด้วย”

“คาดหวังว่า ในอนาคตกรมปศุสัตว์จะมีความแข็งแกร่ง มีอำนาจในการต่อรองกับต่างประเทศ ในเรื่องกฎระเบียบต่างๆ หรือเป็นกระบอกเสียงให้กับผู้ประกอบการของไทย เนื่องจากเรามองประเทศไทย เป็นครัวของโลก ภาคการปศุสัตว์ก็มีส่วนสำคัญในระบบตรงนี้อยู่แล้ว ถ้าสามารถพัฒนาศักยภาพได้จะเอื้อ ประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการให้สามารถไปเปิดตลาดในประเทศใหม่ๆ ได้ เปิดโอกาสให้สินค้าขายออกไปได้ เร็วและง่ายขึ้น สามารถนำรายได้เข้าประเทศได้ดี”

“อยากให้มีฟาร์มทดลองที่มีมาตรฐาน สำหรับให้เกษตรกรศึกษาดูงานที่ถูกต้อง”

“ข้อมูลที่รวบรวมในการปฏิบัติงาน บางอย่างข้อมูลเป็นภาษาไทย อยากให้มีภาษาอังกฤษ ด้วย โดยเฉพาะในส่วนของการเขียนเพื่อให้กรมปศุสัตว์ของต่างประเทศสามารถเข้ามาดูข้อมูลได้”

1.4 ความคิดเห็นอื่นๆ

ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการตอบสนองต่อบทบาทหน้าที่ของกรมปศุสัตว์

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคิดเห็นว่า บทบาทหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ ยังไม่ชัดเจน หน่วยงานย่อยในกรมฯ ยังมีทิศทางการทำงานที่ไม่เชื่อมโยงกัน บุคลากรไม่เพียงพอกับการปฏิบัติงานในพื้นที่ ต่างจังหวัด การติดต่อประสานงานภายในองค์กรยังมีความซับซ้อนทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน ข้อมูลและสถิติต่างๆ ยังไม่มีการจัดเก็บอย่างเป็นระบบ ข้อมูลมีความคลาดเคลื่อนและไม่ทันสมัย การพัฒนา สายพันธุ์สัตว์ไม่มีคุณภาพ ไม่ตอบสนองต่อความต้องการของเกษตรกร และไม่ตรงกับ ความต้องการของตลาด งานวิจัยของกรมปศุสัตว์ไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติได้ และเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ให้ความสนใจและความช่วยเหลือแก่เกษตรกรรายใหญ่มากกว่าเกษตรกรรายย่อย

ความร่วมมือระหว่างกรมปศุสัตว์กับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานตามภารกิจประสบความสำเร็จตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้

ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคิดเห็นว่า กรมปศุสัตว์ควรมีการแบ่งอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน และควรส่งเสริมและสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

- 1) มหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งของภาครัฐและภาคเอกชนในด้านงานวิจัย
- 2) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร รวมทั้งสหกรณ์เพื่อให้การสนับสนุนด้านแหล่งเงินทุนให้แก่เกษตรกร
- 3) กระทรวงพาณิชย์ในการตลาด ความต้องการ และราคา
- 4) กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศเพื่อพัฒนาพันธุ์สัตว์ให้ตรงกับความต้องการของตลาดต่างประเทศ
- 5) กลุ่มต่างๆ ภายในจังหวัดและภูมิภาคเดียวกันเพื่อสร้างฐานการผลิตที่เข้มแข็ง รวมถึงการเชื่อมโยงทางด้านข้อมูลกับจังหวัดและภาคอื่นๆ
- 6) องค์กรระหว่างประเทศ เพื่อเป็นแหล่งข้อมูล การเรียนรู้ การพัฒนา การส่งออก การนำเข้า และการหารือเรื่องข้อตกลงต่างๆ ร่วมกัน

ภาคผนวก ข

ข.1

รายชื่อผู้ที่มาร่วมประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น ความต้องการ และความคาดหวังของ

ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากบุคคลภายนอกของกรมปศุสัตว์

ในวันพุธที่ 22 มีนาคม พ.ศ.2560 เวลา 10.00-15.00 น.

ณ อาคารสยามบรมราชกุมารี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็น ความต้องการ
และความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

วันพุธที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๐๐-๑๕.๐๐ น.

ณ ห้อง ๗๐๑ ชั้น ๗ อาคารสยามบรมราชกุมารี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ลำดับ	หน่วยงาน/บริษัท	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่งงาน	ลายเซ็น	หมายเหตุ
๑.	ซูพีเรีย ควอลิตี้ ฟู้ด จำกัด	คุณเลิศพิสิฐ แข็งพันธ์	ผู้จัดการ โรงงาน		087-1915704
๒.	บมจ.สุรพลฟู้ดส์	คุณอาจรีย์ ไพรีพ่าย ฤทธิ์	ผู้จัดการ โรงงาน		6
๓.	The Mall Group	คุณอุมพร จิตติชัย	ผจก.ส่วน บริหารสินค้า		087 5899062
๔.		คุณอัมพร นอม/มค	Fresh sourcing		0952132224
๕.	บริษัท บางกอกอินเตอร์ฟู้ด จำกัด				
๕.	บริษัทสุรพลนิชิเรฟู้ดส์ ✓	จินทพร ทังศิริวัฒน	ผจก. &c		
๖.	บริษัท เอส.ไอ.พี.สยามอินเตอร์ แปซิฟิก จำกัด	คุณศศิสุญาพร บุญเทศ	หัวหน้าฝ่าย จัดซื้อ		084-0889255
๗.	บริษัท ดัชมิลล์ จำกัด				
๘.	บริษัท ซิลเวอร์ ฟาร์ม เซ็นเตอร์ จำกัด	คุณวรายุทธ จันทจิต	รองผู้จัดการ		090-1183821
๙.	บริษัท ดัชมิลล์ จำกัด	คุณวิทยา สายลังกา	ผู้จัดการฝ่าย องค์กร สัมพันธ์		วิทยา
๑๐.	กองบังคับการปราบปราม การฉ้อโกงและคุ้มครองผู้บริโภค	พ.ต.อ.เอนก เตาสภาพ ดิษฐ์	ผู้กำกับ สอบสวน		066546145
๑๑.	บริษัทฟาร์มไก่ดำ(กาญจนบุรี) จำกัด	คุณเฉลิมพล ปองจิตเลิศ ขจร	ผู้จัดการฝ่าย ระบบคุณภาพ		
๑๒.	บริษัทโรงหนังฟอก ครุ จำกัด	คุณมะลิวัลย์ คุรุเวทธรณ์	ผู้จัดการ		0809396489
๑๓.	บริษัท สหฟาร์ม จำกัด	นางสาว ยุกานันท์	ผจก.ท.		081849251
๑๔.		นางสาว กนกนาถ	ผจก.ท.		0819869538
๑๕.		นางสาว อรุณรัตน์	ผจก.ท.		0819337135

ลำดับ	หน่วยงาน/บริษัท	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่งงาน	ลายเซ็น	หมายเหตุ
๑๖.	บริษัท โกลเด้นไลน์ บิสซิเนส จำกัด	คุณสมเกียรติ ผะตาวงค์	ผู้ช่วยรองกรรมการผู้จัดการ		
๑๗.		คุณมานิช แก้วพิกุล	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ		
๑๘.					
๑๙.	สมาคมเลี้ยงแพะแห่งประเทศไทย	คุณวสันต์ วัชรกร	นายกสมาคม		 089-864-8607
๒๐.	นายกสมาคมแพะนมไทย	คุณเกรียงศักดิ์ สุจริต	นายกสมาคม		 0802053747
๒๑.		นางสาว มีนระ อุดม			
๒๒.					
๒๓.	นายก อบต.บ้านโพธิ์ อ.เสนา จ.พระนครศรีอยุธยา <i>นางสาว อรุณรัตน์ นามวงษ์ หิมาลัย - โทร. 081-010-0606</i>	คุณสุชาติ การลีส้ม	นายกอบต.บ้านโพธิ์		095 8593134
๒๔.	ผู้แทนสมาคมเลี้ยงสุกรแห่งชาติ	คุณเสน่ห์ นัยเนตร	ประธานสหกรณ์ปศุสัตว์และสัตว์น้ำ ฉะเชิงเทรา		✓ ✓
๒๕.	เจ้าหน้าที่ควบคุมอาหาร/ฝ่ายควบคุมคุณภาพแผนกอาหารสำเร็จรูป	คุณรวีวรรณ ปิ่นฮวน	แผนกอาหารสำเร็จรูป		
๒๖.	บริษัท จีเอฟพีที นิชิเร (ประเทศไทย)จำกัด	คุณศิริวรรณ ปริศรีพัฒน์	Assistant vice president	 จิรวิมล คำฉิมพิน.	089-1260696
๒๗.	บริษัท ก้าวหน้าไก่สด	คุณสมบัติ ภิบาลสุข			0817023171
๒๘.	บริษัทโกลเด้นไลน์ บิสซิเนส จำกัด	คุณมานิช แก้วพิกุล	ผู้ช่วยกรรมการ		

ลำดับ	หน่วยงาน/บริษัท	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่งงาน	ลายเซ็น	หมายเหตุ
๒๙.	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	คุณจิรายุ สุทธิไชยา น.ร. ๐๔๖๓๓๗ ๓๐๐๕	เลขาธิการ สำนัก เศรษฐกิจ	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗ ๐๔๖๓๓๗ ๐๔๖๓๓๗
๓๐	คุณอนันต์ วงษ์เจริญ				
๓๑.	น.สพ ดำเนิน จตุรวิธวงศ์	๐๔๖๓๓๗	SVP	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗
๓๒.	ดร.น.สพ อภิสิทธิ์ กิจถาวรรัตน์	๐๔๖๓๓๗	ADP	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗
๓๓.	น.สพ.สุดแก้ว อมาตยกุล	๐๔๖๓๓๗	VP	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗
๓๔.	คุณอนันต์ วงษ์เจริญ	๐๔๖๓๓๗	VP	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗
๓๕.	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	คุณเฉลิมเดช เทตเรียน	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗
๓๖.		คุณกาญจนา อนุพันธ์	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗
๓๗	บริษัทซีพีแรม	คุณสุปราณี ธนชัย	รองผู้จัดการ ทั่วไป	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗
๓๘	สหกรณ์การเกษตร	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗
๓๙	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗
๔๐	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗
๔๑	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗
๔๒.	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗
๔๓	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗
๔๔	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗
๔๕	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗	๐๔๖๓๓๗

$\frac{1}{\sqrt{2}} \left(\frac{1}{\sqrt{2}} |10\rangle + \frac{1}{\sqrt{2}} |01\rangle \right) = \frac{1}{2} (|10\rangle + |01\rangle)$

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็น ความต้องการ
และความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

วันพุธที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๐๐-๑๕.๐๐ น.

ณ ห้อง ๗๐๑ ชั้น ๗ อาคารสยามบรมราชกุมารี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ลำดับ	หน่วยงาน/บริษัท	ชื่อนามสกุล	ตำแหน่งงาน	ลายเซ็น	หมายเหตุ
๔๖.	น.จ. ขวดีพรทิพย์	พรทิพย์ ขวดีพรทิพย์	ภ.ภ. ๖๖๓		๐๘๑-๖๔๐๕๕๕ ๖
๔๗.	นางศรณัน ธินบุญ	ศรณัน ธินบุญ	ผู้บริบาล		๐๘๑-๒๐๒๘๔๗๙
๔๘.	น.ส. สุธิตา ธินบุญ	สุธิตา ธินบุญ	ผู้บริบาล		๐๘๑-๑๖๐๔๔๙๔
๔๙.	น.ส. สักกุนา แจ่มแสง	สักกุนา แจ่มแสง	ผู้บริบาล		๐๘๕-๑๑๔๕๕๔
๕๐.	อัครวิทย์ ฟ้ารัมย์	อัครวิทย์ ฟ้ารัมย์	เกษตรกรภาคเหนือ		๐๘๑-๗๓๑๙๗๗๘
๕๑.	อติพรชัย วัฒนศิริ	อติพรชัย วัฒนศิริ	ช่าง		๐๘๑-๘๘๗๖๕๕
๕๒.	นายอนุชากร นาคะกร. นพ.	อนุชากร นาคะกร. นพ.	ผู้บริบาล		๐๘๑-๐๖๔๒๒๔๑
๕๓.	กิตติคุณ ภูมิอนันต์	กิตติคุณ ภูมิอนันต์	ผู้บริบาล		๐๘๑-๙๖๘-๐๖๖๒
๕๔.	ศิริกร ธินบุญ	ศิริกร ธินบุญ	ผู้บริบาล		๐๖๒-๒๕๕๙๙๖
๕๕.	บดินทร์ อาดิสากร	บดินทร์ อาดิสากร	ผู้บริบาล		๐๘๑-๗๘๙๐๙๙๕
๕๖.	อรรถพร งามวานิช	อรรถพร งามวานิช	ผู้บริบาล		๐๘๑-๑๒๒๑๒๖
๕๗.	อติพร งามวานิช	อติพร งามวานิช	ผู้บริบาล		๐๘๑-๘๑๒๒๗๔
๕๘.	ลาชนัน นรวิทย์	ลาชนัน นรวิทย์	ผู้บริบาล		๐๘๑-๗๖๕๒๘๖๑
๕๙.	อวิภา งามวานิช	อวิภา งามวานิช	ผู้บริบาล		๐๘๑-๕๑๓-๙๕๐๗
๖๐.	นิตยา	นิตยา น	น		๐๖๗-๕๑๒๕๔๙๙
๖๑.	นิตยา	นิตยา น	น		๐๙๔-๒๗๐๓๗๑๒
๖๒.	อริยา	อริยา อรรถพร	๑๑		๐๘๑-๗๕๑๒๗๒
๖๓.	นิตยา	นิตยา น	น		
๖๔.	อริยา นพ. งามวานิช	อริยา นพ. งามวานิช	R๔D		๐๖๑-๕๐๖-๑๒๖๔
๖๕.	NIDA.	นิตยา นพ. งามวานิช	น		๐๙๔-๔๔๕๔๕๕๕
๖๖.	อริยา นพ. งามวานิช	อริยา นพ. งามวานิช	น		๐๙๕-๔๔๕๕๕๕๕

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็น ความต้องการ
และความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

วันพุธที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๐๐-๑๕.๐๐ น.

ณ ห้อง ๗๐๑ ชั้น ๗ อาคารสยามบรมราชกุมารี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ลำดับ	หน่วยงาน/บริษัท	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่งงาน	ลายเซ็น	หมายเหตุ
๖๗.	คณะวิศวกรรมศาสตร์	ปิยะวิทย์ วิเศษกิจ	นักวิจัย		
๖๘.	สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง	ณัฐพล ตังสิน	นักวิจัย		
๖๙.	" "	วิไลลักษณ์ สอน	นักวิจัย		
๗๐.	" "	วิไลลักษณ์ สอน	นักวิจัย		
๗๑.	" "	พิชญ์ วัฒนพงษ์	"		
๗๒.	" "	สุรพงษ์ โพธิ์ศรี	"		
๗๓.	นิสิต วิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์	วิระพร มีสิน			
๗๔.	วิระพร มีสิน	วิระพร มีสิน			
๗๕.	วิระพร มีสิน	วิระพร มีสิน			
๗๖.	วิระพร มีสิน	วิระพร มีสิน			
๗๗.	วิระพร มีสิน	วิระพร มีสิน			
๗๘.	วิระพร มีสิน	วิระพร มีสิน			
๗๙.	วิระพร มีสิน	วิระพร มีสิน			
๘๐.	วิระพร มีสิน	วิระพร มีสิน			

บรรยากาศการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น ความต้องการ และความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากบุคคลภายนอกกรมปศุสัตว์

ข.2

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุม

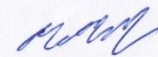
คณะกรรมการแผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์ ครั้งที่ 1/2560

รายละเอียดการเบิกเงินค่ารับรองประเภทเครื่องดื่ม
การประชุม "คณะกรรมการแผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐"

มี อปส.อภัย สุทธิสังข์ เป็นประธาน มีผู้เข้าร่วมประชุม _____ คน
ได้จ่ายเงินค่ารับรองประเภทเครื่องดื่มตามระเบียบของกระทรวงการคลัง
ในวงเงินเฉลี่ยไม่เกินคนละ _____ บาท
เท่าที่จ่ายจริงเป็นเงิน _____ บาท

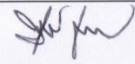
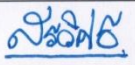
การประชุมครั้งนี้เป็นการประชุม

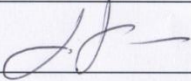
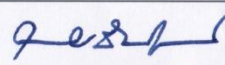
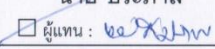
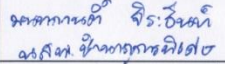
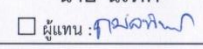
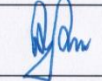
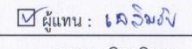
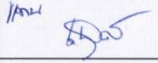
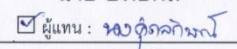
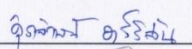
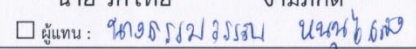
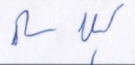
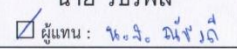
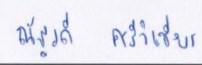
- ☐ การประชุมคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย หรือตามมติคณะรัฐมนตรี
☒ การประชุมราชการที่ ร.ม.ด. ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าเป็นประธาน
☐ การประชุมระหว่างเจ้าหน้าที่ต่างกรม

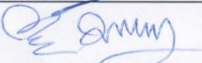
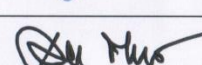
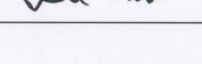
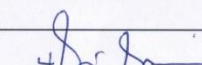
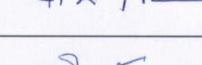
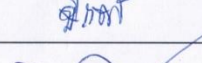
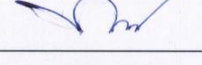
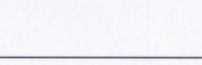
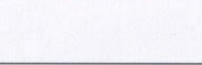

ประธาน / เลขานุการ

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุม _____ คน
วันอังคาร ที่ ๔ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๒.๐๐ น.

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น	โทรศัพท์/e-mail
๑	นาย อภัย สุทธิสังข์ ☐ ผู้แทน :	อธิบดีกรมปศุสัตว์			๑๑๑๑
๒	รศ.ดร มนตรี โสคติยานุรักษ์ ☐ ผู้แทน :	ผอ.หลักสูตรการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์			
๓	นาย สรวิศ ธาณีโต ☐ ผู้แทน :	รองอธิบดีกรมปศุสัตว์			๔๔๔๔
๔	นาย วีรชาติ เชื้อนรัตน์ ☐ ผู้แทน :	รองอธิบดีกรมปศุสัตว์			๒๒๒๒
๕	นาย ไพโรจน์ เสงแสงชัย ☐ ผู้แทน :	รองอธิบดีกรมปศุสัตว์			๕๕๕๕
๖	นาย ทศพร ศรีศักดิ์ ☐ ผู้แทน :	รองอธิบดีกรมปศุสัตว์			๓๓๓๓

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น	โทรศัพท์/e-mail
๗	นาย รณชัย จ่วงพานิช ☐ ผู้แทน :	หน.ผู้ตรวจราชการกรมปศุสัตว์ (ปศข.๗)			๐๘๕-๖๖๐-๙๘๖๒
๘	นาย สมชวน รัตนมังคลานนท์ ☐ ผู้แทน :	ผอ.สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ (สพส.)			๓๑๑๔
๙	นาย ไพโรจน์ ธารงโสภาส ☐ ผู้แทน :	ผอ.สำนักตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ (สตส.)			๐๒-๙๖๗-๙๗๔๑ ต่อ ๑๑๑๑
๑๐	นาย ประภาส ภิญโญชีพ ☒ ผู้แทน : (งทอ.ปศ.๗)	ผอ.สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ๙๖.๘๗.๐๕ (สคป.)			๔๑๒๖
๑๑	นาย ปรีชา วงษ์วิจารณ์ ☒ ผู้แทน :	ผอ.สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ (สสข.)		 ผอ.สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ ดร.ปรีชา วงษ์วิจารณ์	๐๒-๕๙๗-๘๙๐๘ ต่อ ๑๐๕
๑๒	นาย นิเทศ เลิศลิ้มขลาลัย ☐ ผู้แทน : (สทข.)	ผอ.สำนักเทคโนโลยีชีวภัณฑ์สัตว์ ๙๖.๘๗.๐๕			๐๔๔-๓๓๑-๑๔๗๖ ต่อ ๑๑๔๔
๑๓	นาย ณรงค์ เลี้ยงเจริญ ☐ ผู้แทน :	ผอ.สำนักเทคโนโลยีชีวภาพการผลิตปศุสัตว์ (สทป.)			๐๒-๕๐๑-๒๔๓๘ ต่อ ๓๑๐๖
๑๔	นาย ไสว นามคุณ ☒ ผู้แทน : (สพพ.)	รักษาราชการแทน ผอ.สำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์ พัชรินทร์ นามคุณ			๐๙๔-๕๕๔๔๕๖
๑๕	นาย อธิพล เผ่าไพศาล ☒ ผู้แทน : (สอส.)	ผอ.สำนักพัฒนาอาหารสัตว์			081 873 4084 086 410 3959
๑๖	นาย อวยชัย ชัยยุทธโร ☐ ผู้แทน :	ผอ.กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ (กสส.)			๓๓๑๓, ๓๓๑๔
๑๗	นาง เรืองสุรีย์ วงษ์ทองสาลี ☐ ผู้แทน :	ผอ.กองงานพระราชดำริและกิจกรรมพิเศษ (กพก.)			๓๓๑๗/๓ 086-๐๑๑-๑๔๐๐
๑๘	นาย รักไทย งามภักดิ์ ☐ ผู้แทน : (อยส.)	ผอ.กองควบคุมอาหารและยาสัตว์ ๙๖.๘๗.๐๕ ๙๖.๘๗.๐๕			๐๒-๑๕๕-๐๔๐๖ - ๗ ต่อ ๑๐๑
๑๙	นาย บุรินทร์ สรสิทธิ์สุขสกุล ☐ ผู้แทน :	ผอ.กองสารวัตรและกักกัน (กสก.)			๐๒-๕๐๑-๓๔๗๓ - ๕ ต่อ ๑๐๐
๒๐	นาย วัชรพล ขัติยะปัดตะ ☒ ผู้แทน : (กรป.)	ผอ.กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ			๔๑๓๗ 4๗5

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น	โทรศัพท์/e-mail
๒๑	นาย ชัยวัฒน์ โยธคล ☐ ผู้แทน :	ผอ.ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ศทส.)			๒๓๑๑
๒๒	นาย พนม มีศิริพันธุ์ ☐ ผู้แทน :	ผอ.กองการเจ้าหน้าที่ (กกจ.)			๒๑๑๓, ๒๑๓๔
๒๓	นาง เย็นจิต ทองยงค์ ☐ ผู้แทน :	ผอ.กองคลัง (กค.)			๑๖๑๒, ๑๖๑๓
๒๔	นาย เศรษฐเกียรติ กระจำวงศ์ ☐ ผู้แทน :	เลขานุการกรม (สลก.)			๑๓๑๓
๒๕	นาย สุเทพ ยิ้มละมุล ☐ ผู้แทน :	ผอ.สำนักกฎหมาย (สกม.)			๑๔๑๒-๓
๒๖	นาย วุฒิพงษ์ อินทรธรรม ☐ ผู้แทน :	หน.กลุ่มพัฒนานิชาการปศุสัตว์ (กwap.)			๑๑๑๓
๒๗	นางสาว จิราพร พฤษศรี ☐ ผู้แทน :	หน.กลุ่มตรวจสอบภายใน (ตสน.)			๑๒๑๑
๒๘	นาย ทวีสิทธิ์ บุญญาภิบาล ☐ ผู้แทน :	หน.กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร (กพร.)			๑๕๑๑
๒๙	นาย เขวฤทธิ์ บุญมาทิด ☐ ผู้แทน :	ผอ.กองแผนงาน (กผง.)			๒๒๑๑
๓๐	นาย ไพโรจน์ จีวบุญสร้าง ☐ ผู้แทน :	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ (กผง.)			๒๒๔๑, ๒๒๕๑
๓๑	นาง มณีรัตน์ งานพัฒน์มงคล ☐ ผู้แทน :	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ (กผง.)			๒๒๔๔
๓๒	นางสาว อุทุมพร สุขเกษม ☐ ผู้แทน :	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์			
๓๓	นางสาว กานต์ปัทมภ์ อรรถเจดน์ ☐ ผู้แทน :	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์			
๓๔	นางสาว ชลัดดา สอนธิ ☐ ผู้แทน :	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์			062 614 6326

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น	โทรศัพท์/e-mail
๔๙	☐ ผู้แทน : น.ส. ภัฏฐพร อภิธรณ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	สสท.	ภัฏฐพร	2272
๕๐	☐ ผู้แทน : นาย ชัยศักดิ์ อภิธรรม	นักพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร	กรม.	ชัยศักดิ์	3312
๕๑	☐ ผู้แทน : น.ส. กฤษณา วิเศษชัย	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กรม.	กฤษณา	2244
๕๒	☐ ผู้แทน : นางสาว อาริยา อภิธรรม	นักพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร	กรม.	อาริยา	
๕๓	☐ ผู้แทน : นาย ศิรพงศ์ ไพฑูริย์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กรม.	ศิรพงศ์	
๕๔	☐ ผู้แทน : น.ส. อดิษฐ์ นุญเฑียร	นักพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร	กรม.	อดิษฐ์	2244
๕๕	☐ ผู้แทน : น.ส. วาสนา ประสพทรัพย์	นักพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร	กรม.	วาสนา	2241
๕๖	☐ ผู้แทน :				
๕๗	☐ ผู้แทน :				
๕๘	☐ ผู้แทน :				
๕๙	☐ ผู้แทน :				
๖๐	☐ ผู้แทน :				
๖๑	☐ ผู้แทน :				
๖๒	☐ ผู้แทน :				

ข.3

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุม

คณะกรรมการแผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์ ครั้งที่ 2/2560

รายละเอียดการเบิกเงินค่ารับรองประเภทเครื่องดื่ม
การประชุม "คณะกรรมการแผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๐"

ร.อ. วิชาดี เพ็ชรรัตน์

มี อ.ป.อ.กัย สุทธิสังข์ เป็นประธาน มีผู้เข้าร่วมประชุม _____ คน

ได้จ่ายเงินค่ารับรองประเภทเครื่องดื่มตามระเบียบของกระทรวงการคลัง

ในวงเงินเฉลี่ยไม่เกินคนละ _____ บาท

เท่าที่จ่ายจริงเป็นเงิน _____ บาท

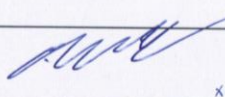
การประชุมครั้งนี้เป็นการประชุม

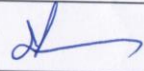
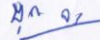
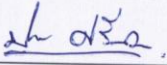
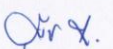
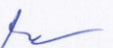
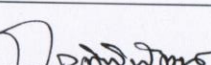
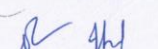
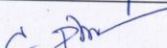
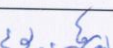
- ☐ การประชุมคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย หรือตามมติคณะรัฐมนตรี
- ☒ การประชุมราชการที่ ร.ม.ด. ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าเป็นประธาน
- ☐ การประชุมระหว่างเจ้าหน้าที่ต่างกรม

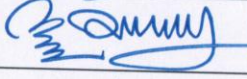
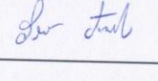
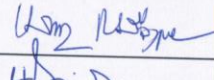
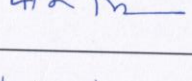
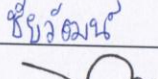
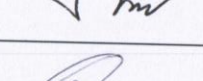
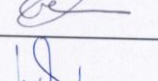
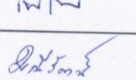
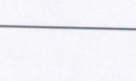
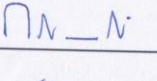
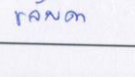
รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุม _____ คน

วันศุกร์ ที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๒.๐๐ น.

 ประธาน / เลขานุการ

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น	โทรศัพท์/e-mail
๑	นาย อภัย สุทธิสังข์ ☐ ผู้แทน :	อธิบดีกรมปศุสัตว์			๑๑๑๑
๒	รศ.ดร มนตรี โสคติยานุรักษ์ ☐ ผู้แทน :	ผอ.หลักสูตรการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์			
๓	นาย สรวิศ ธานีโต ☐ ผู้แทน :	รองอธิบดีกรมปศุสัตว์			๔๔๔๔
๔	นาย วิชาดี เชื้อนรัตน์ ☐ ผู้แทน :	รองอธิบดีกรมปศุสัตว์		 x	๒๒๒๒
๕	นาย ไพโรจน์ เสงแสงชัย ☐ ผู้แทน :	รองอธิบดีกรมปศุสัตว์			๕๕๕๕
๖	นาย ทศพร ศรีศักดิ์ ☐ ผู้แทน :	รองอธิบดีกรมปศุสัตว์			๓๓๓๓

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น	โทรศัพท์/e-mail
๗	นาย รณชัย จวงพานิช ☑ ผู้แทน : นายประสิทธิ์ ทัศนะกิจ	หน.ผู้ตรวจราชการกรมปศุสัตว์	(ปศข.๗)		๐๘๕-๖๖๐-๙๘๖๒ 083-9747037
๘	นาย สมชวน รัตนมังคลานนท์ ☑ ผู้แทน : นายประจักษ์ จุลพันธ์	ผอ.สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์	(สพส.)		๓๑๑๔ 0815565433
๙	นาย ไพโรจน์ ช้างโกลาส ☑ ผู้แทน : นายประจักษ์ จุลพันธ์	ผอ.สำนักตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์	(สตส.)		๐๒-๙๖๗-๙๗๔๓ ต่อ ๑๑๑๑ ๐๒-๙๖๗-๙๗๔๐ ต่อ ๑๑๑๑
๑๐	นาย ประภาส ภิญโญชีพ ☑ ผู้แทน : นายประจักษ์ จุลพันธ์	ผอ.สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์	(สคป.)		๔๑๒๖
๑๑	นาย ปรีชา วงษ์วิจารณ์ ☑ ผู้แทน : น.ส.รุ่งโรจน์ ไชยสมบัติ	ผอ.สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ	(สสข.)		๐๒-๕๙๗-๘๙๐๘ ต่อ ๑๐๕ ๓ ๓๒323
๑๒	นาย เขวฤทธิ์ บุญมาทิด ☑ ผู้แทน : นายประจักษ์ จุลพันธ์	ผอ.สำนักเทคโนโลยีชีวภัณฑ์สัตว์	(สทข.)		๐๔๔-๓๑๑-๔๗๖ ต่อ ๑๑๔๔
๑๓	นาย ณรงค์ เลี้ยงเจริญ ☑ ผู้แทน : นายประจักษ์ จุลพันธ์	ผอ.สำนักเทคโนโลยีชีวภาพการผลิตปศุสัตว์	(สทป.)		๐๒-๕๐๑-๒๔๓๘ ต่อ ๓๑๐๖
๑๔	นาย ไสว นามคุณ ☐ ผู้แทน :	รักษาราชการแทน ผอ.สำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์	(สพพ.)		
๑๕	นาย อิทธิพล เผ่าไพศาล ☑ ผู้แทน : นายประจักษ์ จุลพันธ์	ผอ.สำนักพัฒนาอาหารสัตว์	(สอส.)		nutphon2016 ๐๘1-48281
๑๖	นาย วิวัฒน์ ไชยชะอุ่ม ☐ ผู้แทน :	ผอ.กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์	(กสส.)		๓๓๑๓, ๓๓๑๔
๑๗	นาง เรืองสุรีย์ วงษ์ทองสาลี ☑ ผู้แทน : นายประจักษ์ จุลพันธ์	ผอ.กองงานพระราชดำริและกิจกรรมพิเศษ	(กพก.)		๓๓๑๗/๓ ๐๘๕๖๕๕๐๒๔
๑๘	นาย รักไทย งามภักดิ์ ☑ ผู้แทน : นายประจักษ์ จุลพันธ์	ผอ.กองควบคุมอาหารและยาสัตว์	(อยส.)		๐๒-๑๕๙-๐๔๐๖ - ๗ ต่อ ๑๐๑
๑๙	นาย บุรินทร์ สรสิทธิ์สุขสกุล ☑ ผู้แทน : นายประจักษ์ จุลพันธ์	ผอ.กองสารวัตรและกักกัน	(กสก.)		๐๒-๕๐๑-๓๔๗๓ - ๕ ต่อ ๑๐๐ 089-8941142
๒๐	นาย รัชพล ไชยยะบุตร ☑ ผู้แทน : นายประจักษ์ จุลพันธ์	ผอ.กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ	(กรป.)		๔๑๓๗ 1353

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น	โทรศัพท์/e-mail
๒๑	นาย ชัยวัฒน์ โยธคล ☐ ผู้แทน :	ผอ.ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	(ศทส.)		๒๓๑๑
๒๒	นาย พนม มีศิริพันธุ์ ☐ ผู้แทน :	ผอ.กองการเจ้าหน้าที่	(กกจ.)		๒๑๑๓, ๒๑๓๔
๒๓	นาง เย็นจิต ทองยงค์ ☐ ผู้แทน :	ผอ.กองคลัง	(กค.)		๑๖๑๒, ๑๖๑๓
๒๔	นาย เศรษฐเกียรติ กระจ่างวงษ์ ☒ ผู้แทน : น.ส. อัสราภรณ์ จัสมะโน	เลขานุการกรม มีกรรมาธิการและคณะที่ปรึกษา (11คน)	(สลก.)		๑๓๑๓ ๑๓๓๑-๑๓๓๒
๒๕	นาย สุเทพ ยิ้มละมุล ☒ ผู้แทน : นาย เวณศิริ เนืองนิตย์	ผอ.สำนักกฎหมาย มีกรรมาธิการ	(สกก.)		๑๔๑๒-๓ ๑๔๑๔-๑๔๑๕
๒๖	นาย วุฒิพงษ์ อินทรธรรม ☐ ผู้แทน :	หน.กลุ่มพัฒนานโยบายการปศุสัตว์	(กวล.)		๑๑๑๓
๒๗	นางสาว จิราพร พลเกษศรี ☒ ผู้แทน : นายชัยวัฒน์ พรหมรัตน์	หน.กลุ่มตรวจสอบภายใน มีกรรมาธิการและคณะที่ปรึกษา (๖๖คน)	(ตสน.)		๑๒๑๑
๒๘	นาย ทวีสิทธิ์ บุญญาภิบาล ☐ ผู้แทน :	หน.กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	(กพร.)		๑๕๑๑
๒๙	นาย อวยชัย ชัยยุทธโร ☐ ผู้แทน :	ผอ.กองแผนงาน	(กผง.)		๒๒๑๑
๓๐	นาย ไพโรจน์ จัวนุญสร้าง ☐ ผู้แทน :	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ	(กผง.)		๒๒๔๑, ๒๒๕๑
๓๑	นาง มณีรัตน์ งานพัฒน์มงคล ☐ ผู้แทน :	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	(กผง.)		๒๒๔๔
๓๒	ดร. วรพล โสคติยานุรักษ์ ☐ ผู้แทน :	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์			
๓๓	นางสาว กานต์ปัทม อรรถเจดน์ ☐ ผู้แทน :	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์			
๓๔	นางสาว ชลัดดา สอนธิ ☐ ผู้แทน :	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์			0๖๒-61463๒6

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น	โทรศัพท์/e-mail
๓๕	นาย พิเชษฐ์ พินทอง ☐ ผู้แทน :				
๓๖	☒ ผู้แทน : นาย. ธีรวัฒน์ สุนทร นาย. ธีรวัฒน์ สุนทร	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์			
๓๗	นส. พิเชษฐ์ เจริญสวัสดิ์ ☐ ผู้แทน :	นางก. เอนทล. นท. จพ	กต.	จก. นท.	
๓๘	นาง วิภาดา ศรีวิชัย ☐ ผู้แทน :	ผชช. ด้านพัฒนาพื้นที่สูง	กทป.		
๓๙	นาย. ธีรวัฒน์ สุนทร ☐ ผู้แทน :	นักบริหารงานบุคคล ปฏิบัติ	นทพ.		
๔๐	น.ส. จริญญา สุนทร ☐ ผู้แทน :	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	กษง.	จก. จริญญา	
๔๑	น.ส. ธีรวัฒน์ สุนทร ☐ ผู้แทน :	นักบริหารงานนโยบายและแผน	กต.	จก. ธีรวัฒน์	
๔๒	น.ส. ธีรวัฒน์ สุนทร ☐ ผู้แทน :	นักบริหารงานนโยบายและแผน	กทป.	จก. ธีรวัฒน์	
๔๓	☐ ผู้แทน : นาย. ธีรวัฒน์ สุนทร	ผชช.	กต.		
๔๔	☐ ผู้แทน : นส. นพ. ธีรวัฒน์ สุนทร	นักบริหารงานนโยบายและแผน	กทป.	จก. ธีรวัฒน์	
๔๕	☐ ผู้แทน : น.ส. ธีรวัฒน์ สุนทร	นักบริหารงานนโยบายและแผน	กทป.	จก. ธีรวัฒน์	
๔๖	☐ ผู้แทน : น.ส. ธีรวัฒน์ สุนทร	นักบริหารงานนโยบายและแผน	กทป.	จก. ธีรวัฒน์	
๔๗	☐ ผู้แทน : น.ส. ธีรวัฒน์ สุนทร	นักบริหารงานนโยบายและแผน	กทป.	จก. ธีรวัฒน์	
๔๘	☐ ผู้แทน : น.ส. ธีรวัฒน์ สุนทร	นักบริหารงานนโยบายและแผน	กทป.	จก. ธีรวัฒน์	

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น	โทรศัพท์/e-mail
๔๙	☐ นางสาว นิ่มนวล อ้นพุ่ม ผู้แทน :	นักวิชาการนโยบาย กองแผน	(กพร.)	นิ่มนวล	
๕๐	☐ นางสาว สุวิมล อววิชัย ผู้แทน :	นักวิชาการนโยบาย กองแผน	(กพร.)	สุวิมล	
๕๑	☐ นางสาว นภาพร อังวิ ผู้แทน :	นักวิชาการนโยบาย กองแผน	กพร	นภาพร	
๕๒	☐ น.ส. วาสิณี ประสาทสมิทธิ ผู้แทน :	นักวิชาการนโยบาย กองแผน	(กพร.)	วาสิณี	
๕๓	☐ ผู้แทน :				
๕๔	☐ ผู้แทน :				
๕๕	☐ ผู้แทน :				
๕๖	☐ ผู้แทน :				
๕๗	☐ ผู้แทน :				
๕๘	☐ ผู้แทน :				
๕๙	☐ ผู้แทน :				
๖๐	☐ ผู้แทน :				
๖๑	☐ ผู้แทน :				
๖๒	☐ ผู้แทน :				

ข.4

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุม

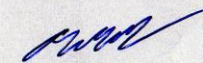
คณะกรรมการแผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์ ครั้งที่ 3/2560

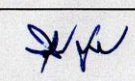
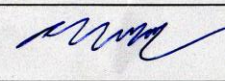
รายละเอียดการเบิกเงินค่ารับรองประเภทเครื่องดื่ม
การประชุม "คณะกรรมการแผนพัฒนาการกรมปศุสัตว์ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐"

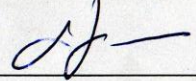
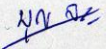
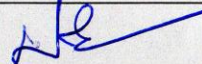
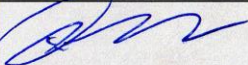
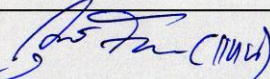
มี รอธ.วีรชาติ เชื้อนรัตน์ เป็นประธาน มีผู้เข้าร่วมประชุม _____ คน
ได้จ่ายเงินค่ารับรองประเภทเครื่องดื่มตามระเบียบของกระทรวงการคลัง
ในวงเงินเฉลี่ยไม่เกินคนละ _____ บาท
เท่าที่จ่ายจริงเป็นเงิน _____ บาท

- การประชุมครั้งนี้เป็นการประชุม
- ☐ การประชุมคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย หรือตามมติคณะรัฐมนตรี
- ☒ การประชุมราชการที่ ร.ม.ต. ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าเป็นประธาน
- ☐ การประชุมระหว่างเจ้าหน้าที่ต่างกรม

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุม _____ คน
วันศุกร์ ที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๒.๐๐ น.

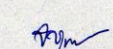
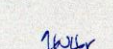
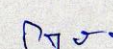
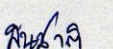
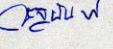
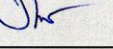
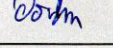
 ประธาน / เลขานุการ

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น	โทรศัพท์/e-mail
๑	นาย อภัย สุทธิสังข์	อธิบดีกรมปศุสัตว์			๑๑๑๑
	☐ ผู้แทน :				
๒	รศ.ดร มนตรี โสคติยานุรักษ์	ผอ.หลักสูตรการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์		 x	
	☐ ผู้แทน :				
๓	นาย สวัสดิ์ ธานีโต	รองอธิบดีกรมปศุสัตว์			๔๔๔๔
	☐ ผู้แทน :				
๔	นาย วีรชาติ เชื้อนรัตน์	รองอธิบดีกรมปศุสัตว์		 x	๒๒๒๒
	☐ ผู้แทน :				
๕	นาย ไพโรจน์ เสงแสงชัย	รองอธิบดีกรมปศุสัตว์			๕๕๕๕
	☐ ผู้แทน :				
๖	นาย ทศพร ศรีศักดิ์	รองอธิบดีกรมปศุสัตว์			๓๓๓๓
	☐ ผู้แทน :				

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น	โทรศัพท์/e-mail
๗	นาย รณชัย จังพานิช ☐ ผู้แทน :	หน.ผู้ตรวจราชการกรมปศุสัตว์	(ปศข.๗)		๐๘๕-๖๖๐-๙๘๖๒
๘	นาย สมชวน รัตนมังคลานนท์ ☒ ผู้แทน : น.อ.บุญทิพย์ จุลละไพฑูริ	ผอ.สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์	(สพส.)		๓๓๑๑๔
๙	นาย ไพโรจน์ ช่างโสภา ☐ ผู้แทน :	ผอ.สำนักตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์	(สตส.)		๐๒-๙๖๗-๙๗๔๑ ต่อ ๑๑๑๑
๑๐	นาย วิริยะ แก้วทอง ☒ ผู้แทน : ขณก. วิริยะ แก้วทอง	ผอ.สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์	(สคบ.)		๔๑๒๖
๑๑	นาย ปรีชา วงษ์วิจารณ์ ☐ ผู้แทน :	ผอ.สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ	(สสช.)		๐๒-๕๕๗-๘๙๐๘ ต่อ ๑๐๕
๑๒	นาย เขาวุธสิทธิ์ บุญมาทิต ☐ ผู้แทน : นายอนุจักร์ เมตตวิริยะ	ผอ.สำนักเทคโนโลยีชีวภัณฑ์สัตว์	(สทช.)		๐๔๔-๓๓๑-๔๗๖ ต่อ ๑๑๔๔
๑๓	นาย ณรงค์ เลี้ยงเจริญ ☐ ผู้แทน :	ผอ.สำนักเทคโนโลยีชีวภาพการผลิตปศุสัตว์	(สทป.)		๐๒-๕๐๑-๒๔๓๘ ต่อ ๓๓๐๖
๑๔	นาย ไสว นามคุณ ☒ ผู้แทน : นาย กุลวรินทร์ โพธิ์กนิษฐ์	ผอ.สำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์	(สพพ.)		
๑๕	นาย อธิพัฒน์ เฝ้าไพศาล ☐ ผู้แทน :	ผอ.สำนักพัฒนาอาหารสัตว์	(สอส.)		
๑๖	นาย วิวัฒน์ ไชยชะอุ่ม ☐ ผู้แทน :	ผอ.กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์	(กสส.)		๓๓๑๓๓, ๓๓๑๑๔
๑๗	นาง เรืองสุรีย์ วงษ์ทองสาส์ ☐ ผู้แทน :	ผอ.กองงานพระราชดำริและกิจกรรมพิเศษ	(กพก.)		๓๓๗๓๓
๑๘	นาย รักไทย งามภักดิ์ ☐ ผู้แทน :	ผอ.กองควบคุมอาหารและยาสัตว์	(อยส.)		๐๒-๕๕๙-๐๔๐๖ - ๗ ต่อ ๑๐๑
๑๙	นาย บุรินทร์ สรสิทธิ์สุขสกุล ☐ ผู้แทน :	ผอ.กองสารวัตรและกักกัน	(กสก.)		๐๒-๕๐๑-๓๔๗๓ - ๕ ต่อ ๑๐๐
๒๐	นาย วัชรพล โชติยะปุตตะ ☐ ผู้แทน :	ผอ.กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ	(กรป.)		๔๑๓๗ 4173

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น	โทรศัพท์/e-mail
๒๑	นาย ชัยวัฒน์ โยธคล ☐ ผู้แทน :	ผอ.ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ศทส.)			๒๓๑๑
๒๒	นาย พนม มีศิริพันธุ์ ☒ ผู้แทน : นายพนม มีศิริพันธุ์	ผอ.กองการเจ้าหน้าที่ ฝ่ายบริหารกองบุคคลจังหวัดภูเก็ต	(กกจ.)	นายพนม	๒๑๑๓, ๒๑๓๔
๒๓	นาง เย็นจิต ทองยงค์ ☐ ผู้แทน :	ผอ.กองคลัง (กค.)			๑๖๑๒, ๑๖๑๓
๒๔	นาย เศรษฐเกียรติ กระจำวงศ์ ☐ ผู้แทน :	เลขานุการกรม (สลก.)			๑๓๑๓
๒๕	นาย สุเทพ ยิ้มละมุล ☒ ผู้แทน : นส.สุเทพ ยิ้มละมุล	ผอ.สำนักกฎหมาย นิติกรประจำกรม	(สกม.)		๑๔๑๒-๓
๒๖	นาย วุฒิพงษ์ อินทรธรรม ☐ ผู้แทน : 11 ส.น.ส.อิน	หน.กลุ่มพัฒนามหาวิทยาลัยสุโขทัย	(กมล.)	(นายวุฒิพงษ์ อินทรธรรม)	๑๑๑๓
๒๗	นางสาว จิราพร พงษ์ศรี ☐ ผู้แทน :	หน.กลุ่มตรวจสอบภายใน (ตสน.)			๑๒๑๑
๒๘	นาย ทวีสิทธิ์ บุญญาภิบาล ☐ ผู้แทน : น.ส.ทวีสิทธิ์ บุญญาภิบาล	หน.กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร นักวิเคราะห์/ระบบงาน-ระบบ ๒๕๖๓	(กพร.)	ทวีสิทธิ์ (กพร.)	๑๕๑๑
๒๙	นาย อวยชัย ชัยยุทธ ☐ ผู้แทน :	ผอ.กองแผนงาน (กผง.)			๒๒๑๑
๓๐	นาย ไพโรจน์ จิวบุญสร้าง ☐ ผู้แทน :	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ (กผง.)			๒๒๔๑, ๒๒๕๑
๓๑	นาง มณีรัตน์ งานพิพัฒน์มงคล ☐ ผู้แทน :	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ (กผง.)			๒๒๔๔
๓๒	ดร. วรพล โสคติยานุรักษ์ ☐ ผู้แทน :	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์		ดร.วรพล	
๓๓	นางสาว กานต์ปัทม อรรถเจดน์ ☐ ผู้แทน :	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์		กานต์ปัทม	
๓๔	นางสาว ชลัดดา สอนธิ ☐ ผู้แทน :	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์		ชลัดดา สอนธิ	x ๐๖๒๖๑๔๖๓๒๖

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น	โทรศัพท์/e-mail
๓๕	นาย พิเชษฐ์ พิลทอง ☐ ผู้แทน :	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์			
๓๖	นาย เสือชัย วงศ์รัก ☒ ผู้แทน :	น.ส.วิมล, กบ		เสืวยชัย	081-344511 tiemchai@dlp.ac.th
๓๗	นางสาว นิตยา อัคร ☒ ผู้แทน :	นางสาว นิตยา อัคร นิสิตศึกษานิเทศก์		นิตยา	089-8400517 thiammarathit@hotmmail.com
๓๘	นาย ภิรมย์ วงศ์สมพงษ์ ☐ ผู้แทน :	น.ส.วิมล (กทว)	อภ		khongbell@gmail.com
๓๙	นาย ภิรมย์ วงศ์สมพงษ์ ☐ ผู้แทน :	น.ส.วิมล (กทว) น.ส.วิมล		ภิรมย์	pavit.srisa@grad.com 091-6186453
๔๐	น.ส. พิรดา วงศ์สวัสดิ์ ☐ ผู้แทน :	น.ส.พิรดา วงศ์สวัสดิ์ น.ส.พิรดา		พิรดา	1644
๔๑	นาย ภิรมย์ วงศ์สมพงษ์ ☐ ผู้แทน :	น.ส.วิมล (กทว)		ภิรมย์	
๔๒	น.ส. นิตยา อัคร ☐ ผู้แทน :	น.ส.นิตยา อัคร นิสิตศึกษานิเทศก์		นิตยา	9244
๔๓	น.ส. นิตยา อัคร ☐ ผู้แทน :	น.ส.นิตยา อัคร นิสิตศึกษานิเทศก์		นิตยา	2251
๔๔	น.ส. นิตยา อัคร ☐ ผู้แทน :	น.ส.นิตยา อัคร นิสิตศึกษานิเทศก์		นิตยา	1331
๔๕	น.ส. นิตยา อัคร ☐ ผู้แทน :	น.ส.นิตยา อัคร นิสิตศึกษานิเทศก์		นิตยา	
๔๖	น.ส. นิตยา อัคร ☐ ผู้แทน :	น.ส.นิตยา อัคร นิสิตศึกษานิเทศก์		นิตยา	2244
๔๗	น.ส. นิตยา อัคร ☐ ผู้แทน :	น.ส.นิตยา อัคร นิสิตศึกษานิเทศก์		นิตยา	2251
๔๘	น.ส. นิตยา อัคร ☐ ผู้แทน :	น.ส.นิตยา อัคร นิสิตศึกษานิเทศก์		นิตยา	2251

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น	โทรศัพท์/e-mail
๔๙	☐ ผู้แทน : นาย วิจิตร งามใจ	นักวิจัยอาวุโส			๑๒๕๑
๕๐	☐ ผู้แทน : น.ส. อารยา ภูมิ				๒๒๔๑
๕๑	☐ ผู้แทน : น.ส. นงนุช น้อยหงษ์	หัวหน้างานบริหาร			๒๒๔๔
๕๒	☐ ผู้แทน : น.ส. ปัทมา อธิษฐ์	นักวิจัยอาวุโส			๒๒๔๔
๕๓	☐ ผู้แทน : นาย วิวัฒน์ อธิษฐ์	นักวิจัยอาวุโส			๒๒๔๒
๕๔	☐ ผู้แทน : นาย วิวัฒน์ อธิษฐ์	นักวิจัยอาวุโส			๒๒๔๒
๕๕	☐ ผู้แทน : น.ส. อารยา ภูมิ	นักวิจัยอาวุโส			๒๒๔๒
๕๖	☐ ผู้แทน : น.ส. อารยา ภูมิ	นักวิจัยอาวุโส			๒๒๔๒
๕๗	☐ ผู้แทน : นาย วิวัฒน์ อธิษฐ์	นักวิจัยอาวุโส			๒๒๔๒
๕๘	☐ ผู้แทน : น.ส. อารยา ภูมิ	นักวิจัยอาวุโส			๒๒๔๒
๕๙	☐ ผู้แทน :				
๖๐	☐ ผู้แทน :				
๖๑	☐ ผู้แทน :				
๖๒	☐ ผู้แทน :				

บรรยากาศการประชุมพิจารณาร่างยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 – 2565
ณ กรมปศุสัตว์

ข.5

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ

โครงการจัดทำยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ.2561-2565 ครั้งที่ 1/2560

ระหว่างวันที่ 27 – 29 เมษายน 2560

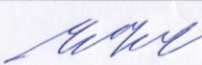
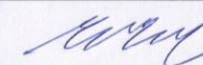
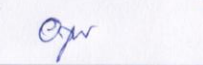
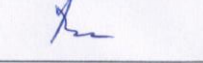
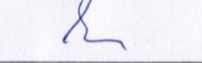
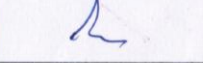
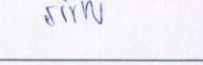
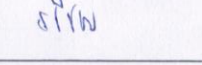
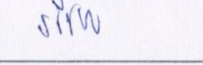
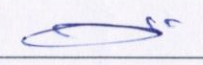
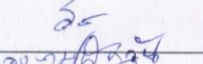
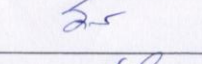
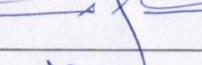
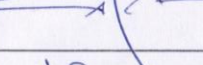
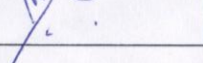
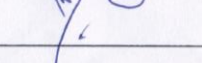
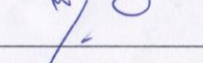
ณ โรงแรมวังยาว ริเวอร์ไซด์ รีสอร์ท จังหวัดนครนายก

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการจัดทำยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕

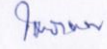
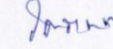
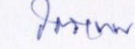
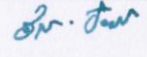
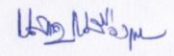
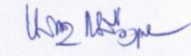
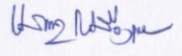
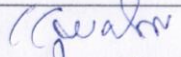
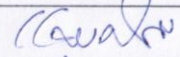
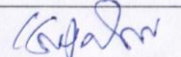
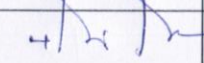
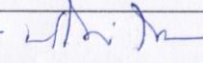
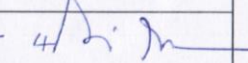
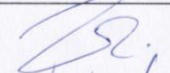
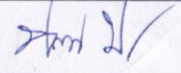
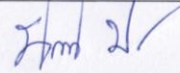
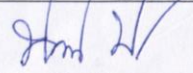
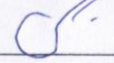
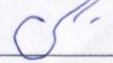
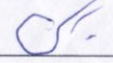
ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐

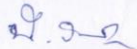
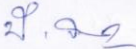
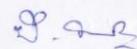
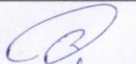
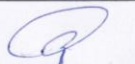
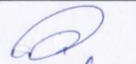
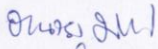
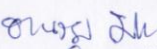
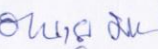
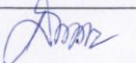
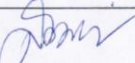
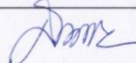
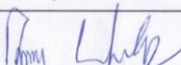
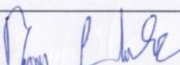
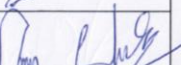
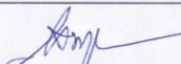
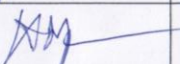
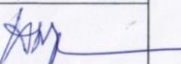
ระหว่างวันที่ ๒๗ - ๒๙ เมษายน ๒๕๖๐

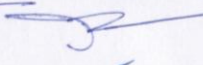
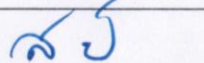
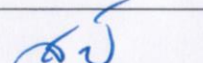
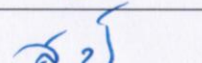
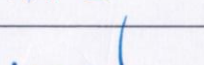
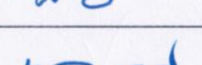
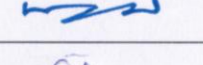
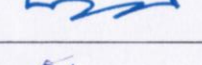
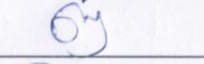
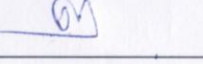
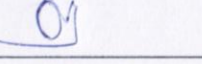
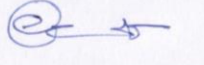
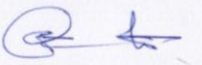
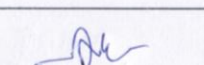
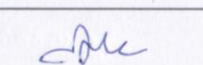
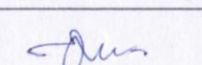
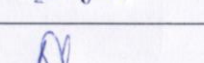
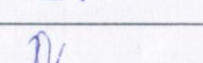
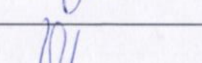
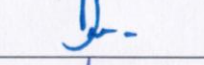
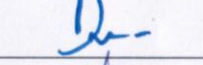
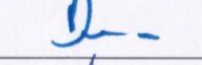
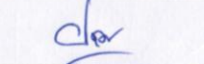
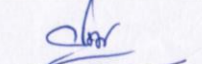
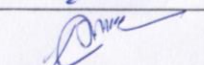
ณ โรงแรมวังยาว ริเวอร์ไซด์ รีสอร์ท จังหวัดนครนายก

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น ๒๗ เม.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๒๘ เม.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๒๙ เม.ย. ๖๐
๑	นายวีรชาติ เชื้อนรัตน์	รองอธิบดีกรมปศุสัตว์	สกก.			
๒	นายโสภณ ชินเวโรจน์	รศ.ผช.ด้านอาหารสัตว์เคี้ยวเอื้อง	สอศ.			
๓	นายอานภาพ เสี่ยงสาย	นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการพิเศษ	สอศ.			
๔	นายไกรวรรณ หงษ์ยันตรชัย	ผช.ด้านวิจัยการผสมเทียมและความสมบูรณ์พันธุ์	สทป.			
๕	นายธวัชชัย โพธิ์คำ	นายสัตวแพทย์ชำนาญการ (ศูนย์วิจัยการผสมเทียมฯ สระบุรี)	สทป.			
๖	นายสมภพ จิตตประไพ	ผช.ด้านการพัฒนาสุขภาพสัตว์และบำบัดโรคสัตว์	สคบ.			
๗	นายธีรพงศ์ ยืนยงโอฬาร	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ	สคบ.			
๘	นายสมชาย วงศ์สมุทร	ผช.ด้านตรวจสอบคุณภาพน้ำนมและผลิตภัณฑ์นม	สตส.			
๙	นายพิเชษฐ์ กุมภาว์	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ	สตส.			

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น ๒๗ เม.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๒๘ เม.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๒๙ เม.ย. ๖๐
๑๐	นายกิตติ กุบแก้ว	ผชช.ด้านพัฒนาพันธุ์กระบือ	กสส.			
๑๑	นายประยูร ครองยุติ	นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการพิเศษ	กสส.			
๑๒	นางปราณี รอดเทียน	รก.ผชช.ด้านวินิจฉัยโรคปากและเท้าเปื่อย	สสช.			
๑๓	นายอดิสร จันทระประภาเลิศ ศร	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ	สพส.			
๑๔	นางสาวรุ่งรัตน์ ไสยสมบัติ นาง.ณ.ดำรงพงษ์ จีวง พงษ์ไกร	นายสัตวแพทย์ชำนาญการ นางสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ	สสช.			
๑๕	นายอนุรักษ ตระการรังสี	นายสัตวแพทย์ชำนาญการ	สพช.			
๑๖	นางกรรณแก้ว บริสุทธิสวัสดิ์	นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการพิเศษ	สพพ.			
๑๗	นายปรีชา บัวทองจันทร์	ผอ.ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์แพรว	สพพ.			
๑๘	นายกฤติพัฒน์ รัตนนาวิกุล	นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการพิเศษ	กพก.			
๑๙	นายชาคริต ภูมิศรีจันทร์	นายสัตวแพทย์ชำนาญการ	กสภ.			
๒๐	นางสาวพจนา สากระแสร์	นายสัตวแพทย์ชำนาญการ	กรป.			
๒๑	นายปิยวิทย์ ธรรมบุตร	นักวิชาการสถิติชำนาญการ	ศทส.			

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น ๒๗ เม.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๒๘ เม.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๒๙ เม.ย. ๖๐
๒๒	นายไตรเทพ ณรงค์อินทร์	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ	กกจ.			
๒๓	นางสาวพัชมน เจริญสวัสดิ์	นักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการพิเศษ	กก.			
๒๔	นางสาวอิสราภรณ์ ชัยมะโน	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ นักบริหารงานนโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ	สกก.			
๒๕	นายแสนศักดิ์ เหลืองเกื้อกูลชัย	นิติกรปฏิบัติการ	สกก.			
๒๖	นายสมเกียรติ กรอบแก้ว	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ	กพร.			
๒๗	นายแสนศักดิ์ นาคะวิสุทธิ	ผช.ด้านส่งเสริมและพัฒนาสัตว์เล็ก	กvp.			
๒๘	นายวุฒิพงษ์ อินทรธรรม	หัวหน้ากลุ่มวิชาการปศุสัตว์	กvp.			
๒๙	นายชัยยุทธ เหลืองบุศราคัม	ผอ.ส่วนยุทธศาสตร์และสารสนเทศการปศุสัตว์เขต ๑	สนง.ปศข.๑			
๓๐	นายพนตล ปนศิริวัฒนกุล	ผอ.ส่วนยุทธศาสตร์และสารสนเทศการปศุสัตว์เขต ๒	สนง.ปศข.๒			
๓๑	นายวิชระ เลือบัว	ผอ.ส่วนยุทธศาสตร์และสารสนเทศการปศุสัตว์เขต ๓	สนง.ปศข.๓			
๓๒	นายปัญญา มูลคำกาเจริญ	ผอ.ส่วนยุทธศาสตร์และสารสนเทศการปศุสัตว์เขต ๔	สนง.ปศข.๔			
๓๓	นายธนโชค พงษ์สวัสดิ์	ผอ.ส่วนยุทธศาสตร์และสารสนเทศการปศุสัตว์เขต ๕	สนง.ปศข.๕			

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น ๒๗ เม.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๒๘ เม.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๒๙ เม.ย. ๖๐
๓๔	นายนิธิต จิตนิยม	นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการ	สง.ปศข.๕			
๓๕	นายอานันท์ เทพทอง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สง.ปศข.๖			
๓๖	นายประสิทธิ์ ด้อยดิ่ง	นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการพิเศษ	สง.ปศข.๗			
๓๗	นายอานวย มะอนันต์	ผอ.ส่วนยุทธศาสตร์และสารสนเทศการปศุสัตว์เขต ๘	สง.ปศข.๘			
๓๘	นายสมพล เรืองสำราญ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สง.ปศข.๙			
๓๙	นายอรรถพล แสนพันทา	หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯ	สง.ปศ.พื้นที่กรุงเทพฯ	<u>อรรถพล</u>	<u>อรรถพล</u>	<u>อรรถพล</u>
๔๐	นายสิทธิพล น้อมธงไทย	หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯ	สง.ปศจ.สระแก้ว			
๔๑	นายชุมพล บุญรอด	ปศุสัตว์จังหวัดปราจีนบุรี	สง.ปศจ.ปราจีนบุรี			
๔๒	นายกนก ผ่องอรัญญ์	เจ้าพนักงานสัตวบาลอาวุโส	สง.ปศจ.อำนาจเจริญ			
๔๓	นายเจษฎา ้องอาจ	หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯ	สง.ปศจ.ลำพูน			
๔๔	นายทำเนียบ กลัดแก้ว	สัตวแพทย์ชำนาญงาน	สง.ปศจ.พระนครศรีอยุธยา			
๔๕	นายณัฐรุ๊ปพน เดือนแจ้ง	หน.กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดลพบุรี	สง.ปศจ.ลพบุรี			

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น ๒๗ เม.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๒๘ เม.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๒๙ เม.ย. ๖๐
๔๖	นายสายชล วิริยะอดตสมบัติ	หน.กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดฉะเชิงเทรา	สนง.ปศจ.ฉะเชิงเทรา			
๔๗	นายสมควร ปิยะพงศ์เดชา	หน.กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดนครปฐม	สนง.ปศจ.นครปฐม			
๔๘	นายประชุม เกตุพยัคฆ์	หน.กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดเพชรบุรี	สนง.ปศจ.เพชรบุรี			
๔๙	นายศิษฐ์ อินทวัตร	หน.กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดสุราษฎร์ธานี	สนง.ปศจ.สุราษฎร์ธานี			
๕๐	นายอนุชา อธิพิทยานนท์	หน.หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดภูเก็ต	สนง.ปศจ.ภูเก็ต			
๕๑	นายวิวัฒน์ พลอยมีคำ	หน.กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดสงขลา ขอแจ้งว่า กอ.รมน.ภาค ๔ ๕๖.	สนง.ปศจ.สงขลา			
๕๒	นายชัยยุทธ แยมโพธิ์	หน.กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดชลบุรี	สนง.ปศจ.ชลบุรี			
๕๓	นายณรงค์ชัย ศรีดาวเรือง	หน.กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดอุดรธานี	สนง.ปศจ.อุดรธานี			
๕๔	นายยุทธชัย พงษ์ปัสสา	หน.กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดสกลนคร	สนง.ปศจ.สกลนคร			
๕๕	นายมานะ พานิชถาวร	หน.กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดขอนแก่น	สนง.ปศจ.ขอนแก่น			
๕๖	นายสุบรรณ บุตรศรีภูมิ	หน.กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดนครราชสีมา	สนง.ปศจ.นครราชสีมา			
๕๗	นายวีรวัฒน์ กุลวิสุตปิจิต	หน.กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดอุบลราชธานี	สนง.ปศจ.อุบลราชธานี			

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น ๒๗ เม.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๒๘ เม.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๒๙ เม.ย. ๖๐
๕๘	นายมงคล ศรีจันทร์	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ	สนง.ปศจ.เชียงใหม่			
๕๙	นายนิคม ดอกสลิด	สัตวแพทย์ชำนาญงาน	สนง.ปศจ.พิษณุโลก พิษณุโลก			
๖๐	นายอรรถชา ฌ เชียงใหม่	หน.หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯ จังหวัดพิษณุโลก	สนง.ปศจ.เชียงใหม่ เชียงใหม่			
๖๑	นายวิระพงษ์ นครวงศ์ นายกสมาคมฯ ๖-๗	หน.กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดนครสวรรค์	สนง.ปศจ.นครสวรรค์			
๖๒	นายเรืองโรจน์ ปานภักดี	หน.กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดพัทลุง	สนง.ปศจ.พัทลุง			
๖๓	นายณกร กษิราช่วยรอด	หน.กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดตาก	สนง.ปศจ.ตาก			
๖๔	นายประมินทร์ อ่อนคำ	หน.กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดนครนายก	สนง.ปศจ.นครนายก นครนายก			
๖๕	นายพนตล พินิจ	หน.กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯจังหวัดแพร่	สนง.ปศจ.แพร่ แพร่			
๖๖	นายไพโรจน์ จิวบุญสร้าง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ	กผง.			
๖๗	นางสาวกัลยา ฤาชา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	กผง.			
๖๘	นางมนัรัตน์ งานพัฒน์มงคล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	กผง.			
๖๙	นางรัฐธา อารัมโสภาส	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	กผง.			

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น ๒๗ เม.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๒๘ เม.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๒๙ เม.ย. ๖๐
๗๐	นางสาวนงเก้า กะตากุล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ	กผง.			
๗๑	นางสาวหทัยรัตน์ ฉันทะโถม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	กผง.			
๗๒	นางสาวเกศินี บุญเลิศ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กผง.			
๗๓	นางสาวนิรมล อันพุ่ม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กผง.			
๗๔	นางสาวภัทริรา มิตรน้อย	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กผง.			
๗๕	นางสาวกฤษฎา วิเชียรปัญญา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	กผง.			
๗๖	นางสาววาสนี ประสาทพงศ์พิชิต	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กผง.			
๗๗	นางสาวสุรีพร ยองรัมย์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กผง.			
๗๘	นางสาวภัทรปภา บุญรอด	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กผง.			
๗๙	นายณัฐพล ขาธิพา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กผง.			
๘๐	นายธม อินยา	นายสัตวแพทย์ปฏิบัติการ (ติดตาม รอธ.วีรชาติฯ) ธรม.เกษตร	เลขานุการกรม			
๘๑	นางสาวปริญญ์ สรเสนา	นักวิทยาศาสตร์ (ติดตาม รอธ.วีรชาติฯ)	เลขานุการกรม			
๘๒	นายทวีสิทธิ์ บุญญาภิบาล	หน.กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร			

บรรยายภาคการประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการจัดทำยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2561 – 2565
ครั้งที่ 1/2560 ณ จังหวัดนครนายก

ข.6

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ

โครงการจัดทำยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ.2561-2565 ครั้งที่ 2/2560

ระหว่างวันที่ 8 – 9 มิถุนายน 2560

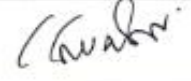
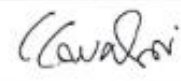
ณ ค่ายพญาขอ รีสอร์ท จังหวัดสมุทรสาคร

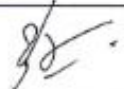
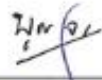
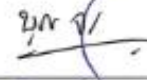
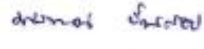
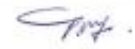
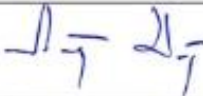
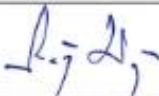
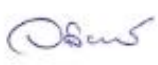
รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการจัดทำยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์

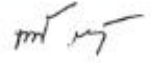
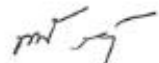
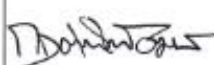
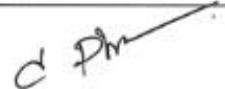
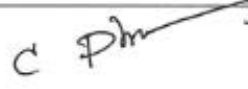
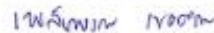
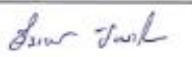
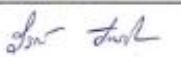
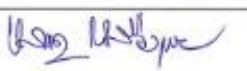
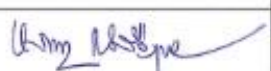
ครั้งที่ ๒/๒๕๖๐

ระหว่างวันที่ ๘ - ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐

ณ กลุ่มพญาขอ รีสอร์ท จังหวัดสมุทรสงคราม

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น ๘ มิ.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๙ มิ.ย. ๖๐
๑	นายวีระชาติ เชื้อนรัตน์	รองอธิบดีกรมปศุสัตว์	สกก.		
๒	นายอวยชัย ชัยยุทธโธ	ผอ.กองแผนงาน	กผง.		
๓	นายโสภณ ชินเวโรจน์	ผชช.ด้านอาหารสัตว์เคี้ยวเอื้อง	สอส.		
๔	นายไกรวรรณ หงษ์อันตรายชัย	ผชช.ด้านวิจัยการผสมเทียมและความสมบูรณ์พันธุ์	สพป.		
๕	นายสมภพ จิตตประไพ	ผชช.ด้านการพัฒนาสุขภาพสัตว์และบำบัดโรคสัตว์	สคบ.		
๖	นายแสนศักดิ์ นาคะวิสุทธิ	ผชช.ด้านส่งเสริมและพัฒนาสัตว์เล็ก	กวป.		
๗	นายกิตติ กุบแก้ว	ผชช.ด้านพัฒนาพันธุ์กระบือ	กสส.		

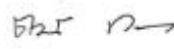
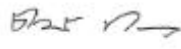
ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น ๘ มี.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๙ มี.ย. ๖๐
๘	นางปราณี รอดเทียน	รก.ผช.ด้านวินิจฉัยโรคปากและเหง้าเปื่อย	สสช.		
๙	นายชุมพล บุญรอด	ปลัดจังหวัดปราจีนบุรี	สนง.ปศจ.ปราจีนบุรี		
๑๐	นางสาวบุณิกา จุลละโพธิ์	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ	สพส.		
๑๑	นายพิเชษฐ์ ภูมิภว	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ	สตส.		
๑๒	นายพรพิรุณ ชินสอน	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ	สคป.		
๑๓	นางธรรมวีร์ สุจิต	นายสัตวแพทย์ชำนาญการ	สสช.		
๑๔	นายอัศพงษ์ นาคะปิกขิม ๑๓๐๒๓๒๓๓ ๐๙๐๓๐๐๐๐๐๐	นายสัตวแพทย์ชำนาญการ ๑๓๐๒๓๒๓๓ ๐๙๐๓๐๐๐๐๐๐	สพช.		
๑๕	นายภาณุพันธ์ พงษ์เพ็ง	ผอ.ศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพสระบุรี	สพป.		
๑๖	นางกรรณ แก้ว บริสุทธิ์สวัสดิ์	นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการพิเศษ	สพท.		
๑๗	นางวลัยกานต์ เขียวแจตจวัญ	หน.กลุ่มวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเมล็ดพันธุ์พืชอาหารสัตว์	สอส.		

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น ๘ มี.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๙ มี.ย. ๖๐
๑๘	นายธานี ภาคอุทัย	เศรษฐกรชำนาญการพิเศษ	กสส.		
๑๙	นายกฤติพัฒน์ รัตนาวินกุล	นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการพิเศษ	กพท.		
๒๐	นายสมนึก เต็มวุฒิโรจน์	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ	อยส.		
๒๑	นายชาคริต ภูมิศรีจันทร์	นายสัตวแพทย์ชำนาญการ	กสท.		
๒๒	นางสาวเพ็ญพรรณ เขตต์กัน	เศรษฐกรชำนาญการ	กรป.		
๒๓	นายปิยวิทย์ อรรณบุตร	นักวิชาการสถิติชำนาญการ	ศทส.		
๒๔	นายไกรเทพ ณรงค์อินทร์	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ	กกจ.		
๒๕	นางสาวพัชฌา เจริญสวัสดิ์	นักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการพิเศษ	กค.		
๒๖	นางสาวอิสราภรณ์ ชัยมะโน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ	สสท.		
๒๗	นายแสนศักดิ์ เหลืองเกื้อกูลชัย	นิติกรปฏิบัติการ	สทท.		

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น ๘ มิ.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๙ มิ.ย. ๖๐
๒๘	นายสมเกียรติ กรอบแก้ว	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ	กพร.		
๒๙	นายชัยยุทธ เหลืองบุรารักษ์	ผอ.ส่วนยุทธศาสตร์และสารสนเทศการปศุสัตว์เขต ๑	สนง.ปศข.๑		
๓๐	นายพนตล ปนศิริวัฒนกุล	ผอ.ส่วนยุทธศาสตร์และสารสนเทศการปศุสัตว์เขต ๒	สนง.ปศข.๒		
๓๑	นายวิชระ เลือบัว	ผอ.ส่วนยุทธศาสตร์และสารสนเทศการปศุสัตว์เขต ๓	สนง.ปศข.๓		
๓๒	นายปัญญา มุลคำกาเจริญ	ผอ.ส่วนยุทธศาสตร์และสารสนเทศการปศุสัตว์เขต ๔	สนง.ปศข.๔		
๓๓	นายธนโชค พงษ์สวัสดิ์	ผอ.ส่วนยุทธศาสตร์และสารสนเทศการปศุสัตว์เขต ๕	สนง.ปศข.๕		
๓๔	นายอานันท์ เทพทอง	รท.ผอ.ส่วนยุทธศาสตร์และสารสนเทศการปศุสัตว์เขต ๖	สนง.ปศข.๖		
๓๕	นายณัฐชัย เกียรติเล็งฤทธิ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สนง.ปศข.๗	ณ. ๗๗๕	ณ. ๗๗๕
๓๖	นายอำนวยการ มอนันต์	ผอ.ส่วนยุทธศาสตร์และสารสนเทศการปศุสัตว์เขต ๘	สนง.ปศข.๘	อน.๘ ๗๗	อน.๘ ๗๗
๓๗	นายสมพล เรืองสำราญ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สนง.ปศข.๙		

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น ๘ มี.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๙ มี.ย. ๖๐
๓๘	นายอรรถพล แสนพันทา	หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯ	สนง.ปศ.พื้นที่กรุงเทพฯ	<u>น.อรรถพล แสนพันทา</u>	<u>น.อรรถพล แสนพันทา</u>
๓๙	นายสิทธิพล น้อมธงไทย	หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯ	สนง.ปศจ.สระแก้ว	<u>น.สิทธิพล น้อมธงไทย</u>	<u>น.สิทธิพล น้อมธงไทย</u>
๔๐	นายกนก ผ่องอริญ	เจ้าพนักงานสัตวบาลอาวุโส	สนง.ปศจ.อำนาจเจริญ	<u>น.กนก ผ่องอริญ</u>	<u>น.กนก ผ่องอริญ</u>
๔๑	นายไพโรจน์ จิวบุญสร้าง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ	กผง.	<u>น.ไพโรจน์ จิวบุญสร้าง</u>	<u>น.ไพโรจน์ จิวบุญสร้าง</u>
๔๒	นางมณีรัตน์ งานพิพัฒน์มงคล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	กผง.	<u>น.มณีรัตน์ งานพิพัฒน์มงคล</u>	<u>น.มณีรัตน์ งานพิพัฒน์มงคล</u>
๔๓	นางสาวหทัยรัตน์ ฉันทิวงศ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	กผง.		
๔๔	นางสาวเกศินี บุญเลิศ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กผง.	<u>น.เกศินี บุญเลิศ</u>	<u>น.เกศินี บุญเลิศ</u>
๔๕	นายธม อินยา	นายสัตวแพทย์ชำนาญการ (ติดตาม รอส.วีรชาติฯ)	สลก.	<u>น.ธม อินยา</u>	<u>น.ธม อินยา</u>
๔๖	นางสาวปริญญ์ สรเสนา	นักวิทยาศาสตร์ (ติดตาม รอส.วีรชาติฯ)	สลก.	<u>น.ปริญญ์ สรเสนา</u>	<u>น.ปริญญ์ สรเสนา</u>
๔๗	นายนิธิต จิตนิยม	นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการ	สนง.ปศช.๕	<u>น.นิธิต จิตนิยม</u>	<u>น.นิธิต จิตนิยม</u>

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น ๘ มี.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๙ มี.ย. ๖๐
๔๘	นายปรีชา บัวทองจันทร์	ผอ.ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์แพะ	สพพ.		
๔๙	นายพลกฤษณ์ อัยดา	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ (คณะกรรมการฯ TOR)	สพส.		
๕๐	นายธีระศักดิ์ คำทองสุก	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ	กผง.		ธีระศักดิ์ คำทองสุก
๕๑	นางสาวกัญพร มังกรแก้ว	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กสส.		
๕๒	นางสาวกฤษณา วิเชียรปัญญา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	กผง.		
๕๓	นายณัฐพล ขาอิพา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กผง.		
๕๔	นางสาววาสนี ประสาทพงศ์พิชิต	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กผง.		
๕๕	นายทวีสิทธิ์ บุญญาภิบาล	หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	กพร.		
๕๖	นายศิษฎ์ อินทรวีตร	หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	สนง.ปศจ.สุราษฎร์ธานี		
๕๗	นายสุนันท์ สมพงษ์อินทร์	หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศฯ จังหวัดสมุทรสงคราม	สนง.ปศจ.สมุทรสงคราม		

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด	ลายเซ็น ๘ มี.ย. ๖๐	ลายเซ็น ๙ มี.ย. ๖๐
๕๘	นางธิดีนันท์ สุขนิวัฒน์ชัย	นายสัตวแพทย์ปฏิบัติการ	สศบ.		
๕๙	นางสาวตะวัน ทองสว่าง	นายสัตวแพทย์ปฏิบัติการ	สศบ.		
๖๐	นางสาววิศรา ไพศาล	นักจัดการงานทั่วไป	กรป.		
๖๑					
๖๒					
๖๓					
๖๔					
๖๕					
๖๖					
๖๗					

บรรยายภาคการประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการจัดทำยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ พ.ศ.2561-2565
ครั้งที่ 2/2560 ณ จังหวัดสมุทรสงคราม

